

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ТУЖИЛАШТВО ЗА
ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ
КТО бр. 36/14
30. октобар 2014. године
Београд
ЈМГ/ДМ

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ
за веће из члана 21 став 4 ЗКП

Београд

На основу одредбе члана 43. став 2. тачка 5. ЗКП, члана 331. став 1. и члана 332. ЗКП и чланова 2., 4., и 12. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, подижем,

ОПТУЖНИЦУ

Против окривљених:

1. РАДОСАВА ВУЈАЧИЋА званог „Раша“, [REDACTED]

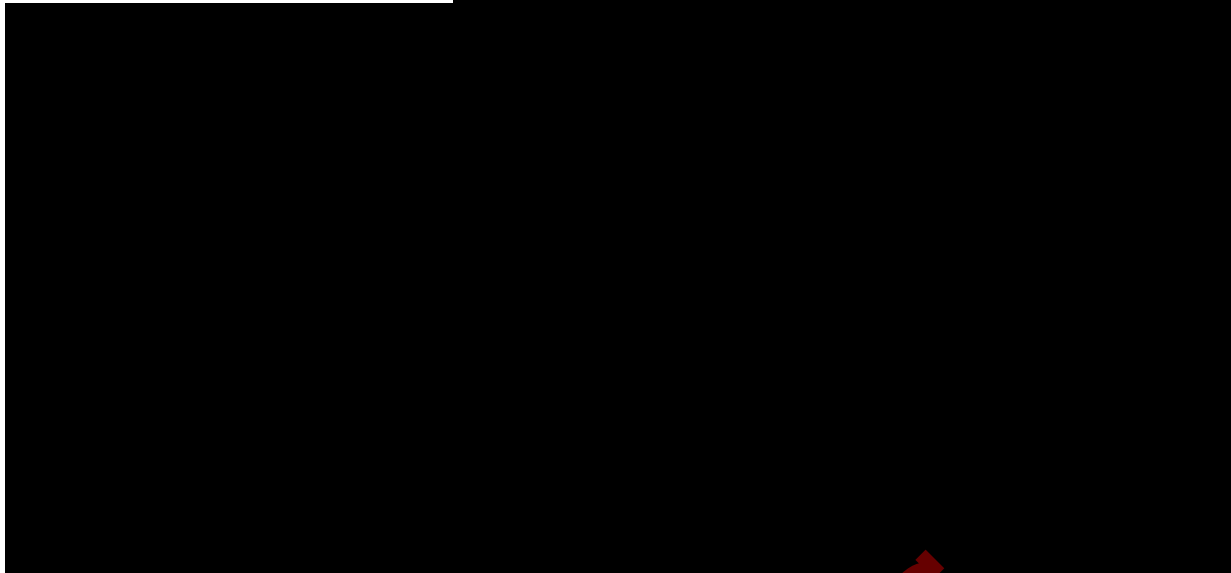
2. МИХАИЛА ГРУЈИЋА званог „Грвија“, [REDACTED]

3. ДРАГАНА БУРИЋА

4. МИЛАНА ДИВЉАКА

WWW.CTINS.rs

5. ТИХОМИРА ТРИШИЋА

6. БРАНКА МИЈИЋА

7. ГОРДАНЕ МИЈИЋ

Јер постоји оправдана сумња да су:

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић, Драган Ђурић, Милан Дивљак, Тихомир Тришић, Бранко Мијић и окривљена Гордана Мијић

у периоду од 17.12.2009. године до краја новембра 2012. године у Панчеву, Новом Саду Сомбору и Београду, способни да схвате значај својих дела и управљају својим поступцима, свесни својих дела и хтели њихово извршење, при чему су били свесни да су њихова дела забрањена као одговорна лица и то: окривљени **Радосав Вујачић** у својству лица које је овлашћено за управљање привредним друштвом у смислу члана 41д до 41е Закона о приватизацији, као привремени заступник капитала и као председник Управног одбора у смислу члана 58. Уговора о организовању друштва ХИП „Азотара“ д.о.о. у реструктуирању, Панчево од 06.03.2009. године, те одлуке Управног одбора од 14.08.2009. године, а од 07.05.2012. године у својству председника Извршног одбора, окривљени **Михаило Грујић** у својству заменика директора ХИП „Азотара“ д.о.о., у реструктуирању, од 05.08.2009. године до 11.10.2010. године, окривљени **Милан Дивљак** у својству лица овлашћеног за управљање и руковођење пословањем привредног друштва „Staša“ д.о.о. Београд у периоду од 16.04.2009. године до 21.07.2010. године и после 12.07.2012. године, а у својству оснивача и директора у периоду од 22.07.2010. године до 11.07.2012. године, окривљени **Тихомир Тришић** у својству оснивача, директора и заступника привредних друштава „Akter Research“ д.о.о. Нови Сад и „Akter Media Group“ д.о.о. Нови Сад, окривљени **Бранко Мијић** у својству директора и заступника привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. Сомбор до 02.08.2012. године и у својству извршног директора, члана одбора директора и члана управног одбора од 02.08.2012. године и у својству оснивача, председника управног одбора и лица овлашћеног за заступање привредног друштва „Gradska peکارa“ а.д. Сомбор, окривљена **Гордана Мијић** у својству председника управног одбора од 21.11.2007. године и председник одбора директора од 02.08.2012. године привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. Сомбор и директора и лица овлашћеног за заступање привредног друштва „Gradska peکارa“ а.д., Сомбор, окривљени **Драган Ђурић** у својству председника управног одбора „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., Београд, искоришћавањем својих положаја и овлашћења, за привредна друштва „Staša“ д.о.о., „Akter Research“ д.о.о., „Akter Media Group“ д.о.о. „1. Oktobar“ а.д. „Gradska peکارa“ а.д., прибавили противправну имовинску корист, на тај начин што је окривљени Радосав Вујачић супротно интересима привредног друштва и дужностима привременог заступника капитала из члана 41-ћ Закона о приватизацији („Службени гласник РС“ број 38/2001, 18/2003, 45/2005, 123/2007, 30/2010, 93/2012, 119/2012, 51/2014), са окривљенима Миланом Дивљаком, Тихомиром Тришићем, Бранком и Горданом Мијић договарао продају нерегресираних минералних ђубрива из производног програма ХИП „Азотара“ д.о.о., за привредна друштва „Staša“ д.о.о., „Akter Research“ д.о.о., „1.

Октобар“ а.д., и „Gradska pekara“ а.д., тако да се врше само плаћања у висини пореза на додатну вредност у динамици извршених испорука са условима вишемесечног одложеног плаћања у целисти или на рате са минималним средствима обезбеђења плаћања по уговорима, те договарали одлагање принудне наплате када након рока доспелости не буду извршена плаћања, па је окривљени Михаило Грујић уз одобрење и сагласност окривљеног Вујачића налагао и одобравао испоруке минералних ђубрива за привредна друштва „Staša“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д., прихватајући минимална средства обезбеђења – соло менице и као допунско обезбеђење недовољне хипотеке на непокретностима иако њихова стварна вредност не достиже уговорене вредности преузете робе чију наплату обезбеђују, док су окривљени Милан Дивљак, Тихомир Тришић, Бранко и Гордана Мијић, невршећи плаћања вредности преузете робе према ХИП „Азотари“ д.о.о., приходе остварене даљом продајом минералних ђубрива, усмеравали и користили за пословање својих привредних друштава или своје личне потребе готовинским исплатама са рачуна привредних друштава и по доспелости обавеза плаћања у договору са окривљеним Вујачићем, одлагали принудну наплату из средстава обезбеђења пуштањем меница, па су прометом нерегесираног минералног ђубрива у укупној количини од 22294,40 тона, на описани начин, неплаћањем вредности ђубрива за привредна друштва „Staša“ д.о.о., „Akter Research“ д.о.о., „1. Oktobar“ а.д., и „Gradska pekara“ а.д., прибавили противправну имовинску корист у свеукупном износу од **624.172.841,96** динара и

на тај начин што је окривљени Вујачић са окривљеним Ђурићем, договорио промет регресираних минералних ђубрива супротно Уредбама Владе Републике Србије посредно преко земљорадничких задруга, иако су знали да привредно друштво „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. не може бити корисник регресираних минералних ђубрива, а окривљени Михаило Грујић, по одобрењу и уз сагласност окривљеног Вујачића, налагао и одобравао испоруке минералних ђубрива за ово привредно друштво иако је знао да оно не може бити корисник регресираних минералних ђубрива, на који начин је прометом регресираних минералних ђубрива за привредно друштво „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., прибављена противправна имовинска корист у износу од **128.217.665,87** динара, а за ХИП „Азотара“ д.о.о. по основу неосноване наплате регреса на штету буџета Републике Србије, противправна имовинска корист у износу од **55.000.000.00** динара и то тако што су:

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Драган Ђурић

у периоду од 17.12.2009. године до краја августа 2012. године у Панчеву и Београду, окривљени Вујачић Радосав са окривљеним Драганом Ђурићем договорио и одобрио да се промет регресираних минералних ђубрива за привредно друштво „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., за које су знали да не може бити корисник средстава по Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимско прехрањивање и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године („Службени гласник РС“ број 106/2009), по којој је висина регреса износила 5.000,00 динара по тони минералног ђубрива и Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину од 29.07.2010. године („Службени гласник РС“ број 53/2010), по којој је висина регреса износила 10.000,00 динара по тони минералног ђубрива, обави посредством земљорадничких задруга „Гај“, „Стиг поље“ и „Мега аграр“ и привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о., који су код „Produktne berze“ а.д. Нови Сад на основу налога за куповину извршили тзв. „букирање“ дозвољених количина минералног ђубрива произвођача ХИП „Азотара“ д.о.о., након чега су са 33 „Гај“, 33 „Стиг поље“, 33 „Мега аграр“ и привредним

друштвом „Maber komerc“ д.о.о., закључени уговори о продаји регресираниог минералног ђубрива и то: са ЗЗ „Гај“ дана 23.04.2010. године уговор број 4802 за 1000 тона минералног ђубрива типа „KAN“, уговорене вредности **14.418.000,00** динара и дана 22.09.2010. године за 1000 тона минералног ђубрива типа „NPK“, уговорене вредности од **28.360.000,00 динара**, те дана 22.09.2010. године уговор број 9970 са ЗЗ „Стиг поље“ за 1000 тона минералног ђубрива типа „NPK“, уговорене вредности од **28.360.000,00 динара**, дана 22.09.2010. године уговор број 9968 са ЗЗ „Мега аграр“ за 1000 тона минералног ђубрива типа „NPK“, уговорене вредности од **28.360.000,00 динара**, дана 22.09.2010. године уговор број 9966 са привредним друштвом „Maber komerc“ д.о.о. за 2000 тона минералног ђубрива типа „NPK“, уговорене вредности од **56.720.000,00 динара**, које је потписао окривљени Радосав Вујачић, а на основу којих уговора су створени услови да ХИП „Азотара“ д.о.о., изврши наплату регреса, да би истовременим закључењем уговора о преузимању дуга између „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. као преузимаоца дуга, ХИП „Азотаре“ д.о.о., као повериоца, ЗЗ „Гај“, ЗЗ „Стиг поље“, ЗЗ „Мега аграр“ и привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о. као дужника, које су потписали окривљени Радосав Вујачић и окривљени Драган Ђурић, регресирано минерално ђубриво стварно било испоручено привредном друштву „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., па је окривљени Михаило Грујић, по одобрењу окривљеног Вујачића наложио испоруку регресираних минералних ђубрива иако је знао да се испорука врши за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. који нема право на регресирано минерално ђубриво, па су овако организованим начином продаје регресираних минералних ђубрива, привредном друштву „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., омогућили набавку минералног ђубрива по повлашћеној регресираној цени у количини од 5818,40 тона, фактурисане вредности од **161.739.134,07** динара, тако да је за привредно друштво „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., за испоручене количине по основу разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива прибављена противправна имовинска корист у износу од **53.184.000,00** динара, као и у висини неплаћене вредности преузетог ђубрива у износу од **75.033.665,87** динара, односно у свеукупном износу од **128.217.665,87** динара, док је за ХИП „Азотару“ д.о.о., неоснованом наплатом накнаде регреса на штету буџета Републике Србије, прибављена протиправна имовинска користи за уговорених 6000 тона регресираниог ђубрива у износу од **55.000.000,00** динара,

окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Милан Дивљак

у периоду од 27.04.2010. године до краја јуна 2012. године, у Панчеву, Новом Саду и Београду, окривљени **Радосав Вујачић** супротно интересима привредног друштва и дужностима привременог заступника капитала и окривљени **Милан Дивљак**, договарали услове уговора о продаји - количину, начин и рокове плаћања за привредно друштво „Stasha“ д.о.о. и то тако да се изврши само плаћање доспелих износа пореза на додату вредност у динамици извршених испорука, са максималним роковима одложеног плаћања прве рате или целокупног дуга од најмање 6 месеци, уз минимална средства обезбеђења по уговорима - соло менице са допунским обезбеђењем у виду хипотека на непокретностима чија је вредност несразмерно нижа у односу на вредност потраживања које се обезбеђује, као и одлагање принудне наплате након доспећа плаћања, на основу којих договора су сукцесивно закључивани уговори о продаји минералних ђубрива привредном друштву „Stasha“ д.о.о., иако плаћања по претходним уговорима нису вршена, и то:

-дана 27.04.2010.године уговор број 4923 за 200 тона минералног ђубрива типа „UREA“ и 150 тона минералног ђубрива типа „NPK 15:15:15“ укупно уговорене вредности од **11.161.800,00** динара,

-дана 03.06.2010. године уговор број 6343 за 300 тона минералног ђубрива типа „NPK 15:15:15“ уговорене вредности од **10.400.400,00** динара и анекс наведеног уговора број 6654 од 08.06.2010. године за увећану количину на 400 тона минералног ђубрива типа „KAN“, са увећаном вредношћу од **13.867.200,00** динара,

-дана 13.07.2010. године уговор број 7606 за 500 тона минералног ђубрива типа „UREA“, уговорене вредности од **14.904.000,00** динара,

-дана 28.07.2010. године уговор број 8086 за 1000 тона минералног ђубрива типа „UREA“, уговорене вредности од **29.808.000,00** динара и анекс наведеног уговора број 8713 од 17.08.2010. године за увећану количину на 1096 тона са увећаном уговореном вредношћу од **30.249.600,00** динара

-дана 27.09.2010. године уговор број 10025 за 400 тона минералног ђубрива типа „KAN“, 100 тона минералног ђубрива типа „SAN“ и 200 тона минералног ђубрива типа „NPK 15:15:15“ уговорене вредности од **17.938.800,00** динара,

а по којим уговорима је окривљени **Михаило Грујић** уз одобрење окривљеног Вујачића, знајући за договор налагао и одобравао sukcesивне испоруке минералних ђубрива привредном друштву „Staša“ д.о.о. прихватајући као средство обезбеђења само соло менице и пропуштајући да од окривљеног Милана Дивљака прибави заложну изјаву о допунским средствима обезбеђења по уговорима од 27.04., 13.07., и 28.07.2010. године - за непокретности у Руском Селу,

да би окривљени Радосав Вујачић и окривљени Милан Дивљак, иако нису извршена плаћања доспела до 30.10.2010. године, по уговору од 27.04.2010. године у целости, а по уговорима од 03.06., 13.07. и 28.07.2010. године у висини прве рате, дана 04.11.2010. године, потписали и закључили уговор број 11913 за 2500 тона минералног ђубрива типа „SAN“ у вредности од **55.350.000,00** динара и анекс уговора број 12378 од 19.11.2010. године, којим су уговорили рокове одложеног плаћања у ратама од којих прва рата доспева 31.01.2011. године а последња 31.05.2011. године са средствима обезбеђења - соло меницама и допунским средством обезбеђења заложном изјавом окривљеног Милана Дивљака за непокретност - бензинску станицу и њиву у Мартинцима уписану у ЗКУЛ 2156 КО Мартинци на кп. бр. 4545/4 и кп. бр. 4545/5, чија је стварна вредност несразмерно нижа у односу на уговорену вредност минералних ђубрива чију наплату обезбеђује,

при чему окривљени Вујачић у договору са окривљеним Дивљаком, није предузимао мере принудне наплате за доспеле рате по претходним уговорима, већ је одобравао нове испоруке минералних ђубрива по уговору од 04.11.2010. године, да би дана 30.12.2011. године иако привредно друштво „Staša“ д.о.о. по закљученим уговорима није измирило доспеле обавезе плаћања за испоручених 5345,46 тона у износу од 130.837.564,28 динара, наложио да се не врши пуштање меница привредном друштву „Staša“ д.о.о., а након тога по договору са окривљеним Миланом Дивљаком, дана 25.01.2012. године закључио уговор број 1219 за 300 тона минералног ђубрива типа „UREA“ у вредности од **150.000 \$**, са одложеним роком плаћања од 15 дана по извршеној испоруци и средствима обезбеђења две соло менице и истом хипотеком као по уговору од 04.11.2010. године, при чему окривљени Дивљак односно привредно друштво „Staša“ д.о.о. по извршеној испоруци у периоду од 27.01., до 13.02.2012. године, није вршио плаћања ни у роковима доспелости ни након тога, а окривљени Радосав Вујачић и Милан Дивљак су наставили са закључивањем уговора, те је дана 11.05.2012. године закључен уговор број 5887 за 1700 тона минералног ђубрива типа

„UREA“ у вредности од **850.000 \$** и дана 06.06.2012. године анекс наведеног уговора за увећане количине од 2200 тона минералног ђубрива у вредности од **1.100.000 \$**, на који начин је окривљени Радосав Вујачић у договору са окривљеним Дивљаком по основу сукцесивно закључиваних уговора одобрио продају и испоруку минералног ђубрива у корист привредног друштва „Staša“ д.о.о. у свеукупно фактурисаној и испорученој количини од **7845,43** тона фактурисане вредности од **253.039.221,95** динара, иако окривљени Милан Дивљак односно привредно друштво „Staša“ д.о.о. по овим уговорима није вршило никаква плаћања, осим договорених пореских обавеза у висини пореза на додату вредност у делимичном износу од 10.083.985,44 динара, нити је извршен упис допунског средства обезбеђења по уговорима од 27.04., 28.07. и 27.09.2010. године на некретнинама уписаним у ЗКУЛ 1841 КО Руско Село на кп. бр. 1962 по заложној изјави датој дана 22.11.2010. године на износ од 20.000.000,00 динара, прихватајући у новим уговорима од 04.11.2010. године и 25.01.2012. године, недовољно допунско средство обезбеђења на бензинској пумпи и њиви у Мартинцима, уписаним у ЗКУЛ 2156 КО Мартинци кп. бр. 4545/4 и кп. бр. 4545/5, по заложној изјави окривљеног Милана Дивљака од 31.01.2011. године на износ од 132.483.120,00 динара, иако је вредност ове непокретности од 21.922.433,00 динара, несразмерна вредностима из уговора чију наплату обезбеђује, да би окривљени Радосав Вујачић и Милан Дивљак договорили да привредно друштво „Staša“ д.о.о. преузме дуговања по уговорима о продаји ђубрива закљученим у 2011. години, за повезано привредно друштво „Plod produktiva“ д.о.о. и своје пословне партнере „Kosanović plus“ д.о.о., „Кланица, прерада меса и ТР Косановић“ и „Etno dizajn“ д.о.о. према ХИП „Азотара“ д.о.о., а на основу ког договора су дана 29.06.2012. године, закључени уговори о преузимању дуга и то:

- између ХИП „Азотара“ д.о.о. као повериоца, привредног друштва „Kosanović plus“ д.о.о. као дужника, „Кланице за прераду меса и Т.Р. Косановић-Радослав Косановић, предузетник“ као солидарног дужника и привредног друштва „Staša“ д.о.о. као преузимаоца дуга, за вредност преузетог дуга у износу од 91.426.458,60 динара са каматама, из уговора о продаји ђубрива закљученог дана 09.02.2011. године са анексом од 06.05.2011. године године за количину од 3000 тона,
- између ХИП „Азотара“ д.о.о. као повериоца, „Кланице за прераду меса и ТР Косановић-Радослав Косановић, предузетник“ као дужника и привредног друштва „Staša“ д.о.о. као преузимаоца дуга, за вредност преузетог дуга у износу од 41.712.104,96 динара са каматама, из уговора о продаји ђубрива закључених 14.07.2011 године и 25.01.2012. године за количину од 800 тона,
- између ХИП „Азотара“ д.о.о. као повериоца, привредног друштва „Plod produktiva“ д.о.о. као дужника и привредног друштва „Staša“ д.о.о. као преузимаоца дуга, за вредност преузетог дуга у износу од 6.183.976,64 динара са каматама, из уговора о продаји ђубрива закљученог дана 10.03.2011. године, за количину од 200 тона,
- између ХИП „Азотара“ д.о.о. као повериоца, привредног друштва „Etno dizajn“ д.о.о. као дужника и привредног друштва „Staša“ д.о.о. као преузимаоца дуга, за вредност преузетог дуга у износу од 1.996.248,86 динара са каматама, из уговора о продаји ђубрива закљученог дана 07.07.2011.године, за количину од 67,30 тона, а у свеукупној вредности од **125.642.734,15** динара, по којим уговорима такође нису вршена плаћања, да би окривљени Дивљак не вршећи плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о. у време доспелости, ни након тога, вршио даљу продају ђубрива при чему је остварене приходе усмеравао и користио за куповину непокретности, које је са окривљеним Вујачићем договарао као допунска средства обезбеђења и за пословање привредног друштва „Staša“ д.о.о. као и готовинске исплате са рачуна, свестан да оваквим начином располагања средствима привредног друштва неће бити у могућности да изврши

плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о., а да ће након доспелости наплату одложити, те да се наплата неће моћи извршити ни принудним путем пуштањем меница нити из допунских средстава обезбеђења – хипотека датих на непокретностима јер вредност потраживања далеко премашује стварну вредност хипотекарних непокретности, на који начин је привредном друштву „Staša“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у висини вредности неплаћене робе у износу од **239.423.270,55** динара односно са преузетим дуговањима у износу од **365.066.004,67** динара, док је окривљеном Милану Дивљаку неоснованим готовинским исплатама прибављена противправна имовинска корист у износу од **57.516.878,56** динара,

окривљени Радосав Вујачић и Тихомир Тришић

у периоду од 25.10.2010. године до краја новембра 2012. године у Панчеву и Новом Саду, окривљени Радосав Вујачић, супротно интересима привредног друштва ХИП „Азотара“ д.о.о., одобрио закључење уговора о продаји минералних ђубрива привредном друштву „Akter Research“ д.о.о. у договору са окривљеним Тихомиром Тришићем, са условима одложеног плаћања од 8 месеци уз минимална средства обезбеђења – соло менице и уговарање плаћања само обавеза пореза на додату вредност у динамици извршених испорука са роком доспећа плаћања целокупног дуга до 30.06.2011. године, па су сукцесивно закључивани уговори о продаји ђубрива привредном друштву „Akter Research“ д.о.о. и то: дана 25.10.2010. године уговор број 11179 за количину од 1500 тона минералног ђубрива типа „KAN 27%“ и 1000 тона минералног ђубрива типа „UREA 46%N“ у вредности од **59.535.000,00** динара и дана 30.12.2010. године уговор број 14555, за количину од 2000 тона минералног ђубрива типа „KAN 27%“ у вредности од **39.636.000,00** динара, односно укупне вредности од **99.171.000,00** динара, при чему су по овим уговорима као средство обезбеђења предате и прихваћене соло менице привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. као дужника и привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. као солидарног дужника, да би у периоду од 29.10.2010. године до 08.06.2011. године по одобрењу окривљеног Вујачића била извршена испорука минералног ђубрива у количини од 4479,87 тона, а да је окривљени Тришић одмах по закључењу уговора и испорука у транзиту вршио авансу продају ђубрива привредним друштвима „Spinel“ д.о.о. и „Inter matriks“ д.о.о. по ценама нижим од набавних за износ од 5.062.386,53 динара и наплатио своја потраживања, а остварене приходе даљом продајом ђубрива усмеравао и користио за пословање привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. и повраћаје позајмица оснивачу, свестан да оваквим начином продаје по нижим ценама и располагањем новчаним средствима са рачуна привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. у корист привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о., неће бити у могућности да у време доспелости изврши плаћање према ХИП „Азотара“ д.о.о., и да се наплата неће моћи извршити ни принудним путем, при чему је вршио само плаћања у висини износа пореза на додату вредност за извршене појединачне испоруке, у свеукупном износу од 17.462.254,00 динара, а да у року доспелости до 30.06.2011. године није извршио плаћање вредности минералних ђубрива ХИП „Азотара“ д.о.о., а ни након тога, да би по доспелости плаћања меница пуштена на наплату дана 06.10.2011. године, по налогу окривљеног Вујачића истог дана била повучена без остваривања наплате, као и менице пуштене на наплату 08.08.2012. године и 21.08.2012. године, које су повучене дана 27.08.2012. године, по којима је остварена наплата износа од 14.733,68 динара, а да окривљени Тришић ни након повлачења меница није вршио плаћања, и дана 27.08.2012. године као обезбеђење предао нове менице, након чега и даље није вршио плаћања, тако да је дана 26.11.2012. године, принудном наплатом због недостатка

новчаних средстава на рачунима привредних друштва „Akter Research“ д.о.о. као дужника и „Akter Media Group“ д.о.о. као солидарног дужника пуштеним меницама био наплаћен укупан износ од 372.543,86 динара, на који начин је за привредна друштва „Akter Research“ д.о.о., и „Akter Media Group“ д.о.о., прибављена протиправна имовинска корист у висини вредности неплаћеног минералног ђубрива у износу од **81.541.861,46** динара

окривљени Радосав Вујачић, Бранко Мијић и Гордана Мијић

у периоду од 02.02.2011. године до краја јуна 2012. године у Панчеву и Сомбору, окривљени Радосав Вујачић, окривљени Бранко Мијић и окривљена Гордана Мијић, договорили да привредно друштво „1. Oktobar“ а.д., супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива од 29.07.2010. године („Службени гласник РС“ број 53/2010), након истека рока за продају и испоруку регресираних минералних ђубрива од привредног друштва „Adonai“ д.о.о., преузме дуг и регресирано минерално ђубриво типа „NPK“ у количини од 1000 тона и вредности од 28.360.000,00 динара за које је са привредним друштвом „Adonai“ д.о.о., дана 07.10.2010. године закључен уговор о продаји регресираних минералних ђубрива, па су по постигнутом договору окривљени Вујачић, окривљени Бранко и Гордана Мијић, дана 02.02.2011. године закључили и потписали уговор о преузимању дуга број 4370 између ХИП „Азотара“ д.о.о., као повериоца, привредног друштва „Adonai“ д.о.о. као дужника, привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. као преузимаоца и привредног друштва „Gradska рекага“ а.д. као солидарног јемца, по ком је у периоду од 10.02.2011. године до 17.03.2011. године, извршена испорука регресираних минералних ђубрива привредном друштву „1. Oktobar“ а.д., и омогућено да ово привредно друштво дође у посед минералних ђубрива по повлашћеној регресираној цени у количини од 999,80 тона и по основу разлике у регресираној и нерегресираној цени прибави противправну имовинску корист у износу од 9.998.000,00 динара, а које количине ђубрива је привредно друштво „1. Oktobar“ а.д. даље продало својим купцима, без измиривања обавеза плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о., да би дана 17.03.2011. године, иако обавезе по претходном уговору нису измирене, окривљени Радосав Вујачић и Бранко Мијић договорили продају нерегресираних минералних ђубрива, те закључили и потписали уговор о продаји број 2996 за количину од 1000 тона минералног ђубрива типа „SAN“ по ком уговору је у периоду од 13.03.2011. године до 17.05.2011. године, привредном друштву „1. Oktobar“ а.д. извршена испорука минералног ђубрива типа „SAN“ у количини од 960 тона у вредности од 31.161.312,00 динара и 1130,45 тона минералног ђубрива типа „KAN 27%“ у вредности од 31.930.690,00 динара, односно укупне вредности од **63.092.272,00** динара, са одложеним роком плаћања до 30.06.2011. године и по ком уговору су предата и прихваћена минимална средства обезбеђења, две бланко менице и допунско средство обезбеђења хипотека на непокретностима - објектима 1-6 „млин у Стапару“ на кп. бр. 2409/3 уписан у лист непокретности број 2482 КО Стапар, иако је вредност ове непокретности од 22.737.696,91 динара далеко нижа од висине потраживања које обезбеђује, да би окривљени Бранко Мијић и окривљена Гордана Мијић, преузете количине ђубрива продали својим купцима, невршећи плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о., при чему окривљени Вујачић знајући да нису измирене обавезе по уговорима, дана 30.12.2011. године налаже да се не врши пуштање меница, да би дана 12.06.2012. године окривљени Радосав Вујачић и Бранко Мијић закључили уговор о продаји и регулисању дуга са анексом број 7233 од 14.06.2012. године, за додатну количину од 3000 тона ђубрива типа „KAN 27%“ у вредности од **93.536.707,60** динара, иако обавезе по претходним уговорима нису

плаћене уз прихватање недовољних средстава обезбеђења плаћања бланко соло меница и заложне изјаве за непокретности већ оптерећене претходно датим хипотекама у износу од 1.500.000 € - објектима фарме у Радојеву, иако је вредност ове непокретности од 24.189.381,00 динара несразмерна вредности испорученог а неплаћеног ђубрива од **177.564.995,80** динара, да би окривљени Бранко Мијић и окривљена Гордана Мијић, вршили авансну продају испорученог ђубрива привредном друштву „NS Agro Norma“ д.о.о. и користили га за измиривање обавеза привредног друштва „1. Oktobar“ а.д., вршећи само делимично плаћање према ХИП „Азотара“ д.о.о., у висини износа пореза на додату вредност према динамици извршених испорука, док су наплаћена средства остварена даљом продајом, окривљени Бранко Мијић и окривљена Гордана Мијић искористили за пословање привредних друштава „1. Oktobar“ а.д. и „Gradska reka“ а.д., као и за своје потребе подизањем готовине са рачуна, на који начин је за окривљене Бранка и Гордану Мијић, прибављена противправна имовинска корист неоснованим готовинским исплатама са рачуна привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. у износу од **54.140.000,00** динара, док је за привредна друштва „1. Oktobar“ а.д. и „Gradska reka“ а.д. неплаћањем вредности ђубрива прибављена противправна имовинска корист у износу од **177.564.995,80** динара,

- чиме су окривљени **Радосав Вујачић, Михаило Грујић, Милан Дивљак, Тихомир Тришић, Драган Ђурић, Бранко Мијић и окривљена Гордана Мијић** извршили по једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ.

С тога,

ПРЕДЛАЖЕМ

Да суд закаже и одржи главни јавни претрес на који позвати:

1. Тужиоца за организовани криминал,

2. Окривљене: **Радосава Вујачића, Михаила Грујић, Милана Дивљака, Тихомира Тришића и Драгана Ђурића.**

3. Сведоке: **Татјану Пилиповић, Панчево,** [REDACTED] **Миленка Бобића, Велико Градиште,** [REDACTED] **Јелену Ступар, Нови Сад,** [REDACTED] **Бранислава Милутиновића, Гај,** [REDACTED] **Ковин, Миљана Ђуровића, Нови Сад,** [REDACTED] **Наду и Радослава Косановића, обоје из Мартинаца,** [REDACTED] **Сремска Митровица, Горана Пејчића, Руменка,** [REDACTED] **Јелену Ђорђевић, Винча,** [REDACTED] **непријављено борави у Винчи,** [REDACTED] **Бошка Радановића, Нови Сад,** [REDACTED] **Јелену Вукобрад, Бачко Добро поље,** [REDACTED] **Бранка Дивљака, Нови Сад,** [REDACTED] **Дарка Симића, Панчево,** [REDACTED] **Небојшу Радановића, Банатски Карловац, Алибунар,** [REDACTED] **Синишу Ковачевића, Старчево,** [REDACTED] **Душана Радановића, Омољица,** [REDACTED] **Слободана Рајића, Село Кула,**

Пожаревац, **Бранка Божанића**, Београд, [REDACTED] **Бранка Милосављевића**, Београд, [REDACTED] и **Душана Бајатовића**, Нови Сад, [REDACTED]

4. Вептака економско финансијске области Радомира Вишњевца из Београда, улица [REDACTED]

5. Представника оштећеног-Државног Правобраниоца.

Да суд у доказном поступку изврши увид у писану документацију и као доказе изведе:

из регистратора 1 документације КТИ 19/14:

уговор о продаји број 4923 од 27.04.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страна 1-2);
уговор о продаји број 6343 од 04.06.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страна 3-4);
анекс уговора о продаји број 6654 од 14.06.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страна 5)
уговор о продаји број 7606 од 13.06.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страна 6-7);
уговор о продаји број 8086 од 28.07.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (старна 8-9);
анекс уговора о продаји минералног ђубрива број 8713 од 18.08.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страна 10);
уговор о продаји број 10025 од 27.09.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страна 11-12);
уговор о продаји број 11913 од 10.11.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страна 13-14);
анекс уговора о продаји број 12378 од 19.11.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страна 15);
рачуни ХИП „Азотаре“ д.о.о. број: 3025, 3038, 3046, 3059, 3069, 3080, 3099, 3118, 3130, 3195, 2472, 2475, 2798, 2801, 2815, 2830, 2844, 2845, 2953, 2954, 2955, 2965, 2974, 2278, 2306, 2342, 2376, 2378, 2399, 2400, 2433, 2434, 2439, 1780, 1797, 1805, 1860, 1870, 2095, 2089, 2151, 2207, 2225, 1731, 1745, 1750, 1774, 1751, 1761, 1775, 1352, 1360, 1351, 1375, 1387, 1523, 1728, 1078, 1090, 1160, 1161, 1220, 1239, 1242, 1260, 1261, 1269, 1307, 1317, 1333, 1350 према привредном друштву „Staša“ д.о.о. са отпремницама и диспозицијама (страна 17-335);
аналитичке финансијска картица ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Staša“ д.о.о., конто 2020-801047 за 2010. године са исказаним дугом од 113.439,48 динара (страна 336-340);
аналитичке финансијске картице ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Staša“ д.о.о., конто 2020-801047 за 2011. годину са исказаним дугом од 118.239.385,52 динара (страна 341-345);
рачун ХИП „Азотаре“ д.о.о. број: 23, 57, 73, 82, 90, 97, 123, 163, 190, 200, 199, 198, 346, 374, 392 испостављени привредном друштву „Staša“ д.о.о. са отпремницама и диспозицијама (страна 346-393);
уговор о продаји број 1219, закључен између ХИП „Азотаре“ и привредног друштва „Staša“ д.о.о. дана 25.01.2012. године (страна 394-396);
уговор о продаји број 5887, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о., дана 11.03.2012. године (страна 397-399);

анекс уговора о продаји број 6974 од 06.06.2012.год закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Stаша“ д.о.о. (страна 400);
извод из земљишне књиге за кп. бр. 4545/4 и 4545/5 КО Мартинци (страна 401-402);
хипотекарна изјава директора „Stаша“ д.о.о. Милана Дивљака, Ов. број 11508/2011 од 31.01.2011. године (страна 403-404);
рачуни ХИП „Азотаре“ д.о.о., број: 234, 254, 293, 269, 294, 295, 346, 369, 1194, 1195, 1213, 1220, 1233, 1244, 1248, 1249, 1275, 1285, 1293, 1305 испостављени привредном друштву „Stаша“ д.о.о. са отпремницама и диспозицијама (страна 405-495);

из регистратора 2 документације КТИ 19/14:

рачуни ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Stаша“ д.о.о. са отпремницама и диспозицијама уз рачун број: 1306, 1318, 1332, 1336, 1343, 1352, 1357, 1358, 1392, 1400, 1414, 1421, 1432, 1452, 1519, 1527 (страна 496-605);
аналитичке финансијске картице ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Stаша“ д.о.о. конто 2020-801047 за 2012. годину са исказаним дугом од 239.423.270,55 на дан 19.06.2012. године, (страна 606-610);
прегледа реализације по врсти производа и фактурама ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Stаша“ д.о.о. за 2010, 2011. и 2012. годину (страна 611-617);
купопродајни уговор од 02.12.2010. године, закључен између Марка Косановића и „Stаша“ д.о.о. Ов.бр.580/2010, извод „Banka Intesa“ а.д. број 107 о плаћању 3.484.553,00 динара (страна 618-621);
уговор о продаји број 1418 од 09.02.2011. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о., „Kosanović plus“ д.о.о. и “Кланица прерада меса и Т.Р. Косановић“ са анексом уговора о продаји бр. 5184 од 06.05.2011. године, уговора о преузимању дуга број 8005 од 02.07.2012. године (страна 622-629);
преглед примљених меница ХИП „Азотаре“ д.о.о. за „Kosanović plus“ д.о.о. конто 2020-4390 за 2011. и 2012. годину (страна 630-638);
рачуни ХИП „Азотаре“ д.о.о. у реструктурирању за купца „Kosanović plus“ д.о.о. број 751, 765, 786, 815, 814, 813, 833, 865, 874, 907, 906, 905, 935, 957, 1084, 1096, 1115, 1132, 1147, 1165, 1350, 1348, 1353, 1359, 1358, 1361, 1364, 1365, 1366, 1368, 1449, 1450, 1463, 1470, 1486, 1521, 1520, 1519, 1547, 1561, 1591, 1592, 1593, 1618, 1623, 1650, 1666, 1688, 1687, 1689, 1709, 1729, 1744, 1782, 1805, 1818, 1831, 1867, 1868, 1866, 1886 (страна 639-699);
финансијска картица „Kosanović plus“ д.о.о. за добављача ХИП „Азотара“ д.о.о. за 2011. годину, (страна 701-702);
аналитичке финансијске картице купца „Radel“ конто 2020, аналитичке финансијске картице купца „Bosal“ конто 2020 и аналитичке финансијске картице купца „RM“ конто 2020. (стране 703-706);
уговор о продаји број 8170 од 14.07.2011. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Кланица прерада меса и Т.Р. Косановић“, анекс уговора о продаји број 10975 од 03.10.2011. године, уговор о продаји број 1233 од 25.01.2012. године, уговор о преузимању дуга број 8000 од 29.06.2012. године, (страна 707-716);
аналитичке финансијске картице купца „Кланице, прерада меса и трговинска радња Косановић“ конто 2020 за 2011. годину (стране 717-718);
преглед примљених меница „Кланице, прерада меса и трговинска радња Косановић“ (страна 719);
заложне изјаве за непокретност „Кланице, прерада меса и трговинска радња Косановић“ Ов.бр. 13291/2011. године, решење Основног суда у С. Митровици о упису хипотеке, извод из земљишне књиге број 860 за „Кланица, прерада меса и трговинска радња Косановић“ (страна 720-724);

рачун ХИП „Азотара“ д.о.о. за купца „Кланица, прерада меса и трговинска радња Косановић“ број 2253, 2260, 2269, 2277, 2286, 2291, 2302, 2313, 2319, 2333, 2344, 2653, 2661, 2669, 2679, 2710, 2712, 2713, 2718, 2723, 2731 (страна 725-745);

решење АПР о регистрацији „Кланица, прерада меса и трговинска радња Косановић“ број БП 154735/06; аналитичке финансијске картице добављача ХИП „Азотаре“ д.о.о. за 2011. годину, аналитичке финансијске картице добављача ХИП „Азотаре“ д.о.о. за 2012. годину, аналитичке финансијске картице купца „Radel“, аналитичке финансијске картице купца „Bosal“ (страна 764-752);

уговор о продаји број 2731 од 10.03.2011. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Plod produktive“ д.о.о., аналитичке финансијске картице купца „Plod produktiva“ д.о.о. конто 2020 за 2011., и 2012. годину, уговор о преузимању дуга број 8178 од 05.07.2012. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. „Plod produktiva“ д.о.о. и „Staša“ д.о.о. (страна 756-763);

рачуни ХИП „Азотара“ д.о.о. за купца „Plod produktiva“ д.о.о. број: 964, 1090, 1108, 1123, 1142, 1153, 1189, 1195, 1362, 1367 (страна 764-773);

уговор о продаји број 7789 од 07.07.2011. године, закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. и „Etno dizajn“ д.о.о. (страна 774-775);

преглед примљених меница за привредно друштво „Etno dizajn“ д.о.о. (страна 776);

аналитичке финансијске картице купца привредног друштва „Etno dizajn“ д.о.о. конто 2020 за 2011. и 2012. годину са исказаним дугом од 1.768.999,50 динара (стране 777-780);

уговор о преузимању дуга број 8179 од 05.07.2012. године, рачуни ХИП „Азотара“ д.о.о. за купца „Etno dizajn“ д.о.о. број: 19259, 19261, 19264, 19263 (страна 781-786);

аналитичке финансијске картице конто 2020 за купца „Staša“ д.о.о. за 2012. годину; спецификације укупног дуга купца „Staša“ д.о.о. са преузетим дугом из 2012. године (страна 787-801);

решења Агенције за привредне регистре за привредно друштво „Staša“ д.о.о. БД 43290/2009 од 16.04.2009. године, БД 57479/2010 од 03.06.2010. године, БД 78809/2010 од 21.07.2010. године, БД 92805/2012 од 12.07.2012. године, картон депонованих потписа за Јелену Ђорђевић, Милана Дивљака и Татјану Пилиповић;

уговор о преносу удела од 20.05.2010. године са решењем и прилозима (страна 802-817);

оверени потписи лица овлашћених за заступање привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страна 822);

аналитичке финансијске картице добављача ХИП „Азотаре“ д.о.о. за 2010. годину; 2011. и 2012. годину (страна 824-829);

картице купца пољопривредног газдинства „Косановић Марко“ код привредног друштва „Staša“ д.о.о. аналитичке финансијске картице конто 22121, конто 22122, конто 22123 и конто 2215 за 2010. годину; аналитичке финансијске картице конто 22122, конто 22123 и конто 22125 за 2011. годину; аналитичке финансијске картице конто 22121, конто 22122, конто 22125, конто 22123 и конто 22124 са стањем на дан 17.04.2013. године (страна 830-841);

изводи „Banka Intesa“ а.д. по којима је вршено подизање готовине број: 13, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 23, 26, 25, 26, 27, 29, 32, 36, 42, 45, 50, 80, 82, 89, 105, 107, 108, 113 и 125 (страна 842-870);

бруто биланс за 2012. годину привредног друштва „Staša“ д.о.о., са исказаним потраживањима од физичких лица у укупном износу од 43.751.217,96 динара (страна 871-881);

предуговор „Staša“ д.о.о. број 101/10 од 27.08.2009. године, аналитичке финансијске картица конто 22121 за Бранка Дивљака на износ од 19.480.000 динара, хипотекарне

изјаве од 22.11.2010. године, уговор о пословно-техничкој сарадњи од 25.08.2009. године, (страна 883-890);
допис – пренос непокретности од 24.11.2009. године са уговором о купопродаји непокретности између Јозеф Чапа и Милана Дивљака од 24.11.2009. године (страна 891-895);
уговор о купопродаји непокретности закључен између „Eurocasa“ д.о.о., „Stasha“ д.о.о., и „Кланица, прерада меса и трговинска радња Косановић“ од 10.01.2012. године, Ов. број 188/2012; анекса бр. 1. уговора о продаји од 10.01.2012. године,(страна 896-903)
уговор о купопродаји непокретности закључен између привредног друштва „Stasha“ д.о.о., и „Кланице, прерада меса и трговинска радња Косановић“ од 26.03.2012. године (страна 904-907);
преписа листа непокретности број 6054 КО Ђурђево (страна 908-913);
извод „Banka Intesa“ а.д. о плаћању број: 44, 48, 60, 61, 64, 66, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 78, 79, 80 (страна 914-931);
аналитичке финасијске картице конто 1500 за „Eurocasa“ д.о.о. (страна 932);
уговор о продаји непокретности, закључен између „Srbomont gradnja“ д.о.о. и „Eurocasa“ д.о.о. од 02.08.2011. године, записник о процени тржишне вредности непокретности од 10.01.2012.године, решење Пореске управе Жабаљ број 413-31/19 од 10.01.2012. године (страна 940-948);
записник о процени тржишне вредности од 17.01.2012 године, записник о процени тржишне вредности од 28.03.2012 године, решење Пореске управе Жабаљ број 413-31/74 од 18.01.2012 године са решењем Пореске управе Жабаљ број 413-31/324 од 29.03.2012. године (страна 950-957; 959-961);
одлука Управног одбора ЈП „Srbijagas“ број 01-04-25/102-1 од 28.12.2011. године (страна 962-966) **и регистратор 3 документације КТИ. 19/14 (страна 1034-1045);**
допис ЈП „Srbijagas“ Министарству за инфраструктуру и енергетику број 01-01/1993 од 22.03.2012. године, решење Владе РС 05-број 401-9268/2011-4 од 19.04.2012. године; (страна 967-968) **и регистратор 3 документације КТИ. 19/14 (страна 1034-1045);**
одлука Управног одбора ЈП „Srbijagas“ број 01-04-25/115-5 од 20.11.2012. године (страна 969-973) **и регистратор 3 документације КТИ. 19/14 (страна 1034-1045);**
Допис ХИП „Азотари“ д.о.о. од 30.12.2011. године (страна 976);
мејлови послати са налога jelena.stupar@srbijagas.com 14.06.2012. године у 11:07 са документом у attachment-у уговор о преузимању дуга са Кланицом Косановић, и дана 17.05.2012. године у 10:23 са прегледом потребних правних радњи - белешка са састанка одржаног 24.04.2012. године (страна 977-981);
спецификација ХИП „Азотаре“ д.о.о. од 15.05.2013. године, потврде о привремено одузетим предметима од 15.05.2013. године (страна 991-992);
анекс уговор о раду између привредног друштва „Stasha“ д.о.о. и Тајјане Пилиповић (страна 995-997);
потврда о привремено одузетим предметима од ХИП „Азотаре“ д.о.о. од 01.04.2013. године са спецификацијом (страна 1000-1001);
потврда о привремено одузетим предметима од ХИП „Азотаре“ д.о.о. од 14.05.2013. године са пописаном документацијом (страна 1002-1004);

из регистратора 3 документације КТИ 19/14:

одлука Управног одбора ЈП „Srbijagas“ број 01-04-25/102-1 од 28.12.2011. године, допис ЈП „Srbijagas“ Министарству за инфраструктуру и енергетику број 01-01/1993 од 22.03.2012. године, решење Владе РС 05-број 401-9268/2011-4 од 19.04.2012. године; одлука Управног одбора ЈП „Srbijagas“ број 01-04-25/115-5 од 20.11.2012. године (страна 1034-1045);

из регистратора 4 документације КТИ 19/14:

решење МУП-а РС, Полицијске управе Сомбор, број 06-205-22014-14 од 21.02.2014. године (страна 1201);

теренска провера МУП-а РС, Полицијске управе у Сомбору, Полицијске испоставе Сомбор број 10/14 од 20.02.2014. године (страна 1202);

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „Adonai“ д.о.о. дана 28.09.2010. године; уговор о размени роба закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „Adonai“ д.о.о. дана 29.09.2010. године; анекс уговора о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о., и привредних друштава „Adonai“ д.о.о. „Atar FM“ д.о.о. и „Agrar trgovine“ д.о.о. дана 24.11.2010. године; уговор о преузимању дуга закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредних друштава „Adonai“ д.о.о., „1. Oktobar“ а.д. и „Gradska reka“ а.д. дана 02.02.2011. године; обавештење привредног друштва „Adonai“ д.о.о., од 09.02.2011. године; пренос власништва привредног друштва „Adonai“ д.о.о., од 09.02.2011. године (страна 1203-1212);

рачуни издати у периоду од 10.02.2011. године до 17.03.2011. године за утовар за привредно друштво „Adonai“ д.о.о број: 467, 482, 498, 499, 542, 544, 558, 579, 613, 614, 616, 645, 720, 719, 718, 767, 848, 899, 9872, са диспозицијама и припадајућим отпремницама број: 210, 215, 219, 265, 253, 235, 236, 293, 289, 270, 274, 320, 326, 344, 338, 358, 407, 404, 390, 392, 391, 379, 369, 426, 415, 417, 475, 471, 474, 469, 484, 483, 490, 498, 497, 503, 548, 549, 614, 633, 703 (страна 1213-1298);

уговор о продаји број 2996, закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. дана 10.03.2011. године (страна 1299-1300);

рачуни издати у периоду од 19.5.2011. године до 30.3.2011. године за утовар за привредно друштво „1. Oktobar“ а.д. број: 1760, 1742, 1711, 1694, 1653, 1525, 1485, 1471, 1464, 1448, 1419, 1394, 1393, 1335, 1334, 1333, 1314, 1255, 1254, 1227, 1013, 1731, 1693, 1664, 1628, 1616, 1598, 1599, 1597, 1206, 1193, 1185, 1160, 1159, 1157, 1146, 1116, 1098, 1085, 1076, 1075, 1036 са диспозицијама и припадајућим отпремницама број: 3189, 3182, 3148, 3162, 3152, 3101, 3102, 3072, 2954, 2926, 2961, 2939, 2942, 2620, 2606, 2578, 2563, 2525, 2495, 2449, 2408, 2415, 2397, 2390, 2320, 2306, 2374, 2343, 2355, 2356, 2289, 2279, 2287, 2210, 2189, 2172, 2161, 1963, 1964, 1, 2, 3128, 3024, 3023, 3042, 2994, 2975, 2891, 2894, 2892, 2890, 2840, 2795, 2794, 2793, 2843, 2855, 2158, 2143, 11, 2144, 2123, 2118, 2119, 2120, 2100, 2103, 2096, 2098, 2084, 2085, 2082, 2075, 2092, 2056, 2073, 2037, 2040, 2039, 2035, 2022, 1134, 2021, 2019, 2020, 2008, 2004, 26, 2005, 25, 2001, 24, 1970, 1968 (страна 1301-1495);

аналитичка финансијска картица конто 2020-80261 за купца привредно друштво „1. Oktobar“ а.д. за 2011. годину са исказаним дугом од 55.773.759,36 динара, аналитичка картица купца број 0002154 за артикал „KAN“, аналитичка картица купца број 1204078 за артикал „SAN“ (страна 1496-1500);

уговор о продаји и регулисању дуга, закључен дана 12.06.2012. године између ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „1. Oktobar“ а.д.; анекс уговора о продаји и регулисању дуга бр. 7233 закључен дана 14.06.2012. године, између ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „1. Oktobar“ а.д.; заложна изјава од 12.06.2012. године; препис листа непокретности број 1353 за КО Радојево од 29.03.2013. године (страна 1502-1555);

решење о порезу на имовину правних лица за 2012. годину за пореског обвезника привредно друштво „1. Oktobar“ а.д., Сомбор од 29.06.2012. године (страна 1556-1557);

из регистратора 5 документације КТИ 19/14:

рачун-велепродаја ХИП „Азотара“ д.о.о. број 1469 од 14.06.2012. године за купца „1. Октобар“ а.д., на износ од 93.436.707.60 динара са власничким листом-производи број 4/2012 и преносом на чување број 2 (страна 1558-1560);

отпремнице туђе робе ХИП „Азотара“ д.о.о., број: 91, 92, 93, 94, 96, 97, 98, 99, 100, 103, 104, 105, 107, 108, 109, 110, 112, 111, 113, 114, 115, 116, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 230, 231 и 232, са диспозицијама за утовар привредног друштва „1. Октобар“ а.д. број: 2, 1, 3, 5, 8, 10, 6, 11, 14, 15, 13, 16, 12, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 22/1, 25, 29, 27, 28, 30, 26, 33, 34, 32, 31, 37, 39, 36, 38, 40, 42, 43, 41, 44, 45, 46, 47, 49, 48, 50, и диспозицијама за утовар привредног друштва „NS Agro Norma“ д.о.о. у периоду од 01.08.2012. године до 22.12.2012. године број: 461/2012, 460/2012, 505/2012, 512/2012, 610/2012, 611/2012, 612/2012, 621/2012, 622/2012, 623/2012, 629/2012, 635/2012, 630/2012, 638/2012, 643/2012, 645/2012, 688/2012, 689/2012, 690/2012, 694/2012, 692/2012 (страна 1561-1708);

преглед испоруке ХИП „Азотаре“ д.о.о. за минерално ђубриво „KAN“ по отпремницама од броја 91 до 232 у периоду од 01.01.2012. године до 22.12.2012. године (страна 1709-1711);

аналитичка финансијска картица ХИП „Азотаре“ д.о.о. конто 2020 за купца „1. Октобар“ а.д., за 2012. годину са дугом од 149.210.466,96 динара (страна 1712-1713)

картон оверених потписа лица овлашћених за заступање - ОП образац за „1. Октобар“ а.д. (страна 1718);

решење АПР БД 115280/2006 за „1. Октобар“ а.д., од 12.04.2006. године (страна 1719-1722);

решење АПР БД 138383/2007 за „1. Октобар“ а.д., од 21.11.2007. године (страна 1723-1724);

одлука Управног одбора „1. Октобар“ а.д. број 01-38 од 03.10.2007. године о избору председника УО Гордане Мијић (страна 1725);

решење АПР БД 104941/12 од 02.08.2012. године (страна 1726-1728)

одлука Скупштине акционара „1. Октобар“ а.д., од 19.06.2012. године о избору одбора директора (страна 1729);

аналитичка финансијска картица „1. Октобар“ а.д. конто 4330 добављача „Adonai“ д.о.о., за 2011. годину (страна 1739);

рачуни привредног друштва „Adonai“ д.о.о., број: 11-300-000007, 11-300-000008, 11-300-000009, 11-300-000010, 11-300-000011, 11-300-000012, 11-300-000015, 11-300-000016, 11-300-000019, 11-300-000020, 11-300-000022, 11-300-000027, 11-300-000028, 11-300-000021, 11-300-000025, 11-300-000030, 11-300-000031, 11-300-000032, 11-300-000033 са припадајућом отпремницом број 11-300-000007 за „1. Октобар“ а.д. и припадајућим рачунима велепродаје и отпремницама ХИП „Азотаре“ (страна 1740-1813);

статут привредног друштва „1. Октобар“ а.д. (страна 1847-1857);

робна аналитичка картица „1. Октобар“ а.д. за минерално ђубриво „SAN“ (страна 1884-1885);

робна аналитичка картица „1. Октобар“ а.д. за минерално ђубриво „KAN 27% N“ (страна 1886-1887);

аналитичка финансијска картица „1. Oktobar“ а.д. за добављача ХИП „Азотара“ д.о.о. (страна 1888-1889);
робна аналитичка картица „1. Oktobar“ а.д. за 2012. годину за минерално ђубриво „KAN 27% N“ (страна 1890-1891);
аналитичка финансијска картица „1. Oktobar“ а.д. конто 2020 за купца „NS Agro Norma“ д.о.о. Сремска Каменица (страна 1892-1893);
аналитичка финансијска картица „1. Oktobar“ а.д. конто 2020 за купца „Gradska reka“ а.д., Сомбор (страна 1894-1901);
аналитичка финансијска картица „Gradska reka“ а.д., конто 4330 за добављача „1. Oktobar“ а.д. (страна 1902-1909);
уговор о купопродаји закључен између Бранка Мијића и привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. од 01.02.2012. године (страна 1910-1911);
аналитичка финансијска картица „1. Oktobar“ а.д. конто 4330 за Бранка Мијића (страна 1912);
службена белешка о форензичком прегледу лица места МУП-а РС, Дирекција полиције ПУ Зрењанин, ПС Нова Црња број КТ 444-79/2013 од 02.04.2013. године и увидом у СД КТ 444-79/13 НЦ КТ фотографисане фарме пилића „1. Oktobar“ Радојево, власника Бранка Мијића (страна 1913-1914) **и регистратор 10 документације КТИ. 19/14 (стане 3293-3355);**
потврда о привремено одузетим предметима од 09.05.2013. године са спецификацијом ХИП „Азотара“ д.о.о, од 09.05.2013. године (страна 11926-927);

из регистратора 6 документације КТИ 19/14:

уговор о продаји бр.11179, закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о., привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. и привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. од 25.10.2010. године (страна 1928-1929);
уговор о продаји бр.14555, закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о., „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. од 30.12.2010.године (страна 1930-1932);
финансијске аналитичке картице ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Akter Research“ д.о.о. конто 2020 у периоду од 01.01.2010. године до 31.12.2010. године, од 01.01.2011. године до 31.12.2011. године; финансијске аналитичке картице ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Akter Research“ д.о.о. конто 2020 и 4300 од 01.01.2012. до 27.03.2013. године (страна 1933-1948);
промет аналитичких конта у периоду од 01.01.2012. године до 06.02.2013. године за комитента „Akter Research“ д.о.о. са картицом комитента конто 2020 и 4300 за период од 01.01.2012. до 06.02.2013. године (страна 1949-1955);
картице ХИП “Азотаре“ д.о.о. „Преглед реализације по врсти производа и фактури“ за купца „Akter Research“ д.о.о. у периоду од 01.01.2010. године до 31.12.2011. године и у периоду од 01.01.2010. године до 17.09.2012. године (страна 1956-1972);
картице ХИП “Азотаре“ д.о.о. „Преглед реализације по врсти производа и фактури“ за купца „Akter Research“ д.о.о. у периоду од 01.01.2010. године до 31.12.2011. године и у периоду од 01.01.2010. године до 17.09.2012. године (страна 1956-1972);
картице ХИП “Азотаре“ д.о.о. „Преглед реализације по врсти производа и фактури“ за купца „Akter Research“ д.о.о. у периоду од 01.01.2010. године до 31.12.2011. године (страна 1956-1960);
картице ХИП “Азотаре“ д.о.о. „Преглед реализације по врсти производа и фактури“ за купца „Akter Research“ д.о.о. у периоду у периоду од 01.01.2011. године до 31.12.2011. године, (страна 1961-1968);

картице ХИП „Азотаре“ д.о.о. „Преглед реализације по врсти производа и фактури“ за купца „Akter Research“ д.о.о. у периоду од 01.01.2010. године до 17.09.2012. године (страна 1969-1972);

рачуни велепродаје ХИП „Азотаре“ д.о.о. према „Akter Research“ д.о.о. за 2010., и 2011. годину број: 2479, 2518, 2555, 2838, 2742, 2758, 2792, 2823, 2834, 2856, 3021, 3019, 3020, 3022, 3028, 3030, 3034, 3041, 3053, 3075, 3076, 3113, 152, 176, 188, 209, 208, 242, 271, 275, 312, 1164, са припадајућим отпремницама број: 3975, 3976, 3095, 4025, 4052, 4035, 4055, 4051, 4304, 4328, 4334, 4380, 4384; 4515, 4565, 4547, 4546, 4519, 4516, 4607, 4982, 4983, 4984, 4985, 4986, 4987, 4988, 4989, 4990, 4991, 4992, 4993, 4994, 4995, 4996, 809, 807, 812, 819, 817, 831, 830, 832, 837, 836, 843, 844, 859, 866, 883, 906, 168, 167, 182, 178, 195, 193, 211, 223, 231, 251, 256, 263, 545 (страна 1973-2068);

рачуни велепродаје ХИП „Азотаре“ д.о.о. према „Akter Research“ д.о.о. за 2010., и 2011. годину број: 3103, 3136, 2702, 2701, 2480, 2609, 2626, 1884, 1899, 1913, 1938, 1986, 338, 680, 704, 734, 781, 953, 1224, 1248, 1247, 1261, 1278, 1296, 1311, 1397, 1418, 1451, 60, 75, 119, 120, 121, 122, 128, 61, 578, 596, 595, 637, 1082, 1094, 1117, 1144, 1162, 1163, 1183, 1487, 1516, 1515, 1590, 1589, 1588, 1614, 1630, 1667, 1686, 1685, 1684, 1708, 1728, 1762, 1781, 1780, 1817, 1836, 1865, 1863, 1862, са припадајућим отпремницама број: 5115, 5154, 5155, 4184, 4208, 3969, 4080, 4079, 4078, 4099, 3426, 3433, 3432, 3428, 3443, 3466, 3506, 3550, 1004, 1040, 1456, 1506, 1574, 1565, 1629, 1921, 2166, 2184, 2191, 2218, 2250, 2244, 2236, 2266, 2296, 2387, 2467, 2483, 69, 70, 94, 85, 97, 102, 108, 117, 142, 128, 144, 150, 155, 163, 213, 245, 1374, 1371, 1373, 1393, 1403, 1395, 1405, 1404, 1417, 1987, 1996, 2018, 2046, 2080, 2078, 2113, 2617, 2618, 2668, 2681, 2680, 2808, 2809, 2826, 2817, 2858, 2857, 2864, 2876, 2919, 2973, 2944, 3026, 3044, 3086, 3090, 3140, 3185, 3196, 3221, 3202, 3249, 3295, 3296, 3336, 3345, 3353, 3330, 3366, 3376, 3372, 3403, 3402, 3417 (страна 2074-2251);

из регистратора 7 документације КТИ 19/14:

преглед примљених меница ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Akter Research“ д.о.о. (страна 2252);

потврда о примопредаји менице АБ6209361 и АБ6209362 ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Akter Research“ д.о.о. од 25.10.2010. године са меничним овлашћењем; картон депонованих потписа лица овлашћених за располагање средствима са динарског/девизног рачуна број 355-0003200015381-44 „Akter Research“ д.о.о. код „Vojvodanske banke“ а.д.; оверени потпис лица овлашћених за заступање „Akter Research“ д.о.о., (страна 2253-2256);

менице бр. АА 2823721 и АА2823722 са меничним овлашћењима за бланко сопствене менице АА 2823721 и АА2823722 за корисника ХИП „Азотара“ д.о.о. дужника „Akter Research“ д.о.о. од 27.08.2012. године са картоном депонованих потписа лица овлашћених за располагање средствима са динарског/девизног рачуна број 355-0003200015381-44 „Akter Research“ д.о.о. и овереним потписом лица овлашћених за заступање „Akter Research“ д.о.о. (страна 2257-2261);

захтев за регистрацију/брисање меница са меничним овлашћењем „Akter Research“ д.о.о. од 27.08.2012. године (страна 2263-2264);

преглед „Менице пуштене на наплату“ ХИП „Азотаре“ д.о.о. за „Akter Research“ д.о.о. (страна 2265);

захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. упићен „Vojvodanskoj banci“ а.д. филијала Панчево за повлачење менице АБ 6209361 са наплате од 06.10.2011.год (страна 2266);

меница бр. АБ 6209361 са захтевом ХИП „Азотаре“ д.о.о. „Vojvodanskoj banci“ а.д. филијала Панчево за наплату менице од 06.10.2011. године и налогом за наплату са

изјавом о поднетом налогу за наплату од 06.10.2011. године меница АБ 6209361 (страна 2267-2270);

захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. упићен „Vojvodanskoј banci“ а.д. за повлачење менице АБ 6209362 са наплате од 27.08.2012. године (страна 2271);

захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. упићен „Vojvodanskoј banci“ а.д. за наплату менице АБ 6209362 од 08.08.2012. године са изјавом ХИП „Азотаре“ д.о.о. по поднетом налогу за наплату, налог за наплату менице дужника „Akter Research“ д.о.о. АБ 6209362 и меница бр. АБ 6209362 (страна 2272-2275);

захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. упићен „Vojvodanskoј banci“ а.д. за наплату менице броја АА 2823721 од 26.11.2012. године са меницом АА 2823721 са меничним писмом-овлашћење за меницу број АА 2823721 од 27.08.2012. године и налогом за наплату менице дужника „Akter Research“ д.о.о. број АА 2823721 од 26.11.2012. године и изјавом ХИП „Азотаре“ д.о.о. по поднетом налогу за наплату менице број АА 2823721 (страна 2273-2280);

преглед примљених меница ХИП „Азотаре“ д.о.о. за „Akter Media Group“ д.о.о. (страна 2281);

потврда о примопредаји менице ХИП „Азотаре“ д.о.о. АБ 6209363, АБ 6209364 од 25.10.2010. године са меницом АБ 6209364 и меничним писмом дужника „Akter Media Group“ д.о.о. од 25.10.2010. године са картоном депонованих потписа „Akter Media Group“ д.о.о. код „Findomestic banka“ а.д. са овереним потписима лица овлашћених за заступање за „Akter Media Group“ д.о.о. (страна 2282-2286);

бланко менице АА 4461212 и АА 4461213 са меничним писмо-овлашћење дужника „Akter Media Group“ д.о.о. меница број: АА 4461213 и АА 4461212 са захтевом за регистрацију меница подносиоца „Akter Media Group“ д.о.о. менице број: АА 4461212 и АА 4461213 од 27.08.2012. године са меничним овлашћењем, овереним потписима лица овлашћених за заступање од 22.04.2009. године за „Akter Media Group“ д.о.о. и картоном депонованих потписа „Akter Media Group“ д.о.о. код „Findomestic banka“ од 23.04.2009. године (страна 2290; 2292-2294);

менице пуштене на наплату „Akter Media Group“ д.о.о. број: АБ 6209363 и АА 4461212 (страна 2295);

захтев за повлачење налога из трећег реда приоритета повериоца ХИП „Азотаре“ д.о.о. према дужнику „Akter Media Group“ д.о.о. од 27.08.2012. године (страна 2296)

захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. за наплату менице АБ 6209363 „Findomestic banka“ а.д. од 21.08.2012. године са налогом за наплату менице АБ 6209363, менично писмо овлашћење за корисника ХИП „Азотару“ д.о.о. менице број АБ 6209363 и меница број 6209363 (страна 2297-2300);

захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. за наплату менице броја 4461212 упићен „Findomestic banka“ а.д. од 26.11.2012. године према дужнику „Akter Media Group“ д.о.о. са налогом за наплату менице АА 4461212, менично писмо овлашћење за меницу број АА 4461212 и меница број 4461212 (страна 2301-2304);

финансијске аналитичке картице „Akter Research“ д.о.о. са прегледом промета пословног партнера ХИП „Азотара“ д.о.о. за период 2010.,-2012. године (страна 2305-2308);

финансијске аналитичке картице „Akter Research“ д.о.о. са прегледом промета за пословног партнера „Spinel“ д.о.о. за 2010., и 2011. годину (страна 2309-2314);

финансијске аналитичке картице „Akter Research“ д.о.о. са прегледом промета за пословног партнера „Inter matriks“ д.о.о. за 2010., и 2012. годину (страна 2315-2319);

финансијске аналитичке картице „Akter Media Group“ д.о.о. са прегледом промета за пословног партнера „Spinel“ д.о.о. за 2010., 2011., и 2012. годину (страна 2320-2323);

финансијске аналитичке картице „Akter Media Group“ д.о.о. са прегледом промета за пословног партнера ХИП „Азотара“ д.о.о. за 2012. годину (страна 2324-2325);

рачуни „Akter Research“ д.о.о. за 2010. годину број: 15-10, 16-10, 17-10, 19-10, 20-10, 21-10, 22-10, 23-10, 24-10, 26-10, 27-10, 28-10, 29-10, 30-10, 31-10, 32-10, 33-10, 34-10, 35-10, 36-10, 37-10, 38-10, са припадајућим отпремницама број: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 13, 14А, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 (страна 2326-2347);

извештаји „Vojvodanske banke“ а.д. о променама и стању рачуна „Akter Research“ д.о.о. за новембар и децембар месец 2010. године (страна 2348-2364);

рачуни „Akter Research“ д.о.о. за 2010. годину за „Akter Media Group“ д.о.о. број: 15-10, 16-10, (страна 2326-2327);

рачуни „Akter Research“ д.о.о. за 2010. годину за „Inter matriks“ број: 17-10, 19-10, 20-10, 21-10, 22-10, 23-10, 24-10, 26-10, 38-10 (страна 2328-2335 и 2347);

рачуни „Akter Research“ д.о.о. за 2010. годину за „Spinel“ број: 27-10, 28-10, 29-10, 30-10, 31-10, 32-10, 33-10, 34-10, 35-10, 36-10, 37-10, 38-10, са припадајућим отпремницама број: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 13, 14А, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 (страна 2336-2346);

извештаји „Vojvodanske banke“ а.д. о променама и стању рачуна „Akter Research“ д.о.о. за новембар и децембар 2010. године (страна 2348-2364);

рачуни „Akter Research“ д.о.о. за „Spinel“ д.о.о. и „Inter matriks“ д.о.о. 2011.годину број: 72-11, 71-11, 70-11, 69-11, 68-11, 67-11, 65-11, 66-11, 64-11, 63-11, 62-11, 61-11, 60-11, 59-11, 58-11, 57-11, 56-11, 55-11, 54-11, 53-11, 52-11, 51-11, 50-11, 49-11, 48-11, 47-11, 46-11, 45-11, 44-11, 43-11, 42-11, 41-11, 40-11, 39-11, 38-11, 37-11, 36-11, 35-11, 34-11, 33-11, 32-11, 31-11, 29-11, авансни рачуни број: 28-02-01, 28-11, 27-11, 26-11, 25-11, 24-11, 23-11, 22-11, 21-11, 20-11, 19-11, 18-11, 17-11, 16-11, 15-11, 14-11, 13-11, 12-11, 11-11, 10-11, 09-11, 08-11, 07-11, 06-11, 05-11, 04-11, 03-11, 02-11, 01-11, (страна 2365-2437);

аналитичка картица „Akter Media Group“ д.о.о. – позајмице за „Akter Research“ д.о.о. за период од 01.01.2010. године до 31.12.2010. године (страна 2452);

аналитичка картица „Akter Media Group“ д.о.о. конто 429402 – обавезе према оснивачу – зајам за период од 01.01.2010.године до 31.12.2010. године (страна 2453);

аналитичка картица „Akter Media Group“ д.о.о. конто 228800 - остала разна краткорочна потраживања из пословања – зајам за период од 01.01.2011. године до 31.12.2011. године (страна 2454);

аналитичка картица „Akter Media Group“ д.о.о. конто 429402 позајмица - „Akter Research“ д.о.о. за период од 01.01.2011. године до 31.12.2011. године (страна 2455);

аналитичка картица „Akter Research“ д.о.о. конто 228800 - остала краткорочна потраживања – зајам „Akter Media Group“ д.о.о. за период од 01.01.2011. године до 31.12.2011. године (страна 2456);

аналитичка картица „Akter Research“ д.о.о. конто 228803 зајам – оснивач за период од 01.01.2012. године до 31.12.2012. године (страна 2457);

аналитичка картица „Akter Research“ д.о.о. конто 228801 остала краткорочна потраживања – зајам „Akter Media Group“ д.о.о. за период од 01.01.2010. године до 31.12.2010. године (страна 2458);

преглед промета „Akter Research“ д.о.о. за пословног партнера „Akter Media Group“ д.о.о. – купци у земљи за период од 01.01.2010. године до 31.12.2010. године (страна 2459);

преглед промета „Akter Research“ д.о.о. за пословног партнера „Akter Media Group“ д.о.о. – добављачи у земљи за период од 01.01.2010. до 31.12.2010. године (страна 2460);

финансијске аналитичке картице „Spinela“ д.о.о. конто 4330 – добављачи у земљи за „Akter Media Group“ д.о.о. у 2010. години (страна 2476);
робна картица - преглед „Spinel“ д.о.о. за минерално ђубриво у периоду од 01.01.2010. до 31.12.2010. године и од 01.01.2011. до 31.12.2011. године (страна 2477-2495);
аналитичка картица „Spinel“ д.о.о. конто 1500 – дати аванси за „Akter Media Group“ д.о.о. у 2010. години (страна 2496);
аналитичка картица „Spinel“ д.о.о. конто 4330 – добављачи у земљи за „Akter Media Group“ д.о.о. у 2010. години (страна 2497);
аналитичка картица „Spinel“ д.о.о. конто 1500 – дати аванси за „Akter Media Group“ д.о.о. у 2010. години (страна 2498);
аналитичка картица „Spinel“ д.о.о. конто 4330 – добављачи у земљи за „Akter Research“ д.о.о. у 2010. години (страна 2499);
аналитичка картица „Spinel“ д.о.о. конто 1500 – дати аванси за „Akter Research“ д.о.о. у 2010. години (страна 2500);
аналитичка картица „Spinel“ д.о.о. конто 4330 – добављачи у земљи за „Akter Research“ д.о.о. у 2011. години (страна 2501-2502);
аналитичка картица „Spinel“ д.о.о. конто 1500 – дати аванси за „Akter Research“ д.о.о. у 2011. години (страна 2503);
аналитичка картица „Spinel“ д.о.о. конто 4330 – добављачи у земљи за „Akter Research“ д.о.о. у 2011. години (страна 2504);
картон оверених потписи лица овлашћених за заступање „Akter Research“ д.о.о.- ОП образац (страна 2506);
решење АПР-а БД 64609/2009 од 13.05.2009. године за „Akter Research“ д.о.о (страна 2507-2508);
одлука о оснивању привредног друштва „Образовни клуб“ д.о.о. Нови Сад од 27.11.2007. године (страна 2517-2521);
решење о упису у регистар фондова Фонд „Longin“, Покрајинског секретаријата за образовање и културу од 05.02.2007. године број 106-025-00013/2007-03 (страна 2523-2525);
предлог споразума о измирењу обавеза ХИП „Азотаре“ д.о.о. за дужника „Akter Research“ д.о.о. послат на е-mail Горана Пејчића goran.pejcic@hip-azotara.co.rs са е-mail direktor@aktermediagroup.rs (страна 2527-2529);
решење АПР БД 31979/2009 од 06.04.2009. године за „Akter Media Group“ д.о.о. (страна 2533-2534);
потврде о привремено одузетим предметима МУП-а РС, УКП од 27.03.2013. године и 14.05.2013. године (страна 2542-2543);

из регистратора 8 документације КТИ 19/14:

извод АПР о регистрацији привредног субјекта „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. Београд (страна 2544-2546);
одлука о избору председника Управног одбора „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. број 180 од 06.07.2009. године (страна 2547);
уговор о купопродаји регресираниог минералног ђубрива од 23.04.2010. године број 4802 закључен између ЗЗ „Гај“ и ХИП „Азотара“ д.о.о., са уговором о преузимању дуга од 23.04.2010. године број 4801 закљученог између ЗЗ „Гај“ као дужника, ХИП „Азотаре“ д.о.о. као повериоца и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. као преузимаоца дуга (страна 2549-2551);
рачун ХИП „Азотаре“ д.о.о број 913 од 26.04.2010. године испостављен ЗЗ „Гај“ са рачуном ЗЗ „Гај“ број 6/2010 од 26.04.2010. године за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. (страна 2552-2553);

44 (четрдесетичетири) отпремнице ХИП „Азотаре“ д.о.о. за испоручених 1000 тона минералног ђубрива „КАН 27%“ 33 „Гај“ број: 823, 608, 645, 588, 587, 593, 649, 600, 648, 647, 651, 652, 660, 620, 623, 628, 627, 636, 642, 640, 641, 606, 898, 563, 572, 579, 605, 604, 603, 564, 565, 570, 665, 745, 750, 668, 667, 709, 678, 716, 741, 715, 684, 683 (страна 2554-2597);

фактура „Produktne berze“ а.д. број 51-1024 од 20.04.2010. године за 33 „Гај“ на укупан износ од 78.352,00 динара са фактуром 33 „Гај“ број 5/2010, испостављених „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. дана 27.04.2010. године на укупан износ од 78.352,00 динара са изводима са текућег рачуна 33 „Гај“ број 20 од 30.04.2010. године и број 25 од 19.05.2010. године (страна 2598-2601);

рачун „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. број 9900-46 од 26.04.2010. године за привредно друштво „Dunavka“ а.д. са робном картицом „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. за минерално ђубриво „КАН 27%“ за 2010. године (страна 2602-2603);

32 (тридесетидва) рачуна привредног друштва „Dunavka“ а.д. испостављених купцима 994,2 тона минералног ђубрива „КАН 27%“, по цени од 14,00 динара за килограм без ПДВ-а, број: 188, 189, 190, 191, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 218, 219, 220, 221, 222, 225, 235 са картицом „Dunavke“ а.д – стање залиха „КАН 27%“ на 14.02.2013. године (страна 2604-2636);

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива од 22.09.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и 33 „Гај“ са уговором о преузимању дуга број 16 од 23.09.2010. године, закључен између 33 „Гај“ као дужника, ХИП „Азотаре“ д.о.о. као повериоца и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. као преузимаоца дуга и уговором о размени роба број 17 од 27.09.2010. године закљученог између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и 33 „Гај“ (страна 2634-2641);

рачуни ХИП „Азотара“ д.о.о. број: 2069, 2088, 2104, 2117, 2138, 2216, 2184, 2159, 2194, 2173, 2127, 2194, 2196, 2229, 2248, 2461, 2116, са отпремницама број: 1184, 1183, 1189, 1190, 1191, 1198, 1202, 1205, 1211, 1218, 1217, 1209, 1245, 1237, 1236, 1371, 1372, 1380, 1349, 1256, 1271, 1260, 1281, 1291, 1289, 1292, 1231, 1229, 1230, 1314, 1318, 1313, 1311, 1306, 1336, 1344, 1391, 1393, 1405, 1411, 1648, 1853, 1225 и рачунима 33 „Гај“ за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. број: 24/010, 25/010, 26/010, 29/010, 30/010, 31/010, 32/010, 33/010, 35/010, 36/010, 37/010, 38/010, 39/010, 40/010, 41/010, 42/010, 35/010 (страна 2642- 2719);

фактура „Produktne berze“ а.д. број 52-610 од 21.09.2010. године на износ од 133.859,20 динара за 33 „Гај“ са рачуном 33 „Гај“ број 22/010 за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. на износ од 133.859,20 динара и изводима „Vojvodanske banke“ а.д са текућег рачуна 33 „Гај“ од 27.09.2010. године и 30.09.2010. године (страна 2720-2723);

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 9970 закључено између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ОЗЗ „Стиг Поље“ од 22.09.2010. године, са уговором о преузимању дуга број 9971 од 23.09.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. као повериоца, ОЗЗ „Стиг Поље“ као дужника и „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. као преузимаоца дуга са уговором о размени робе број 10508, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ОЗЗ „Стиг Поље“ од 27.09.2010. године (страна 2726-2730)

17 (седаманест) рачуна ХИП „Азотаре“ д.о.о. са отпремницама испостављених ОЗЗ „Стиг Пољу“, број: 2440, 2188, 2187, 2496, 2371, 2214, 2703, 2757, 2651, 2759, 2621, 2546, 2595, 2599, 2597, 2596, 2639 (страна 2731-2796);

аналитичка картица - преглед испоруке робе по врстама ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца ОЗЗ „Стиг Поље“ за период од 01.01.2010. до 16.09.2012. године (страна 2797);

15 (петнаест) рачуна ОЗЗ „Стиг Поље“ испостављених „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. број: 52, 51, 50, 49, 48, 47, 46, 45, 44, 43, 42, 41, 40, 39, 38 (страна 2798-2812);

аналитичка финансијска картица ОЗЗ „Стиг Поље“ за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за 2010. годину (страна 2813);

потврда куповине/фактура „Produktne berze“ а.д. број 52-611 од 21.09.2010. године на износ од 133.859,20 динара са рачуном ОЗЗ „Стиг Поље“ број 36 од 24.09.2010. године за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. на износ од 133.859.20 динара и финансијска картица ОЗЗ „Стиг Поље“ за добављача „Produktna berza“ а.д. од 31.12.2010. године (страна 2814-2816);

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 9968 закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ОЗЗ „Мега Аграр“ од 22.09.2010. године са уговором о преузимању дуга број 9969 од 23.09.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. као повериоца, ОЗЗ „Мега Аграр“ као дужника и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. као преузимаоца дуга са уговором о размени робе број 10604 од 27.09.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ОЗЗ „Мега Аграр“ (страна 2819-2823);

20 (двадесет) рачуна ХИП „Азотаре“ д.о.о. испостављених ОЗЗ „Мега Аграр“ са припадајућим отпремницама број: 2594, 2565, 2545, 2532, 2509, 2497, 2498, 2446, 2415, 2412, 2369, 2365, 2359, 2351, 2329, 2314, 2300, 2302, 2265, 2246 (страна 2824-2875);

аналитичка картица - преглед испоруке робе по врстама ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца ОЗЗ „Мега Аграр“, за период од 01.01.2010. године до 16.09.2012. године (страна 2876-2877);

21 (двадесетједан) рачун ОЗЗ „Мега Аграр“ испостављен „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. са отпремницама ХИП „Азотаре“ д.о.о., број: 257, 258, 266, 267, 271, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 285, 287, 288, 301, 306, 313, 286, 318, 337 (страна 2878-2926);

аналитичка финансијска картица ОЗЗ „Мега Аграр“ за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. Београд за 2010. годину (страна 2927);

потврда куповине/фактура „Produktne berze“ а.д. број 52-612 од 21.09.2010. године за ОЗЗ „Мега аграр“ на износ од 133.859,20 динара са рачуном ОЗЗ „Мега Аграр“ број 197 од 24.09.2010. године за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. на износ од 133.859.20 динара и финансијском картицом ОЗЗ „Мега Аграр“ за добављача „Produktna berza“ а.д., од 05.02.2013. године (страна 2928-2930);

из регистратора 9 документације КТИ 19/14:

уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 9966, закљученог дана 22.09.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о. са уговором о преузимању дуга број 9967, закљученог дана 23.09.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. као повериоца, „Maber komerc“ д.о.о. као дужника и „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. као преузимаоца дуга са уговором о размени робе број 10506, закљученог дана 27.09.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Maber komerc“ д.о.о.(страна 2935-2937);

33 (тридесеттри) рачуна ХИП „Азотаре“ д.о.о. са отпремницама испостављених „Maber komerc“ д.о.о., број: 2738, 2915, 2922, 2900, 2883, 2778, 2751, 2714, 2728, 2729, 2707, 2704, 2705, 2706, 2677, 2025, 2070, 2087, 2103, 2118, 2119, 2136, 2174, 2160, 2198, 2192, 2186, 2249, 2230, 2231, 2213, 2251, 2650 (страна 2938-3024);

преглед испоруке робе минералних ђубрива „ХИП „Азотаре“ д.о.о. за „Maber komerc“ д.о.о. у периоду од 01.01.2010. године до 16.09.2012. године (страна 3025-3027)

аналитичка финансијска картица „Maber komerc“ д.о.о. конто 2020 за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за 2010. годину (страна 3029-3033);

17 (седамнаест) фактура „Maber komerc“ д.о.о. са отпремницама за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. број: 3603/10, 3604/10, 3607/10, 3606/10, 3605/10, 3609/10, 3654/10, 3655/10, 3656/10, 3701/10, 3780/10, 3781/10, 3782/10, 3909/10, 3608/10, 3653/10, 3656/10 (страна 3034-3129);

потврда о куповини/фактура „Produktne berze“ а.д. број 52-609 од 21.09.2010. године за купца „Maber komerc“ д.о.о. на износ од 267.718,40 динара са фактуром „Maber komerc“ д.о.о. број 2607/10 од 21.09.2010. године за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. на износ од 267.718,40 динара и финансијском картицом „Maber komerc“ д.о.о. за добављача „Produktna berza“ а.д., за 2010. годину и изводом „Banca Intesa“ а.д. са текућег рачуна „Maber komerc“ д.о.о. број 188 од 27.09.2010. године (страна 2130-3133);
кумулативна картица конта 2020 „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Dunavka“ а.д. за период 01.01.2010. до 31.12.2010. годину (страна 3136-3139);
63 (шездесеттри) рачуна – отпремница „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Dunavka“ а.д., број: 9900-49, 9900-50, 9900-51, 9900-52, 9900-53, 9900-54, 9900-55, 9900-56, 9900-57, 9900-58, 9900-59, 9900-60, 9900-61, 9900-62, 9900-63, 9900-64, 9900-65, 9900-66, 9900-67, 9900-68, 9900-69, 9900-70, 9900-71, 9900-72, 9900-73, 9900-74, 9900-75, 9900-76, 9900-77, 9900-78, 9900-79, 9900-80, 9900-81, 9900-82, 9900-83, 9900-84, 9900-85, 9900-86, 9900-94, 9900-95, 9900-96, 9900-97, 9900-98, 9900-99, 9900-100, 9900-101, 9900-102, 9900-103, 9900-104, 9900-105, 9900-106, 9900-110, 9900-111, 9900-112, 9900-113, 9900-114, 9900-115, 9900-116, 9900-117, 9900-118, 9900-119, 9900-120, 9900-121, 9900-124 (страна 3140-3202);
кумулативна картица конта 2020 „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Tenen“ д.о.о. за период 01.01.2010. до 31.12.2010. године (страна 3203-3204);
рачуни-отпремнице „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Tenen“ д.о.о., број: 9900-126, 9900-127, 9900-128, 9900-129 (страна 3205-3208);
кумулативна картица конта 4330 „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за добављача „Tenen“ д.о.о. за период 01.01.2010. године до 31.12.2010. године (страна 3209-3211);
кумулативна картица конта 2020 „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Terzija Trans“ д.о.о. за период 01.01.2010. до 31.12.2010. године (страна 3212);
рачуни-отпремнице „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Terzija Trans“ д.о.о., број: 9900-87, 9900-88, 9900-89, 9900-91, 9900-93, 9900-122, 9900-123, 9900-125 (страна 3213-3220);
кумулативна картица конта 4330 „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за добављача „Terzija Trans“ д.о.о. за период 01.01.2010. до 31.12.2010. године (страна 3221-3230);
кумулативна картица конта 2020 „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Astra Luks“ за 2010. годину са рачуном – отпремницом број 9900-92 за ђубриво (страна 3231-3232);
кумулативна картица конта 4330 „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за добављача „Astra Luks“ за 2010. годину (страна 3233-3234);
преглед „Народне банке Србије“ са подацима о стању „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. у принудној наплати на дан 28.05.2013. године (страна 3239);
преглед ХИП „Азотаре“ д.о.о. о примљеним меницама у 2010. години од и меницама пуштене на наплату (2010.-2012.) за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. (страна 3243-3244).

из регистратора 10 документације КТИ 19/14:

процена тржишне вредности непокретности сталног судског вештака за област грађевинарства Александра Андрејевића, за наручиоца „Stаша“ д.о.о. од 30.01.2011. године за непокретности на кп. бр. 4545/4 и кп. бр. 4545/5 КО Мартинци ЗКУЛ 2156 (страна 3256-3266);
процена тржишне вредности непокретности сталног судског вештака за област грађевинарства Александра Андрејевића, за наручиоца Радосава Косановића од 30.01.2010. године за непокретности на КП 303 КО Мартинци ЗКУЛ 860 (страна 3267-3279).

из регистратора 1 списка КТИ 19/14:

записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС, Дирекције полиције, УКП Ку-63/14 од 11.07.2014. године (страна 62-66);
потврда о привремено одузетим предметима МУП-а РС, Дирекције полиције, УКП Ку-63/14 од 11.07.2014. године (страна 66/1-66/2);
записник о претресању пословних и других просторија „Staša“ д.о.о. МУП-а РС, Дирекције полиције, УКП Ку-63/14 од 11.07.2014. године (страна 71-75);
потврда о привремено одузетим предметима МУП-а РС, Дирекције полиције, УКП Ку-63/14 од 11.07.2014. године (страна 76-77);
записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС, Дирекције полиције, УКП од 11.07.2014. године (страна 83-87);
записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС, Дирекције полиције, УКП од 11.07.2014. године (страна 92-96);
потврда о привремено одузетим предметима МУП-а РС, Дирекције полиције, УКП од 11.07.2014. године (страна 97);
записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС, Дирекције полиције, УКП КУ 63/14 од 11.07.2014. године (страна 103-107);
записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС, Дирекције полиције, УКП КУ 63/14 од 11.07.2014. године (страна 108-112);
извештај из КЕ МУП-а РС, Сектора за аналитику телекомуникационе и информационе технологије, Управе за аналитику од 14.07.2014. године за окривљене Драгана Ђурића, Тихомира Тришића и Гордану Мијић (страна 285)
извештај из КЕ МУП РС, ПУ Сомбор од 11.07.2014. године за окривљеног Бранка Мијића (страна 286);
извештај из КЕ МУП РС Дирекција полиције, ПУ Кикинда од 11.07.2014. године за окривљеног Милана Дивљака (страна 287-288);

из регистратора 2 списка КТИ 19/14:

записник о отварању запечаћене коверте са пословном документацијом приведних друштава „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. привремено одузетих од окривљеног Тихомира Тришића (страна 291-295);
рачун „Akter Research“ д.о.о. број 30-11 по отпремници број: 46, 47, 48 за „Spinel“ д.о.о од 29.03.2011. године (страна 296);
авансни рачун „Akter Research“ д.о.о. број 28-02 од 28.02.2010. године за „Spinel“ д.о.о. (страна 297);
рачун „Akter Media Group“ д.о.о. број 17-11 по отпремници број 27, за „Spinel“ д.о.о. 27.01.2011. године са отпремницом (страна 298-299);
предрачуни „Akter Research“ д.о.о. број: 101-11, 100-11 за „Spinel“ д.о.о. од 31.01.2011. године (страна 300-301);
отпремнице „Akter Research“ д.о.о. број: 43-11, 42-11 од 28.02.2011. године за „Inter matriks“ д.о.о (страна 302-303);
авансни рачун „Akter Research“ д.о.о. број 31 за „Spinel“ д.о.о од 31.12.2010. године (страна 304);
рачуни „Akter Research“ д.о.о. број: 24-11, 23-11, 22-11, 21-11, 16-11 по отпремницама број 39, 35, 36, 37, 38, 34, 32, 33, 26 за „Spinel“ д.о.о. (страна 305-309);
отпремници „Akter Research“ д.о.о. број 26-11 за „Spinel“ д.о.о. од 26.01.2011. године (страна 310);
уговор о позајмици оснивачу од 19.11.2010. године између „Akter Research“ д.о.о., као даваоца позајмице и Тихомира Тришића као примаоца позајмице (страна 313);

аналитичка картица „Akter Research“ д.о.о. конто 202000 за „Spinel“ д.о.о. купци у земљи за период 01.01.2011. до 10.04.2011. године (страна 314);
књиговодствена картица „Akter Research“ д.о.о. конто 430000 примљени аванси за пословног партнера „Spinel“ д.о.о. за период 01.01.2011. године до 10.04.2011. године (страна 315);
аналитичка картица „Akter Research“ д.о.о. конто 202000 купци у земљи за „Inter matriks“ д.о.о. за период 01.01.2011. до 10.04.2011. године (страна 316);
аналитичка картица „Akter Research“ д.о.о. конто 430000 примљени аванси за „Inter matriks“ д.о.о. за период 01.01.2011. до 10.04.2011. године (страна 317);
извод отворених ставки ХИП „Азотара“ д.о.о. на дан 31.10.2011. године за „Akter Research“ д.о.о (страна 319);
преглед рачуна ХИП „Азотара“ д.о.о. по изводу отворених ставки на дан 31.10.2011. године за „Akter Research“ д.о.о (страна 320-322);
отпременица број 014-10 „Akter Research“ д.о.о за „Inter matriks“ д.о.о. од 12.11.2010. године(страна 328-329);
рачун отпремница број: 103, 102, 101, 104 „Akter Media Group“ д.о.о. за „Spinel“ д.о.о. од 30.10.2010. године (страна 330-332);
авансни рачун „Akter Media Group“ д.о.о. број 104 за „Spinel“ д.о.о. (страна 333);
отпремница број 009-10 „Akter Research“ д.о.о за „Akter Media Group“ д.о.о. од 04.11.2010. године (страна 338);
отпремнице број 007-10, 008-10 „Akter Research“ д.о.о за „Akter Media Group“ д.о.о. од 03.11.2010. године (страна 341-342);
предрачун број 10-10 „Akter Research“ д.о.о за „Inter matriks“ д.о.о. од 03.11.2010. године (страна 344);
отпремница број 006-10 „Akter Research“ д.о.о за „Akter Media Group“ д.о.о. од 02.11.2010. године (страна 348);
отпремница број 005-10 за „Akter Media Group“ д.о.о. од 29.10.2010. године (страна 352);
отпремнице број: 003-10, 004-10, 001-10, 002-10 „Akter Research“ д.о.о за „Akter Media Group“ д.о.о. од 29.10.2010. године (страна 355-358);
рачун број 27-11 „Akter Research“ д.о.о по отпремници број 42 и 43 за „Inter matriks“ д.о.о. од 28.02.2011. године (страна 359);
предрачун број 107/10 „Akter Research“ д.о.о за купца „Inter matriks“ д.о.о. (страна 360);
рачун отпремница број: 18, 19 „Akter Media Group“ д.о.о. за „Spinel“ д.о.о. (страна 366-367);
рачуни-отпремнице „Akter Media Group“ д.о.о. број: 33, 32, 19, 31, 30, 29, 27, 26, 25, 24 за „Spinel“ д.о.о. (страна 373, 376, 379, 380, 383, 386, 389, 391, 393, 395);
тужба ХИП „Азотара“ д.о.о. против туженог „Akter Research“ д.о.о и „Akter Media Group“ д.о.о. од 12.02.2013. године (страна 398-400);
записник о отварању запечаћених регистратора у којем се налази пословна документација привредног друштва „Stаша“ д.о.о., привремено одузета од окривљеног Милана Дивљака (страна 401-408);
решење Основног суда у Сремској Митровици, пословни број ДН-651/11 од 30.05.2011. године (страна 409-410);
купопродајни уговор закључен 01.11.2010. године у Сремској Митровици између Марка Косановића, Радосава Косановића као продавца и привредног друштва за производњу, трговину и услуге „Stаша“ д.о.о. Београд које заступа Милан Дивљак, директор из Борче (страна 411-412);
допис Трећег основног суда у Београду у предмету 8П број 1936/14 од 19.05.2014. године за тужено привредно друштво „Stаша“ д.о.о. (страна 420);

извод отворених ставки ХИП „Азотара“ д.о.о. на дан 31.10.2013. године за купца „Staša“ д.о.о. за рачун бр. 2020 од 26.11.2013. године (страна 448-453);
извод отворених ставки ХИП „Азотара“ д.о.о. на дан 31.10.2013. године за купца „Staša“ д.о.о. за рачун бр. 2022 од 26.11.2013. године (страна 454-455);
сагласност директора „Staša“ д.о.о. од 17.05.2013. године (страна 504);
изјава о неслагању броја листа непокретности директора „Staša“ д.о.о. од 10.5.2013. године (страна 505);
рачун „Staša“ бр. 031/2010 од 01.12.2010. године (страна 544);
отпремница „Staša“ д.о.о. број 104 (страна 545);

из регистратора 3 списка КТИ 19/14:

бруто биланс период од 01.01.2011 – 31.12.2011. године „Staša“ д.о.о. од 05.04.2012. године (страна 573-583);
бруто биланс „Staša“ д.о.о. за период од 01.01.2010 – 31.12.2010. године од 15.03.2011. године (страна 588-597);
аналитичка картица „Staša“ д.о.о за конто 2020 - купци у земљи (страна 598)
аналитичка картица „Staša“ д.о.о. конто 2215, 2270 и 2215 – остала потраживања од запослених; конто 2270 – потраживања од зајма правним лицима и конто 228 – остала потраживања (страна 599);
преглед стања на рачуну „Staša“ д.о.о за 2010. годину конто 2020 (страна 600);
аналитичка картица „Staša“ д.о.о за конто 1500 – дати аванси (страна 609-615);
аналитичка картица „Staša“ д.о.о за конто 1500 – дати аванси (страна 719-722);

из регистратора 4 списка КТИ 19/14:

протокол деловодни број 10104, закључен дана 20.08.2012. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. као повериоца, „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. као дужника и Милојице Алексић, Аустрија Villach као заложног дужника (страна 1049-1051);
одлука о успостављању залоге на непокретности „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., деловодни број 10106 од 24.08.2012. године (страна 1052);
заложна изјава „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., деловодни број 10105 од 24.08.2012. године (страна 1053-1055);
решење РГЗ СКН Београд 2, број 952-02-15866/12 од 28.12.2012. године (страна 1056-1057);
опомена о продаји непокретности од 18.03.2013. године (страна 1058-1059);
решење РГЗ СКН Београд 2, број 952-02-040-605/13 од 11.04.2013. године, деловодни број 5932 (страна 1060-1061);
обавештење о огласу од 29.07.2013. године (страна 1062-1063);
препис листа непокретности број 4209 КО Савски Венац деловодни број 10165 од 12.08.2013. године (страна 1064-1070);
процена вредности СГС деловодни број 11795 од 02.10.2013. године (страна 1071-1106);
тужба „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. ради поништаја Уговора од 19.02.2014. године (страна 1107-1089);
уговор о купопродаји непокретности ХИП „Азотара“ д.о.о. на основу Закона о хипотеци од 20.11.2013. године (странице 1102-1106);
картице комитената ХИП „Азотара“ д.о.о. до 25.07.2014. године за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., ЗЗ „Гај“ Гај, ЗЗ „Мега аграр“ Банатски Карловац, ОЗЗ „Стиг поље“ Кула (страна 1115-1122);

картице комитената ХИП „Азотара“ д.о.о. до 31.12.2013. године за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., 33 „Гај“ Гај, 33 „Мега аграр“ Банатски Карловац, ОЗЗ „Стиг поље“ Кула (страна 1123-1131);

из регистратора 5 списка КТИ 19/14:

допис-одговор на опомену „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. од 30.12.2011. године (страна 1202);

из регистратора 6 списка КТИ 19/14:

извештај „Vojvođanske banke“ а.д. о променама и стању рачуна „Akter Research“ д.о.о. у периоду од 01.04.2010. године до 26.11.2012. године са CD-ом (страна 1507-1568);

из регистратора 7 списка КТИ 19/14:

извештај „Findomestic banke“ а.д. о промени стања на рачуну „Akter Media Group“ д.о.о. у периоду од 01.01.2009. године до 20.08.2014. године са CD (страна 1683-1860);

из регистратора 8 списка КТИ 19/14:

промет по рачуну број 165-23465-75 клијента „Akter Media Group“ д.о.о. код „Нуро Алре Адриа банке“ а.д., 1 CD (страна 1952-1983);

извештај из КЕ за окривљеног Драгана Ђурића, МУП-а Републике Српске УКП од 03.09.2014. године (страна 2067-2069);

процена тржишне вредности непокретности сталног судског вештака за област грађевинарства Александра Андрејевића, за наручиоца Бранка Дивљака од 26.04.2010. године за непокретности на кп. бр. 1962 КО Руско Село ЗКУЛ 1841 (страна 2097-2107);

процена тржишне вредности непокретности Удружења судских вештака „Војводина“ број 005 и 006/11 за наручиоца Бранка Мијића од 04.03.2011. године за непокретности на КП 2409/3, уписане у лист непокретности 2482 КО Стапар-млину у Стапару објекти и опрему (страна 2125-2128);

извод из КЕ за окривљену Гордану Мијић од 16.09.2014. године (страна 2133);

из регистратора 9 списка КТИ 19/14:

одлука Скупштине ХИП „Азотаре“ д.о.о. број 4/09 о 06.03.2009. године (страна 2146);

одлука Акцијског фонда бр.1254/09 од 16.03.2009. године (страна 2147-2148);

решење АПР број БД 16546/2009 од 30.03.2009. године за ХИП „Азотара“ д.о.о. (страна 2149-2151);

одлука Агенције за приватизацију број 10-3274/10-184/02 од 29.07.2010. године о именовану Радосава Вујачића за привременог заступника капитала (страна 2155-2156);

решење АПР број БД 58430/2012 од 07.05.2012. године за ХИП „Азотару“ д.о.о. (страна 2157-2159);

одлука Агенције за приватизацију број 10-603/13-184/02 од 26.03.2013. године о разрешењу Радосава Вујачића – привременог заступника капитала (страна 2160);

одлука Скупштине ХИП „Азотаре“ д.о.о. број 27-10/13 од 27.06.2013. године о разрешењу Радосава Вујачића члана и председника Надзорног одбора (страна 2163);

уговор о раду ID број 6000/2571 к-09 од 05.08.2009. године (страна 2167);

решење председника Управног одбора ID број 6000-88/P-10 од 15.10.2010. године о привременом удаљењу Михаила Грујића (страна 2168);

анекс I уговора о раду ID број 6000/499 К-12 од 23.03.2012. године (страна 2171);

споразум о престанку радног односа ID број 6000/23 К-14 од 06.12.2013. године са прилогом (страна 2174);

решења Одељења за финансије и буџет Општине Нова Црња за 2013., 2012., 2011., и 2010. годину са пореским пријавама за утврђивање пореза на имовину за наведене године за непокретности на кат. пар. 3752/2, за пореског обвезника „1. Oktobar“ а.д. из Сомбора и препис листа непокретности број 1353 КО Радојево (страна 2181-2201, 2204-2254);

решења Градске управе Сомбор – Одељења локалне пореске администације за обрачунат порез на имовину за 2009., 2010., 2011., 2012., и 2013. годину за пореског обвезника „Gradska rekara“ а.д. са пореским пријавама за утврђивање пореза на имовину за 2010., 2011., 2012., и 2013. годину у којој је исказана вредност непокретности у Стапару (страна 2255-2270);

решења Општинске управе Кикинда Секретаријата локалне пореске администрације за порез на имовину за 2009., 2010., 2011., 2012., 2013., и 2014. годину за пореског обвезника Бранка Дивљака из Руског Села (страна 2272-2283);

решења Општинске управе Сремска Митровица Секретаријата локалне пореске администрације за порез на имовину за 2011., 2012., и 2013. годину за пореског обвезника „Staša“ д.о.о. са пријавом имовине за период 2011. – 2013. годину са подацима из катастра непокретности за наведено лице (страна 2324-2338);

записник о процени тржишне вредности непокретности изласком на терен Пореске управе филијала Сремска Митровица број 413-33/2011 од 10.01.2011. године за објекат бензинска станица Мартинци (страна 2353);

решења Градске управе за буџет и финансије Сремска Митровица број: 436-6/30/2014, 436-6/31/2014, 436-6/32/2014, 436-6/33/2014, (страна 2368 -2375);

пореске пријаве за 2010., 2011., 2012., и 2013. годину (страна 2378-2393);

извод из листа непокретности број 1757 КО Мартинци на кп. бр. 303 (страна 2400-2406);

из регистратора 10 списка КТИ 19/14:

економско финансијско вештачење од 19.09.2014. године (страна 2407-2610);

из регистратора 11 списка КТИ 19/14:

препис листа непокретности број 252 КО Руско Село (страна 2811-2820);

извештај из КЕ ПУ Нови Сад од 23.09.2014. године за окривљеног Радосава Вујачића (старна 2847);

извештај из КЕ МУП ПУ Шабац од 23.09.2014. године за окривљеног Михаила Грујића (страна 2848);

решење АПР-а број БД 23376/2011 од 28.02.2011. године за привредно друштво „Plod produktiva“ д.о.о.; одлука о оснивању „Plod produktive“ д.о.о. од 16.12.2010. године; оверени потписи овлашћених лица за заступање (страна 2849-2856);

решење АПР-а број БД 11611/2011 од 03.02.2011. године за привредно друштво „Kosanović plus“ д.о.о. са одлуком о оснивању друштва са ограниченом одговорношћу „Kosanović plus“ д.о.о. од 27.01.2011. године и овереним потписима лица овлашћених за заступање (страна 2864-2873);

решење АПР-а број БД 35531/2010 од 20.04.2010. године за привредно друштво „Etno dizajn“ д.о.о. са одлуком о оснивању друштва са ограниченом одговорношћу „Etno dizajn“ д.о.о. и овереним потписима лица овлашћених за заступање (страна 2874-2884);

из регистратора 12 списка КТИ 19/14:

исправка вештачења судског вештака област економско финансијског Радомира Вишњевца од 01.10.2014. године (страна 2948-2953);

потврда о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекција полиције УКП број 484/12-16-342/14 од 02.10.2014. године (страна 2970-2971);
меил од 23.08.2012. године у 12:43 часова под називом „Актер-молба репрограма обавезе“ послат са мејла direktor@aktermediagroup.rs на меил Goran.Pejcic@hip-azotara.co.rs, ; меил од 24.09.2012. године у 11:54 часова послат са мејла Goran.Pejcic@hip-azotara.co.rs, на меил direktor@aktermediagroup.rs; меил од 26.09.2012. године у 11:31 часова под називом „Предлог“ послат са мејла direktor@aktermediagroup.rs на меил Goran.Pejcic@hip-azotara.co.rs, (страна 2975-2980);
зложна изјава Бранка Мијића од 11.03.2011. године за непокретности уписане у ЛН број 2482 КО Стапар на к.п. 2409/3 млину у Стапару, објекти 1, 2, 3, 4, 5 и 6 (страна 3006-3008);
препис листа непокретности број 2482 КО Стапар (страна 3015-3035);
решење АПР БД 45555/2005 од 14.06.2005. године за „Gradska pekara“ а.д. (страна 3039-3041);
решење АПР БД 184485/2006 од 13.11.2006. године за „Gradska pekara“ а.д. са овереним потписима лица овлашћеним за заступање, статусном документацијом „Gradske pekare“ а.д. и СД Агенције за привредне регистре (страна 3042-3053);
мејлови који се налазе на СД-у достављеном од ХИП „Азотаре“ д.о.о. по захтеву Тужилаштва за организовани криминал од 17.06.2013. године и налази се у предмету КТИ 22/12 по предлогу за извођење доказа одређеног броја мејлова у предмету К.По1. 61/13 регистратор 47 списка КТИ 22/12 као електронска документација на службеном налогу е-meil адресе vlado.krkvovic@hip-azaotara.co.rs, и то меил послат 01.10.2010. године у 14:55 часова под називом “dopis predsedniku UO“ са документом у attachmentu: dopis Rasi od Vlade, 01.10.10..doc; меил послат 30.05.2011. године у 10:22 часова под називом “prinudna naplata” са документом у attachmentu: 27.05.2011.Prinudna naplata.doc; меил послат 22.08.2011. године у 15:04 часова под називом „Fw: Pregled Potraživanja“ са документом у attachmentu: D.Peric-Pregled-Potrazivanja-02.08.2011.xls; меил послат 22.08.2011. године у 15:31 часова са документом у attachmentu: 22.08.2011izveštaj potrazivanja.xls; меил послат 06.10.2011. године у 08:37 часова под називом “Fw: Obaveštenje o realizaciji menica” са документом у attachmentu: DOPIS.doc; меил послат 08.02.2012. године у 12:25 часова под називом “Veterinarski zavod Zemun” са документом у attachmentu: Dinamika izmirenja dosp.obaveza Vet.zavod Zemun.pdf; меил послат 14.02.2012. године у 14:40 часова под називом “Fw: Veterinarski zavod” са документом у attachmentu: PROTOKOL veterinarski.doc и HIP AZOTARA PANCEVO protokol.doc; меил послат 13.03.2012. године у 10:40 под називом “Fw:Pregled naših potraživanja-Mart 2012” са документом у attachmentu: preglerd.xls; меил послат 09.05.2012. године у 08:14 часова под називом “Stаша”; меил послат 10.05.2012. године у 14:32 часова под називом “Fw: LIDIJA šalje VLADI: Ugovor o prod. STASA D.O.O. – Novi Bgd (UREA i NPK) IP” са документом у attachmentu: 10 05 12 STASA D.O.O. – Novi Beograd (UREA i NPK) IP.doc; меил послат 17.05.2012. године у 10:23 часова под називом “KUPOVINA FARMI” са документом у attachmentu: DINAMIČIKI PLAN FARME.doc; меил послат 14.06.2012. године у 11:07 часова под називом “Azotara – Stasa preuzimanje duga” са документом у attachmentu: Ugovor o preuzimanju duga Azotara radnja kosanovic.doc; меил послат 25.06.2012. године у 07:52 часова под називом “Fw: ugovori stasa i drugi sa dugovanjima” са документима у attachmentu: Ugovor o preuzimanju duga Azotara KOSANOVIC PLUS 1.doc, Ugovor o preuzimanju duga Azotara PLOD PRODUKTIVA 1.doc, Ugovor o preuzimanju duga Azotara radnja kosanovic 1.doc, Ugovor o preuzimanju duga Azotara ETNO DIZAJN 1.doc; меил послат 25.06.2012. године у 09:00 часова под називом “Fw: stasa i drugi” са документом у attachmentu: Ugovor o preuzimanju duga Azotara KOSANOVIC PLUS 1.doc, Ugovor o preuzimanju duga Azotara

PLOD PRODUKTIVA 1.doc, Klanica martinci.doc, Ugovor o preuzimanju duga Azotara ETNO DIZAJN 1.doc; меил послат 24.08.2012. године у 15:05 часова под називом "Fw: TEŠKO NAPLATIVA POTRAŽIVANJA" са документом у attachmentu: 23.08.2012 Tesko naplativa potrazivanja.xls, Pregledi.xls, SPECIFIKACIJA PUSTENIH MENICA 2010-2012.xls; (страна 3057/1-3138);

из регистратора 13 списка КТИ 19/14;

заложна изјава Татјане Пилиповић од 23.07.2012. године (страна 3177-3180);
изјава Милана Дивљака, број 17-07-02 од 17.07.2012. године (страна 3181);
решење Републичког геодетског завода, Служба за катастар непокретности Жабал, број 952-02-1225/2012 од 06.09.2012. године (страна 3184-3187);
препис листа непокретности број 6054 КО Ђурђево од 07.10.2014. године за к.п. 1834/12 (живинарска фарма Ђурђево) са уписаним хипотекама (страна 3188-3197);
допис Републичког геодетског завода, Служба за катастар непокретности Жабал, број 952-02-1225/2012 од 07.10.2014. године у вези достављене документације (страна 3188-3198);
потврда о привремено одузетим предметима МУП ДП УКП КУ број 484/12-16-345 од 07.10.2014. године (страна 3199-3200);
биланс стања "1. Октобар" а.д. на дан 31.12.2010. године (страна 3201-3203);
биланс успеха „1. Октобар“ а.д. за период од 01.01.2010. до 31.12.2010. године (страна 3204-3205);
биланс успеха „1. Октобар“ а.д. за период од 01.01.2011. до 31.12.2011. године (страна 3234-3235);
биланс стања "1. Октобар" а.д. на дан 31.12.2011. године (страна 3236-3238);
биланс успеха „1. Октобар“ а.д. за период од 01.01.2012. до 31.12.2012. године (страна 3267-3268);
биланс стања "1. Октобар" а.д. на дан 31.12.2012. године (страна 3269-3271)
потврда о привремено одузетим предметима МУП ДП УКП КУ број 484/12-16-346 од 08.10.2014. године (страна 3304-3305);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Stаша“ д.о.о. за 2010. годину (страна 3317-3320);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Stаша“ д.о.о. за 2011. годину (страна 3325-3328);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Stаша“ д.о.о. за 2012. годину (страна 3333-3336);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Plod produktiva“ д.о.о. за 2011. годину (страна 3349-3352);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Plod produktiva“ д.о.о. за 2012. годину (страна 3357-3360);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Kosanović plus“ д.о.о. за 2011. годину (страна 3389-3392);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Kosanović plus“ д.о.о. за 2012. годину (страна 3397-3400);

из регистратора 14 списка КТИ 19/14;

АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „1. Октобар“ а.д. за 2010. годину (страна 3421-3424);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „1. Октобар“ а.д. за 2011. годину (страна 3434-3437);

АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. за 2012. годину (страна 3447-3450);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. за 2010. годину (страна 3538-3541);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. за 2011. годину (страна 3546-3549);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. за 2012. годину (страна 3554-3557);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. за 2010. годину (страна 3562-3565);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. за 2011. годину (страна 3570-3573);
АПР Регистар финансијских извештаја-изворни финансијски извештај привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. за 2012. годину (страна 3578-3581);
решење Градске управе Сомбор, Одељења локалне пореске администрације број 436-2/2014-56709/12-XIII од 17.10.2014. године о утврђивању пореза на имовину за 2012. годину, пореском обвезнику Мијић Бранку (страна 3602-3603);
решење Градске управе Сомбор, Одељења локалне пореске администрације број 436-2/2014-56710/13-XIII од 17.10.2014. године о утврђивању пореза на имовину за 2013. годину, пореском обвезнику Мијић Бранку (страна 3604);
решење Градске управе Сомбор, Одељења локалне пореске администрације број 436-2/2014-56708/11-XIII од 17.10.2014. године о утврђивању пореза на имовину за 2011. годину пореском обвезнику Мијић Бранку (страна 3605);
решење Градске управе Сомбор, Одељења локалне пореске администрације број 436-2/2014-56700-XIII од 15.10.2014. године о утврђивању пореза на имовину за 2014. годину, пореском обвезнику Мијић Бранку (страна 3606).

Да се поступак по овој оптужници, споји са поступком који се води пред Вишим судом у Београду, Посебним одељењем К.По1. 61/13 у предмету окривљеног Саше Драгина и других, ради вођења јединственог поступка, јер између радњи извршења кривичних дела, постоји међусобна веза како у објективним елементима, тако и у односу на окривљене Радосава Вујачића и Михаила Грујића, као и услед постојања истих доказа и међусобне повезаности правних лица, учесника у промету регресираним и нергресираним минералним ђубривима.

Предлажем да се окривљенима Бранку и Гордани Мијић, који се налазе у бекству, на основу члана 381 став 2 ЗКП, суди у одсуству.

Предлажем да суд окривљенима Милану Дивљаку и Тихомиру Тришићу сходно одредби члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП, ПРОДУЖИ ПРИТВОР.

Предлажем да се у смислу одредбе члана 91 КЗ, од окривљених Радосава Вујачића, Михаила Грујића, Драгана Ђурића, Милана Дивљака, Тихомира Тришића, Бранка и Гордане Мијић, одузме имовинска корист прибављена кривичним делом.

О б р а з л о ж е њ е

Истрагом спроведеном од стране Тужилаштва за организовани криминал у предмету КТИ. бр. 19/14, утврђено је чињенично стање из кога на несумњив начин произлази оправдана сумња да су окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић, Драган Ђурић, Милан Дивљак, Тихомир Тришић, Бранко и Гордана Мијић извршили по једно продужено кривично дело злоупотреба

положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ у време, на месту и на начин како је то описано у диспозитиву ове оптужнице.

Наиме, из садржине прикупљених доказа пре свега пословно-финансијске и књиговодствене документације, исказа сведока, економско-финансијског вештачења и навода одбрана окривљених, произилази оправдана сумња да су окривљени Радосав Вујачић и окривљени Михаило Грујић, као одговорна лица ХИП „Азотара“ д.о.о. Панчево, те окривљени Драган Ђурић у својству председника Управног одбора „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. Београд, искоришћавањем својих положаја у промету регресираниог минералног ђубрива поступали супротно одредбама Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за зимско прехрањивање и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године и Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину од 29.07.2010. године, чиме су омогућили да у посед овог ђубрива, иако није испуњавало услове за његову набавку, дође „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., а да ХИП „Азотара“ д.о.о. по основу испоручених количина, изврши неосновану наплату накнаде за регресирано минерално ђубриво. У том смислу је промет регресираниог ђубрива био организован у циљу испуњења прописаних услова из Уредби, тако што се стварао привид промета преко „Produktne berze“ а.д. Нови Сад, чиме су остваривани услови за наплату регреса од стране ХИП „Азотаре“ д.о.о., и то тако што су окривљени Радосав Вујачић и окривљени Михаило Грујић, знајући да „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., не поседује шифру делатности како бу остварио право на набавку регресираниог минералног ђубрива, договарали са окривљеним Ђурићем да се промет поменутог ђубрива обави преко посредника, земљорадничких задруга „Гај“, „Стиг поље“ и „Мега аграр“ те привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о. који су испуњавали прописане услове за кориснике регресираниог ђубрива по Уредбама, и по договору, извршили тзв. “букирање“ дозвољених количина минералних ђубрива у своје име а за рачун „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., да би након пријављивања код „Produktne berze“ а.д., са представницима земљорадничких задруга и одговорним лицем привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о. били закључени уговори о продаји регресираниог минералног ђубрива уз једновремено закључивање уговора о преузимању дуга са стварним купцем регресираниог ђубрива „Veterinarski zavoda Zemun“ а.д., коме је по основу преузетих уговорених обавеза и извршена испорука регресираниог минералног ђубрива. У складу са договором, окривљени Вујачић је вршио потписивање уговора о продаји регресираниог ђубрива и уговора о преузимању дуга, док је окривљени Грујић по одобрењу окривљеног Вујачића наложио испоруку минералног ђубрива, на који начин је „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д., по повлашћеним ценама извршена испорука укупно 5818 тона, по ком основу је овом привредном друштву прибављена противправна имовинска у виду разлике у цени регресираниог и нерегресираниог минералног ђубрива у износу од 53.184.000,00 динара, као и у висини неплаћене вредности преузетог ђубрива, па је у овом пословном односу за привредно друштво „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., прибављена противправна имовинска корист у свеукупном износу од **128.217.665,87 динара**, а за ХИП „Азотара“ д.о.о. поводом уговорених 6000 тона регресираниог ђубрива, на штету буџета РС, прибављена противправна имовинска корист поводом неосноване наплате регреса у износу од **55.000.000,00 динара**.

Поред овога из резултата спроведене истраге, произилази оправдана сумња да су окривљени Радосав Вујачић, Михаило Грујић, Милан Дивљак, Тихомир Тришић, Бранко и Гордана Мијић искоришћавањем својих положаја и овлашћења, одговорних лица чијим пословањем управљају и руководе, у промету **22294,40 тона** нерегресираниог минералног ђубрива ХИП „Азотара“ д.о.о. привредним друштвима „Stasa“ д.о.о., “1. Oktobar” а.д., „Gradska pekara“ а.д., „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. прибавили противправну имовинску корист у свеукупном износу од **624.172.841,96 динара**, и то тако што је окривљени Вујачић супротно интересима ХИП „Азотара“ д.о.о. са окривљенима Дивљаком, Тришићем, Бранком и Горданом Мијић, договорио продају ђубрива ХИП „Азотара“ д.о.о. са условима да се врше плаћања ПДВ-а према динамици испоруке а да се плаћања ђубрива врше одложено на вишемесечне рате или у целости са роком доспећа од најмање шест месеци, те да се као средства обезбеђења предају соло менице и договарали допунска средства обезбеђења у виду хипотека на непокретностима а

потом sukcesивно вршили закључивање уговора иако по претходно закљученим уговорима обавезе плаћања нису измириване у року доспелости ни након тога, док је поводом постигнутих договора окривљени Михаило Грујић са одобрењем и уз сагласност окривљеног Вујачића, налагао и одобравао испоруку минералних ђубрива за „Staša“ д.о.о., „1. Oktobar“ а.д., прихватајући минимална средства обезбеђења у виду соло меница и пропуштајући да за привредно друштво „Staša“ д.о.о., прибави заложне изјаве по закљученим уговорима, док су окривљени Милан Дивљак, Тихомир Тришић, Бранко и Гордана Мијић вршили даљу продају и наплату овако набављеног ђубрива, а остварене приходе користили за пословање својих привредних друштава или своје личне потребе, знајући при томе да ће у случају доцње са исплатом преузетих обавеза у договору са окривљеним Вујачићем, одложити принудну наплату из средстава обезбеђења, за које су унапред знали, да ХИП „Азотара“ д.о.о. као поверилац, неће моћи наплатити своја потраживања, на који начин је за привредно друштво „Staša“ д.о.о., прибављена противправна имовинска корист у укупном износу од **365.066.004,67** динара, а окривљеном Милану Дивљаку неоснованим готовинским исплатама са рачуна овог друштва противправна имовинска корист у износу од **57.516.878,56** динара, док је за привредна друштва „1. Oktobar“ а.д. и „Gradska reka“ а.д. прибављена противправна имовинска корист у укупном износу од **177.564.995,80** динара, за окривљеног Бранка Мијића и окривљену Гордану Мијић, противправна имовинска корист у виду неоснованих готовинских исплата са рачуна привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. у износу од **54.140.000,00** динара, а за привредна друштва „Akter Research“ д.о.о., и „Akter Media Group“ д.о.о. те окривљеног Тихомира Тришића прибављена противправна имовинска корист у висини вредности неплаћеног минералног ђубрива у износу од **81.541.861,46** динара.

У одбрани коју је изнео дана 16.07.2014. године, **окривљени Радосав Вујачић** не признаје чињеничне наводе кривичног дела који му се ставља на терет и у том смислу наводи, да не види ниједну своју радњу садржану у пријави, која би имала елементе кривичног дела, да су одређени догађаји извучени из контекста укупног догађања, те да се одређене чињенице које су наведене и докази не коментаришу и не узимају у контексту навода из кривичне пријаве и наредбе о спровођењу истраге, да за неке ствари не зна јер није непосредно учествовао у истима, нити му је то био посао, због чега не може тако нешто ни да коментарише. За овим окривљени Вујачић наводи, да нема информацију о томе да је било некаквих договора, да је све рађено у складу са важећим прописима и законима, да све изузев Михаила Грујића, у време закључења основних уговора који се наводе, није познавао нити је са истима контактирао. Милана Дивљака и Бранка Мијића наставља окривљени, упознао је много касније, тек када су се десили одређени догађаји, тачније догађаји који су довели до доношења одговарајућих одлука Управног одбора ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЈП „Srbijagas“, као и одговарајућих одлука Владе РС, односно тек када је требало такве одлуке спровести, и то приликом организовања састанака где је на једном од њих и упознао Милана Дивљака и Бранка Мијића, да те састанке није водио, јер су то радиле стручне службе којима је излагао одлуке Управних одбора и Владе РС ради њихове реализације у складу са законом и другим прописима, међутим до реализације таквих одлука ипак није дошло. Окривљени Вујачић истиче, да постоји могућност да је неко од тих људи и њега контактирао телефоном, да је било нормално да те људе упуте на ХИП „Азотару“ д.о.о. али не конкретно на Михаила Грујића нити на Владу Крковића, него на службе и сараднике у ХИП „Азотари“ д.о.о. који ће им дати објашњења у вези услова око куповине регресираних и нерегресираних ђубрива, због чега те људе није ни упознао нити контактирао, а још мање са њима договарао неки посао, већ је пракса била да их упуте на ХИП „Азотару“ д.о.о. где ће им службеници објаснити шта је све потребно за куповину регресираних ђубрива, која је процедура у питању, како да конкуришу преко „Produktne berze“ а.д. и купе ђубриво, а у случају нерегресираних ђубрива шта морају од документације да доставе и обезбеде, како би комерцијална и правна служба провериле шта испуњавају од основних законских услова за набавку ђубрива. Поред овога окривљени Вујачић наводи, да је у телефонским разговорима купцима покушао у пар реченица да објасни опште принципе пословања, да је то било тешко обавити телефоном, због чега је избегавао такав начин информисања, па уколико је неко и дошао у његову канцеларију у начелним цртама је објаснио колико је и сам знао све везано за начин пословања, али не као некакав договор по коме је тај исти купац требао да се јави ХИП „Азотару“ д.о.о. већ да са стручним људима из ХИП

„Азотаре“ д.о.о. размотри све могућности под којим условима може да набави ђубриво. ЈП„Srbijagas“ је по закључку Владе РС, наставља окривљени Вујачић, крајем 2010. године преузео „Агроџив“ а.д. који је био у стечају, тачније купљен у стечају како би се таква фирма спасла, јер је преко 1.200 људи било запослено у истој, да је био формиран нови Управни одбор и нови менаџмент где је први задатак „Агроџива“ а.д. био да се покрене производња. У то време наставља окривљени, менаџмент и Управни одбор „Агроџива“ а.д. настојали су да нађу могућност како би се обезбедила сировинска база, па је у том међупростору један од великих прерађивача у Србији „Mesna industrija Matijević“ купила три фарме које су претходно радиле за „Агроџив“ а.д., чиме је фактички била пресечена производња „Агроџива“ а.д. због чега је постојала иницијатива из „Агроџива“ а.д. да се нађу фарме на територији Војводине и читаве Србије, које би по одређеним критеријумима биле одговарајуће за „Агроџив“ а.д. у смислу удаљености од кланице, опремљености капацитета, пратећих објеката. Из тог разлога наставља окривљени, комисије и стручни људи из „Агроџива“ а.д. су обилазили по Војводини и Србији фарме, како би се уверили у њихово стање и могућност закључења уговора о кооперацији. Те комисије наводи окривљени Вујачић, определиле су се за две фарме и то фарму у Радојеву и за фарму у Ђурђеву, па је због тога упућена иницијатива ЈП„Srbijagas“ и то генералном директору и Управном одбору, да се нађе начин како би се те фарме обезбедиле односно купиле, или на било који начин укључиле у будућу производњу „Агроџива“ а.д. Окривљени Вујачић истиче, да је ЈП„Srbijagas“ 100% власник „Агроџива“ а.д., због чега је у преговорима и учествовало руководство ЈП„Srbijagas“, да је постојао став ЈП„Srbijagas“ о томе да се помогне „Агроџиву“ а.д. без новог задуживања, због чега је тај став прослеђен Министарству финансија, Министарству енергетике и другим Министарствима, која су давали мишљења за програм пословања ЈП„Srbijagas“ и активности које се преузимају у том смислу. За овим окривљени наводи, да је пронађен модалитет који за ЈП„Srbijagas“ није значило ново задуживање, јер је ХИП „Азотара“ д.о.о. пуно дуговала на рачун испорученог гаса и позајмица ЈП„Srbijagas“, због чега је посао са фармама био покушан да се затвори компензацијама на бази ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о. У првој варијанти како наводи окривљени, Управни одбор ЈП„Srbijagas“ је Влади РС упутио иницијативу да се „Агроџив“ а.д. купи и да ЈП„Srbijagas“ преузме његове обавезе које ће се затворити компензацијама, међутим донета је одлука Управног одбора да се тако нешто преименује у оквир Закона о јавним предузећима, по коме би јавна предузећа могла да купе имовину и да је пренесу свом супсидијару, у овом случају на „Агроџив“ а.д. чији је 100% власник било јавно предузеће. То је био повод истиче окривљени Вујачић, да се промени одлука, па су Управни одбори ЈП„Srbijagas“ и ХИП „Азотаре“ д.о.о. донели одлуку да купе те фарме путем компензације и да се пренесу у власништво „Агроџива“ а.д. Када је донета коначна одлука Владе РС наставља окривљени, заузет је став да се за количине ђубрива које су испоручене „Stаша“ д.о.о. као фирми која је била 100% власник фарме у Ђурђеву, не врши блокада фирме „Stаша“ д.о.о., јер је пред Владом РС био у току поступак за доношење одлуке, док је у случају „1. Октобра“ а.д. постојао став да се сачека коначно решење, обзиром да је бесмислено улазити у принудну наплату нечега за шта се предлаже компензација, а све како би се наведене фарме купиле и пренеле у власништво „Агроџива“ а.д. Што се тиче обавеза „Stаше“ д.о.о. и „1. Октобра“ а.д. окривљени Вујачић наводи, да су то били огромни износи, али да у суштини нису били превелики, да су са хипотекама и осталим средствима били покривени и да се у поступку доношења одлука, према Влади РС ишло са проценама фарми које су тада постојале, након чега су рађене нове процене у којима није учествовао, па како су те нове процене биле различите у односу на претходне, то су наведене цифре на основу процена стручних служби ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЈП„Srbijagas“ у принципу биле много веће. Окривљени Вујачић наводи, да је постојао притисак јер је „Matijević“ хтео да купи фарму у Радојеву, за шта би у готовом исплатио 100% износа купропродајне цене, да су из „Агроџива“ а.д. власника фарме у Радојеву молили да је не продаје, да сачека да се све то затвори, како не би изгубили ту фарму, да у вези овог посла постоји понуда „Matijevićа“ по ценама које су биле приближне или чак и веће од оних које су званично биле пред Владом РС и Управним одбором ЈП„Srbijagas“. Када се говори о уговорима који су закључени, окривљени Вујачић истиче да су од 11.05.2012. године „Stаша“ д.о.о. и „1. Октобар“ а.д. пуштене одређене количине ђубрива, да је према једној процени „Stаша“ д.о.о. повукла један мањи део ђубрива, док је према другој процени то било негде око 90% од укупно уговореног ђубрива, а у случају „1. Октобар“ а.д. постоји податак да је

ово предузеће повукло око 60% ђубрива, јер није била предвиђена нека граница обзиром на постојећи ризик, већ је био задржан један део док се не потпишу уговори са овим фирмама и целокупан посао не заврши, па како је из неког разлога све то запело, у програм пословања ЈП „Srbijagas“ су унете цифре које су биле присутне и у проценама које су достављене Министарству финансија и Министарству енергетике у Влади РС. Процене фарми, наставља окривљени Вујачић нико није оспоравао у том моменту, да је постојала логика да се “1. Oktobar” а.д. и „Staša“ д.о.о. пусти део ђубрива до приближног али не и целог износа, а све док се не стекну услови за закључење таквих послова компензацијом, која се могла спровести само када постоје доспеле међусобне обавезе у истом износу или у том износу постоје, како би се затвориле компензацијом. То је била идеја и концепт наводи окривљени, по коме је требало да се реши питање „Agroživ“ а.д. и њихове сировинске базе, а у односу на редовне купце ХИП „Азотаре“ д.о.о. и то “Kosanović” окривљени наводи да је исти дао хипотеку на својој кланици поводом пословног аранжмана који је имао са „Staša“ д.о.о. у који људи из ХИП „Азотаре“ д.о.о. нису улазили, па како је постојао договор да „Staša“ д.о.о. преузме тај део дуга, који не ослобађа обавезе ни “Kosanovića” нити неког другог од њих, јер ХИП „Азотара“ д.о.о. није имала ништа против да поред једног обезбеђења има и додатно обезбеђење плаћања, док је за другу страну овај аранжман био начин да се затвори процедура око обезбеђења наведених фарми за „Agroživ“ а.д. Окривљени Вујачић напомиње, да је у овом послу био укључен само у делу који се односи на већ донете одлуке Управног одбора ЈП „Srbijagas“, па када је донета одлука Владе РС, којом је већ фактички завршена ствар, остала је само техника да се то све спроведе, те да се у овом случају ради о редовном пословању и редовним процедурама у којима он није учествовао. Што се тиче Тихомира Тришића, окривљени Вујачић наводи да тог човека не познаје, да са истим никада није контактирао нити се договарао, да се Тришић у редовној процедури јавио, да је сигуран да никакве контакте нити разговоре са Тришићем није имао око набавке ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је Тришић ђубриво узео у редовном поступку у коме се ПДВ мора одмах платити ако се роба даје на одложено плаћање, јер је то у суштини била обавеза ХИП „Азотаре“ д.о.о. према држави. У супротном ХИП „Азотара“ д.о.о. би ушла у проблем јер није платила ПДВ на време, па су због тога купци ђубрива морали одмах платити ПДВ, па макар и у две рате. Окривљени Вујачић, наводи да је блокада фирме Тришићу последица проблема са плаћањем, због чега је исти утужен и поднета је кривична пријава, да је све то ишло у редовној процедури, и да у тим пословима није учествовао, због чега се и не сећа да је било коме нешто наложио поводом блокада и деблокада фирми Тришића, обзиром да је постојало правило да дужник који учини реалним постојање процедуре код банке приликом добијања кредита, чега се не сећа да је било у случају Тришића, да се таквом дужнику повлачила блокада јер банка неће одобрити кредит фирми која се налазила у блокади. Због тога је наставља окривљени Вујачић, та фирма прво морала да буде деблокирана да би добила кредит, и да је постојало и случајева у којим су стручне службе ХИП „Азотаре“ д.о.о. контактирале банку ради провере да ли је неко од дужника у поступку добијања кредита, због чега се чекало да такве фирме добију кредит, а све како би се наплатила дуговања ХИП „Азотаре“ д.о.о., међутим уколико фирме које су биле деблокиране не успеју са добијањем кредита, следила је поновна блокада тих фирми. Што се тиче “1. Oktobra” а.д. и фарми које се у наредби о спровођењу истраге спомиње, окривљени истиче да је све то повезано са доношењем одлуке Владе РС и да је то био један од разлога што у том периоду ова фирма није блокирана и због чега су истој дате додатне количине ђубрива, док је 3000 тона минералног ђубрива које је дато фирми „1. Oktobar“ а.д. уследило по доношењу одлуке Владе РС, да је вредност тог ђубрива у том тренутку била додатна у односу на укупно процењену вредност фарме, која није била спорна. Фирма „1. Oktobar“ а.д. наводи окривљени Вујачић, повукла је негде 60% ђубрива из ХИП „Азотаре“ д.о.о., и наставља да Гордану Мијић никада у животу није видео нити упознао као неког ко је одговорно лице у “1. Oktobar” а.д., већ само Бранка Мијића и то на састанцима који су били организовани поводом сачињавања уговора око куповине фарми за „Agroživ“ а.д. и реализацији закључка Владе РС. Окривљени наводи, да у вези „НРК“ ђубрива и уговора о преузимању дуга који су сачињавани не види ништа спорно, јер је то све био начин да се ХИП „Азотара“ д.о.о. обезбеди да нешто што је испоручено буде и плаћено, да је био убеђен да ни људи из стручних служби ХИП „Азотаре“ д.о.о. нису знали нити су могли знати какви су пословни аранжмани постојали између фирми које су закључивале уговор о преузимању дуга,

да као председник Управног одбора није имао нити је могао имати сазнања о таквим пословним аранжманима, и да је пракса била када је реч о ликвидним фирмама које набављају ђубриво, да уз њих постоји и неко ко ће бити јемац, гарант наплате, што је све остављало више могућности да се ХИП „Азотара“ д.о.о. наплати у случају проблема. Окривљени Вујачић наглашава, да Ђурића познаје из медија, због чега не може да тврди да ли се са истим некада чуо телефоном и да су регресивно ђубриво из ХИП „Азотаре“ д.о.о. фирме, задруге, пољопривредна предузећа и други, могли да добију само под условима који су били прописани Уредбом Владе Републике Србије. Такав одговор су сви добијали наставља окривљени Вујачић, када је у питању било регресивно ђубриво, да за то није постојала дужност ХИП „Азотаре“ д.о.о. нити њега лично да прати да ли је неко направио аранжман са неким и да ли је тај аранжман реализовао, већ је било основно да се ђубриво прода преко берзе која је ХИП „Азотари“ д.о.о. достављала податке да ли је та фирма букирала, да ли испуњава услове за куповину тог ђубрива, након чега су од те фирме тражена одговарајућа средства обезбеђења. Таква средства наставља окривљени, били су не само уговор о преузимању, већ и јемства, која су прихватана јер су била давана од фирми, које су по проценама стручних служби ХИП „Азотаре“ д.о.о., биле такве да се реално могло очекивати плаћање преузетог ђубрива. Након његовог одласка у притвор, окривљени истиче да не зна шта се даље догађало, али је незванично чуо да је ХИП „Азотара“ д.о.о. од “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. преузела једну зграду, чиме је фактички наплатила 70%-80% дуга “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д., да је у овом случају коришћена могућност да се хипотека преузме, а не да се прода некретнина за оно што би се добило њеном продајом, већ је то ишло на процену и преузимање. Упитан под којим условима је привредно друштво „Staša“ д.о.о. преузело дугове и уговоре од „Kosanovića“, „Kosanović plus“, „Plod produktive“ и „Etno dizajna“, окривљени Вујачић наводи да не зна детаље тих уговора, да су то радили правници у ХИП „Азотари“ д.о.о., који су консултовали правну службу ЈП „Srbijagas“ око форме уговора, због чега није улазио у све то, да тако нешто није сметало ЈП „Srbijagas“ како би се завршио посао и обезбедило потраживање, јер се у том случају не губи никакво обезбеђење које је ХИП „Азотара“ д.о.о. имала према “Kosanoviću”. Због тога се задржава хипотека наставља окривљени, као и сва средства обезбеђења која су претходно дата, па како није улазио у реализацију међусобног пројекта наведених фирми, то је било извесно да ће њихови пословни односи бити 100% реализовани, да је постојао став Управног одбора и менаџмента ХИП „Азотаре“ д.о.о. по коме се не скине ниједна хипотека за случај да не дође до реализације, а све са циљем да се потраживање ХИП „Азотаре“ д.о.о. наплати. Што се тиче уговора о преузимању дуга између ХИП „Азотаре“ д.о.о., “Klanice Kosanović” и привредног друштва „Staša“ д.о.о. окривљени Вујачић наводи, да се не сећа да ли је директно учествовао у тим разговорима и не може да тврди да је видео тај уговор, па зато не зна које је количине ђубрива преузео “Kosanović”, већ је тај податак сазнао из наредбе о спровођењу истраге, да је тај посао вероватно водио Пејчић као директор или Радовић, и да је увек било речено да је хипотека довољна уколико је много већа од дуга. За овим окривљени Вујачић наводи, да је вредност “Klanice Kosanović” по ономе што су му стручне службе саопшtile, била много већа од дуга према ХИП „Азотари“ д.о.о., да је увек била пракса да се у таквим случајевима процена уради од стране стручних служби ХИП „Азотаре“ д.о.о. односно да ХИП „Азотара“ д.о.о. ангажује одређеног проценитеља, па уколико комерцијална или правна служба ХИП „Азотаре“ д.о.о. сматра да је неопходно да се уради нова процена или прихвати процену коју је донео купац, по правилу је прихватана она процена која је била у складу са прописима и интересима ХИП „Азотаре“ д.о.о., а иста је морала да буде обављана пре закучење уговора. Поред овога окривљени Вујачић истиче, да не зна да ли је постојао још неки начин да се за привредно друштво „Staša“ д.о.о. обезбеди хипотека, јер није био укључен у закључење тих уговора, већ зна да је приликом реализације пројекта тражено додатно обезбеђење и то хипотекама, да је спомињана нека бензинска пумпа, фарма и други објекти, и да је све то тражено пре друге транше за испоруку ђубрива „Staša“ д.о.о., иако је за другу траншу испоруке било покриће одлука Владе РС и одлуке Управних одбора, по којима је требало да се уђе у тај аранжман, па је и поред тога од стране ХИП „Азотаре“ д.о.о. тражена хипотека као додатно обезбеђење и то све како би се уопште ушло у даљи аранжман. Што се тиче количине ђубрива које је пре доношења одлука Владе РС и Управних одбора ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЈП „Srbijagas“ д.о.о. одобрено „Staša“ д.о.о., окривљени Вујачић наводи да је то било неких 20%-25% од укупно уговорене

количине. Окривљени Вујачић истиче да је првобитни власник фарме, коју су људи из „Агрожива“ а.д. обилазили и били заинтересовани за његову куповину, било предузеће „Србомонт“, али да се у ХИП „Азотари“ д.о.о. са папиром појавио Дивљак као будући власник, да је у међувремену до доношења одлука на Влади РС, Дивљак донео уговор који је потписан и оверен у суду по којем је купио поменућу фарму у целости, па из тога разлога није постојала могућност да се Дивљаку пусти трансха, а да он у међувремену није био уписан у катастру. Како се уговори о продаји и преузимању дуга за „Сташа“ д.о.о. односе за 2012. годину, окривљени Вујачић наглашава да се по датумима види да је ђубриво испоручено након што је донета одлука Владе РС и након што је Дивљак поднео доказе да је власник фарме, да је у таквој ситуацији и по тим условима могао да добије ђубриво, због чега су истом дате додатне количине ђубрива и то када је у суштини све то већ било завршено или се наговештавало да ће бити доведено до краја. Након што је окривљеном указано да је последњи уговор који се односи на пословни однос ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Сташе“ д.о.о. закључен 25.01.2012. године, изузев анекса уговора који је закључен 11.03.2012. године, тачније пре него што је донета одлука Владе РС од 19.04.2012. године, окривљени Вујачић наводи да је све то било у време када је то већ било извесно, да ће посао бити завршен а да је одлука ЈП „Србијагас“ донета крајем 2011. године, да је већа количина ђубрива у суштини дата „Сташа“ д.о.о. када је све било извесно, односно да се радило о фарми за коју је Дивљак донео доказе да је постао њен власник, тачније да је „Сташа“ д.о.о. власник те фарме. Упитан да ли му је познато да је у уговорима о преузимању дуга са „Клаником Косановић“ и привредним друштвом „Сташа“ д.о.о. и ХИП „Азотаром“ д.о.о. било предвиђено брисање хипотеке, односно могућност да се хипотека скине, уз обећање дужника да ће тако нешто урадити у односу на кланицу, окривљени Вујачић наводи да је Горану Пејчићу усмено саопштио да хипотека остаје на снази ако ХИП „Азотари“ д.о.о. то дозвољавају законске могућности, што је био став и Управног одбора и менаџмента ХИП „Азотаре“ д.о.о., по којој сва средства обезбеђења морају да остану све док се не потпишу уговори. Окривљени Вујачић наводи да је из правне службе ЈП „Србијагас“, Јелена Ступар била укључена у израду аката, као неко ко би помогао у погледу усаглашавања одредаба и како се у те уговоре нешто погрешно не би унело, да једино што зна јесте да се хипотека преноси на „Сташа“ д.о.о. у смислу преузимања, али тек по закључењу уговора између ЈП „Србијагас“, ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Сташа“ д.о.о., да не зна да ли у том смислу постоји нека одлука Управног одбора ХИП „Азотаре“ д.о.о. Након што је окривљеном Вујачићу предочен члан 3 уговора од 29.06.2012. године, окривљени наводи да не зна за такву одредбу, да зна за став Управног одбора ХИП „Азотаре“ д.о.о. и договор менаџмента да се сва средства обезбеђења задржавају док се не потпише цео аранжман, јер ХИП „Азотара“ д.о.о. није хтела да улази у аранжман који су имали „Сташа“ д.о.о. и „Косановић“. За овим окривљени наводи да није директно учествовао у потписивању и реализацију уговора о преузимању дуга, иако је у принципу све било договорено, да није директно радио на таквом уговору, нити се сећа да га је видео. Због свега овога окривљени је изнео да ће тражити тумачење члана 3 наведеног уговора, јер по ставу 2 истог, непокретност остаје као средство обезбеђења дуга али се хипотекарном изјавом другог реда преноси на преузимаоца дуга, што значи да ХИП „Азотара“ д.о.о. остаје хипотекарни поверилац првог реда, а хипотека се брише када се закључи уговор о целокупном аранжману, па из тог разлога поменути уговор јесте непрецизан. За овим окривљени Вујачић оставља могућност, да му је у брзини речено за овај уговор, на шта је он питао да ли је са истим све у реду, да је добио потврдан одговор, да у његовој изради није непосредно учествовао и понавља да је у целокупан поступак куповине фарме за „Агрожив“ а.д. био укључен само у томе што је заказао састанак, позвао људе, адвокате и директоре, као и људе из менаџмента „Агрожива“ а.д., ХИП „Азотаре“ д.о.о., правне службе ЈП „Србијагас“ и саопштио да усагласе своје ставове, како би се посао завршио, међутим ако је и постојала нека спорна ствар, као оперативно лице није улазио у то и да је апсолутно у праву што се тиче спорне одредбе уговора о преузимању дуга из члана 3, јер она штити ХИП „Азотару“ д.о.о. Након што је упитан да ли је од стране „Сташе“ д.о.о. било шта нуђено поводом измирења обавеза за преузето ђубриво, окривљени Вујачић напомиње да се не сећа, и понавља да су разговори вођени само у том смислу да су хипотеке код „Сташа“ д.о.о. реално довољне, да је у неком незаваничном разговору рекао да се такве хипотеке активирају, како би се продајом тих објеката на тржишту наплатило потраживање, али је став био да се сачека закључак Владе РС, пошто је у овом послу био укључен и ЈП „Србијагас“. Окривљеном

Вујачићу није познато да ли се против привредног друштва „Staša“ д.о.о. води спор пред надлежним судом, јер са ХИП „Азотаром“ д.о.о. нема више контаката нити је од јуна 2013. године председник Надзорног одбора ХИП „Азотаре“ д.о.о. Што се тиче фирме “1. Oktobar” а.д. и фарме Радојево, окривљени Вујачић наводи да су као и у случају „Staše“ д.о.о. рађене процене, да је „Matijević“ нудио да купи ту фарму, да је такву понуду Брако Мијић слао на званични сајт „Agroživa“ а.д. и да су Мијића људи из „Agroživa“ а.д. убеђивали да сачека са продајом фарме, чија је цена била реална, и да је поступак процене те фарме прошао кроз стотину руку. У погледу преузимања ђубрива од привредног друштва „Adonai“ д.о.о. окривљени Вујачић наводи, да се тога не сећа и након што му је предочен уговор закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и “1. Oktobar” а.д., истиче да је на уговору његов својеручни потпис, али да се детаља тог уговора не сећа, да није давао упутства менаџменту ХИП „Азотаре“ д.о.о. око сачињавања тог уговора, да је тај уговор уследио након доношења одлуке Владе, обзиром да је “1. Oktobar” а.д. пре закључења коначног уговора и донете одлуке Владе, узео свега 20% од укупно уговореног ђубрива. Окривљени Вујачић напомиње, да се није упуштао у процену непокретности фарме Радојево, да је рађена прва процена а затим и друга, да је тај материјал ишао на Управни одбор ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЈП „Srbijagas“, да је у свим тим папирима постојало све што је било неопходно, али да он лично није обраћао пажњу, међутим постојала је и нека прича да је на фарми било терета од неке банке, да је због тога предуслов за даљи разговор био да се прво скину постојеће хипотеке. Окривљеном није познато да ли су биле брисане хипотеке на фарми у Радојеву, да су стручне службе „Азотаре“ морале да укажу да ли је приликом закључења таквог уговора било нешто сумњиво, да је о свему томе информисан од стране правне службе и заменика директора од кога је зависило такво информисање и да је тај проблем требало разрешити. У односу на „Akter Research“ д.о.о. и Тихомира Тришића окривљени Вујачић наводи, да не може да се сети ничега поводом закључења уговора „Akter Research“ д.о.о. и ХИП „Азотара“ д.о.о., да је у суштини реч о уобичајеној процедури, те да је Управни одбор добијао повремено информације о списковима дужника, износима њиховог дуга, евентуалним блокадама, стању уплата, да би након предочавања уговора окривљени изнео да је његов својеручни потпис на истима, али да то ништа не значи јер се ради у принципу о типским уговорима, као и да у случају ако му стручна служба скрене пажњу да је нешто другачије, онда такав уговор посебно погледа, да је било на десетине и стотине уговора, због чега није било разлога да сваки чита понаособ, једино ако му се скрене пажња да је неки уговор специфичан. Окривљени Вујачић наглашава да уколико му се пред седницу Управног одбора донесе неки од уговора, онда их он на брзину својеручно потпише, да није обраћао пажњу јер се ради о типским уговорима, међутим уколико му се скрене пажња да постоји нешто другачије што није уобичајено, онда не постоји разлог да се посебно бави таквим питањем и понавља да се не сећа уговора које је својеручно потписао, а ради се о уговорима о купопродаји закљученим између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. Упитан због чега је у члану 5 уговора између ХИП „Азотара“ д.о.о. и „Akter Research“ д.о.о. представљено да се ради о уговору који представља пословну тајну, окривљени Вујачић одговара да не зна за ту одредбу, као и због чега је она стављена, да не може да се сети због чега је у том уговору обавеза купца за исплату купопродајне цене продужен са 90 дана на рок од преко шест месеци, тачније до 30.6.2011. године, да је таквих уговорних одредби било али да се сада тога не сећа, па је из тог разлога први рок дат као неки рок од кога је зависила наплата, а крајњи рок да се преко тог периода не може одлагати наплата купопродајне цене, да му није познато да ли се након 90 дана од дана закључења пуштају менице таквом купцу, јер су то радиле стручне службе, те да не зна да ли су привредна друштва „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. имале било какве пословне односе са ЈП „Srbijagas“ и ХИП „Азотара“ д.о.о. пре закључења уговора. Што се тиче пуштања, односно повлачења меница за привредна друштва „Akter Media Group“ д.о.о. и „Akter Research“ д.о.о. окривљени истиче да је реаговао у ситуацији када је до њега дошла информација од ХИП „Азотаре“ д.о.о. или директно од купца са молбом да се не блокира, уколико је у поступку добијања кредита или неког аранжмана, те да ће платити преузето ђубриво, тада је био став да се тај купац деблокира, међутим пре тога је следила провера таквих података, па уколико су исти били тачни онда се покушавало изаћи у сусрет дужнику, а све како би добио кредит или неки други аранжман. То је био став Управног одбора наставља окривљени, јер је било боље да уколико постоји реална шанса да се нешто наплати, да се пре

него што се блокира договори са дужником, да све то није ишло по сваку цену у смислу да се скине блокада дужнику, већ је требало проверити наводе из захтеве, па чак и у оним ситуацијама ако се неко њему случајно јави, на шта је тог истог дужника упућивао на ХИП „Азотару“ д.о.о. да напише молбу у којој ће навести да ће у остављеном року платити ђубриво, јер се налази у поступку добијања кредита или уколико предлаже састанак да на истом изнесе начине на које ће свој дуг платити. Окривљени наводи да је било случајева кад је упућивао дужника на ХИП „Азотару“ д.о.о., да у молби напише на који начин ће платити дуг и о чему се заправо ради, па је тек онда ишла процена да ли је све то реално, односно да ли ће тај начин стварно допринети да се измири обавеза, што је заправо било заједничко решење како би се наплатио дуг таквом дужнику. Упитан да ли му је позната уговорна одредба из уговора о продаји ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Akter Research“ д.о.о од 31.12.2010. године, којом се у члану 11. „Akter Media Group“ д.о.о. обавезује да без накнаде изради нови сајт, окривљени истиче да то први пут чује, да постоји могућност да је у неким понудама била нека варијанта да се нешто уради за ХИП „Азотару“ д.о.о., да је ХИП „Азотара“ д.о.о. била генерално заинтересована за неку врсту рекламирања, јер је приликом његовог доласка у ХИП „Азотару“ д.о.о. један од великих проблема представљало и неповерење купаца у ХИП „Азотару“ д.о.о. Окривљени се не сећа да ли је привредно друштво „Akter Media Group“ д.о.о. радило било какву рекламу за ХИП „Азотару“ д.о.о., да он такве разговоре није водио, иако је постојао интерес ХИП „Азотаре“ д.о.о., да се изрекламира, да направи неки имиџ у смислу доброг пословања и квалитета, али у таквим преговорима није учествовао. За овим окривљени Вујачић истиче, да не зна да ли је он потписао неки од уговора који се тичу рекламирања ХИП „Азотаре“ д.о.о., да му није познато колико је новца утрошено на такве пројекте и да не зна да ли су „Akter Media Group“ д.о.о. и „Akter Research“ д.о.о. били ангажовани на таквим пословима. Окривљени Вујачић даље наводи да Драгана Ђурића познаје из медија, да са истим није имао контакте нити разговоре, као ни договоре, али оставља могућност да је обавио телефонски разговор са истим, да је и у тој ситуацији поступио као и у претходним случајевима када је заинтересоване купце упућивао на ХИП „Азотару“ д.о.о. и њене стручне службе, како би се утврдило да ли нека фирма испуњава услове да буде купац регресивног ђубрива, односно да ли може да буде купац таквог ђубрива по закону. За Миленка Бобића и Ненада Попадића, као и привредно друштво „Dunavka“ а.д. окривљени Вујачић никада није чуо, нити зна о коме се ради, а што се тиче хипотеке која је у корист ХИП „Азотаре“ д.о.о. укњижена на кући „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. окривљени наводи да је то урађено после њега, да је то чуо успут, да је у некој парници био позван као сведок, да се не сећа детаља поводом блокирања рачуна „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., и да је у таквој ситуацији ишла комуникација у којој га прво заменик директора ХИП „Азотаре“ д.о.о. контактира, односно неко од директора финансија или комерцијале. У погледу процена које су вршене поводом куповине фарми за „Agroživ“ а.д. окривљени Вујачић наводи, да такве процене није видео, познато му је да се то све дешавало непосредно пре његовог одласка у притвор, а оно о чему има сазнања јесте било питање зашто процену тих фарми није радио ревизор већ проценитељ, тачније да је тако нешто тражила правна служба, обзиром да је уместо проценитеља ревизор требао да процени фарме у смислу финансијског пословања, брэнда, а да процену имовине непокретности ради судски проценитељ, да у тим пословима није учествовао јер су то радиле стручне службе. Окривљени Вујачић за овим наставља да му није познато да ли се „Agroživ“ а.д. налазио у закупу неких од тих фарми, такву информацију је чуо али не зна о ком периоду се ради и да ли је иста тачна, да су комисије „Agroživa“ а.д. ишле у обилазак фарми у Радојеву и Ђурђево, да о томе постоје папири у којима су изношене околности поводом сагласности комисије „Agroživa“ а.д. да те фарме одговарају потребама „Agroživa“ а.д., да је нашао неки документ где постоји и потпис генералног директора „Agroživa“ а.д., а све друго није чуо ни видео или се тога не сећа, јер се није пуно бавио проблемима „Agroživa“ а.д. На крају окривљени Вујачић понавља да је ЈП „Srbijagas“ купио „Agroživ“ а.д. у стечају и да је за тако нешто била потребна одлука Владе РС, зато што је ЈП „Srbijagas“ јавно предузеће и не може да располаже имовином у смислу куповине или њеног отуђења, па је због тога била потребна сагласност Владе РС ради куповине фарми за „Agroživ“ а.д. и то како би се повећала имовина овог предузећа, за шта би се ангажовала средства ЈП „Srbijagas“ у погледу преузимања обавеза „Agroživa“ а.д. или поводом куповине од стране ЈП „Srbijagas“. Окривљени истиче да је у том случају реч о новој имовини,

новом улагању и да је постојао став Владе РС да нема новог задуживања, иако је постојао дуг „Агрожива“ а.д. па је због свега тога била потребна сагласност Владе РС, јер се ради о повећању капитала, куповини непокретности, као што то предвиђа Закон о јавним предузећима, и да је компензација начин плаћања, односно да је у суштини куповина, јер ЈП „Srbijagas“ купује фарме али плаћање истих затвара компензацијом, па због тога ХИП „Азотара“ д.о.о. није ни могла директно да купи фарме за „Агрожив“ а.д. јер са овим предузећем, нема никакве везе.

Окривљени Михаило Грујић у одбрани изнетој дана 18.07.2014. године, негира чињеничне наводе кривичног дела које му се ставља на терет и износи да од 12.10.2010. године у ХИП „Азотари“ д.о.о. Панчево не обавља функцију заменика директора, да као заменик директора није креирао пословну политику предузећа јер није располагао правом одлучивања, да је одлуке у ХИП „Азотари“ д.о.о., доносио Управни одбор и већински власник капитала ЈП „Srbijagas“ д.о.о., чији је директор Душан Бајатовић, те привремени заступник капитала, изнад кога се налазила Агенција за приватизацију, док је чланове Управног одбора ХИП „Азотаре“ д.о.о., делегирала Влада РС. Што се тиче Милана Дивљака и фирме „Stаša“ д.о.о., наставља окривљени Грујић, ради се о купцу нерегресираног ђубрива, финансијске услове уговора о продаји никада није договарао са Миланом Дивљаком, да је те услове неко други уговорио, и да су тако сачињени уговори одлазили на Управни одбор, који их је прихватио у целости. Окривљени Грујић наводи да су елементи уговора у ХИП „Азотари“ д.о.о. били достављени из ЈП „Srbijagasa“ односно да су елементи договорени са већинским власником односно директором Душаном Бајатовићем. За овим окривљени Грујић истиче да никада није чуо за „Кланицу за прераду меса Косановић“ и „Etno dizajn“ д.о.о., нити да је био у пословним релацијама тих фирми, да му из тих разлога нису познати финансијски аспекти уговора које су ова предузећа закључила са ХИП „Азотаром“ д.о.о., и једино што зна јесте да су стручне службе ХИП „Азотаре“ д.о.о. састављале неке од уговора које се спомињу, а да је те уговоре Управни одбор усвајао без примедби. Поред овога, окривљени Грујић наводи да не познаје Драгана Ђурића, нити му је познато да је Ђурић било кога слао у ХИП „Азотару“ д.о.о., да је за “Veterinarski zavod Zemun” а.д. и Ђурића као већинског власника сазнао из новина, и да до 12.10.2012. године, док се налазио у ХИП „Азотари“ д.о.о. са Ђурићем није имао пословне релације, док за Мијиће и Тришића никада није ни чуо. Окривљени Грујић истиче да се Милан Дивљак појавио у пролеће, тачније крајем марта или почетком априла 2010. године у ХИП „Азотари“ д.о.о. са захтевом за куповину нерегресираног ђубрива на одложено плаћање, да је прво звао телефоном комерцијалу, након чега се обратио лично њему (Грујићу), па пошто нико у ХИП „Азотари“ д.о.о. није имао ингеренције да продаје робу на одложено плаћање, Дивљак је упућен на ЈП „Srbijagas“, на разговор код Бајатовића и Вујачића, да би након петнаестак дана, Дивљак поново дошао у комерцијалу ХИП „Азотаре“ д.о.о. где му је сачињен уговор за прву количину ђубрива. Окривљени Грујић даље наводи да је код њега стајао факсимил председника УО, као и да се сећа да су му запослени из комерцијале донели купопродајни уговор са „Stаšom“ д.о.о., због чега је сутрадан, као и сваки пут, отишао на реферисање у ЈП „Srbijagas“ код председника УО и заступника државног капитала Вујачића. За овим окривљени Грујић наводи, да је уговор између „Stаša“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о. показао Вујачићу и упитао га „са ким је договорено?“, а од Вујачића је добио одговор: „то је све у реду, то је договорено са Душаном Бајатовићем“. Након тога наставља окривљени Грујић, тај уговор је отишао у процедуру односно на верификацију Управног одбора, где је исти и верификован, као и сви наредни уговори који су везани за „Stаša“ д.о.о. Процедура, услови и елементи за тај уговор, наводи окривљени Грујић, дошли су из ЈП „Srbijagasa“. Упитан за начин закључења свих наредних уговора између „Stаša“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о., окривљени Грујић наводи да је Милана Дивљака често виђао у ЈП „Srbijagasu“ испред канцеларије Вујачића и канцеларије Душана Бајатовића, да је потом Дивљак долазио у ХИП „Азотару“ д.о.о. са условима уговора који су претходно договорени у ЈП „Srbijagasu“, на основу чега су службе у ХИП „Азотари“ д.о.о. и сачињавале уговоре, који су након тога ношени на увид председнику и заступнику државног капитала, да ниједан такав уговор председник и заступник државног капитала није оспорио, па је због тога очигледно да су сви елементи уговора претходно и договорени у ЈП „Srbijagasu“. За овим окривљени Грујић наводи да га је Дивљак први пут звао телефоном, да се позивао на Бакија Анђелковића и неке друге људе, да то није ништа значило јер он лично а нити било ко

други у ХИП „Азотара“ д.о.о., нема ингеренције да даје робу на одложено плаћање, да је након поменутог телефонског разговора, Дивљак долазио у ХИП „Азотару“ д.о.о. самоиницијативно јер је био потенцијални купац и то у комерцијалну службу, али да му није познато са ким је из ове службе разговарао. Окривљени Грујић наводи да је од Вујачића чуо како је све договорено, али да му није познато на који начин јер није присуствовао том договору, нити ја био у прилици да пита Вујачића и Бајатовића, који нису ни били у обавези да му то кажу. За Душана Бајатовића, окривљени Грујић истиче да је директор ЈП „Srbijagas“, које предузеће је незванично већински власник ХИП „Азотаре“ д.о.о., да постоји унапред припремљени план реорганизације, и да је ЈП „Srbijagas“ власник 80% ХИП „Азотаре“ д.о.о. У време док је био заменик директора у ХИП „Азотари“ д.о.о., окривљени Грујић истиче да није било проблема поводом плаћање робе од стране привредног друштва „Staša“ д.о.о., да му није познато да ли су пуштене неке менице тог предузећа на наплату јер такве ингеренције није имао, да му нису били познати рокови плаћања, те уколико би некакав проблем постојао, службе ХИП „Азотаре“ д.о.о. би га и сигнализирале. За Бранка Дивљака, окривљени Грујић наводи да је рођак Милана Дивљака и не зна да ли је Бранко заједно са Миланом Дивљаком било када долазио у ХИП „Азотару“ д.о.о. Што се тиче Миленка Бобића, окривљени Грујић наводи да му је то лице познато јер је Драган Ђурић у договору са Душаном Бајатовићем истог упутио на ХИП „Азотару“ д.о.о. да се распита какве су могућности набавке регресираниог ђубрива, да се Бобић распитивао за кооперанетне уљаре „Dunavka“ а.д. Велико Градиште, када му је саопштено колика је цена ђубрива, ко може да буде купац преко „Produktne berze“ а.д. и какви су услови гаранције. Окривљени Грујић истиче да је са Бобићем имао контакт по том питању, да је Бобић имао контакте и са другим људима из стручне службе ХИП „Азотаре“ д.о.о. пре свега из комерцијале, и то од стране референта који је био задужен за његов терен. За овим окривљени Грујић напомиње, да Бобић са њим ништа није могао да договори, нити је било шта са истим договорио, да се радило чисто о информативном разговору, о условима по којима може да се набави ђубриво преко „Produktne berze“ а.д. и о ценама из званичног ценовника ХИП „Азотаре“ д.о.о. Купац таквог ђубрива, како даље наводи окривљени Грујић била је земљорадничка задруга која је букирала ђубриво на „Produktnoj berzi“ а.д. а онда је добила и фактуру од ХИП „Азотаре“ д.о.о., при чему оставља могућност да је са Бобићем ипак причао о начинима и облицима гаранције за ђубриво, јер су задруге преко којих је ишла куповина ђубрива биле финансијски танке, несолвентне, па је требало наћи неког солвентнијег за те задруге који би било јемац или приступилац дугу, а све како би се ХИП „Азотара“ д.о.о. на тај начин обезбедила у плаћању ђубрива. Након реализације тог уговора наставља окривљени Грујић, службе из ХИП „Азотаре“ д.о.о. су сигнализирале да је „Dunavka“ а.д. несолвентна фирма, због чега су предлагали да се уместо меница „Dunavka“ а.д. узму менице кооперанта „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., која је била моћнија и солвентнија фирма. Проблем у реализацији овог уговора је настао након куповине наводи окривљени Грујић, и то у пролеће 2010. године када није био плаћен ПДВ, да то није учинила задруга нити јемац уместо ње, због чега су службе ХИП „Азотаре“ д.о.о. обавестиле комерцијалног директора ХИП „Азотаре“ д.о.о. па је од њега захтевано да се покуша у контактима са купцима ђубрива и јемцима, да наплати дуг, међутим резултата није било већ су била само обећања, да је о свему томе информације пренео Душану Бајатовићу и Радосаву Вујачићу, од којих је након извесног времена добио усмени налог да се менице „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. пуне на наплату ради исплате доспелог ПДВ-а, што је и учињено. Окривљени Грујић се сећа да су кооперанти и Миленко Бобић на првом састанку донели документацију по којој је „Dunavka“ а.д. требала да буде јемац, међутим служба комерцијале ХИП „Азотаре“ д.о.о. то није прихватила и појашњава да је у контакту са Бобићем, изнео информације које се односе на чињенице ко има право и који су услови набавке регресираниог ђубрива на берзи. У односу на „NPK“ ђубриво, наставља окривљени Грујић, постојала је иста ситуација у којој су кооперанти уљаре „Dunavka“ а.д. купили ђубриво преко берзе, док су сви елементи уговора, рокови, средства обезбеђења плаћања у ХИП „Азотару“ д.о.о. дошли директно из ЈП „Srbijagas“ због чега су и узете менице од солвентне фирме, да му није познато какве су поводом овог посла биле њихове међусобне конструкције, те да мисли да је Бајатовић поводом тих уговора био у контакту са Драганом Ђурићем, али природу тог контакта не зна, јер је у овом послу био само пуки извршилац. Окривљеном Грујићу како даље истиче, познато је да је Душан Бајатовић био контактиран од стране Драгана Ђурића и да је то лично чуо од Бајатовића. Проблем је настао, наставља

окривљени Грујић у плаћању због чега је плаћен само ПДВ, због чега су “Veterinarski zavod Zemun” а.д. и „Dunavka“ а.д. издејствовали рокове какви су њима одговарали, и то у време када ђубриво није било доспело на плаћање по роковима. До његовог одласка у притвор, наставља окривљени Грујић, односно до 12.10. нико од претпостављених у ХИП “Азотари” д.о.о. није инсистирао на тражењу додатних средстава обезбеђења од купаца коопераната „Dunavke“ а.д. којој је “Veterinarski zavod Zemun” а.д. био јемац, и то од ЗЗ “Гај” и ОЗЗ “Стиг поље”, а за друге кооперанте „Dunavke“ а.д. се не сећа, па му није ни познато на који начин је решен овај проблем односно да ли је уследило плаћање од стране “Veterinarski zavod Zemun” а.д. због чега би на те околности требало питати људе из ЈП „Srbijagasa“ и ХИП „Азотаре“ д.о.о., обзиром да се из мејлова који су упућивани из “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. директно на руке Душана Бајатовића у ЈП „Srbijagasa“, може само да наслути како је тај проблем решен. У време док је био на месту заменика директора у ХИП „Азотари“ д.о.о. окривљени Грујић истиче да од “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. и „Dunavke“ а.д. није тражена хипотека или нека друга залога, а што се тиче мејлова који су упућени са компјутера комерцијалног директора ХИП „Азотаре“ д.о.о. Владе Крковића, окривљени наводи да се у ХИП „Азотари“ д.о.о. радило идентично и док је он тамо био, а и после њега. Ништа се није питао, наставља окривљени Грујић, био је чисто оперативно лице, што се види из самих мејлова, јер да се било шта договарао са “Veterinarskim zavodom Zemun” а.д. и Ђурићем, меил који је послао Душану Бајатовићу, у коме је предлагао да дође до неких измирења доспелих обавеза, гласио би на Михаила Грујића, а не на Владу Крковића, као и сви други протоколи о измирењу обавеза. Што се тиче “Maber komerca” д.о.о. и “Мега аграра” окривљени Грујић наводи да се не сећа да су ове фирме били кооперанти „Dunavke“ а.д., већ је ХИП „Азотара“ д.о.о. добијала са берзе списак ко је букирао ђубриво, и на том списку није могао да се појави да је рецимо „Мега аграр“ кооперант „Dunavke“ а.д. За овим окривљени Грујић појашњава да све што узимају задруге, које су у глобалу биле „танке“, ишло се за тим да те задруге имају приступиоца дугу, како би се извршило обезбеђење плаћања продатог ђубрива. Окривљени Грујић наводи да му посао у ХИП „Азотари“ д.о.о. није била провера солвентности фирми и наплативости меница, да су то радиле посебне службе и понавља да су сви елементи уговора, као и имена онога ко ће бити приступилац дугу за уговор „Dunavke“ а.д. добијени из ЈП „Srbijagasa“, да се Миленко Бобић приликом доласка у ХИП „Азотару“ д.о.о. распитивао о условима куповине ђубрива за кооперанте „Dunavke“ а.д. јер су они имали право да исто набаве, а да је све то одређивала берза. У 99% случајева наставља Грујић, ђубриво се продавало из магацина ХИП „Азотаре“ д.о.о., односно тамо где је седиште предузећа и производња, па је тако ХИП „Азотара“ д.о.о. јер нема своје транспортно одељење издавала купцу фактуру и отпремницу, па како је за купца ђубриво превозило транспортно предузеће које је издавало своје превознице, на тај начин се уствари пратило где то ђубриво на крају завршава. Окривљени Грујић наводи да му није познато не само предузеће „Etno dizajn“ д.о.о. него ни предузеће „Plod produktiva“ д.о.о., да у опису свог посла није одлучивао нити пуштао менице на наплату, већ је извршавао наредбе свог претпостављеног, да је те наредбе преносио службама у ХИП „Азотари“ д.о.о. и да због свега тога није био одговорно лице у предузећу, као што је то био председник Управног одбора и заступник државног капитала, већ је био високо позиционирани чиновник. За овим окривљени Грујић наставља да је из ЈП „Srbijagasa“ добијена информација по којој ће „Dunavka“ а.д. за своје кооперанте доставити меницу, док су службе у ХИП „Азотари“ д.о.о. имале информацију да је „Dunavka“ а.д. била презадужено предузеће, да је због тога предлог служби ХИП „Азотаре“ д.о.о. и председника Управног одбора Вујачића односно Душана Бајатовића из ЈП „Srbijagasa“, био је да су јемство односно менице „Dunavke“ а.д. танке и неприхватљиве обзиром да је ово предузеће било презадужено, из ког разлога су службе ХИП „Азотаре“ д.о.о. предлагале да се узму менице “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. Окривљеном Грујићу није јасно одакле су службе ХИП „Азотаре“ д.о.о. знале да се менице по наведеном уговору могу узети од “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д., па због тога претпоставља да су људи из служби ХИП „Азотаре“ д.о.о. били у договору са Миленком Бобићем, који је вероватно тако нешто њима и предложио. Поводом свега овога окривљени Грујић наводи, да са Миленком Бобићем није разговарао и појашњава да из магацина ХИП „Азотаре“ д.о.о., ђубриво може да преузме купац на основу отпремнице која гласи на његово име, да је отпрема ђубрива везана са службом комерцијале ХИП „Азотаре“ д.о.о., па како то није био његов део посла, тачна процедура отпреме ђубрива из ХИП „Азотаре“ д.о.о. му није позната, односно све његове

ингеренције у ХИП „Азотари“ д.о.о. су биле усмерене на то да проради производња, да се среди и унормали предузеће које није одржавано годинама. У 90% случајева, наставља окривљени Грујић, од стручних служби је био усмено обавештен о проверама потенцијалних купаца, и о томе је усмено извештавао Бајатовића и Радосава Вујачића. Што се тиче мејлова који су упућени из “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. на руке Душана Бајатовића, окривљени Грујић напомиње да је увидом констатовао да је 06.02.2012. године послат мејл као предмет “Динамика измирења доспелих обавеза”, док је други мејл “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. упућен 08.02.2012. године Влади Крковићу и Радосаву Вујачићу као допис – “Предлог Veterinarskog zavoda Zemun око измирења обавеза према ХИП „Азотари“ д.о.о.“ јер је “Veterinarski zavod Zemun” а.д. био јемац, као и мејл из кога се види да је вршена провера на сајту “Народне банке Србије” за комитента “Veterinarski zavod Zemun” а.д. који је блокиран у принудној наплати 10.02. на износ од 20.105.000,00 динара и то за први протокол, као и мејл са “Предлогом протокола о регулисању дужничко поверилачких односа” од 20.02.2012. године иако је 10.02.2012. године “Veterinarski zavod Zemun” а.д. био блокиран. У време закључења првих уговора са “Staša” д.о.о. и “Veterinarski zavod Zemun” а.д., окривљени Грујић наводи да је тада Влада Крковић био комерцијални директор ХИП „Азотаре“ д.о.о. а шеф продаје Дарко Симић, и извесни Пеђа као шеф набавке и појашњава да ниједан елемент тих уговора није договорио нити је то учинио било ко из ХИП „Азотаре“ д.о.о. од наведених људи, нити је на кога утицао, да је једини његов контакт за те уговоре било пуштање меница по налогу председника Управног одбора ХИП „Азотаре“ д.о.о. и то за неплаћен ПДВ из априла-маја 2010. од стране “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д., а све што се даље дешавало у вези реализације тих уговора, детаља и свега другог му није познато јер је био ухапшен. На крају окривљени Грујић наводи, да је неформални власник ХИП „Азотаре“ д.о.о. са преко 80% предузеће ЈП „Srbijagas“ чији је директор Душан Бајатовић, који је не само њему већ и његовом претпостављеном, био претпостављени.

У својој одбрани **окривљени Драган Ђурић** негира извршење кривичног дела које му се оптужницом ставља на терет и у том смислу наводи да је председник Управног одбора “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. а у “Zekstra” а.д. оснивач и прокуриста. “Veterinarski zavod Zemun” а.д. како истиче окривљени Ђурић, већински је власник уљаре „Dunavka“ а.д. Велико Градиште, која се бавила прерадом соје и сировина за добијање сировог уља, да је ово предузеће у 2010. години ушло у блокаду, и да су због те ситуације код њега лично дошли директор фабрике „Dunavka“ а.д. Миленко Бобић и извршни директор “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. Ненад Попадић. Та лица како даље наводи окривљени Ђурић, имала су идеју како да „Dunavka“ а.д. дође до сировина и настави производњу, па му је тада саопштено да постоји могућност да се из ХИП „Азотаре“ д.о.о. Панчево узме вештачко ђубриво, које би се потом мењало за сировине које су потребне „Dunavka“ а.д. На том састанку наставља окривљени Ђурић, присутне је упитао због чега “Veterinarski zavod Zemun” а.д. који плаћа такво ђубриво, не може да буде и купац, на шта је добио одговор да код ђубрива постоје такозвани агро-рокови од 6 месеци до годину дана, зависно како се уговара, па пошто “Veterinarski zavod Zemun” а.д. никада није радио ђубриво, од њега је, односно од “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. тражено да покуша да обезбеди начин плаћања таквог ђубрива ХИП „Азотари“ д.о.о. Пре тога је наставља окривљени Ђурић, Бобић био у ХИП „Азотари“ д.о.о. где је причао о условима и начину продаје ђубрива, да је због свега тога позвао (окривљени Ђурић) Вујачића из ЈП „Srbijagasa“, и упитао да ли за „Dunavku“ а.д. постоји могућност набавке ђубрива, на шта му је Вујачић одговорио да тако не може да се ради већ је потребно да постоје неке солвентне фирме, односно оне фирме које нису блокиране, како би могле бити гаранти-јемци. Због тога је наводи окривљени Ђурић, у разговору са Вујачићем предложио да “Veterinarski zavod Zemun” а.д. буде гарант, пошто је у то време био солвентна фирма и на гласу, што је Вујачић и прихватио. Након обављеног разговора са Вујачићем, окривљени Ђурић истиче да је одмах контактирао директора „Dunavke“ а.д., саопштио му да иде у ХИП „Азотару“ д.о.о. и да направи целу технику односно организацију набавке продаје ђубрива, да се Бобић договорио са људима из ХИП „Азотаре“ д.о.о. и да је по том договору “Veterinarski zavod Zemun” а.д. преузео дуг „Dunavke“ а.д. зашта је издао менице. На основу тих меница наставља окривљени Ђурић, роба је преузета и људи из „Dunavke“ а.д. су ту робу мењали, дистрибуирали, да би га након извесног времена позвао Вујачић или неко

други из ХИП „Азотаре“ д.о.о. и тражио да се да хипотека или неки објекат који ће покрити обавезе за то ђубриво, због чега је “Veterinarski zavod Zemun” а.д. дао једну кућу на којој је и уписна хипотека. Окривљени Ђурић појашњава, да је пре разговора са Вујачићем или неким од директора у ХИП „Азотари“ д.о.о., “Veterinarski zavod Zemun” а.д. кренуо са плаћањем једне или две рате купопродајне цена ђубрива. Што се тиче куће коју је “Veterinarski zavod Zemun” а.д. дао као хипотеку, окривљени Ђурић наводи да је вредност те куће била далеко већа него вредност ђубрива, због чега су људи из ХИП „Азотаре“ д.о.о. и прихватили такву кућу као средство обезбеђења, да је због тога направљен протокол којим је продужен рок за плаћање, односно постојала је могућност да се цена ђубрива плати на шест или десет рата. Све друго, што се тиче начина рада, наставља окривљени Ђурић радили су оперативци због чега у тај посао даље није био упућен, нити су познати било који детаљи истог. За овим окривљени Ђурић напомиње, да је пре преузимања ђубрива у 2010. години „Dunavka“ а.д. била блокирана, али да му није познато у ком периоду и за који износ. Када су у његову канцеларију дошли Миленко Бобић и Ненад Попадић наставља окривљени Ђурић, „Dunavka“ а.д. је услед блокаде у којој се налазила имала проблем у набавци сировина, да се у том периоду приближавала сетва односно период у коме се највише ради, и да су му у току састанка Бобић и Попадић изнели идеју о куповини ђубрива код кога постоје тзв. агророкови у плаћању од шест месеци до годину дана, што је био сигнал да се у тај посао уђе. Идеја је била напомиње окривљени Ђурић, да „Dunavka“ а.д. узме ђубриво и замени га за сировине које су јој биле потребне. Упитан да ли је на овај начин у пословању „Dunavke“ а.д., рађено и претходних година, окривљени Ђурић одговара да му то није познато, односно да је то уствари био први и једини пут за набавку ђубрива. То је била једина трансакција за преузимање наставља окривљени Ђурић, да је све то завршено у кратком периоду, да “Veterinarski zavod Zemun” а.д. никада није радио са ђубривом нити се бавио тиме, јер није био регистрован за тако нешто. У односу на Бобића, окривљени Ђурић наводи да је исти био у ХИП „Азотари“ д.о.о. , да је знао услове под којима се набавља ђубриво, па је поред директора „Dunavke“ а.д. Бобић уједно и технолог који познаје начин рада, и да је имао одрешене руке да набавља и продаје сировине и уље, али да му није познато са ким је Бобић у ХИП „Азотари“ д.о.о. разговарао. Окривљени Ђурић наводи да му је Бобић саопштио да ХИП „Азотара“ д.о.о. не жели да прихвати менице и гаранције „Dunavke“ а.д., да је због тога инсистирао да се позове неко из ЈП „Srbijagasa“ који је био већински власник ХИП „Азотаре“ д.о.о. Када је позвао Вујачаћа из ЈП „Srbijagasa“ наставља окривљени, у телефонском разговору му је речено да „Dunavka“ а.д. не може да буде гарант за купљено ђубриво али да то може бити “Veterinarski zavod Zemun” а.д. због чега су и прихваћене менице “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. на конту чега је ХИП „Азотара“ д.о.о. и дала робу. За овим окривљени Ђурић наставља да је био само једном у ХИП „Азотари“ д.о.о. код директора у вези плаћања, да тог човека не познаје, да је у то време “Veterinarski zavod Zemun” а.д. био у закашњењу са плаћањем од месец дана, и да је у канцеларији тог човека-директора ХИП „Азотаре“ д.о.о. било договорено све у вези начина плаћања. Што се тиче разговора са Вујачићем, окривљени Ђурић појашњава да је питао Вујачића да ли „Dunavka“ а.д. може да узме ђубриво, односно да се прихвате гаранције „Dunavke“ а.д. и шта треба да се плати, да му је Вујачић одговорио да „Dunavka“ а.д. не може бити купац јер је блокирана, а на питање да ли то може да буде “Veterinarski zavod Zemun” а.д. Вујачић му је у разговору саопштио да то може само путем меница, из ког разлога је и било прихваћено осам меница “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д., да би након два или три месеца, ХИП „Азотара“ д.о.о. тражила и хипотеку што је “Veterinarski zavod Zemun” а.д. такође дао. Након обављеног разговора са Вујачићем, појашњава окривљени Ђурић, саопштио је Бобићу да иде у ХИП „Азотару“ д.о.о. и да ће за ђубриво “Veterinarski zavod Zemun” а.д. бити гарант, да организује целокупан посао око ђубрива. Упитан да ли је био обавештен на који начин је био организован посао, окривљени Ђурић одговара да му то није познато и да зна да је „Dunavka“ а.д. после извесног периода добила сировине и у том периоду је почела поново да ради, због чега се испоставило да је посао са ХИП „Азотаром“ д.о.о. био добар. Окривљеном Ђурићу како даље напомиње, није познато коме је било испоручено ђубриво ХИП „Азотаре“ д.о.о. јер је Миленко Бобић све организовао, па се у тај посао није мешао поготово што о томе не зна ништа. За земљорадничке задруге “Гај”, “Стиг поље” и “Мега аграр” никада није чуо, а привредно друштво “Maber komerc” д.о.о. познаје јер је сарађивало са “Veterinarskim zavodom Zemun” а.д., и „Dunavkom“ а.д. којој је “Maber komerc” д.о.о. био

добављач сировина. Окривљени Ђурић се не сећа у ком периоду је разговарао са директором ХИП „Азотаре“ д.о.о. поводом решавања насталих проблема у плаћању ђубрива, да му људи из ХИП „Азотаре“ д.о.о. никада нису рекли нити су му објаснили зашто је потребно да земљорадничке задруге буду купци ђубрива, да је први пут чуо за регресивно ђубриво, и да је то једини пут када су то ђубриво радили. Окривљени Ђурић наводи, да је за пројекат набавке ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о., у принципу било потребно његово одобрење како би се решили проблеми у раду „Dunavka“ а.д. и да је прихватио све што су му изложили Бобић и Попадић, због чега се и кренуло у реализацију таквог пројекта. “Veterinarski zavod Zemun” а.д. је како наводи окривљени Ђурић, био већински власник „Dunavke“ а.д. и то као група преко још једног или два друштва, а ђубриво које је набављено од ХИП „Азотаре“ д.о.о. није било продавано, већ је по његовом сазнању било замењено за сировине и то у два наврата. Окривљени Ђурић наводи да је гаранција у виду хипотеке на кући “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. дата приликом друге набавке ђубрива, иако је “Veterinarski zavod Zemun” а.д. преко рачуна плаћао добар део купопродајне цене ђубрива, да никада није видео извод отворених ставки, јер то није долазило код њега и да су људи из службе “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. једном приликом дошли код њега јер је требала да се плати провизија „Produktnoj berzi“ а.д., што је и учињено, да је све то одлучивано на колегијуму на коме су изношена таксативно сва плаћања и обавезе “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. Што се тиче хипотеке, окривљени наводи да је укњижена на ХИП „Азотару“ д.о.о. која је кренула у њену реализацију, да је урадила процену која је била крајње некоректна, да је због тога “Veterinarski zavod Zemun” а.д. оспорио вредност такве процене по којој је хипотека износила између 600 или 700.000 евра. ХИП „Азотара“ д.о.о. је како наводи даље Ђурић, пустила менице “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. на наплату због чега је “Veterinarski zavod Zemun” а.д. био блокиран, а затим и хипотеку на извршење, односно продају куће. Менице које су биле пуштене на наплату наводи окривљени Ђурић, нису биле повучене, да су због тога људи из ХИП „Азотаре“ д.о.о. увидели да се ништа не дешава, тачније не плаћају од “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. и да су на крају активирали хипотеку. Што се тиче закључених уговора за набавку ђубрива, окривљени Ђурић истиче да је нешто потписао, да мисли да је реч о протоколу који је лично потписао као и све менице, односно све што је код њега било донето. У “Veterinarskom zavodu Zemun” а.д. наставља окривљени Ђурић, поводом набавке ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о. и датих гаранција, био је упознат и директор односно извршни директор Ненад Попадић. Окривљени Ђурић на крају напомиње да се не сећа када је потписао протокол између “Veterinarskog zavoda Zemun” а.д. и ХИП „Азотаре“ д.о.о., да он лично није комуницирао са одговорним лицима у ХИП „Азотари“ д.о.о. мејлом, али да је “Veterinarski zavod Zemun” а.д. слао нека обавештења ХИП „Азотари“ д.о.о., као и протоколе који су по његовом сазнању послати мејлом, док су сви остали разговори са одговорним лицима из ХИП „Азотаре“ д.о.о. обављани телефоном, и да је лично тражио од ХИП „Азотаре“ д.о.о. односно одговорних лица, померање блокаде и то од финансијског директора ХИП „Азотаре“ д.о.о., Владе Крковића или Михаила Грујића, али оставља могућност да је то био и Горан Пејчић.

У својој одбрани **окривљени Милан Дивљак** негира чињеничне наводе кривичног дела које му се сатавља на терет и у том смислу наводи да је већински власник привредног друштва „Staša“ д.о.о., да је у ХИП „Азотару“ д.о.о. као и сви остали ушао без икаквих веза, обзиром да је имао намеру да ради, јер се у то време математичким путем могло добро зарадити са пољопривредним произвођачима, да је из ХИП „Азотаре“ д.о.о. повукао одређену количину ђубрива и један део одмах платио, односно ПДВ, као и је набављену количину ђубрива продао по ценама које су биле ниже и од фабричких цена ђубрива, јер је тржиште диктирало такву цену ђубрива. Окривљени Дивљак даље наводи, да су га звали из ХИП „Азотаре“ д.о.о. како би дао обезбеђење односно неко средство обезбеђења за подигнуто ђубриво, због чега је одлучио да купи једну бензинску пумпу коју је платио тадашњих 125.000.000,00 динара. У време набавке ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о., окривљени Дивљак истиче да је Јелена Ђорђевић била директор фирме „Staša“ д.о.о., да је она склапала уговоре са ХИП „Азотаром“ д.о.о. а он је био само координатор посла, тачније пратио је ситуацију као власник јер му је то била обавеза и дужност. У међувремену, како даље истиче окривљени појавио се Косановић, за кога никада пре није чуо нити га је видео, да се састанак са Косановићем догодио у просторијама у Новом

Саду и то у канцеларији брата, којом приликом је Косановић почео да кука, плаче и рекао му да ће се обесити, јер продаје бензинску пумпу која много вреди, капацитета је 300.000 литара и да ће ту пумпу дати јефтиније само да се извуче, из породичних проблема. За овим окривљени Дивљак наставља, да је бензинску пумпу купио од Косановића по цени која је била знатно јефтинија, тачније да је ту пумпу купила фирма „Stаша“ д.о.о. и платила порез на пренос апсолутних права, да је потом и превела на себе и да је та пумпа сада под теретом ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је процену вредности те пумпе радио судски вештак који је излазио на лице места, и да је „Stаша“ д.о.о. дала заложну изјаву оверену у суду, по којој је ХИП „Азотара“ д.о.о. и укњижила пумпу на себе. После тог догађаја наводи окривљени, једном приликом је седео у друштву човека који је из Радојева, и у разговору са истим је сазнао да „Агрожив“ а.д. тражи фирме по Србији од којих купује фарме пилића, а након извесног времена је и ступио у контакт са људима који продају фарме у Ђурђево. Одласком у Ђурђево, наставља окривљени Дивљак у разговору са људима из фарме Ђурђево, сазнао је да су у великим дуговима, да са њихове стране постоји воља да фарму продају и пет пута јефтиније како би се извукли из кризе, да су за ту фарму од њега тражили укупно 3.000.000,00 да га је сутрадан назвала нека Бранка са фарме и саопштила му да ће дати фарму јефтиније. Продаја фарми са порезом, наставља окривљени износила је око 95.000.000,00 динара што је знатно испод цене, а купородајна цена је требала да се плати из повученог ђубрива, због чега је извршена процена вештака. У разговору са техничким директором фарме у Ђурђево наставља окривљени Дивљак, сазнао је да постоји и фарма у Радојево, да су људима из „Агрожива“ а.д. требале фарме, и да је истима понудио на продају своју фарму, која је у суштини и одговарала потребама „Агрожива“ а.д., јер је капацитета 105.000 бројлера, да је у фарму у Ђурђево уложио куповином нових силоса, да би након тога у посед фарме ушао „Агрожив“ а.д. Ова фирма је наставља окривљени, плаћала обавезе до окончања преговора, да је након уласка у фарму „Агрожив“ а.д. послао писмо о намерама ЈП „Srbijagasу“, у коме је изразио жељу да купи фарму у Ђурђево, заједно са фармом у Радојево. Од људи из „Агрожива“ а.д., наставља окривљени Дивљак тражио је 4.000.000 евра, међутим било је неопходно да се одреди судско вештачење, па је „Stаша“ д.о.о. поднела захтев вештаку који се изјаснио да фарма износи 370.000.000,00 динара, што је од стране „Агрожива“ а.д. и прихваћено, међутим након протекла извесног времена, компанија „Агрожив“ а.д. се ипак није сложила са проценом вредности фарме. Због тога је наставља окривљени, добио писмено обавештење да фарма иде на слободну погодбу пошто је ушла у пословни план ЈП „Srbijagasa“, да је о томе Влада РС већ донела одлуку, којом се одобрава куповина фарме ЈП „Srbijagasу“ за потребе „Агрожива“ а.д. како би ЈП „Srbijagas“ повећао уделе у „Агроживу“ а.д., пошто је ЈП „Srbijagas“ 100% власник „Агрожива“ а.д. У слободној погодби, како даље наводи окривљени, цена фарме је пала на износ од 343.600.000,00 динара о чему је био обавештен, да је због тога позван у ЈП „Srbijagas“ на ком састанку је била присутна и директорка „Stаше“ д.о.о., као и правна служба ЈП „Srbijagasa“ и адвокати „Агрожива“ а.д. На том састанку је направљена концепција како да се затворе све обавезе по одлуци, али до реализације тог посла није дошло јер је ЈП „Srbijagas“ правио проблем. Окривљени Милан Дивљак истиче да је „Stаша“ д.о.о. тужила ХИП „Азотару“ д.о.о. због уговора о преузимању дуга који је направљен поводом дуга Косановића, и то све због тога што је ХИП „Азотара“ д.о.о. у року од три дана требала да да брисовну дозволу како би се „Stаша“ д.о.о. укњижила као поверилац првог реда, као и заложну изјаву, али од таквог уговора није било ништа јер ниједна одредба није спроведена све док полиција није ушла у ХИП „Азотару“ д.о.о. након чега је на поменути уговор ХИП „Азотара“ д.о.о. ударили печат. Због таквог стања ствари истиче окривљени Дивљак, адвокат „Stаше“ д.о.о. није ни тужио ХИП „Азотару“ д.о.о., већ се тужба „Stаше“ д.о.о. односила на пуштене менице ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купљено ђубриво по другом уговору, обзиром да је ХИП „Азотара“ д.о.о. искористила дуплу требовну меницу „Stаше“ д.о.о. Због тога окривљени наводи да њему и фирми „Stаша“ д.о.о. не може да се „качи“ Косановићев дуг, да све што је рекао може да се и провери у парници која је у току, да је због свега тога доведен у заблуду од стране ЈП „Srbijagasa“ и ХИП „Азотаре“ д.о.о. јер уговор о преузимању дуга није правноваљан, тачније да нема дејство и фирма „Kosanović“ због тога има своју хипотеку, која и данас стоји, због чега му није јасно да „Kosanović“ не дугује а дугује „Stаша“ д.о.о. Због тога ће, наставља окривљени Дивљак суд донети одлуку, јер је „Stаша“ д.о.о. оштећена, да ће због уласка фарми у пословни план ЈП „Srbijagasу“, „Stаша“ д.о.о. добити спор са ЈП „Srbijagasом“ и да због тога он

лично нема никакве спреге са било ким па ни са Вујачић Радосавом и другим директорима у ХИП „Азотари“ д.о.о. да са њима није био у договору, као ни са директорима у ЈП „Srbijagasu“, и да ће све то доказати на суду због чега има намеру да одговорна лица из ЈП „Srbijagasa“ тужи, као што је тужио и ХИП „Азотару“ д.о.о. Окривљени Дивљак наставља да је „Stasha“ д.о.о. упутила преко 50 дописа Бајатовићу, „Agroživu“ а.д., и ХИП „Азотари“ д.о.о. са претњом суда да ће их тужити и кривично гонити, и то не само Бајатовића већ и све друге уколико се посао не заврши у најкраћем року. Након свега тога окривљени наводи, да у поменутом пословном односу нема никакве преваре, да је „Stasha“ д.о.о. обезбедила адекватне хипотеке које су биле дупло веће од цене преузете робе, да је све друго неоправдано и некоректно према „Stasha“ д.о.о., и да је спор са „Agroživom“ а.д. добијен, да у поступку са ХИП „Азотаром“ д.о.о. очекују од ЈП „Srbijagasa“ да затвори дуг, јер ће у супротном тужити ЈП „Srbijagas“ да „Stasha“ д.о.о. још увек жели да врати дуг, због чега се пита из ког разлога хипотеке „Stashe“ д.о.о. нису пуштене на лицитацију, да све то траје три године, и да паре од ђубрива које је узео од ХИП „Азотаре“ д.о.о. себи није ставио у цеп. Упитан да ли је извесно време био директор „Stashe“ д.о.о. окривљени одговора да је у почетку оснивања једно кратко време био директор, да је Тања Пилиповић у 2009.-тој години преузела то место, да је одлука о куповини фарми донета на састанку у „Stasha“ д.о.о., и да је због тога „Stasha“ д.о.о. ишла у ХИП „Азотару“ д.о.о. јер се на тржишту чуло да ХИП „Азотара“ д.о.о. даје ђубриво, али се не сећа од кога је такву информацију добио. Први пут када је отишао у ХИП „Азотару“ д.о.о. наставља окривљени, био је у друштву Јелене Ђорђевић, да је том приликом имао сусрет са техничким директором и директором производње, да је на следећим састанцима би присутан директор правног сектора, директор финансија око издавања меница, те да је разговарао са техничким директором ХИП „Азотаре“ д.о.о. Драганом Перићем, који је долазио у „Stasha“ д.о.о. и гледао менична овлашћења. Окривљени Дивљак појашњава да је приликом првог одласка у ХИП „Азотару“ д.о.о. са Јеленом Ђорђевић отишао код комерцијалисте који је задужен за продају ђубрива, да је реч о Влади Крковићу, са којим се договорио око количина и извлачења ђубрива, да му је Крковић саопштио да прво мора да уплати ПДВ, како би наставили разговоре и да од директора ХИП „Азотаре“ д.о.о. прво мора да добије сагласност за потпис уговора. Крковић га је наставља окривљени, обавештавао о сваком уговору, да је за потпис уговора у ХИП „Азотару“ д.о.о., ишао код Крковића када је био позван и Перић, да је за сваки уговор као средство обезбеђења „Stasha“ д.о.о. давала менице и хипотеку, па је тако што по првом уговору када се накупила количина ђубрива за озбиљан износ, поред менице „Stasha“ д.о.о. дала и хипотеку, а разлог свега тога јесте то што „Stasha“ д.о.о. ипак није испоштовала договорено, односно није платила ђубриво у целости. Разлог неплаћања ХИП „Азотари“ д.о.о., наводи окривљени био је то што је „Stasha“ д.о.о. продавала ђубриво по нижој цени од фабричке, јер је тако дириговало тржиште, па је због тога овај посао одрађен са губитком, док је мотив за закључење других уговора у ствари била намера „Stashe“ д.о.о. да се развију и други послови од којих би врло брзо, у року од годину дана измирили све обавезе према ХИП „Азотари“ д.о.о. Рок за плаћање обавеза за преузето ђубриво према ХИП „Азотари“ д.о.о. износио је 30 дана, наставља окривљени, због чега је „Stasha“ д.о.о. тражила продужење на 60 дана, што јој није одобрено, након чега су уследиле хипотеке. Како „Stasha“ д.о.о. није измирила све обавезе по уговору, наставља окривљени Дивљак ушло се у куповину пумпе за преостали новац, због чега је ХИП „Азотари“ д.о.о. брзо дата хипотека, а све како би се обезбедило њихово потраживање које су имали према „Stasha“ д.о.о. Окривљени Дивљак за овим наставља и наводи да је укупна вредност имовине на коју је „Stasha“ д.о.о. ставила хипотеку за преузето ђубриво од ХИП „Азотаре“ д.о.о. процењена на износ од 500.000.000,00 динара, да је дуг ХИП „Азотаре“ д.о.о. износио 256.000.000,00 динара, да тај дуг и дан данас стоји. Окривљени Дивљак наводи да је преко свог рођака Предрага Анушића сазнао за продају фарми, да се тим поводом јавио извесном Мијановићу, и да током провог састанка са Мијановићем није договорена продаја фарме јер је цена била превисока, међутим након другог састанка са неком женом која се звала Бранка, уговорена је цена која је била дупло јефтинија од претходне, због чега је „Stasha“ д.о.о. купила фарму у Ђурђевићу, превела је на себе, платила порез, урадила њену процену и дала понуду, а затим је донета одлука Владе РС, потом одлука ЈП „Srbijagasa“ и писмо о намерама „Agroživa“ а.д. које још увек постоји. Што се тиче обавеза према ХИП „Азотари“ д.о.о. окривљени наводи да је путем компензације по уговору „Stasha“ д.о.о. хтела да измири обавезе

према ХИП „Азотари“ д.о.о. која се налази у већинском власништу ЈП „Srbijagas“, као и „Agroživ“ а.д., да је због свега тога ЈП „Srbijagas“ хтео да купи фарму од „Stаше“ д.о.о., али пошто је јавно предузеће, одлуку од куповине фарме је морала да донесе Влада РС. За овим окривљени Дивљак појашњава да је отишао на преговоре у „Agroživ“ а.д. где му је речено да се за куповину фарме од „Stаше“ а.д. они ништа не питају јер је власник „Agroživa“ а.д. ЈП „Srbijagas“, и да су писмо о намерама послали на ЈП „Srbijagas“ због чега је ЈП „Srbijagas“ и реаговао према Влади РС која је требала да одобри куповину те фарме, што ипак није учињено и да тај предлог још увек стоји на Влади РС. На питање зашто је „Stаша“ д.о.о. два пута платила порез на пренос апсолутних права приликом куповине фарме, окривљени Дивљак наводи да је разлог томе што је фарма у Ђурђеву купљена заједно са фирмом „Kosanović“ која је након тога одустала од куповине, па је у таквој ситуацији преузети део дуга исплатила „Stаша“ д.о.о. и платила порез, као што је то учинила и на остатак дуга, који је са порезом износио укупно 80.000.000,00 динара. Као и за наведену фарму наставља окривљени, од „Kosanovića“ је купљена и бензинска пумпа, која се налазила на листу непокретности заједно са кланицом, па је због тога тражено да се сачини нов власнички лист у коме би се пумпа издвојила, што је и учињено, да је „Stаша“ д.о.о. укњижена 1/1 не само на пумпи већ и на фарми која је купљена заједно са фирмом „Kosanovića“. Са том фирмом наставља окривљени Дивљак, „Stаша“ д.о.о. није имала друге пословне односе, да не зна зашто је уговор о преузимању дуга од фирме „Kosanović“ споран, јер за тако нешто не постоје додирне тачке, ради се о томе да је фирма „Kosanović“ хтела да „Stаша“ д.о.о. преузме њихове обавезе из ХИП „Азотаре“ д.о.о., због чега је своју кланицу уступила „Stаша“ д.о.о., па је из тог разлога ХИП „Азотара“ д.о.о. над кланицом и уписала хипотеку која и дан данас стоји и то за дуг који се односио за преузето ђубриво. Оваква пословна одлука наставља окривљени, донета тако што је „Stаша“ д.о.о. код ХИП „Азотаре“ д.о.о. имала заправо вишка хипотеке, која је покривала цео дуг према ХИП „Азотари“ д.о.о., због чега се „Stаша“ д.о.о. са фирмом „Kosanović“ и договорила у вези сачињавања уговора о преузимању. Такав уговор је испред „Stаше“ д.о.о. како наводи окривљени потписала Тања Пилиповић, а испред фирме „Kosanović“ директор, након чега је тако сачињен уговор био остављен у ХИП „Азотари“ д.о.о., јер без њихове сагласности исти није могао да се овери нити да се реализује. „Stаша“ д.о.о. је од ХИП „Азотаре“ д.о.о. истиче окривљени, чекала одобрење и сагласност, па како су уговорне одредбе из овог уговора гласиле да у року од три радна дана „Stаша“ д.о.о. добије писмену дозволу како би се укњижила као поверилац првог реда, тачније брисовну изјаву ХИП „Азотаре“ д.о.о., по којој „Klanica Kosanović“ више није дужна ХИП „Азотари“ д.о.о. него је тај дуг прешао на „Stаша“ д.о.о. која је требала да добије кланицу 1/1 и да крене са послом, узгојем пилића, до тога ипак никада није дошло јер ХИП „Азотара“ д.о.о. није испоштовала уговорне обавезе, па је из тог разлога адвокат „Stаше“ д.о.о. и тужио ХИП „Азотару“ д.о.о. због пуштања меница у реализацију. Са ХИП „Азотаром“ д.о.о. је поводом уговора о преузимању дуга наставља окривљени Дивљак, 100 пута разговарао, међутим из ХИП „Азотаре“ д.о.о. му је увек саопштано да „Stаша“ д.о.о. може слободно да поднесе тужбу суду. Такав уговор, наводи окривљени Дивљак никада није добио од ХИП „Азотаре“ д.о.о. иако је „Stаша“ д.о.о. исти потписала, да је због тога два или три пута од извесног Миљана, заменика директора добио обећање да ће дуг „Stаше“ д.о.о. бити фиксиран до одлуке Владе РС, а да у супротном „Stаша“ д.о.о. може да тужи ЈП „Srbijagas“ или „Agroživ“ а.д., да ће добити спор и да ће тако надокнадити штету. Због тога је, како наводи окривљени, „Stаша“ д.о.о. и тужила наведена предузећа. Што се тиче преузимања дуга од „Plod produktive“ д.о.о. и „Etno dizajna“ д.о.о. окривљени Дивљак наводи да је „Stаша“ д.о.о. преузела обавезе „Etno dizajna“ д.о.о. јер је „Etno dizajn“ д.о.о. имао уговор о компензацији са ХИП „Азотаром“ д.о.о. за палете, по ком уговору је „Etno dizajn“ д.о.о. испоручивао палете ХИП „Азотари“ д.о.о. за купљено ђубриво, па је постојала жеља „Stаша“ д.о.о. да се направи тројни уговор по коме би „Stаша“ д.о.о. обезбеђивала сировине, а „Etno dizajn“ д.о.о. да настави са испоруком палета ХИП „Азотари“ д.о.о. чиме би се „Stаша“ д.о.о. раздужила према ХИП „Азотари“ д.о.о. за преузето ђубриво. Такав уговор по речима окривљеног ипак није направљен, и до његове реализације није дошло услед неких европских стандарда за које „Stаша“ д.о.о. није имала опреме ни машине, међутим „Stаша“ д.о.о. никада од ХИП „Азотаре“ д.о.о. није тражила раскид таквог уговора нити је то учинила према „Etno dizajnu“ д.о.о. Окривљени даље наводи да му нису познати разлози због чега то није учињено, и наставља да

je sa „Etno dizajnom“ д.о.о. „Staša“ д.о.о. имала уговор о пословно техничкој сарадњи јер је оснивач тог предузећа извесни Сениша, муж директора „Staše“ д.о.о. Тање Пилиповић. Однос са „Plod produktivom“ д.о.о. је био започет како наводи окривљени Дивљак зато што је Јелена Вукобрат имала уговорену размену са пољопривредним произвођачима, да се седиште „Plod produktive“ д.о.о. и „Etno dizajna“ д.о.о. налази на истој адреси као и седиште „Staše“ д.о.о., па како је Јелена Вукобрат уствари била преварена у пословима са пољопривредним произвођачима, „Staša“ д.о.о. је преузела обавезе „Plod produktive“ д.о.о. према ХИП „Азотари“ д.о.о. За овим окривљени Дивљак појашњава да је Јелена Вукобрат била службеник „Staše“ д.о.о. и да је радила на терену, првенствено у Банату, где је индивидуалним пољопривредним произвођачима платила кукуруз, за шта „Plod produktivi“ д.о.о. нису биле враћене паре, па је из тог разлога „Staša“ д.о.о. преузела дуг „Plod produktive“ д.о.о. према ХИП „Азотари“ д.о.о. како би намирила дуговање које је имало ово предузеће. Окривљени Дивљак наводи да је фарму пилића купио од фирме „Еурокаса“ д.о.о. и извесног Мијановића, чијег имена не може да се сети. Након што је окривљеном предочен уговор о преузимању дуга од 29.06.2012. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. као поверица, „Кланице за прераду меса ТР Косановић“ Радосав Косановић, и привредног друштва „Staša“ д.о.о. окривљени Дивљак наводи да тај уговор никада није потписао и да га никада није видео, да је то учинила Тања Пилиповић и да такав уговор „Staša“ д.о.о. не признаје, јер је мртав, да је због тога и тужена ХИП „Азотара“ д.о.о., јер „Staša“ д.о.о. никада није ушла у посед кланице, нити је са исте скинут терет, и да ниједна одредба тог уговора није испуњена. За наведени уговор окривљени Дивљак истиче да није тужена „Кланица Косановић“, да такав уговор никада није ушао у фирму „Staša“ д.о.о. и да га он лично никада није видео. Поводом означеног уговора окривљени даље наводи да је било више усмених договора са Косановићем, да је све о чему су се усмено договорили „Staša“ д.о.о. углавном испунила, да фирма „Kosanović“ не потражује од „Staše“ д.о.о. ниједан динар, а што се тиче договора у вези набавке ђубрива, окривљени Дивљак наводи да није било никаквог договора између „Staše“ д.о.о. и фирме „Kosanović“, да је за пумпу у Мартинцима фирми „Kosanović“ исплаћено око 3.000.000,00 динара и да је тој фирми испоручено вештачко ђубриво по рекламној-фабричкој цени, односно по истој оној по којој је „Staša“ д.о.о. то ђубриво набавила од ХИП „Азотаре“ д.о.о. У односу на процене вредности фарме и пумпе, окривљени Дивљак наводи да је вештак проценио вредност ових објеката, али да му није позната пореска вредност истих иако је „Staša“ д.о.о. платила близу 1.000.000,00 динара вредност пореза на пренос апсолутних права. У односу на одлучивање у привредном друштву „Staša“ д.о.о. окривљени Дивљак наводи да су у неким моментима Тања Пилиповић и Јелена Ђорђевић могле да доносе одлуке, али да је у односу на уговоре закључене са ХИП „Азотаром“ д.о.о. и Косановићима поред њега на састанку у ЈП „Srbijagasu“ била присутна Тања Пилиповић и правник „Staše“ д.о.о. Бранко Миросављевић, који су у три наврата ишли у ЈП „Srbijagas“ да заврше посао односно изврше притисак, али да од тог посла није било ништа. Што се тиче измирење дуга према ХИП „Азотари“ д.о.о. окривљени наводи да је „Staša“ д.о.о. због тога вршила притисак према свима, да је покушано и готовински са рачуна „Staše“ д.о.о., да се плати дуг али се у томе није успело, да је за пумпу у Мартинцима имао доброг купца „Knez Petrol“ који је хтео за 110.000.000,00 динара да купи бензинску станицу при чему би све те паре отишле на рачун ХИП „Азотаре“ д.о.о. која ипак није хтела да изда брисовну дозволу. Фирма „Staša“ се сада налази у финансијској блокади, наставља окривљени и та блокада траје шест месеци, исту је иницирала фирма „Kosanović“ за дуг, да ствари у том смислу нису чисте и да „Staša“ д.о.о. чека да се донесе одлука на Влади РС, па уколико буде добила зелено светло, сав дуг ће бити измирен. Поводом фарме у Радојеву и посла који се везује за исту, окривљени Дивљак наводи да се на састанцима увек помињала „Staša“ д.о.о. – Ђурђево, да не може да се сети фарме у Радојеву, да не зна ко је власник исте, да је поводом куповине те фарме о донетој одлуци Владе РС био обавештен од стране ЈП „Srbijagas“ и „Agroživa“ а.д. али да му није јасно због чега та одлука није реализована, да „Staša“ д.о.о. поседује одлуку Владе РС о куповини фарме у Ђурђевоу и да је то прва одлука Владе РС, за коју му такође није познато зашто се по истој није поступало, и да је уствари по тој одлуци одобрено „Agroživu“ а.д. да купи фарму од „Staše“ д.о.о. и да је стварни купац требао да буде ЈП „Srbijagas“. У погледу односа „Agroživa“ а.д. и ХИП „Азотаре“ д.о.о., окривљени наводи да је по његовим сазнањима направљена цесија између ЈП „Srbijagas“, који је власник ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Agroživa“ а.д. На крају

окривљени Дивљак наводи да се са Радосавом Вујачићем срео само једном у ХИП „Азотари“ д.о.о., да је са истим разговарао, чак се и посвађао поводом нереализације уговора, док са Михаилом Грујићем није имао никакав контакт, да не зна ни ко је тај човек, да је био у ЈП „Srbijagasu“ код Вујачића и да је тражио састанак са Бајатовићем, да је то било 2011. или 2012. године када је хтео да заврши све обавезе према ХИП „Азотари“ д.о.о. Окривљени Дивљак наводи да је у више наврата „Staša“ д.о.о. слала дописе, да је инсистирала, да је тражила састанке како би се покренула било каква иницијатива, на шта се нико није оглашавао три године, да од „Staše“ д.о.о. није тражено да исплати дуг, иако је сама нудила, па чак и преко бондова. Постојала је страна банка, наставља окривљени, којој је „Staša“ д.о.о. за 5.000.000 долара кредита нудила да исплати у бондовима, односно да та банка преузме „Staša“ д.о.о. а заузврат да врате дуг „Staše“ д.о.о. на рате путем бондова који би се скидали до 2020. године, уз све гаранције банке. За тако нешто није постигнут договор иако је идеја била изложена заменици директора Душана Бајатовића у ЈП „Srbijagasu“, која му је саопштила да је то добро али да датум мора бити ближи. На тај начин би „Staša“ д.о.о. раздужила цео дуг према ХИП „Азотари“ д.о.о., наставља окривљени Дивљак, па чак и дугове које је „Staša“ д.о.о. преузела од ХИП „Азотаре“ д.о.о. за „Etno dizajn“ д.о.о., „Plod produktivu“ д.о.о. и фирму „Kosanović“. Окривљени Дивљак истиче да је свим папирима реално покривен дуг „Staše“ д.о.о., да он и „Staša“ д.о.о. нису извршили никакву превару и да због тога ни за шта нису криви.

У одбрани коју је изнео дана 11.07.2014. године **окривљени Тихомир Тришић** негира да је учинио било које кривично дело тако и оно које му се ставља на терет, да не види ниједан елемент тог кривичног дела и да са Радосавом Вујачићем није склапао никакав пословни аранжман, јер тог човека и не познаје. За овим окривљени Тришић наводи да је оснивач и директор медијске куће која издаје новине, да је по вокацији новинар, да је његов примарни задатак продаја новина и маркентишког простора, а не набавка ђубрива или неке друге робе. Окривљени Тришић наводи да постоје два предузећа и то „Akter Media Group“ д.о.о. које је издавач недељника „Akter“ и портала „NEWS“ док је друго предузеће „Akter Research“ д.о.о. које се бави консалтинг пословима, што је за његову пословну концепцију заправо логистички сервис примарне делатности, па из тог разлога и произилази посао са ђубривом. Пословни аранжман са наведеним ђубривом договорио је како истиче окривљени са директором ЈП „Srbijagasa“ д.о.о. Душаном Бајатовићем, док се са Радосавом Вујачићем у вези тог пословног аранжмана није договорио, већ је то чинио искључиво са Душаном Бајатовићем код кога је у ЈП „Srbijagasu“ био врло чест гост, што може да се провери и у евиденцији са пријавнице тог предузећа. Тај пословни аранжман који је направио са Душаном Бајатовићем, састојао се у томе што ЈП „Srbijagas“ и „Akter Media Group“ д.о.о. реализују заједнички посао у висини од 1.000.000 евра, у којем ће 20% тог износа бити плаћено са стране „Aktera“ а остатак путем услуга које ће „Akter“ пружити у виду PR текстова, огласа и друго. На таквим основама, наставља окривљени Тришић закључен је усмени уговор са Бајатовићем, на основу кога је било могуће да се у „Akteru“ оглашавају и промовишу сви супсидијари ЈП „Srbijagasa“, па је из тог разлога у пословни догађај са ХИП „Азотаром“ д.о.о. дошао након разговора са директором њеног оснивача, у том тренутку је то био ЈП „Srbijagas“. Окривљени Тришић наводи да Радосава Вујачића и сва лица која су побројана у кривичној пријави не познаје, да са истима нема ништа заједничко, укључујући ту било који догађај или пословну црту, па како је „Akter“ медијска кућа која је закључила усмени уговор са Душаном Бајатовићем, носиоци реализације таквог посла испред „Akter Media Group“ д.о.о. је био „Akter Research“ д.о.о. а испред ЈП „Srbijagasa“ ХИП „Азотара“ д.о.о. За овим окривљени Тришић наставља, да је посао реализован са два или три уговора која су била типска, да те уговоре није ни потписао са другом страном, јер са том страном није ни преговарао, односно договарао услове, па из тог разлога ништа није договорио са Радосавом Вујачићем, обзиром да су уговори које је добио били на портирници и то једном приликом у ЈП „Srbijagasu“ док је други пут отишао у ХИП „Азотару“ д.о.о. са документацијом како би уговоре и оверио. Због тога је наставља окривљени Тришић, једном или два пута био у ХИП „Азотари“ д.о.о. обзиром да се пословни догађај одвијао на релацији њега и Бајатовића, односно „Akter Media Group“ д.о.о. и ЈП „Srbijagasa“ док су носиоци реализације таквих послова „Akter Research“ д.о.о. као консалтинг фирма која подржава рад „Akter Media Group“ д.о.о. и решава све компензационе послове за потребе те фирме, па је „небулоза“ да је „Akter Media

Group“ д.о.о. у том послу прибавио протиправну имовинску корист. Овај пословни догађај, појашњава окривљени Тришић, заснивао се на интересу „Akter Media Group“ д.о.о. да прода свој медијски утицај по свом ценовнику. Што се тиче средстава обезбеђења и рока по уговору, окривљени Тришић наводи да је један од рокова доспећа валуте плаћања по уговорима између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Akter Research“ д.о.о. био 30.06.2011. године и да по том питању ХИП „Азотара“ д.о.о. ништа није предузимала, да је ЈП „Srbijagas“ после тог периода уплатио разлику коју је био дужан у износу од 2.000.000,00 динара „Akter Research“ д.о.о., иако је уговором тај износ био дефинисан на 10.000.000,00 динара, због чега је ХИП „Азотара“ д.о.о. у једном интервалу повукла меницу „Akter Research“ д.о.о. која је била протестована код ЈП „Srbijagasa“. Након тога, наставља окривљени Тришић, дошло је до другог пуштања менице од стране ХИП „Азотаре“ д.о.о. иако је уговор постојао између њега и Душана Бајатовића односно ЈП „Srbijagasa“ и „Akter Media Group“ д.о.о., а ХИП „Азотара“ д.о.о. је била извор из кога ће се наплатити „Akter Media Group“ д.о.о. па је због тога и нормално да сва средства од тог посла и заврше у „Akter Media Group“ д.о.о. која су на крају искоришћена за финансирање рада редакције, штампарских обавеза и свега другог, што је био смисао целог пословног догађаја, а не некаква протиправна имовинска корист због чега и не постоји кривично дело, а још мање било какав договор са Радосавом Вујачићем да он такву корист прибави „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. или Фонду „Longin“. Приликом истека валуте дана 30.11.2011. године наставља окривљени Тришић, иако је постигнут договор са Бајатовићем био на снази, из ХИП „Азотаре“ д.о.о., пуштена је меница, која је истог дана повучена, јер људи из ХИП „Азотаре“ д.о.о. нису били упознати са поменутиим договором, док је у односу на други пословни догађај између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Akter Research“ д.о.о. у коме је такође пуштена меница на реализацију, већ била започета истрага у ХИП „Азотари“ д.о.о. па је комуникација са Бајатовићем практично престала, обзиром да није била редовна нити нормална. У таквој ситуацији наводи окривљени Тришић, ХИП „Азотара“ д.о.о. свима пушта менице на реализацију, због чега је иницирао да се таква ситуација рашчисти, нудио споразуме ХИП „Азотари“ д.о.о. која је своје поступке образлагала некаквим компликацијама, па је због свега тога донео одлуку да „Akter Research“ д.о.о. закључи цесије са ХИП „Азотаром“ д.о.о. за првобитан договор. По том договору, истиче окривљени Тришић, сви супсидијари ЈП „Srbijagasa“ су могли да користе огласни простор или PR простор у власништву „Akter Media Group“ д.о.о., међутим након тога је уследило пуштање на реализацију друге менице од стране ХИП „Азотаре“ д.о.о., када је приступио преговорима са њима ради покушаја проналска репрограма или повлачења кредита, односно било ког другог начина на који би се раскинуо тај пословни однос. ХИП „Азотара“ д.о.о. је како даље наводи окривљени држала у блокади „Akter Research“ д.о.о. 15 дана, у ком периоду ништа није закључено, да би након тога био постигнут договор за репрограм на основу кога није закључен уговор о репрограму, а потом у периоду од пет месеци је ХИП „Азотара“ д.о.о. пустила коначну блокаду, због чега је у задњих годину дана престала комуникација са Бајатовићем, кога више није могао добити на телефон, па је у том пословном догађају „Akter Research“ д.о.о. остао да виси. По окривљеном Тришићу, не постоји логика да између датума доспећа из уговора са ХИП „Азотаром“ д.о.о. и коначне блокаде, ЈП „Srbijagas“ исплаћује донацију од 2.000.000,00 динара на рачун „Akter Media Group“ д.о.о. иако је ово предузеће било дужно ЈП „Srbijagas“ између 80 и 90.000.000,00 динара. Окривљени Тришић истиче да га је са Вујачићем упознао Душан Бајатовић, јер се Вујачићева канцеларија у ЈП „Srbijagas“ налазила поред Бајатовићеве, па у моменту када је пословни догађај требао да се процесуира, Бајатовић га је упутио код неког човека, за кога мисли да се звао Влада Крковић. Тада је како даље наводи окривљени Тришић први пут отишао у ХИП „Азотару“ д.о.о. и однео документацију за склапање уговора. Са другим људима из ХИП „Азотаре“ д.о.о. како истиче окривљени није имао никаквог контакта, јер да се са таквим људима договарао уговори би вероватно били сасвим другачији. Због тога наставља окривљени Тришић, цео пословни догађај са ХИП „Азотаром“ д.о.о. и ЈП „Srbijagas“ је редован бизнис, који се не разликује од било ког другог, па је тако за иностраног клијента коме је „Akter Media Group“ д.о.о. давао консалтинг услуге, посао обављен преко „Akter Research“ д.о.о., док је сав приход из тог посла завршио у „Akter Media Group“ д.о.о., јер медији код нас нису профитабилна ствар нити се тако лако може наћи оглашивач, тако и пословни однос између „Akter Research“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о. и профит који је том приликом остварен за „Akter Media Group“ д.о.о. у медијском смислу је био

обичан бизнис, а не било каква конструкција кривичног дела. Што се тиче конкретног договора који је постигнут са Душаном Бајатовићем, окривљени Тихомир Тришић појашњава да је по том договору „Akter Media Group“ д.о.о. као издавач односно медиј продавала свој огласни простор по три основа и то у on-line сегменту, print сегменту у виду оглашивачких порука и PR сегменту у виду текстова по ценовнику који се односи на медиј „Akter“. По том договору није било предвиђено колико огласног простора, огласних страна и у ком периоду је „Akter Media Group“ д.о.о. била у обавези да врши услуге за ЈП „Srbijagas“ јер то по казивању окривљеног није било на „Akter Media Group“ д.о.о. већ на купцу услуга. Усмени уговор је, како наставља окривљени Тришић био закључен на неодређено време тачније временски је био неограничен, јер истим није било прецизирано у ком периоду би биле пружене услуге за ЈП „Srbijagas“ и његове супсидијаре. Што се тиче начина плаћања окривљени Тришић наводи да су услуге плаћене ђубривом, јер писмени уговор са ЈП „Srbijagas“ није постојао, већ само усмени договор, који је подразумевао оглашавање супсидијара ЈП „Srbijagasa“ који су у том тренутку били најактуелнији као што је то била „Informatika Beograd“ а.д. и „Sogaz osiguranje“ који су се у договорима појављивали као два субјекта која ће најинтензивније користити оглашивачки простор, па је у том смислу остављена могућност да се у „Akteru“ оглашавају не само „Agroživ“ а.д. и ХИП „Азотара“ д.о.о., већ и било која друга фирма, па је тако мимо уговора израђена и WWWeb платформа за ХИП „Азотару“ д.о.о. која нигде није материјално исказана и на којој се јасно види да је аутор такве платформе „Akter Media Group“ д.о.о. Поводом огласног простора који је био издаван окривљени Тришић наводи, да је само од финансијског аранжмана и од захтева купца било одлучујуће колика ће величина тог простора заиста и бити, као и како ће се утрошити па потрошња таквог простора није зависила од „Akter Media Group“ д.о.о., већ од купаца, који су је и трошили. Упитан у ком временском периоду би купац могао реално да потроши 1.000.000 евра, окривљени Тришић одговара да то није било ограничено временски, да је тај пословни догађај могао да траје бар две године и да је за то време у on-line и у print издању недељника „Akter“ пуштено преко 100 огласних порука ЈП „Srbijagasa“ и ХИП „Азотаре“ д.о.о., да му тачан број PR текстова није познат, да се сећа да је „Akter“ био носилац посла односно промотер „Sogaz osiguranja“ и да је све то ишло у PR форми а не у оглашивачком смислу, јер то осигурање тада практично није ни радило. Што се тиче фактурисања пружених услуга, окривљени Тришић наводи да није постојао договор коме и како да се затвори цесија, па тако није фактурисан ни сајт који је израђен за ХИП „Азотару“ д.о.о. иако је био стављен у уговор, због чега се израда сајта за ХИП „Азотару“ д.о.о. не може сматрати као поклон уколико се погледа садржина уговора која се односила на ђубриво, из ког разлога је нелогично да у таквом уговору постоји обавеза „Akter Media Group“ д.о.о. у виду израде Web платформе за ХИП „Азотару“ д.о.о., а да не постоји уговорена цена такве услуге. Што се тиче усменог договора и количина обавеза које је „Akter Media Group“ д.о.о. испунила према ЈП „Srbijagas“, окривљени Тришић наводи да су PR текстови објављивани онако како су били дозначени односно како су наручиоци посла захтевали, јер је то био део уговора, док су огласне поруке на рекламним страницама без обзира да ли су у питању банери у on-line издању или странице у штампаној новини биле заправо еквивалент математичких-компензационих односа са фирмом „Srbijagas“. Због тога је постојала могућност да се пошаље писмо у коме би наручилац посла желео да у „Akteru“ испуни власнички лист због чега у таквом тренутку наручилац посла има власнички лист на износ који је преостао. За овим окривљени појашњава да су PR текстови у „Akteru“ објављивани оном динамиком којом су и дозначавани, и тај посао се није фактурисао јер је еквивалент робне размене био огласни простор и испоручено ђубриво ХИП „Азотаре“ д.о.о. Окривљени Тришић истиче да су купци одлучивали, као што су у овом случају били ЈП „Srbijagas“ и ХИП „Азотара“ д.о.о. о томе колико ће огласног простора по сваком броју „Aktera“ имати не само у штампаном већ и у on-line издању, па из тог разлога није ни постојала његова брига колико ће се пута оглашавати. Он је како даље наводи продао своју робу и своје услуге, док га за ЈП „Srbijagas“ и ХИП „Азотару“ д.о.о. није интересовало колико ће се пута рекламирати и шта ће радити јер ове фирме ниједанпут нису упутиле писмо у том правцу „Akter Media Group“ д.о.о. Због свега тога, наставља окривљени Тришић, постоји могућност да сутра ЈП „Srbijagas“ и ХИП „Азотара“ д.о.о. упуте такво писмо, за шта ће им „Akter“ извршити услугу. У погледу закљученог уговора са ХИП „Азотаром“ д.о.о. окривљени Тришић истиче да је у питању типски уговор, да је приликом потписивања видео те уговоре, у којима је била

уговорена валута плаћања у року од 90 дана, односно до 30.06.2011. године, али је исто тако очекивао цесију са ЈП „Srbijagas“ у том временском периоду, па је у тих осам месеци колико је била валута између датума закључивања првог уговора до 30.06.2011. године, имао пословно уверење да га продавци неће преварити и да иде у пословни догађај у којем ће авансно, повлачењем робе наплатити све своје будуће услуге. Упитан на који начин очекује цесију са ЈП „Srbijagas“ ако не поседује фактуре нити писани уговор, окривљени Тришић одговара да је очекивао да испоручи огласни простор на било чију адресу, књиговодствено, па је тако повлачио робу из ХИП „Азотаре“ д.о.о. па је од ЈП „Srbijagas“ д.о.о., очекивао да донесе одлуку шта ће и како ће урадити са огласним простором, због чега се све то претворило у једну политичку причу која је потпуно супротна пословној, и све то у оном тренутку када настају проблеми у ХИП „Азотари“ д.о.о. и када престаје комуникација. Због тога како истиче Тришић усмени уговор који је имао са ЈП „Srbijagas“ и Бајатовићем се врло логички и правно може проверити, јер ако је „Akter Media Group“ д.о.о. био дужан ЈП „Srbijagas“ онда се поставља питање зашто ЈП „Srbijagas“ није блокирала „Akter Media Group“ д.о.о. и због чега се у таквој ситуацији, када наводно постоји дуг „Akter Media Group“ д.о.о. тек након шест месеци уплаћује новац од стране ЈП „Srbijagas“. Из тог разлога је остао дуг ЈП „Srbijagas“ д.о.о. према „Akter Media Group“ д.о.о. од 8.000.000,00 динара и то како истиче окривљени Тришић што је од вредности испорученог ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о. и уплаћених 2.000.000,00 динара на име донације преостало још 8 или 9.000.000,00 динара до уговореног износа до 1.000.000 евра, због чега је очекивао да ће за тих 10.000.000,00 динара бити сачињен нови уговор у ХИП „Азотари“ д.о.о. па како је ЈП „Srbijagas“ одлучио да уплати донацију од 2.000.000,00 динара то је преостало 8.000.000,00 динара који у том послу никада нису били исплаћени „Akter Media Group“ д.о.о. Упитан зашто није закључио писмени уговор, окривљени Тришић наводи да је то учинио из разлога да не настане неки проблем јер се „Akter Media Group“ д.о.о. донекле наплатила да ЈП „Srbijagas“ и ХИП „Азотара“ д.о.о. који имају свој огласни простор и могу одмах да активирају, пренесу на маркентишке агенције, и да са истим раде оно што хоће, због чега у том послу и нису оштећени већ је по среди политички проблем који је настао у ХИП „Азотари“ д.о.о. која није смела да спроведе усмени договор са Бајатовићем, нити је то хтео да учини сам Бајатовић, због чега је наступила блокада, која је више грађански проблем односно грађанска парница. Окривљени Тришић истиче да је 20% из усменог уговора са Бајатовићем плаћено ХИП „Азотари“ д.о.о. јер се тако смањивао дуг према ХИП „Азотари“ д.о.о., а за преостали износ је постојао договор да се подели како би сурсидијари ЈП „Srbijagas“ и ХИП „Азотаре“ д.о.о. могли искористити услуге „Akter Media Group“ д.о.о. За овим окривљени Тришић наставља да је био упознат са одредбама уговора „Akter Research“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о. по којима је од 30.06.2011. године у случају не плаћања текла законска затезна камата, али је такав уговор потписао јер је имао поверење и ишао је логиком да нико неће направити штету не само његовој већ и сопственој фирми, међутим постојао је интерес који је био већи од тога, из којег разлога се „Akter Research“ д.о.о. држи у блокади дуже од годину дана, што практично значи гашење новина. Упитан због чега је било потребно да носиоци посла буду ХИП „Азотара“ д.о.о. и „Akter Research“ д.о.о., окривљени Тришић одговара да у том тренутку није могао да тргује са гасом, да му је одговарало ђубриво, па из тог разлога из палета роба које је могао обезбедити ЈП „Srbijagas“ највише одговарало ђубриво, које је „Akter Research“ д.о.о. продао купцу за најповољнију могућу цену, па је на основу свега тога вредност тако продатог ђубрива компензациона што је „био савршен пословни догађај“. Та цена како даље наводи окривљени Тришић је уствари била набавна цена хартије и купац ђубрива је такоређи исплатио авансно купопродајну цену односно уплаћивао је редовно, па се из тога „Akter Research“ д.о.о. и наплатио. Окривљени Тришић наводи да између њега и Бајатовића не постоји комуникација дуже од годину дана, да је све то време гурао наведени пословни однос и да је „Akter Media Group“ д.о.о. могла да буде носилац поменутог посла али то није реализовано, јер је у питању медијска фирма која се на крају у овом пословном догађају појављује као жирант што је потпуно логично. Све је то разлог по речима окривљеног, јер су у ХИП „Азотари“ д.о.о. правили типске уговоре по којима је морао да постоји један гарант, па му је због тога потпуно ненормално да неко својој фирми направи пословну штету и то у ситуацији када не постоји корупција, односно да направи штетан посао за своју фирму у висини од 80.000.000,00 динара. У погледу пуштених меница, окривљени Тришић наводи да је тражио повлачење истих,

обзиром да су издате на целокупан уговорени износ за набављено ђубриво по уговору „Akter Research“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о. Што се тиче новца коју је наплатио од продаје ђубрива купцима, Тришић истиче да је утрошен за текуће финансирање недељника „Akter“, да са рачуна није подизао новац, изузев за повраћај позајмице оснивачу из претходног периода, коју је као оснивач дао у две своје фирме, односно „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. Окривљеном Тришићу нису познати износи позајмица које је као оснивач поменутих фирми узимао са рачуна, обзиром да је такве позајмице давао својим фирмама у тренуцима када нису биле ликвидне, да би у наредним тренуцима, када су постале солвентне, вратио позајмљени новац тако да поседује уговоре о позајмици и о повратку позајмица. За период о уговорима о позајмицама, окривљени претпоставља да је настао пре пословног односа са ХИП „Азотаром“ д.о.о. и ЈП „Srbijagas“, да се ради о пар милиона динара, односно 3.000.000,00 динара до 4.000.000,00 динара, што и нису неке цифре, да је повраћај таквих позајмица уследио у време које је евидентирано у уговорима. Што се тиче продаје ђубрива купцима, окривљени Тришић наводи да је продаја тог ђубрива ишла заправо једној фирми, иако се спомињу две и то „Inter matriks“ д.о.о. и „Spinel“ д.о.о. обзиром да је једна те иста особа одлучивала у тим фирмама, да је према истима остао дуг од 10.000.000,00 динара, за који је ЈП „Srbijagas“ требао да испоручи ђубриво по новом уговору са ХИП „Азотаром“ д.о.о. Такав аранжман, наставља окривљени Тришић се наравно никада није догодио, иако је звао преко 150 пута Бајатовића и његовог саветника у ЈП „Srbijagas“ д.о.о. са којима је имао редовну комуникацију јер је исти био задужен за фирму „Sogaz osiguranje“. За овим окривљени наводи, да приликом потписивања уговора у ХИП „Азотари“ д.о.о., са друге стране никада није имао потписника, јер се на уговор ударао факсимил Вујачићев, да је све друге састанке завршавао у ЈП „Srbijagas“, али је физички морао да однесе документацију у ХИП „Азотару“ д.о.о., како би се уопште могао и направити тај уговор, те се не сећа да је потписао и оверио те уговоре у ХИП „Азотари“ д.о.о., у смислу да су две стране седеле једна наспрам друге како би заједнички потписале уговор, већ је по среди типски уговор који је био оверен у ХИП „Азотари“ д.о.о. или је он испред „Akter Research“ д.о.о. донео оверен уговор у ХИП „Азотару“ д.о.о. и чекао пет дана да неко из ХИП „Азотаре“ д.о.о. тај исти уговор овери факсимилом или да га потпише, тако да ни са ким није седео, него је само достављао документацију, како први, тако и сваки следећи пут. Окривљени Тришић наводи, да је по његовом сећању документацију и потписан други уговор са ХИП „Азотаром“ д.о.о. оставио у ЈП „Srbijagas“, док је менице за оба уговора однео и оставио у ХИП „Азотари“ д.о.о., директору Крковићу, тачније некој од служби у ХИП „Азотари“ д.о.о. Након што су окривљеном предочени уговори закључени између ХИП „Азотаре“ д.о.о., „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. од 25.10. и 30.12.2010. године са деловодним бројевима ХИП „Азотаре“ д.о.о. 11179 и 1455, окривљени наводи да је у оба уговора Вујачићев потпис од чега је у једном његов факсимил, а у другом својеручни потпис, што је први пут видео јер није присуствовао потписивању и оверавању тих уговора, ни са факсимилом нити својеручним потписом Радосава Вујачића. Упитан зашто уговори имају карактер пословне тајне, окривљени Тришић наводи да не зна због чега такви уговори носе такве ознаке, мисли да је за ХИП „Азотару“ д.о.о. то пословна тајна а за њега не, да се ни са ким није договорио да такви уговори имају карактер пословне тајне нити за било који елемент из уговора у смислу количине робе, рокова валуте плаћања која је по оба уговора гласила до 30.06.2011. године, да су му у ХИП „Азотари“ д.о.о. саопштили да се ради о типским уговорима и понавља да ознака тајности на тим уговорима није на њега утицала да такве уговоре потпише. У погледу финансијског стања и солвентности „Akter Research“ д.о.о., „Akter Media Group“ д.о.о. и Фонда „Longin“, окривљени Тришић истиче да су аутомобили који се воде на фонд „Longin“ 2008. године узети на лизинг који траје 5 година, да је тај фонд био пословно ликвидан и способан, јер је у периоду од 5 година спровео све односе са банком све док није блокиран рачун од стране ХИП „Азотаре“ д.о.о., и то не само Фонду „Longin“ већ и рачуну „Akter Media Group“ д.о.о. и „Akter Research“ д.о.о. Што се тиче картица са којима је подизао новац са текућих рачуна „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о., окривљени Тришић напомиње да он не поседује те картице, и да то није тачно, док је у погледу организације дистрибуције и начина наплате часописа „Akter“ изнео да је то једина on-line недељна новина, која може да се листа без икаквих ограничења, због чега је on-line промет за ту новину на дневном нивоу већи у односу на било коју другу, да постоји један генерални дистрибутер и то је „Štampasistem“ која дистрибуира часопис „Akter“ за све

ланце малопродаје. Окривљени за овим наставља, да се између „Akter Media Group“ д.о.о. и дистрибутера уствари врши компензација и то тако што дистрибутер наплаћује 3% за дистрибутерске послове од укупног тиража, па ако је продајна бруто цена 200,00 динара, дистрибутер обрачунава своју маржу која је 45% односно неких 100,00 динара по примерку, и наплаћује 3% транспортних трошкова, што се исплаћује сваких 45 дана уколико има профита од продаје, а уколико таквог профита нема, дистрибутер не исплаћује ништа, тако да је print издање по речима окривљеног „катастрофа“. До блокаде, наставља окривљени у „Akter Research“ д.о.о., „Akter Media Group“ д.о.о. и Фонду „Longin“ је било укупно 15-так људи запослено, па иако се недељник „Akter“ и даље издаје, окривљени наводи да нема више запослених и да постоји другачији пословни модел, пошто су означене фирме неспособне да функционишу. У време набавки и продаје ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о. у „Akter Media Group“ д.о.о. је било запослених, међутим у редакцији часописа „Akter“ наводи окривљени сада нема запослених већ су то спољни новинари, као спољни сарадници са којима су закључени уговори о делу, односно ауторски уговори. Што се тиче уговора о донаторству, окривљени Тришић истиче да је са Бајатовићем договорио ту донацију, да је тај уговор Бајатовић лично потписао, међутим таква донација је требала да буде у ствари 10.000.000,00 динара, али је Бајатовић нудио два, а осталих осам оставио за неки наредни период. Упитан због чега тада није направљен уговор о регулисању свих дотадашњих договора, окривљени Тришић одговара да у том моменту они нису имали решење, да га у суштини то претерано није ни интересовало, обзиром да су били у доцњи са својим интересима, а то је све било секундарно у односу на његове интересе и интересе његових фирми. У односу на повлачење меница окривљени наводи да је телефоном позвао Бајатовића и тада су менице биле повучене, а други пут га је Бајатовић упутио да пошаље писмо ХИП „Азотари“ д.о.о. неком од директора што је и учинио, јер је то била нека процедура, па пошто је видео да у свему томе нешто не штима, постојала је његова иницијатива да се направи уговор који међутим није сачињен, па како је постојало једно логично питање које за суштину није имало сачињавање уговора него када ће ХИП „Азотара“ д.о.о. и ЈП „Srbijagas“ као крајњи корисници огласног простора „повући робу“, због чега и претпоставља да у политичком смислу, Бајатовић више није могао да спроведе договорено, па је настала нелогична ситуација у којој је неко оштећен за 80.000.000,00 динара за коју није покушао да изнађе било какво решење и да наплати својих 80.000.000,00 динара. За овим окривљени појашњава, да је по уговорима био дужан да плати, али није платио, да је по уговору о донаторству нелогично да некоме ко Вам дугује 80.000.000,00 динара дате још 2.000.000,00 динара, да је у суштини ХИП „Азотаром“ д.о.о. управљао човек који је био заменик директора ЈП „Srbijagas“, да је пословну документацију и картице „Akter Media Group“ д.о.о. која се односе на дистрибуцију штампе и уговора о позајмици предао полицији, за шта је сачињен списак документације и да су службена лица МУП-а то оверили својим потписом. Пре коначне блокаде предузећа наставља окривљени Тришић, сагледао је све односе који су се погоршавали између њега и Бајатовића и проценио је да Бајатовић губи контролу над пословним договором, због чега је он (окривљени) могао да дође у проблем, па је из тог разлога тражио излазну стратегију за себе која би чак ишла и на његову штету, али која решава ствари, па је тада постојала идеја да се направи уговор на шест месеци, односно репрограм обавеза, међутим дошло се до нацрта предлога који није реализован, због чега је у таквој ситуацији размишљао и о потпуном заобилажењу постојећих договора, тачније повлачењу кредита који ће решити проблем. Окривљени за овим наставља, да постоји нацрт споразума о репрограму обавеза и email кореспонденција поводом склапања уговора о репрограму са ХИП „Азотаром“ д.о.о., који никада није закључен, иако су се обе стране сагласиле о нацрту споразума за тај репрограм. Предлог таквог споразума како истиче окривљени Тришић, био је део комуникације са Бајатовићем, који га је и упутио на процесуирање тог споразума на неком новог директора у ХИП „Азотари“ д.о.о., кога није ни видео ни чуо, изузев што је са истим имао комуникацију путем emailа и телефона, након чега је разменио споразум са тим директором који је био потписан од стране „Akter Media Group“ д.о.о. и „Akter Research“ д.о.о., и мисли да полиција поседује нацрт предлога који је оверен са обе стране, међутим уговор који је требао да проистекне из тог споразума предлога никада није закључен. Упитан зашто у том тренутку пристаје на споразум о измирења обавеза „Akter Research“ д.о.о. као дужника, „Akter Media Group“ д.о.о. као гаранта и ХИП „Азотаре“ д.о.о. као повериоца, окривљени изјављује да су се околности измениле, да се променила власт

због чега је Бајатовић постао мета, да је био свестан када је започела полицијска истрага у ХИП „Азотари“ д.о.о. и када му премијер каже да ће овај (Бајатовић) бити ухапшен, тада је имао личну спознају и процену да ће доспети у пословни проблем ако Бајатовића по било којим основама одстране јер губи саговорника, односно да нема више ниједног саговорника, као и то да не познаје људе из кривичне пријаве нити да они њега познају, да са истима ништа није договарао, па када је Бајатовић искључио слушалицу, тада је нестао партнер са којим је ушао у пословни догађај, те у таквој ситуацији, када је на насловним странама афера “Азотара”, постаје спреман да на своју штету уђе у банкарски систем како би репрограмирао обавезе, јер би у супротном његова позиција била још гора, па је због свега тога и постојала његова иницијатива за сачињавањем уговора у коме је био спреман да прихвати репрограм на своју штету, уместо компензације, али иако су имали такав споразум по истом никада није израђен уговор. О свему томе, наставља окривљени је разговарао са директором ХИП „Азотаре“ д.о.о. Гораном Пејчићем, да су га после тог споразума одблокирали, јер је блокада трајала две недеље, да је чекао да се изради уговор о репрограму свих обавеза његових фирми према ХИП „Азотари“ д.о.о., па како од тога није било ништа, ХИП „Азотара“ д.о.о., поново блокира његове фирме, због чега није имао шта да разговара са Пејчићем. Последња блокада наставља окривљени, догодила се 2013. године, да су претходне две блокаде из ХИП „Азотаре“ д.о.о. повлачене, да је то први пут учинио Бајатовић, који му је рекао да финансијска служба ХИП „Азотаре“ д.о.о. није обавештена, па је у истом дану када су пуштене менице исте биле повучене. Тада је како даље наводи окривљени, остављен рок од шест месеци за реализацију споразума, у којем је пристао да плаћа законску затезну камату јер није имао саговорника, обзиром да Бајатовић више није хтео, “прао је руке” па га је упутио на неког Пејчића, кога у животу никада није видео, и том приликом му саопштио да тамо пошаље email, који ће му они вратити. У том email-у наставља окривљени, усаглашени су нацрт уговора о репрограму, али није било дефинисано када ће доћи до потписивања уговора о репрограму дуга, јер је то све зависило од Бајатовића. Окривљени Тришић наставља, да га је за конкретан пословни догађај Бајатовић претходно упутио да однесе документацију Вујачићу у ХИП „Азотару“ д.о.о., како би закључио уговор, да пошаље email Пејчићу, међутим када је Бајатовић постао ирелевантна фигура, и што је ипак напустио њихов основни договор, покушао је да изиходије споразум са ХИП „Азотаром“ д.о.о., због чега је и желео да направи некакав уговор о репрограму, којим би му био дат рок од шест месеци, у коме би финансијску конструкцију потпуно променио у односу на првобитан договор са Бајатовићем, али како до таквог уговора никада није дошло, сматрао је да је то још један трик Бајатовића. У односу на 90.000.000,00 динара колико је наплатио за будуће услуге „Актег Медиа Груп“ д.о.о., окривљени наводи да не може тачно да определи обим праћења PR ЈП „Србијагас“ и колико би то било прерачунато у фактуру, међутим то би било преко 100 текстова. Проблеми су наставља окривљени, трајали до 2013. године, до ког периода је његова фирма наставила да извршава обавезе, тачније пуштала је огласе и рекламе ЈП „Србијагас“ и ХИП „Азотаре“ д.о.о. иако није имао добру вољу са друге стране, да не зна о ком броју текстова се ради, међутим све је то престало, јер није постојала обострана комуникација.

Сведок Миленко Бобић, у свом исказу наводи да је директор фирме „Dunavka“ а.д. из Великог Градишта, да је то предузеће у 2010. године дошло у тешку економско финансијску ситуацију, због чега је заједно са сарадницима дошло до варијанте да набави вештачко ђубриво, па је у договору са власником створио ситуацију да ће „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. измирити све обавезе поводом ђубрива које је набавила „Dunavka“ а.д., након чега је добио препоруку да јави Вујачићу, који га је упутио на ХИП „Азотару“ д.о.о. на Грујића и Крковића, са којима је договорио технику везану за реализацију тог посла. Овај сведок напомиње да је направљен уговор о преузимању дуга између ЗЗ „Гај“, ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., због чега је ХИП „Азотара“ д.о.о. преузела менице од „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., па је на основу тог уговора, „Dunavka“ а.д. почела да преузима ђубриво и то 1000 тона „KAN“, тако што је ХИП „Азотара“ д.о.о. ово ђубриво фактурисала задрузи, задруга „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д., а „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. под истим условима уступао „Dunavka“ а.д.. Након тога наставља овај сведок, уговорена је следећа количина ђубрива и то са „Maber komercem“ на 2000 тона, са ЗЗ „Стиг поље“ и ЗЗ „Мега аграр“, од по 1500 тона, по истом поступку. Овај сведок наводи, да му је Драган Ђурић рекао да овај посао

може да се уради са Вујачићем, а у ХИП „Азотари“ д.о.о. су технику одрађивали Грујић, Крковић и Симић, да је по тој информацији „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. преузео обавезу плаћања тог ђубрива, јер је жиро рачун „Dunavke“ а.д. био у блокади, да му је уствари Вујачић препоручио Грујића, и да претпоставља да је Ђурић договорио у ХИП „Азотари“ д.о.о. начине плаћања преузетог ђубрива. После првих контаката са Грујићем и Крковићем у ХИП „Азотари“ д.о.о., „Dunavka“ а.д. је како наводи сведок, обезбедила задруге преко својих сарадника, које су испуњавале услове за куповину ђубрива. У току 2006. године наставља сведок, „Dunavka“ а.д. је продата Конзорцијуму који су чинили „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. и „Zekstra“ а.д., да је приликом одласка у ХИП „Азотару“ д.о.о. са Грујићем и осталим људима договорио технику, уговоре који требају да се направе и са којим задругама је потребно да ХИП „Азотара“ направи уговор, да је „Dunavka“ а.д. од задруга преузела директно 3400 тона ђубрива, док је 1000 тона преузео „Maber komerc“, да је један део директно ишао „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д., док је 3400 тона „Dunavki“ а.д. фактурисао „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., да не може објаснити који су инструменти плаћања били уговорени, већ да је дао менице, те да је лично водио преговоре у ХИП „Азотари“ д.о.о., а власника односно Драгана Ђурића је информисао око свега тога, и да је у ранијим периодима „Dunavka“ а.д. била у позицији да сама купује и плаћа ђубриво од ХИП „Азотаре“ д.о.о. Панчево, „Fertila“, „Азотаре“ Суботица. 33 „Гај“ и 33 „Стиг пољу“ наставља сведок је испоручен по један камион ђубрива, од укупне количине која је набављена од ХИП „Азотаре“ д.о.о. при чему је „Dunavka“ а.д. набављено ђубриво у паритету заменила за соју, сунцокрет, где је по том основу обезбеђено између 4-5000 тона сировина за „Dunavku“ а.д. Овај сведок наводи и да је добијао информацију да ђубриво није плаћено на време, али да не зна шта се даље по том основу догађало, да је по његовом сећању уговоре потписао Вујачић и то тако што су уговоре о набавци ђубрива прво потписале задруге, па су онда такви уговори послати код Вујачића, да са ХИП „Азотаром“ д.о.о. „Dunavka“ а.д. дуго сарађује, и да му није познато колико дуго Грујић ради у ХИП „Азотари“ д.о.о. Приликом уговарања, наставља сведок није било никакве погодбе око цене, да је са Грујићем разговарао само око технике реализације, али не и око цене коштања ђубрива, да је набавка ђубрива уствари ишла преко „Produktne berze“ а.д. и понавља да је пре 2010. године „Dunavka“ а.д. директно куповала ђубриво од произвођача и то директно од ХИП „Азотаре“ д.о.о., да таква набавка није рађена преко „Produktne berze“ а.д. и да је „Dunavka“ а.д. обезбеђивала купце ђубрива са којима је вршила размену за сировине. Овај сведок наводи, да су купци тог ђубрива исто узимали у магацину ХИП „Азотаре“ д.о.о. одакле су га и превозили, да је Драган Ђурић био обавештен као власник о пословању „Dunavke“ а.д., и да је основни задатак Драгана Ђурића и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. произилазио из уговора о преузимању дуга и да је по том уговору између задруга и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. преузимао ђубриво и понавља да га је Драган Ђурић обавестио да може узети ђубриво од ХИП „Азотаре“ д.о.о., када је то већ било договорено, и да ће „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. преузети обавезу плаћања, да „Dunavka“ а.д. није ни могла да гарантује плаћање јер је рачун био блокиран и да је постојала одлука власника обзиром на ограничења директора „Dunavke“ а.д., као и сагласност „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. да ће платити ђубриво, да познаје Бранислава Милутиновића, Слободана Рајића и Небојшу Радовановића, и да је са њима директно водио разговоре поводом набавке ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је приликом доласка у ХИП „Азотару“ д.о.о. добио редослед са ким ће да разговара и да са Грујићем није договорио ниједан елеменат уговора осим давања диспозиције за уговоре, при чему је са поменутиим Грујићем водио разговоре само како би дошло до реализације типских уговора, и да су такви уговори уствари постојали од раније, јер се у ХИП „Азотари“ д.о.о. договарало само у вези количина, док су цене биле објављене у „Слузбеним гласницима“ као и да је пре одласка у ХИП „Азотару“ д.о.о. отишао код Вујачића, како би овај дао сагласност за реализацију посла, јер је он био потписник уговора.

Сведок Бранислав Милутиновић, у свом исказу наводи да је био в.д. директор 33 „Гај“ до 2011. године, да је набавка ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о. ишла директно од Миленка „Босанца“, односно Миленка Бобића из „Dunavka“ а.д., који је дошао у задругу и са њим разговарао о набавци регресираниог ђубрива, у том разговору је било договорено да задруга купи 100 вагона ђубрива, али да исто уступи „Dunavka“ а.д. која би то ђубриво платила преко

„Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., да су због тога урађени папири, да је ђубриво набављено и целокупно прошло кроз задругу, односно да је папире донео у ЗЗ „Гај“ лично Миленко, да се радило о уговорима и издатим фактурама по којима је ХИП „Азотара“ д.о.о. испоручивала ђубриво, а добијене фактуре од ХИП „Азотаре“ д.о.о. су достављене „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. да је задруга од 10 вагона ђубрива планирала да задржи за себе четири вагона али је од тога одустала, да је преузимање тог ђубрива ишло преко „Dunavka“ а.д. због чега није имао контаката са „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., те да је све то ишло преко Миленка из „Dunavke“ а.д., а комплетан дуг за то ђубриво је преузео „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. јер је био гарант исплате, и да је остало неплаћено 15 тона, као и неких 108.000,00 динара што је 10% од укупне количине а све како би могло да се добије ђубриво од ХИП „Азотаре“ д.о.о. и да је ЗЗ „Гај“ издао 27-28 излазних фактура о преузимању ђубрива.

Сведок Небојша Радовановић, у свом исказу наводи да земљорадничка задруга „Мега аграр“ није поседовала средства за куповину ђубрива, да је Душан Радовановић једном приликом дошао са предлогом да може да се узме повољно ђубриво од ХИП „Азотаре“ д.о.о. на које право имају задруге и то по 1000 тона, да се никада није појавио у ХИП „Азотари“ д.о.о. нити је видео некога из ХИП „Азотаре“ д.о.о. и да су му сви папири донети у канцеларију „Мега аграра“, а да је преко „Мега аграра“ уплаћена провизија „Produktnoj berzi“ а.д. и да је тај новац „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. вратио, односно да се ради о цифри од 133.000,00 динара. ЗЗ „Мега аграр“ наставља сведок, узела је свих 1000 тона ђубрива, али ниједан килограм ђубрива није завршио у задрузи, да у том послу није постојао никакав интерес задруге, и да је цео посао одрађен како би се изашло у сусрет Душану Радовановићу од кога је набављан репроматеријал за задругу. Сведок истиче да од поменутог ђубрива лично није видео ни динар, да је само желео да помогне свог партнера Душана Радовановића и да је због свега тога у више наврата звао Миленка Бобића. За овим сведок наводи да никада није одлазио на потписивање уговора у ХИП „Азотару“ д.о.о., да су му уговоре доносили Душан Радовановић и Миленко Бобић. На крају сведок наводи да су сви папири долазили у задругу јер је била купац ђубрива, али је ђубриво завршавало у „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. и да је због тога од ХИП „Азотаре“ д.о.о. задруга добијала изводе отворених ставки, које су добијали све до 2013. године.

Сведок Душан Радовановић, у свом исказу наводи да је власник фирме „Maber komerc“ д.о.о. из Панчева, да дуги низ година ради са „Dunavka“ а.д. из Великог Градишта, због чега је пријатељ са директором ове фирме Миленком Бобићем, па како је „Dunavka“ а.д. у власништву „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. који на основу њихове пословне сарадње дугује 30.000.000,00 динара „Maber komercu“ д.о.о. на молбу Миленка Бобића и Драгана Ђурића прихватио је да фирма „Maber komerc“ д.о.о. конкурише на набавку 2000 тона регресираниог минералног ђубрива Све разговоре око добијања сагласности од берзе и ХИП „Азотаре“ д.о.о. наставља сведок, водио је Миленко Бобић уз могућу асистенцију Драгана Ђурића, да се ради о „НРК“ ђубриву које је прометовано, и да је у овом послу његова улога била да да сагласност да се тај посао уради, односно да помогне али и да наплати део дуга коју је имао за испоручени кукуруз „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. Овај сведок истиче, да није одлазио у ХИП „Азотару“ д.о.о. нити је разговарао са било ким из ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је добио сагласност да дуг уместо „Maber komerca“ д.о.о. плати „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. о чему је направљен уговор о преузимању дуга, да је ђубриво испоручено њему, односно његовој фирми, и да је један део тог ђубрива задржан у његовој фирми, а остатак је испоручио „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. по њиховом налогу. За „Мега аграр“ и Небојшу Радовановића сведок наводи, да ово лице познаје и да су под истим системом као и фирма „Maber komerc“ д.о.о. узели 1000 тона ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је на основу сазнања са којима располаже „Мега аграр“ сву количину ђубрива фактурисао „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. и да у дугогодишњој сарадњи коју има са Миленком Бобићем никада није било сличније ситуације. Вубриво које је „Maber komerc“ д.о.о. набавио од ХИП „Азотаре“ д.о.о. наставља сведок, фактурисано је „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д., али је у разговору са Миленком Бобићем сазнао да то ђубриво требало да послужи за производњу „Dunavke“ а.д. ХИП „Азотара“ д.о.о. како даље наводи сведок, тужила је за измирење обавезе „Maber komerc“ д.о.о., па је из тог разлога и упознат да је са рачуна „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. скинуто 11.000.000,00 динара повлачењем менице и то за дуг

који је настао за неплаћено ђубриво, да се све то може видете у књиговодству, као и да је сазнао да је дата допунска гаранција „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. у виду некретнине, е на основу чега је исплаћен дуг „Maber komerca“ д.о.о. према ХИП „Азотари“ д.о.о., и тиме заустављен поступак који се води против његове фирме у суду у Панчеву. На крају овај сведок наводи, да је по договору ђубриво набављено од ХИП „Азотаре“ д.о.о. ишло према „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. и то на основу отпремница које су ишле директно из ХИП „Азотаре“ д.о.о., док је диспозиције за то ђубриво издавао „Maber komerc“ д.о.о., као и да је ђубриво које је добијено од ХИП „Азотаре“ д.о.о. по истој цени фактурисано на „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. односно без иједног динара разлике у цени.

Сведок Слободан Рајић, у свом исказу наводи да је Миленко Бобић дошао код њега и замолио да минерална ђубрива само пређу преко ЗЗ „Стиг поље“ како би се помогло „Дунавка“ а.д., при чему земљорадничка задруга неће имати никаквих финансијских нити било каквих других обавеза, јер је ту врсту обавеза преузео „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. Због дугогодишње пословне сарадње, наставља овај сведок, пристао је да то уради, па је Миленко Бобић доносио уговоре на потписивање, а затим је у договору са њим, сво ђубриво, које физички није ни долазило до земљорадничке задруге, префактурисао „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д., због чега није упознат шта је било са тим ђубривом.

Сведок Татјана Пилиповић, у свом исказу наводи да је од 2010. године запослена у фирми „Staša“ д.о.о., да је до 12.07.2012. године била административни радник, а од 12.07.2012. до 30.11.2012. године и директор, да је до именованја за директора сачињавала фактуре, обављала контакте са купцима, продавцима, одлазила у банку и завршавала све у вези папирологије. Што се тиче пословног односа „Staše“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о., сведок наводи да је „Staša“ д.о.о. куповала вештачко ђубриво од ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је тако купљено ђубриво продала својим купцима и да преузето ђубриво није платила, да је по тим уговорима плаћен само износ ПДВ-а и да постоје хипотеке, да она ништа у том послу није договорила, него је пратила куповину и продају само у папирима. Од момента када је изабрана за директора „Staša“ д.о.о., сведок наводи да је све послове око ђубрива уговорио Милан Дивљак и мисли да се ради од око 8.000 тона разног ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о. Овај сведок истиче да је Милан Дивљак био директор и власник „Staše“ д.о.о., да је и Јелена Ђурђевић била директор и власник овог предузећа, али је њен претпостављени све време био Милан Дивљак. У време када је постала директор „Staše“ д.о.о., сведок истиче да је Милан Дивљак и даље доносио одлуке, а разлог због чега је постала директор „Staše“ д.о.о. јесте то што је Милан Дивљак почетком јула 2012. године прешао да ради у Општину Нови Београд, па у том смислу није могао да представља фирму, да у фирми није могла самостално да доноси одлуке, па и у смислу закључења правног посла. У току 2012. године у „Staša“ д.о.о. радио је и Бранко Милосављевић, правник, магистар права. Фирма „Staša“ д.о.о., како даље наводи сведок Татјана Пилиповић, имала је шест-седам а потом и мање запослених, од 30.11.2012. године више нема запослених у „Staša“ д.о.о., а да је Бранко Милосављевић био присутан приликом набавке ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је у том послу „Staša“ д.о.о. дала хипотеке на бензинску пумпу у Мартинцима и фарму пилића у Ђурђеву, и познато јој је да је пумпа купљена од Радосава и Марка Косановића, и тако што је плаћен њихов кредит, да је та пумпа већ била под хипотеком, док је фарма у Ђурђеву купљена од фирме „Eurokasa“ д.о.о. из Новог Сада, која је такође дата ХИП „Азотари“ д.о.о. као залога. За овим сведок истиче да није учествовала у преговорима који су се односили на дате хипотеке, да би након њеног избора за директора „Staše“ д.о.о., заједно са Бранком Милосављевић отишла у ХИП „Азотару“ д.о.о. пар пута, како би усталила дуг „Staša“ д.о.о., односно како би се утврдило време када ће престати да теку камате и колики је заиста дуг „Staše“ д.о.о. према ХИП „Азотари“ д.о.о. јер је исти са каматама непрекидно растао, па су након сачињавања уговора са ХИП „Азотаром“ д.о.о. дана 29.06.2012. године, престале да теку камате. На састанку у ХИП „Азотари“ д.о.о. како даље наводи сведок, била су присутна лица из фирме „Kosanović“ кад је договорено на који начин ће се завршити посао, и појашњава да су поред на поменутом састанку били присутни Раде и Нада Косановић, Бранко Милосављевић, Горан Пејчић и Миљан Ђуровић, да је тада направљен уговор о преузимању дуга по коме ће „Staša“ д.о.о. преузети дуг од „Klanice Kosanović“ уз услов да ХИП „Азотара“ д.о.о. да брисовну дозволу

„Klanici Kosanović“ у року од три дана, како би се та кланица приписала „Stasha“ д.о.о. као залога за преузети дуг, и да су такви уговори након потписивања од стране „Stasha“ д.о.о., остали у ХИП „Азотари“ д.о.о. јер их директор ХИП „Азотаре“ д.о.о. није могао потписати одмах, него је морао да се консултује са сарадницима. Ове уговоре „Stasha“ д.о.о. никада није добила натраг, наставља сведок већ је са истима први пут била упозната на информативном разговору у УКП, када су јој полицајци предали на увид уговоре који је потписала и саопштили јој да су спроведени. За овим сведок наводи да је „Stasha“ д.о.о. тужила ХИП „Азотару“ д.о.о. јер овом предузећу није била дужна 268.000.000,00 динара колико је био утврђени дуг, него је на исти био додат и дуг „Kosanovića“, па је тако укупан дуг „Stashe“ д.о.о. износио 402.000.000,00 динара, иако за ту разлику „Stasha“ д.о.о. није званично преузела дуг, јер за то не постоји документ, нити су спроведени услови из уговора. У свом исказу сведок Татјана Пилиповић наводи да не зна све детаље у вези поменутог уговора, али да има сазнање да је из разговора са Миланом Дивљаком сазнала да су „Klanica Kosanović“ и „Stasha“ д.о.о. требали да наставе заједничку производњу, да је због тога „Stasha“ д.о.о. преузела дуг „Klanice Kosanović“ који је требао да се отплати и да је постојала обострана воља да се настави заједничка производња, јер су обе фирме биле у шкрипцу. Рачун „Stasha“ д.о.о. наставља сведок, био је блокиран једно време, а затим је одблокиран, да би почетком 2014. године поново био блокиран и то за четристо и нешто више милиона динара од стране ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је фирма „Stasha“ д.о.о. са „Klanicom Kosanović“ имала уговор о пословно техничкој сарадњи који никада није спроведен. За предузеће „Plod produktiva“ д.о.о. сведок Татјана Пилиповић наводи да не зна како је „Stasha“ д.о.о. преузела дуг овог предузећа, а за фирму „Etno dizajn“ д.о.о. наглашава да је ова фирма требала да изради кутије за вино, и то за презентацију ЈП „Srbijagas“ на основу кога је добијен уговор о компензацији са ХИП „Азотаром“ д.о.о., да је по том уговору све кренуло наопако, јер је нешто било стопирано у ХИП „Азотари“ д.о.о. тако да се кутије за вино и даље налазе у магацину „Etno dizajna“ д.о.о. па је на тај начин „Stasha“ д.о.о. преузела и дуг „Etno dizajna“ д.о.о. и да је цео посао око свега тога уговорио Милан Дивљак. Упитана да ли је са рачуна „Stasha“ д.о.о. некада подизан новац на њено име, сведок одговара да је то чињено у ситуацијама када је морала хитно да путује или да нешто одради, да не зна тачно о ком износу се ради, као и да је тај новац утрошен за путне трошкове, да постоје извесне позајмице са рачуна „Stashe“ д.о.о., о којима она није водила рачуна, и да је бруто биланс и биланс успеха за фирму „Stasha“ д.о.о. видела али да на поједине ставке није обраћала пажњу, као и да није могуће да је на своје име са рачуна „Stashe“ д.о.о. подигла укупно 1.340.000,00 динара, јер је сву аконтацију која је добила за путне трошкове и уплатила 2010. године у износу од 600.000,00 динара. Што се тиче других запослених у привредном друштву „Stasha“ д.о.о. сведок наводи да су њима вршене исплате са рачуна у току 2011. године. Поводом пословног односа „Stasha“ д.о.о. и фирме „Klanice Kosanović“, сведок истиче да је постојао уговор о закупу фарме свиња, да зна да је директор привредног друштва „Plod produktiva“ д.о.о. била Јелена Вукобрат из Новог Сада, и то да је са рачуна „Stashe“ д.о.о. пребациван новац за куповину некретнине у Руском Селу од Бранка Дивљака, када је купљена кућа за Милана Дивљака у Новој Црњи. Сведок Татјана Пилиповић наводи да је сво ђубриво набављено од ХИП „Азотаре“ д.о.о. продато купцима, од којих је већином исто и наплаћено, да обавезе према ХИП „Азотари“ д.о.о. нису измирене, и да не зна разлог зашто то није учињено. Овај сведок наглашава да је била присутна на састанку у ЈП „Srbijagas“ са Бранком Милосављевићем, да је тада састанак организовала Јелена Ступар јер је требало папиролошки спровести све оно што се дешавало поводом куповине фарме пилића од „Eurokase“ д.о.о. која је потом дата у залог ХИП „Азотари“ д.о.о., да је том приликом било разговора и за још једну фарму чији је власник „1. Oktobar“ а.д. која је такође била потребна фирми „Agroživ“ а.д. и за коју су постојале потешкоће код хипотеке. Сваки пут када је одлазила у ЈП „Srbijagas“ наводи сведок постојало је објашњење да ове фарме не могу да се одвоје, јер иду заједно у пакету на Владу, да са друге фарме хипотека никада није скинута, те да за фарму, коју је купила „Stasha“ д.о.о., постоји одлука Владе и ЈП „Srbijagas“, коме је куповина тих фарми одобрена за потребе повећања капитала у „Agroživ“ а.д. Тај посао је организовао Милан Дивљак, који је по речима сведока из пословних кругова у којима се кретао сазнао да „Agroživ“ а.д. захтева од ЈП „Srbijagas“ набавку сировина и фарми. У свом исказу сведок наводи да је поред Јелене Ступар на састанцима у ЈП „Srbijagas“ два пута био присутан и Радосав Вујачић, представници фирме „1. Oktobar“ а.д. и представници

„Agroživa“ а.д., док је испред ХИП „Азотаре“ д.о.о. већином био присутан Миљан Ђуровић и појашњава да је са Бранком Милосављевићем заправо носила потребна документа, да је пре тога преговарано о свим другим условима који се односе на поменуте фарме и да је заједнички договорано да „Stаша“ д.о.о. од 29.06.2012. године престану да теку камате, јер је тог датума требао да се закључи уговор, и да по претходно закљученим уговорима између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Stаша“ д.о.о. нису измирене обавезе „Stаше“ д.о.о. и на тај дан је са преузетим дуговима „Etno dizajna“ д.о.о. и „Plod produktive“ д.о.о. укупан дуг „Stаша“ д.о.о. износио 268.000.000,00 динара. Овај сведок наглашава да је 17.07.2012. године дала заложну изјаву за дуг који је имала „Stаша“ д.о.о., укључујући ту и дугове фирми „Etno dizajn“ д.о.о. и „Plod produktiva“ д.о.о. и то за фарму пилића у Ђурђевићу, а да су потписници тог уговора били само „Stаша“ д.о.о. и „Klanica Kosanović“, након чега је тај исти уговор остављен у ХИП „Азотари“ д.о.о. да се потпише, да по њеном сазнању исти никада није потписан, да је на инсистирање Милана Дивљака од ХИП „Азотаре“ д.о.о. тражила на увид тај уговор, због чега је на крају у полицији и сазнала да је такав уговор спроведен и потписан од стране ХИП „Азотаре“ д.о.о., чиме је „Stаша“ д.о.о. преузела дуг од сто и нешто милиона фирме „Kosanović“. Сведок Татјана Пилиповић наводи и да је за фарму у Ђурђевићу видела фактуру „Eurokase“ д.о.о., да је од Пореске управе добила решење којим треба да се плати порез што је и учињено, да је процена фарме предата ЈП „Srbijagas“ и да је такву процену вршио овлашћени вештак, а процена је вршена по захтеву „Stаше“ д.о.о., да би након тога била извршена процена од „Agroživa“ а.д., да је била у објектима фарме у Ђурђевићу, и да је видела 14 зграда у којима постоје хранилице, појилице и друго. Власник „Stаша“ д.о.о. односно Милан Дивљак, наставља овај сведок је одучивао о томе да се шаљу опомене-тужбе, ургенције ХИП „Азотари“ д.о.о., да је тужба „Stаше“ д.о.о. против ХИП „Азотаре“ д.о.о. предата суду у Панчеву, да се поводом свега тога „Stаша“ д.о.о. обраћала ЈП „Srbijagas“ односно Душану Бајатовићу, од кога никада нису добили одговор. Овај сведок наводи и да је у АПР-у и даље остала овлашћено лице, иако јој је радни однос престао 30.11.2012. године, да је ова фирма блокирана, да иста не поседује никаква средства, да је и после престанка радног односа остала у фирми „Stаша“ д.о.о. како би адвокатима потписивала овлашћења, док је Јелена Ђурђевић у фирми радила до 2012. године, као и да јој је познато да у документима „Stаша“ д.о.о. постоји одлука ЈП „Srbijagas“ којом је фарма у Ђурђевићу уврштена у њихов пословни план, да је та одлука дата на састанку у ЈП „Srbijagas“, међутим у тој одлуци стоји да је власник те фарме фирма „Srbomont“ а не „Stаша“ д.о.о., као и да је Бранко Милосављевић већином комуницирао са Јеленом Ступар из ЈП „Srbijagas“. Сведок Татјана Пилиповић наводи и да је поводом куповине фарме у Ђурђевићу био направљен уговор између „Eurokasa“ д.о.о., „Klanice Kosanović“ и „Stаша“ д.о.о. па пошто „Klanica Kosanović“ није имала да плати порез на пренос апсолутних права то је учинила фирма „Stаша“ д.о.о. да никада није учествовала у преговорима поводом куповине те фарме, као и да је Милан Дивљак по њеном сазнању потписао уговоре о преузимању дуга за „Plod produktivu“ д.о.о. и „Etno dizajn“ д.о.о. за који понавља да га је први пут видела у полицији, да је на том уговору деловодни печат „Stаша“ д.о.о. од 03.07.2012. године, а ХИП „Азотаре“ д.о.о. од 02.07.2012. године, да је тај уговор тако и заведен у „Stаша“ д.о.о. и однесен у ХИП „Азотара“ д.о.о. односно да је након потписивања од стране „Stаша“ д.о.о. и људи из „Klanice Kosanović“ био остављен у ХИП „Азотари“ д.о.о., да јој није познато ко га је у ХИП „Азотари“ д.о.о. завео под тим деловодним бројем и ко га је потписао. У свом исказу сведок наводи да „Stаша“ д.о.о. није тужила „Etno dizajn“ д.о.о. и „Plod produktivu“ д.о.о., да је поводом закљученог уговора о преузимању дуга у ХИП „Азотари“ д.о.о. комуницирала са Бранком Божанићем и Миљаном Ђуровићем и то по налогу Милана Дивљака, да је инсистирала да се то питање разреши, да је из ХИП „Азотаре“ д.о.о. добијала информацију како је све спроведено, због чега је „Stаша“ д.о.о. у обавези да измири дуг ових предузећа, али да та клаузула уговора није толико битна и да то може да се исправи уколико се ХИП „Азотара“ д.о.о. тужи. Последњи пут у ХИП „Азотару“ д.о.о. наставља сведок била је са Миланом Дивљаком, да се на том састанку разговарало о висини дуга, да им је тада Бранко Божанић правник из ХИП „Азотаре“ д.о.о. сапштио да тако нешто може да се реши уколико „Stаша“ д.о.о. буде тужила ХИП „Азотару“ д.о.о. односно да се уговор прогласи ништавим, и да је рачун „Stаша“ д.о.о. блокиран за 402.000.000,00 динара, да је правник из ХИП „Азотаре“ д.о.о. на састанку рекао да због непоштовања клаузуле из уговора, ХИП „Азотара“ д.о.о. није у могућности да поништи уговор, и да „Stаша“ д.о.о. може да тужи ХИП „Азотару“ д.о.о. за

поништај таквог уговора. Упитана да ли је „Stаша“ д.о.о. од ХИП „Азотаре“ д.о.о. добијала изводе отворених, ставки сведок наводи да је ХИП „Азотара“ д.о.о. слала такве изводе и то до 2013. године, да се не сећа колики је дуг „Stаша“ д.о.о. био у тој години и да у тим изводима по њеном мишљењу није био дуг „Klanice Kosanović“ већ само дуг „Stаша“ д.о.о., „Plod produktiva“ д.о.о. и „Etno dizajna“ д.о.о. На крају овај сведок наводи да је једном приликом заједно са Миланом Дивљаком била на састанку у ЈП „Srbijagas“, али да се заиста не сећа да ли је на том састанку био присутан и Радосав Вујачић.

Сведок Јелена Ђорђевић, у свом исказу наводи да је од 16.04.2009. године до 01.12.2012. године радила у привредном друштву „Stаша“ д.о.о., да је у почетку била оснивач и директор ове фирме, а да је касније све послове преузео њен шеф, тако да је она била директор „Stаша“ д.о.о. само на папиру, да је шеф био главни за склапање уговора и свих послова, али да је уговор са ХИП „Азотаром“ д.о.о. и то први уговор она потписала. Овај сведок даље наводи, да никакву понуду није послала ХИП „Азотари“ д.о.о., да је у ХИП „Азотару“ д.о.о. отишла заједно са Миланом Дивљаком због склапања уговора, да јој је познато како је део пара одмах уплаћен ХИП „Азотари“ д.о.о. и да је у ХИП „Азотари“ д.о.о. на састанку била више ван, него у самој канцеларији. Сво ђубриво наставља сведок, које је тада купљено је и продато, јер је требало да се купи нека пумпа у Сремској Митровици, за коју мисли да се још увек налази у власништву „Stаше“ д.о.о. и понавља да никада није водила преговоре у вези склапања уговора, нити су јој познати завршни рачуни „Stаша“ д.о.о., да је само једном приликом са рачуна „Stаша“ д.о.о. подигла позајмицу од 15.000,00 динара коју је сутрадан вратила, и да није закључивала никакве анексе уговора о купопродаји минералног ђубрива, али се сећа да је први уговор са ХИП „Азотаром“ д.о.о. лично потписала. На крају овај сведок наводи, да не зна да ли је било неких измена по уговору који је потписала, нити јој је познато да ли је било неких уплата према ХИП „Азотари“ д.о.о. осим онога што је „Stаша“ д.о.о. платила за први уговор ХИП „Азотари“ д.о.о., а то је неких 20% од укупног дуговања, али не зна да ли су измирена сва дуговања према ХИП „Азотари“ д.о.о., и да јој је познато да је од продаје ђубрива купљена пумпа од Радосава Косановића, у којим преговорима није учествовала.

Сведок Бранко Милосављевић, у свом исказу наводи да је до 30.11.2012. године био запослен у фирми „Stаша“ д.о.о., а затим и у сестринској фирми односно у „Inor ferti trade“ д.о.о. до 31.05.2013. године, која је била основана када је „Stаша“ д.о.о. запала у блокаду, да је у „Stаша“ д.о.о. био запослен на месту извршног директора и да није располагао са овлашћењем одговорног лица, нити је за тако нешто имао специјално овлашћење, као ни уписану прокуру, већ је у фирмама „Stаша“ д.о.о. и „Inor ferti trade“ д.о.о. био задужен за комерцијалне аспекте пословања. Што се тиче пословног односа „Stаше“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о. овај сведок наводи, да је Милан Дивљак имао преговоре са руководством ХИП „Азотаре“ д.о.о., ЈП „Srbijagas“ и „Agoživ“ а.д., да у томе он није учествовао, нити је учествовао у извлачењу ђубрива из ХИП „Азотаре“ д.о.о. већ је то све радио Милан Дивљак са директором „Stаше“ д.о.о. Татјаном Пилиповић, тако да овај посао није ишао преко њега, односно да око тог посла у принципу није био ангажован. Оно што је њему познато наставља сведок, јесте да се за куповину вештачког ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о., ушло на основу иницијалног дописа „Agoživ“ а.д. који је упућен ЈП „Srbijagas“ у коме се изражава потреба за набавком две фарме ради наставка и побољшања производње „Agoživ“ а.д., да поводом овог правног посла постоје две одлуке Управног одбора ЈП „Srbijagas“ по којима је за прву, дала сагласност Влада Републике Србије. Сведок наводи и да је учествовао у реализацији купопродајног уговора о куповини фарме у Ђурђеви, коју је фирма „Stаша“ д.о.о. купила од фирме „Eurokasa“ из Новог Сада и поводом куповине те фарме, заједно са Татјаном Пилиповић учествовао у преговорима на састанцима који су одржани у ЈП „Srbijagas“ и ХИП „Азотари“ д.о.о. На првом састанку наставља сведок, Радосав Вујачић је изразио да је „Agoživ“ а.д. заинтересован за куповину фарме у Ђурђеви, где би купопродајна цена била плаћена компезанционо, односно да фирма „Stаша“ д.о.о. повлачи и купује вештачко ђубриво од ХИП „Азотаре“ д.о.о. где би на конто својих потраживања према „Stаша“ д.о.о., ХИП „Азотара“ д.о.о. пребијала своје потраживање са дуговима које има према ЈП „Srbijagas“ за утрошени гас, те би ХИП „Азотара“ д.о.о. по основу

дуговања које би у овом случају имала према „Stasha“ д.о.о. иста и опростила и то отписом својих дуговања према ЈП „Srbijagas“, који би куповином означених фарми, увећао власнички удео у „Agoživ“ а.д. На састанцима наставља сведок, били су присутни Радосав Вујачић, Јелена Ступар испред ЈП „Srbijagas“, Миљан Ђуровић испред ХИП „Азотаре“ д.о.о., а такође и Гордана Фратрић извршни директор ЈП „Srbijagas“, па је након прве одлуке Управног одбора ЈП „Srbijagas“ уследила и друга одлука са којом је ова фирма изашла пред свог оснивача, Владу Републике Србије, где је чекала сагласност за куповину наведених фарми, тако да је по другој одлуци ЈП „Srbijagas“ куповина ових фарми требала да се изврши директном погодбом, у ком случају фарма више није вредела 3.700.000 евра, како је била првобитно извештачена већ је њена вредност била 340.000.000,00 динара, па је због свега тога скренуо пажњу Милану Дивљаку да нигде не постоји никакав акт нити протокол са стране ЈП „Srbijagas“ у коме би се спомињало или тврдило да је до облигационог односа на релацији „Stasha“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о. заиста дошло, при чему би тај однос био измирен компензационим послом у виду купопродаје поменутих фарми од стране ЈП „Srbijagasa“ д.о.о. Њему је наставља сведок, Милан Дивљак у више наврата саопштио да има чврсто обећање и реч руководећих људи да је све договорено, међутим фирма „Stasha“ д.о.о. своје обавезе према ХИП „Азотари“ д.о.о. није измирила, јер је разлог за тако нешто то што ЈП „Srbijagas“ није закључила уговор о купопродаји фарми, који би у ствари био окончан компензационим послом. За овим сведок наводи, да постоје мејлови у којима ЈП „Srbijagas“ даје одобрење ХИП „Азотари“ д.о.о. за испоруку ђубрива у износу од 80.000.000,00 динара фирми „Stasha“ д.о.о., тачније информација о могућим расположивим количинама ђубрива, где је у комуникацији са Јеленом Ступар испред фирме „Stasha“ д.о.о. он лично исказао заинтересованост за вештачко ђубриво у противвредности од 80.000.000,00 динара, да је због тога тражио да се изврше све припреме везане за потписивање уговора о купопродаји, уз обавезу да се у уговор унесе да ће плаћање бити извршено компензацијом. Сведок наводи, да је у случају облигационог односа између „Stasha“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о. поводом набавке ђубрива, претходно постојала обавеза „Stasha“ д.о.о. према ХИП „Азотари“ д.о.о., да је ХИП „Азотара“ д.о.о. поред тога омогућила „Stasha“ д.о.о. да извуче још 80.000.000,00 динара ђубрива, јер је то разлика између процењене вредности фарме пилића у Ђурђеви и до тада извучене робе, а све у очекивању потписивања купопродајног уговора поводом фарме пилића, чиме би се овај посао и завршио компензацијом, па је тако ЈП „Srbijagas“ д.о.о. од „Stasha“ д.о.о. требало да купи фарму живине у Ђурђеви, док би „Stasha“ д.о.о. та фарма била плаћена компензацијом, тачније тројном компензацијом којом ХИП „Азотара“ д.о.о. прекњижава дуговања „Stasha“ д.о.о., а „Stasha“ д.о.о. опростила своје потраживање према ЈП „Srbijagas“ јер је извукла вештачко ђубриво из ХИП „Азотаре“ д.о.о. Након овога сведок појашњава, „Stasha“ д.о.о. је поред постојеће финансијске обавезе према ХИП „Азотари“ д.о.о., извукла још нових 80.000.000,00 динара ђубрива, па су тако све обавезе „Stasha“ д.о.о. према ХИП „Азотари“ д.о.о. биле испод процењене вредности фарме која је износила 3.700.000 евра. Сведок даље наводи, да је поводом информација добијених како од Милана Дивљака тако и на низ састанака у ЈП „Srbijagas“ д.о.о. и ХИП „Азотари“ д.о.о., први уговор између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Stasha“ д.о.о. био закључен са намером да буде компензациони посао, због чега је и од Татјане Пилиповић тражио на увид фактуре из тог посла, како би се виделе валутне клаузуле које су гласиле на рок од 30 или 60 дана, међутим у мејловима које је слао Јелени Ступар, посебно је наглашавао да се у уговору за додатно одобрених 80.000.000,00 динара ђубрива, дакле у новом уговору наведе да се плаћање врши компензационо, због чега је био иницијатор да се тај правни посао заврши компензационо. Иако је и по првом уговору између „Stasha“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о. наставља сведок, јемство било менично, исто је прерасло у други вид јер је у међувремену дата хипотека првог реда над бензинску пумпу „Stasha“ д.о.о., због чега је у ситуацији када је посао почео да се захуктава односно пред прелазак вредности дате хипотеке на бензинској пумпи, хипотека на фарми била допунска хипотека. По сазнањима сведока, роба у вредности од 80.000.000,00 динара је извучена из ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је та роба ушла у укупан дуг „Stasha“ д.о.о. према ХИП „Азотари“ д.о.о., да су због тога одржани састанци у ХИП „Азотари“ д.о.о. где је дефинисан укупан дуг „Stasha“ д.о.о. који је увећан и за дуг фирми „Etno dizjan“ и „Plod produktiva“ које је преузела „Stasha“ д.о.о., и који је са обрачунатим каматама до 29.07.2012. године износи 268.000.000,00 динара. Због тога наставља сведок, постоји предлог

уговора који је ХИП „Азотара“ д.о.о. пустила „Staša“ д.о.о. по коме на поменути дуг после 29.07.2012. године неће бити зарачуната камата, да су из тог разлога све количине робе из уговора одобрене дужнику по основу намере да се неокамаћени износ главног дуга измири у компензационом послу у року од 30 дана, који би требао да уследи након потписивања уговора о купопродаји фарме Ђурђево између „Staše“ д.о.о. и „Agoživ“ а.д., по којем дужник треба да оствари своја потраживања, која би се пребила компензационим послом. Нацрт таквог уговора наставља сведок, добијен је од ХИП „Азотаре“ д.о.о. путем мејла, па је због тога и било говора о компензационом послу из ког разлога „Staša“ д.о.о. према ХИП „Азотари“ д.о.о. није ни платила ђубриво, међутим ХИП „Азотара“ д.о.о. се у целокупном пословном односу према „Staša“ д.о.о. понела некоректно јер је покушала да припише дуговања још два привредна друштва и то „Kosanović plus“ и „Занатске радње Косановић“. Уговори о преузимању дуга између „Staše“ д.о.о., „Kosanović plus“, „Klanice Kosanović“ и ХИП „Азотаре“ д.о.о. потписани су у ХИП „Азотари“ д.о.о. на састанку којем су како наводи сведок, присуствовали Татјана Пилиповић, Радослав и Нада Косановић, Горан Пејчић и Миљан Ђуровић, као и Бранко Божанић, тада је био постигнут договор да „Staša“ д.о.о. преузме дуговање „Klanice Kosanović“ и „Kosanović plus“ према ХИП „Азотари“ д.о.о., тако да је поменути уговор потписан и оверен од стране „Staša“ д.о.о., „Klanice Kosanović“ и „Kosanović plus“ и заведен деловодним штампилма, али тај уговор није потписала ХИП „Азотара“ д.о.о. као поверилац због чега је у више наврата контактирао Бранка Божанића да му се достави такав уговор, међутим оригинални примерак тог уговора никада није достављен „Staši“ д.о.о., па зато исти формално-правно није ни заживео. Поменути уговором наставља сведок, „Staša“ д.о.о. је преузела дуговање „Klanice Kosanović“ и „Kosanović plus“ према ХИП „Азотари“ д.о.о. која је било у обавези да у року од три дана изда брисовну дозволу на већ уписану хипотеку првог реда на „Klanicu Kosanović“, и да у року од три дана по добијању такве брисовне дозволе „Staša“ д.о.о. упостави хипотеку првог реда на „Klanicu Kosanović“ јер је по уговору преузела њихове обавезе. Између осталог сведок наводи и да је од Тање Пилиповић након доласка полиције у просторије „Staša“ д.о.о. сазнао да постоји уговор у коме је уместо 260.000.000,00 динара дуга „Staša“ д.о.о. по том уговору, ХИП „Азотара“ д.о.о. увећала на преко 400.000.000,00 динара и то за дуговање „Klanice Kosanović“ и „Kosanović plus“. У изради уговора о преузимању дуга наставља сведок, лично је учествовао, али такав уговор у оригиналном примерку никада није добио на увид и поред тога што је до 08. априла 2013. године, по налогу Милана Дивљака слао дописе ХИП „Азотари“ д.о.о. и то генералном директору, финансијском директору и директору правном сектору Бранку Божанићу, и да је од 03.07.2012. године такав уговор задржан у ХИП „Азотари“ д.о.о. ради потписивања и никада није достављен „Staša“ д.о.о.. Поред овога сведок наводи, да се обраћао и руководству ЈП „Srbijagas“ и то генералном директору кога је упознао на опасност због могућег окамаћења дуга, приговора не плаћања, па како је посао са куповином ђубрива био повезан са куповином фарми, тадашњи комерцијални услови на тржишту нису омогућавали купцу који купује вештачко ђубриво од ХИП „Азотаре“ д.о.о. да исто прода макар и по фабричким ценама обзиром да је постојало украјинско ђубриво, које је било знатно јефтиније. Првобитни уговор о продаји непокретности који је закључен између „Eurokasa“ као продавца, „Staše“ д.о.о. и „Klanice Kosanović“ као купаца, потписан је и оверен у Основном суду у Новом Саду 10.01.2012. године, па иако су по том уговору Милан Дивљак и Радосав Косановић били дефинисани као купци-сувласници, фирма „Staša“ д.о.о. је платила порез на пренос апсолутних права, јер је између Милана Дивљака и Радосава Косановића постигнут договор да „Klanica Kosanović“ изађе из куповине фарме у Ђурђеву као сувласник, због чега је потписан уговор о продаји сувласничког дела „Klanice Kosanović“ фирми „Staša“ д.о.о. за 1 еуро дана 26.03.2012. године чиме је „Staša“ д.о.о. фактички постала власник 100% удела у наведеној фарми, па је из тог разлога поново донето ново решење о порезу на пренос апсолутних права, које је такође платила „Staša“ д.о.о. Посао око куповине фарми наставља сведок, одвијао се у време када је он био у радном односу у „Staša“ д.о.о. или у „Inor ferti trade“, међутим фарма у Ђурђеву није била у власништву „Staša“ д.о.о. на почетку облигационо правног односа између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Staša“ д.о.о. За овим сведок наводи да је упознат са чињеницом да је „Staša“ д.о.о. закључила уговор о преузимању дуга „Plod produktiva“ и „Etno dizajna“ према ХИП „Азотари“ д.о.о. и да је тај уговор потписан пре преузимања дугова „Staša“ д.о.о. за „Klanicu Kosanović“ и „Kosanović plus“, и да му није познато да ли се поводом закључених

уговора о преузимању дуга води спор између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Staše“ д.о.о. као и „Klanice Kosanović“ односно фирме „Kosanović plus“, нити поседује информацију да ли је вршена процена фарме приликом закључења уговора између „Staše“ д.о.о. фирме „Eurokase“ јер је то лично радио Милан Дивљак, те да је фарма по том уговору купљена за 600.000 еура у динарској противвредности, а да бензинска пумпа у Мартинцима никада није радила јер није испуњавала техничке услове.

Сведок Марко Косановић, у свом исказу наводи да познаје Дивљака јер је долазио раније, да са њим ништа није уговорио нити пословао, већ да су то радили његов син Радослав и снаја Нада Косановић.

Сведок Нада Косановић, у свом исказу наводи да се „Klanica Kosanović“ води на њеног мужа, да је она одговорно лице у предузећу „Kosanović plus“, да су ова предузећа у току 2009. и 2010. године биле у тешко финансијској ситуацији, због чега су се одлучили да продају пумпу у Мартинцима које је купила фирма „Stasha“ д.о.о. Власника „Stasha“ д.о.о. наставља сведок, срео је муж Раде Косановић, који је углавном водио преговоре, а целокупан договор је гласио да „Stasha“ д.о.о. испоручи 912 тона ђубрива „KAN“ и да врати кредит „Erste banci“ а.д., да је у тим договорима цена пумпе била одређена као нека тржишна вредност која би сада износила око 300.000 евра, као и да тај пословни однос није био и једини са фирмом „Stasha“ д.о.о. Пошто је Дивљак наводи сведок, одлучио да помогне како би се покренула кланица која годину и по дана није имала производњу, „Kosanović plus“ добили још вештачког ђубрива и то тако што је Дивљак омогућио да „Kosanović plus“ добије у ХИП „Азотари“ д.о.о. ђубриво, да је у међувремену са „Stasom“ д.о.о. купљена фарма у Банатском Карловцу и то по уговору од 15.07.2011. године по којем је сада у току судски поступак, да је почетком 2012. године ишла на потписивање уговора са ХИП „Азотаром“ д.о.о. везано за хипотеку за „Klanicu Kosanović“ и то заједно са мужем који је овлашћено лице у кланици, а она испред „Kosanović plusa“. Сведок наводи да никога у ХИП „Азотари“ д.о.о. не познаје и да није ишла на преговарење, а да је у вези потписивања тог уговора Дивљак обавестио њеног супруга, који је и ишао у ХИП „Азотару“ д.о.о. на преговоре. Овај сведок истиче да је постојао договор за преузимање дуга са „Stasom“ д.о.о. и да је по том договору фирма „Stasha“ д.о.о. требала да преузме све обавезе за „Klanicu Kosanović“ и фирму „Kosanović plus“ и 30% трошкова фарми, а да „Klanica Kosanović“ и „Kosanović plus“ плате све остале трошкове „Agroživa“ а.д. како би се успоставила хипотека другог реда на „Klanicu Kosanović“, међутим до потписивања тог уговора у ЈП „Srbijagas“ није дошло, јер је директор „Agroživa“ а.д. одбио да потпише уговор, за који је тек у МУП-у сазнала да је потписан. На састанку који се одржао у ЈП „Srbijagas“, и на којем је она присуствовала, сведок Нада Косановић наводи да је правник „Stase“ д.о.о. на Јар-топу тада дефинисао уговор, међутим она такав уговор није ни могла да прочита, да је поводом тог уговора ХИП „Азотара“ д.о.о. престала да им испоручује каматни лист 3. јула иако је уговор потписан 02. јула, али да она то није знала, да је у току 2014. године ХИП „Азотара“ д.о.о. за „Klanicu Kosanović“ и „Kosanović plus“ послала извод отворених ставки и да ове фирме по њеном сазнању немају никаквих обавеза према ХИП „Азотари“ д.о.о. нити према фармама, да је постојао уговор између „Klanice Kosanović“ и „Stase“ д.о.о. везан за фарму у Ђурђеви, о чему су јој причали Дивљак и њен муж Раде, а да је по њеном мишљењу поводом заједничког улагања „Klanica Kosanović“, „Kosanović plus“ и „Stasha“ д.о.о. за куповину фарме у Банатском Карловцу, остао дуг „Stase“ д.о.о. За овим сведок Нада Косановић истиче, да се не сећа да ли је на састанку у ЈП „Srbijagas“ којем је присуствовала, потписан уговор али да је својеручно потписала уговор о преузимању дуга у ЈП „Srbijagas“ од 29.06.2012. године. На том једном једином састанку на коме је присуствовала наставља сведок, имала је код себе печат фирме „Kosanović plus“, да је том приликом и њен муж за „Klanicu Kosanović“ потписао наведени уговор, и да је након потписивања тог уговора отишла у ХИП „Азотара“ д.о.о. и тражила да се скине хипотека са „Klanice Kosanović“ која до дана данашњег није скинута. Након првог одласка у ХИП „Азотару“ д.о.о., наставља сведок, поново је тамо отишла како би за сваку фарму у писаној форми донела документацију, када је нико није обавестио да је уговор који је потписала, то исто учинила и ХИП „Азотара“ д.о.о. Што се тиче процене вредности пумпе у Мартинцима, сведок наводи да је та процена постојала за потребе добијања кредита код „Erste banke“ а.д.,

али да се не сећа колико је била поцењена вредност пумпе и додаје да је Бранко Милосављевић, сачинио уговор који она није ни прочитала, и да се сећа да је Тања из фирме „Stаша“ д.о.о. том приликом споменула да „Stаша“ д.о.о. треба да упише хипотеку на „Klanica Kосановић“ првог реда, тачније да је имала такве претензије, јер су вештаци из „Agroživа“ а.д. утврдили да кланица има негативан салдо пословања.

Сведок Радосав Косановић, у свом исказу наводи да „Klanica за preradu mesa“ послује као предузетничка радња, у којој је он одговорно лице, да је познанство са Миланом Дивљаком почело приликом продаје бензинске пумпе, и да је у фирми „Kосановић plus“ одговорно лице његова супруга, да су пословне одлуке доносили заједнички, он и супруга, као и да газдинство води заједно са својом супругом. Што се тиче продаје бензинске пумпе, овај сведок истиче да се договорио са Дивљаком и тај посао затворио са ђубривом, које је делио људима којима су „Klanica Kосановић“ и „Kосановић plus“ остали дужни, да је због тога одлазио у ХИП „Азотару“ д.о.о., док је следећи корак са Дивљаком била заједничка куповина фарме свиња у Банатском Карловцу, као и да пумпа у Мартинцима није била ни на каквом огласу, али је њена продаја била позната међу људима. У уговору о купопродаји фарме у Банатском Карловцу између „Stаше“ д.о.о. и „Klanice Kосановић“ наставља сведок, није била дефинисана улога сваког од њих, јер је то ишло по међусобним договорима, након чега је постојала прича да ће Милан Дивљак преузети дугове „Klanice Kосановић“ и „Kосановић plus“, као један део дуга ових фирми према „Agroživ“ а.д., док ће за остатак дуга од 70-80% од укупне цифре бити надомештен са 6-7000 свиња, које су остале за кланицу. Овај сведок наводи, да према ХИП „Азотари“ д.о.о. нису измирени трошкови, јер су та средства од продаје ђубрива била усмерена на фарму, да је Милан Дивљак преузео све обавезе „Klanice Kосановић“ и „Kосановић plus“, па се због тога води спор између „Stаше“ д.о.о., „Klanice Kосановић“ и „Agroživа“ а.д. За ђубриво које је преузео из ХИП „Азотаре“ д.о.о. сведок наводи, да је он договорио услове куповине тог ђубрива, да је о томе разговарао у служби продаје ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је том приликом са њим био и Милан Дивљак, али Дивљак није имао никакву улогу и да нема никакве везе, да такав уговор он никада није видео јер је био у Јар-тору Милосављевића, као и да је био присутан на састанку у ЈП „Srbijagas“. Након предочавања уговора о преузимању дуга закључених између ХИП „Азотаре“ д.о.о., „Klanice за preradu mesa“, „Kосановић plus“ и привредног друштва „Stаша“ д.о.о. сведок наводи, да су то његови потписи, да је то потписао пре него што су такви уговори били завадени, да је Милан Дивљак поводом тих уговора преговарао са ХИП „Азотаром“ д.о.о., и да за такве уговоре никада није добио извод отворених ставки из ХИП „Азотаре“ д.о.о., те да је његова супруга Нада носила у ХИП „Азотару“ д.о.о. документацију, и тражила да види шта дугују њихове фирме, као и да од Милана Дивљака никада није добио информацију, шта се дешава са тим уговорима, нити како ће измирити дуг.

Сведок Јелена Вукобрат, у свом исказу наводи да је оснивач привредног друштва „Plod produktiva“ д.о.о., да је једно време радила у привредном друштву „Stаша“ д.о.о. чије су се канцеларије налазиле у Новом Саду, да је постојала идеја Милана Дивљака да се формира ново предузеће што је она и прихватила, након чега је на предлог Дивљака отишла у ХИП „Азотара“ д.о.о. да узме ђубриво и када је видела да се у том послу не сналази, препустила је фирму и да је Милан Дивљак одвео у ХИП „Азотару“ д.о.о. у одељење продаје где је потписала уговор о преузимању ђубрива са ХИП „Азотаром“ д.о.о., као и да јој је том приликом Милан Дивљак саопштио да ће јој помоћи, и да се не сећа са којим човеком из ХИП „Азотаре“ д.о.о. је том приликом разговарала. Сведок наводи да је оснивач, власник и директор предузећа „Plod produktiva“ д.о.о., али да је пословне одлуке у том предузећу у погледу управљања доносио Милан Дивљак, чија је идеја и била да се оснује то предузеће, да је престала да буде одговорно лице у „Plod produktivi“ д.о.о. дана 13.02.2013. године и да јој није познато зашто је и због чега дошло до преузимања дуга тог предузећа према ХИП „Азотари“ д.о.о. од стране привредног друштва „Stаша“ д.о.о., јер у тај посао није била упућена, да други пословних односа у привредном друштву „Plod produktiva“ д.о.о., осим куповине ђубрива са ХИП „Азотаром“ д.о.о. није било, и да се ради о количини од 216 тона ђубрива. Седиште предузећа „Plod produktive“ д.о.о. наставља сведок је на Новом Београду, да је послове у овом предузећу обављала у Новом Саду, и да изузев закључења уговора о преузимању дуга ниједном више није била у ХИП

„Азотари“ д.о.о., да се не сећа да ли је у време док је била запослена у „Stаша“ д.о.о. било неких подизања готовинских средстава са рачуна привредног друштва „Stаша“ д.о.о. на њено име, да она то није чинила, и да никада није видела завршне рачуне „Plod produktive“ д.о.о. нити било које друге финансијске извештаје о кретању новчаних средстава. Након што су сведоку предочени уговор о продаји од 10.03.2011. године и уговор о преузимању дуга, исти наводи да је на овим уговорима њен потпис, али да се не сећа свих детаља који су везани за уговор о преузимању дуга, да јој је познато да је сво ђубриво које је тако набављено и продато, те да је ХИП „Азотари“ д.о.о. плаћен само ПДВ у висини од 20% а да остатак дуга није измирен, и мисли да су паре пребациване на рачун „Stаша“ д.о.о.

Сведок Сениша Ковачевић, у свом исказу наводи да је до пословног односа са ХИП „Азотаром“ д.о.о. дошло на основу његовог договора са Миланом Дивљаком, који је договорио услове уговора, а само уговор је закључен поводом будућих послова привредног друштва „Stаша“ д.о.о. и „Etno dizajn“ д.о.о. за изараду и испоруку рекламног материјала-кутија за вино, које би биле понуђене ЈП „Srbijagas“. Након што је уговор о купопродаји закључен, супруга Татјана Пилиповић, запослена у привредном друштву „Stаша“ д.о.о. помогла му је да се ово ђубриво даље прода, на начин што је „Stаша“ д.о.о. извлачила и продавала ђубриво, а привредном друштву „Etno dizajn“ д.о.о. су вршена плаћања односно преноси финансијских средстава остварених даљом продајом од стране „Stаша“ д.о.о. при чему „Etno dizajn“ д.о.о. није вршио никаква плаћања, а дуг према ХИП „Азотари“ д.о.о. је преузет од стране „Stаша“ д.о.о.

У свом исказу **сведок Предраг Амижић**, наводи да је директор привредног друштва „Agroživ“ а.д. да је иницијатива за куповину фарми Радојево и Ђурђево потекла од заменика генералног директора ЈП „Srbijagas“ Радосава Вујачића, који га је једном приликом позвао и упитао да ли постоји потреба „Agroživa“ а.д. за фармерским капацитетима, па је на потврдан одговор Вујачић организовао неколико састанака у ЈП „Srbijagas“ на којима су били присутни и власници фарми Радојево и Ђурђево. Овај сведок истиче да га је на састанку, Вујачић упознао како је аранжман око куповине фарми за „Agroživ“ а.д. омогућен закључком Владе Републике Србије, да се у том закључку у суштини говори о одобравању такве трансакције и да се оријентационо помиње вредност наведених фарми, која би требала коначно да се утврди на бази процене овлашћене ревизорске куће. „Agroživ“ а.д. како даље наводи сведок, на састанцима у ЈП „Srbijagas“ инсистирао да наведене фарме буду чисте, да немају хипотеке, па како је таквих састанака било неколико, власници тих фарми су доносили документацију како су је временом и прибављали, али до споразума ипак није дошло, јер је разлог свему томе што је овлашћена ревизорска кућа требала да изврши процену фарми, а не судски вештак. Како између ове две категорије постоји разлика, наставља сведок, одбио је да потпише уговор јер је сматрао да се у том делу одступа од закључка Владе, а нарочито што је такво одступање последица тога што су приложене процене судских вештака о вредности фарми биле значајно другачије од оних процена које су имали сарадници из „Agroživa“ а.д. Због свега тога наводи сведок, наставио је да инсистира да овлашћена ревизорска кућа изврши процену, па како до тога није дошло, прекинут је низ састанака јер је његова коначна одлука била да не потпише и не прихвати уговор о куповини фарми. За овим сведок наставља, да поводом тог правног посла притисак на њега није био вршен, да је разговарао са Вујачићем и Дивљаком, међутим остао врло јасан у ставу да не потпише уговоре, након чега су такви контакти и престали. На састанцима који су организовани за куповину поменутих фарми у ЈП „Srbijagas“, сведок Амижић наглашава да са Вујачићем није могао да нађу заједнички језик око тумачења закључка Владе, јер је Вујачић сматрао да је вештачење од стране ревизора и од стране судског вештака једно те исто, док је он(сведок) наводио да постоји битна разлика, због чега је инсистирао да ревизорска кућа изврши процену, па је у том смислу чак и било обећања да ће то тако и бити, али се на крају у том погледу ништа није догодило. ЈП „Srbijagas“, наставља сведок купила је компанију „Agroživ“ а.д. у стечају и то класичном куповином, где је ово јавно предузеће постало 100% власник „Agroživa“ а.д., и то 22.12.2010. године, али таквом куповином ЈП „Srbijagas“ осим брэнда, није купила ништа друго, обзиром да се имовина „Agroživa“ а.д. налазила у четири правна лица која су и даље била у стечају, да је ту имовину „Agroživ“ а.д. користио на основу уговора о закупу, и да „Agroživ“ а.д. у суштини и нема неку

велику имовину, због чега није могао да ради са пословним банкама, а самим тим и да повећава своје производне капацитете. Компанија „Agroživ“ а.д. наставља сведок од ЈП „Srbijagas“ као власника, добијала је позајмице за куповину обртног капитала и износ тих позајмица пред крај 2012. године је износио између 1.000.000.000,00 динара и 1.200.000.000,00 динара, да је повећање капитала у суштини ишло преко одлука власника, односно ЈП „Srbijagas“, да је поводом куповине фарми у Ђурђеви и Радојеву постојала одлука Управног одбора ЈП „Srbijagas“ од пред крај 2011. године или почетком 2012. године, са којом је био упознат и по којој би „Agroživ“ а.д. купио фарму од продавца „Srbomont“ за око 3.700.000 евра, као и фарму од „1. Oktobra“ а.д. оријентационе вредности од 2.200.000 евра, при чему би пре закључења купопродајних уговора овлашћена ревизорска кућа сачинила процену вредности ових фарми. У свему томе, како наглашава сведок јесте разлика и то између налаза ревизорске куће и судског вештака, чије се вештачење у одлуци Управног одбора ЈП „Srbijagas“ и закључку Владе, не спомиње. Још већи разлог за то, наставља овај сведок јесте то што вештачење фарми од стране судског вештака, значајно одудара од процена које су извршили сарадници из „Agroživa“ а.д., па је због тога инсистирао да се вештачење повери ревизорској кући. Сведок напомиње да је компанија „Agroživ“ а.д. једно време била у закупу фарми које је требала да купи, и да је од свог сарадника из „Agroživa“ а.д. Синише Кљајића добио информацију, да се фарма у Радојеву може платити 1.000.000 евра, а фарма у Ђурђеви 600.000 евра, па је због тога постојао опрез у овом пословном аранжману, јер вештачење тавих фарми од стране судских вештака иде значајно изнад ових цифара. Сведок Амижић наглашава да је „Agroživ“ а.д. дана 25.10.2012. године упутио допис генералном директору ЈП „Srbijagas“ у коме је образложено због чега компанија „Agroživ“ а.д. није сагласна да се изврши реализација пословног аранжмана поводом куповине фарми са посебним освртом на процену која је дата. Овај сведок наводи, да је имао један сусрет са Миланом Дивљаком, током кога је Дивљаку објаснио разлоге због чега „Agroživ“ а.д. не може да заврши посао поводом куповине фарми. Поред овога, сведок истиче да је одлуке „Agroživa“ а.д. везане за пословање или куповину непокретности, доносио и Надзорни одбор, чију већину представљају људи из ЈП „Srbijagas“, обзиром да је ово предузеће власник „Agroživa“ а.д., да се у том одбору налази Милан Ђукић као председник, Јелена Ступар, Зорана Брзак, па и поред тога Надзорни одбор „Agroživa“ а.д., није донео одлуку која се односи на куповину фарми у Радојеву и Ђурђеви. Сведок Амижић наводи и да је „Agroživ“ а.д., имао сагласност и био заинтересован за куповином фарми у Радојеву и Ђурђеви како би се ови објекти унели у имовину „Agroživa“ а.д., да је из ЈП „Srbijagas“, комуникацију имао искључиво са Радосавом Вујачићем, док је на састанцима била присутна и Јелена Ступар, да је са Душаном Бајатовићем у два наврата о овом послу причао и то по три минута, где му је први пут саопштио шта је спорно у целокупном послу, док је током другог разговора истом саопштио да предлаже да вештачење уради овлашћена ревизорска кућа, на шта му је Бајатовић рекао да је у праву и да ће то предложити. Сведок Амижић наводи, да уопште није било спорно ко прибавља поменуће фарме, односно да ли ће то бити ЈП „Srbijagas“ или „Agroživ“ а.д. У свом исказу сведок Амижић наводи, да је са својим сарадницима поводом куповине наведених фарми комуницирао, да је у тој комуникацији тражио њихово мишљење, да су његови сарадници у „Agroživu“ а.д. са својих мејлова могли комуницирати са службама у ЈП „Srbijagas“, да је добио податак како је у међувремену власник фарме у Ђурђеви промењен, да то више није „Srbomont“ већ „Staša“ д.о.о., да је то било у току радних састанака и припреме, да му је познато да је са фарме у Радојеву скинута хипотека, да се тај податак односио на 2013. годину, али оставља могућност да је то било почетком 2014. године, па како до реализације посла није дошло, више нико није ни покушао да организује састанке тим поводом, као и да је по његовом сећању негде у пролеће 2013. године упитао Јелену Ступар, из ког разлога не може да се обезбеди процена ревизорске куће за фарми у Ђурђеви и Радојеву, на шта је она само слегла раменима.

Сведок Јелена Ступар, у свом исказу наводи да је запослена у ЈП „Srbijagas“ на месту саветника генералног директора, да је њен први контакт са ХИП „Азотаром“ д.о.о. започео у јуну 2006. године, и да је у јуну 2010. године неки краћи период радила у ХИП „Азотари“ д.о.о. као замена директора за правне послове. Овај сведок наводи и да је од заменика директора Вујачића, добила задатак да сачини предлог закључка који би ишао на Владу Србије, поводом

повећања оснивачког капитала ЈП „Srbijagas“ у „Agroživ“ а.д., јер је за тако нешто по закону била потребна сагласност Владе, да је одлуку о презимању фарми донета и на Управном одбору ЈП „Srbijagas“, како би се вишеструким компензацијама затворила међусобна дуговања и како би ЈП „Srbijagas“ могао да такве задруге унесе у „Agroživ“ а.д. као повећање оснивачког капитала. Сведок Јелена Ступар истиче да су финансијске картице из ХИП „Азотаре“ д.о.о. долазиле у ЈП „Srbijagas“ како би се знао колики је дуг ХИП „Азотаре“ д.о.о. према ЈП „Srbijagas“ и да би се преузимањем задруга уствари снизио део дуга ХИП „Азотара“ д.о.о., јер би на тај начин ЈП „Srbijagas“ затворио свој део потраживања према ХИП „Азотари“ д.о.о., а дужници ХИП „Азотаре“ д.о.о. би тиме затворили део својих дуговања које су имали, па се цео круг завршава на томе што се повећава капитал у „Agroživ“ а.д., јер је на тај начин ова фирма добила могућност проширења производног капацитета. ЈП „Srbijagas“ је по закључку Владе, наставља овај сведок, купио „Agroživ“ а.д., па како је ово преузеће било зависно друштво, то исто није могао директно да тражи куповину односно преузимање фарми, већ је то морало да иде преко ЈП „Srbijagas“, који се по том основу и обраћао Влади, да је „Agroživ“ а.д. послао ЈП „Srbijagas“ допис у коме су били заинтересовани за те две фарми, јер су били у закупу истих, и да је такав допис „Agroživa“ а.д. уследио пре одлуке Управног одбора ЈП „Srbijagas“ д.о.о. Сведок даље наводи да се не сећа колики је ред величина компензационих потраживања и међусобних дуговања, која би се у поменутом послу затворили, да јој је познато за процене фарми Радојево и Ђурђево, и да је у првом предлогу закључка за Владу Републике Србије, унела оријентационе вредности поменутих фарми, док је у другом предлогу Влади, морала да унесе тачне вредности фарми које би се тим путем набавиле, јер је то тражило Министарство финансија заједно са образложењем у коме су били назначени ефекти такве куповине за „Agroživ“ а.д., ЈП „Srbijagas“ и ХИП „Азотара“ д.о.о. Што се тиче другог предлога према Влади, овај сведок наводи да је исти завршен и послат у марту 2012. године, да је и за тај предлог донета одлука Управног одбора ЈП „Srbijagas“, на шта је Влада донела закључак 15. или 20. априла 2012. године, и да се не сећа да ли је до тада било заједничких састанака са учесницима такве компензације, као и да ли су захтеване процене фарми. Први састанак по том питању, наставља сведок организован је након добијања закључка и сагласности Владе, на коме су поред представника „Agroživ“ а.д. учествовали и представници ХИП „Азотаре“ д.о.о., па је тако испред „Agroživa“ а.д. био директор Предраг Амижић, као и финансијски директор, адвокати Владан Глишић и Дејан Царевић, а испред ХИП „Азотаре“ д.о.о. Миљан Ђуровић, Владо Крковић комерцијални директор, док је на том састанку испред „I. Oktobra“ а.д. био присутан Бранко Мијић, а из „Stase“ д.о.о., Милан Дивљак и правник по имену Бранко, а из ЈП „Srbijagas“ д.о.о. Радосав Вујачић. Сведок Јелена Ступар наводи да су на поменутом састанку била више сконцентрисана на све оно што се односило за ЈП „Srbijagas“ и ХИП „Азотару“ д.о.о., да не може тачно да се сети колика су финансијска потраживања требала да се затворе компензацијом, односно набавком фарми Радојево и Ђурђево, да је у случају ХИП „Азотаре“ д.о.о. била обавештена од тадашње колегинице, и да је те податке проследила Радосаву Вујачићу, да је у ХИП „Азотари“ д.о.о. постојала екипа која је финансијски одрађивала овај посао и то Миљан Ђуровић, Бранко Божанић, док је у случају „Stase“ д.о.о. која је требала да преузме дугове фарми и предузећа „Plod produktiva“, „Etno dizajn“ и „Kosanović“ постојала је прича за коју је чула у разговору, али да се о тим стварима није бавила, нити је било шта о томе сазнала из комедијале у ХИП „Азотари“ д.о.о. Сведок наводи да је са Владом Крковићем из ХИП „Азотаре“ д.о.о. највише комуницирала, али да се та комуникација односила пре свега на корекцију појединих уговора, уколико је постојала нека примедба са правног аспекта и усаглашавање њихових одредби како би се завршио посао, па је на тај начин правна служба ХИП „Азотаре“ д.о.о. требала да усагласи текст уговора, да је таквих усаглашавања било више поводом „Stase“ д.о.о., и да је постојао нацрт уговора о преузимању фарми, па због тога није било потребе да проверава утврђене вредности фарми јер је то био посао правника у ХИП „Азотари“ д.о.о. Белешке са одржаних састанака наставља сведок, лично је сачињавала, да јој је из тог разлога познато због чега није могло да се приступи таквом послу, тачније закључивања уговора, и то све док се фарме не ослободе хипотеке или залоге које су имале, да се не сећа да ли је било проблема у погледу власништва фарме у Ђурђево, и да никада није видела записник о примопредаји фарми у Радојево и Ђурђево. Оно што јој је познато, наставља сведок јесте то да је „Agroživ“ а.д. био у закупу тих фарми, да би након предочавања одлуке Управног одбора

ЈП „Srbijagas“ од 20.11.2012. године, изјавила да по првој варијанти није дошло до реализације посла јер је директор „Agroživ“ а.д. тражио да иде директна куповина тих фарми од стране ЈП „Srbijagas“, да потписник таквог уговора буде ЈП „Srbijagas“ и да те фарме потом унесе као свој улог у „Agroživ“ а.д., али уз обавезу да процену тих фарми изврши овлашћени ревизор. Због тога по мишљењу сведока, процену вредности фарми није морао да сачини овлашћени ревизор, јер на тако нешто не указује ни Закон о привредним друштвима, обзиром да се овлашћени ревизор и консултанске куће ангажују када се ради комплетна процена имовине неке фирме, али да Влада на такву одлуку Управног одбора ЈП „Srbijagas“ није дала сагласност, због чега такав посао није ни реализован. Овај сведок наводи, да се без одлуке Владе ЈП „Srbijagas“ није могао да заврши посао, јер се програм пословања ЈП „Srbijagas“ усаглашава на Влади, па је тако за 2014. годину овом предузећу било забрањено било какво инвестирање у пројекте, да се приликом усаглашавања техничких ствари са службама ХИП „Азотаре“ д.о.о. у погледу уговора или неког другог пословног односа, није унсила у садржину тог пословног односа, као и да се након инсистирања директора „Agroživ“ а.д. да вештачење фарми уради овлашћени ревизор, распитивала да ли би и која ревизорска кућа могла да тако нешто сачини и колико би то трајало, и да остаје при мишљењу које је дала заменику директора ЈП „Srbijagas“, по коме је процену фарми могао да изврши и вештак. Сведок наводи да је урађена само једна процена фарми, да је то учињено 2012. године пре донете одлуке Управног одбора ЈП „Srbijagas“ и закључка Владе којим није добијена сагласност да фарме Ђурђево и Радојево преузме ЈП „Srbijagas“ и да је та процена уствари тржишна вредност тих фарми, али да се не сећа да ли су потраживања ХИП „Азотаре“ д.о.о. према „Stаша“ д.о.о. и „1. Oktobr“ а.д. била обухваћена вредношћу тих фарми.

Сведок Бошко Радановић, наводи да је одговорно лице у фирми „Inter matriks“ д.о.о., да је од „Akter Researcha“ д.о.о. купио минерално ђубриво, али да се не сећа у којој количини, да му је то ђубриво понудио Тихомир Тришић по цени која му је одговарала, да је сво испоручено ђубриво „Akter Research“ д.о.о. платио и да је према овој фирми остало неко потраживање у износу од 2-3.000,00 динара, да не постоји никакав спор између привредних друштва „Inter matriks“ д.о.о., „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Gruop“ д.о.о. те да је такво ђубриво извукао из ХИП „Азотаре“ д.о.о. на основу профактура, за које мисли да су плаћене приликом утовара од стране купца, да је у фирми „Spinel“ д.о.о. одговорно лице Бранкица Биљић и да све послове који се односе на фирму „Inter matriks“ д.о.о. води лично он, и да мисли да је све количине ђубрива које је купио од Тихомира Тришића договорио на једном састанку, а да је ђубриво било плаћено у више наврата, и да за привредно друштво „Spinel“ д.о.о. такође зна да је набавио минерално ђубриво од „Akter Media Gruop“ д.о.о. и „Akter Researcha“ д.о.о. због чега су ове фирме остале дужне фирми „Spinel“ д.о.о. између 100-200.000 евра.

Сведок Миљан Ђуровић, у свом исказу наводи да је пред крај 2011. године и почетком 2012. године у ХИП „Азотари“ д.о.о. био помоћник директора за финансије, да су постојала дуговна салда „Stаша“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д. као и да је у 2012. години „Agoživ“ а.д. исказао потребу за куповином фарми ради континуитета производње, о чему је дат предлог Влади Републике Србије, која је дала сагласност за куповини две фарме од „Stаша“ д.о.о. и од „1. Oktobra“ а.д. У поменутом закључку Владе, наставља сведок била је наведена цена која је могла бити исплаћена компензацијом, односно да „Stаша“ д.о.о. плаћањем купопродајне цене, може према ХИП „Азотари“ д.о.о. да изврши умањење преосталог дуга, пошто су и „Stаша“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д. били дужни ХИП „Азотари“ д.о.о., те како је ХИП „Азотара д.о.о. била дужник ЈП „Srbijagas“, то је на састанцима који су одржани у ЈП „Srbijagas“ договорено да ово предузеће буде јемац – платац, „Agoživ“ а.д. купац, јер би се тиме извршило повећање оснивачког улога ЈП „Srbijagas“ у „Agoživ“ а.д. Поводом куповине фарми, наставља сведок, у ЈП „Srbijagas“ одржано је више састанака, на којима су поред људи из ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЈП „Srbijagas“, били присутни и људи из „Stаша“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д., али до потписивања уговора није дошло, зато што је директор „Agoživ“ а.д. тражио измену одлуке по којој ЈП „Srbijagas“ треба да буде купац фарми у складу са захтевом „Agoživa“ а.д., након чега је ЈП „Srbijagas“ упутио нов предлог Влади, да уместо „Agoživa“ д.о.о. ЈП „Srbijagas“ буде купац поменутих фарми. ХИП „Азотара“ д.о.о., наставља овај сведок, испунила је све обавезе из закључка Владе, па је

због тога на постојеће дугове „Stаше“ д.о.о. и „1. Oktobra“ а.д. овим друштвима дала још робе до висине купопродајне цене фарми, јер се чекало потписивање уговора, а сва како би кроз тај пословни аранжман, био затворен део дуга ХИП „Азотаре“ д.о.о. према ЈП „Srbijagas“. Овај сведок наводи, да не може да се сети колики је био дуг „Stаша“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д., али напомиње да се ради око 50% вредности фарми, због чега је фирми „Stаша“ д.о.о. додељено још робе, обзиром да је постојала процена да ће се уговор о куповини фарми завршити. Што се тиче састанака који су одржани у ЈП „Srbijagas“ сведок истиче, да је садржина тих састанака била усмерена на усаглашавање документације „Stаша“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д. према ХИП „Азотара“ д.о.о. и то у виду преузимање дугова од других правних лица на име фирме „Stаша“ д.о.о., а све како би се дошло до износа да се документација која је пратила купопродају фарми, усагласи са предлогом купопродајног уговора. Између осталог сведока наводи и да је на одржаним састанцима постојала примедба директора „Агожив“ а.д. у погледу уписа хипотеке, док је у случају „1. Oktobar“ а.д. било потребно да се хипотеке са ових фирми избришу, како би некретнина била чиста, као и да је ХИП „Азотара“ д.о.о. тражила упис хипотеке првог реда и за једну и за другу фарму, те да је директор „Агожив“ а.д. ставио примедбу на процену вештака, јер како је њему познато, ново вештачење фарми је требао да одреди ЈП „Srbijagas“. Предузеће „Stаша“ д.о.о. наставља сведок, на састанцима је захтевало званично преузимање дуга за четири фирме и то „Klanica Kosanović“, „Kosanović plus“, „Etno dizjan“ и „Plod produktiva“, а суштина тог преузимања је била у томе да „Stаша“ д.о.о. преузима обавезу да ће исплатити дугове ових предузећа продајом фарме „Агоживу“ а.д., при чему је било потребно да ХИП „Азотара“ д.о.о. која је имала хипотеку првог реда на „Klanica Kosanović“, да дозволи „Stаша“ д.о.о. хипотеку другог реда, тачније да се ХИП „Азотара“ д.о.о. избрише као хипотекарни поверилац првог реда и уместо ње упише фирма „Stаша“ д.о.о. За овим сведок наводи, да је ХИП „Азотара“ д.о.о. такве уговоре потписала, али да није дала брисовницу за хипотеку првог реда, јер уговор о купопродаји фарми није био закључен. те би у том смислу ХИП „Азотара“ д.о.о. дошла у подређен положај, обзиром да би фирма „Stаша“ д.о.о. постала већи дужник, а уједно би имала хипотеку првог реда на фарми, па је зато у ХИП „Азотари“ д.о.о. постојао став да се не потпише уговор о купопродаји, обзиром да хипотека не може бити скинута са постојеће четири фирме. На фармама, како истиче сведок, и даље постоји хипотека првог реда ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је процењена вредност једне од фарми била око 350.000.000,00 динара и то оне фарме које је требала да купи „Stаша“ д.о.о., док је у случају „1. Oktobar“ а.д. цена била нижа, као и да су такве цене стајале у закључку Владе, па због тога није ни постојала потреба да се процењују вредност истих. У односу на фирму „Stаша“ д.о.о. наставља сведок, на одржаним састанцима је био присутан Дивљак као правни заступник ове фирме са још једном женом, да је са овим лицима поред састанака у ЈП „Srbijagas“ било још неколико састанака у ХИП „Азотари“ д.о.о., па пошто уговор није реализован остало је питање ко ће сносити камате, због чега је ХИП „Азотара“ д.о.о. исте зарачунала „Stаша“ д.о.о., и то из разлога што и ЈП „Srbijagas“ зарачунава камату ХИП „Азотари“ д.о.о. на испоручени гас. На састанцима са представницима „Stаше“ д.о.о. наставља сведок, Дивљак је говорио да „Stаша“ д.о.о. није кривац што се купопродајни уговор није реализовао, међутим сведок наглашава да кривица није постојала ни на страни ХИП „Азотаре“ д.о.о. За овим сведок наводи да је „Stаша“ д.о.о., поводом испорученог вештачког ђубрива за „Etno dizajna“ и „Plod produktive“ заједно са каматама, уговором преузела дугове ових фирми, па како исте нису платиле, е ХИП „Азотара“ д.о.о. је зарачунала њихове камате „Stаша“ д.о.о. а које су требале да буду обустављене даном потписивање уговора о продаји фарми. ХИП „Азотара“ д.о.о. наводи сведок, у таквој ситуацији је донела одлуку да пусти менице предузећима „Stаша“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д. иако су постојале хипотеке на тим фармама и то на пун износ њихових дуговања за преузето ђубриво, да се због тога „Stаша“ д.о.о. више пута обраћала ХИП „Азотари“ д.о.о. са циљем да се повуку менице, да је одлуку о пуштању тих меница донео директор, али да му није познато да ли је било повлачења истих, као и да није уобичајено да нико други осим директора доноси такву одлуку, изузев у хитним случајевима када је то могао да уради и финансијски директор ХИП „Азотаре“ д.о.о. али је о томе морао да обавести генералног директора. До доношења новог закључка Владе наставља сведок, урађена је још једна процена од стране вештака везана за вредности фарми, да је лично био присутан на састанку када су се договарали услови око уговора о преузимању дуга, да је „Stаша“ д.о.о. ипак тужила ХИП „Азотара“ д.о.о. До закључења уговора о преузимању дуга са

„Staša“ д.о.о. наставља сведок, дугови свих пет фирми су били појединачно распоређени, и у ХИП „Азотари“ д.о.о. се још увек води дуговање тих пет фирми, да је уговор о преузимању дуга са фирмом „Staša“ д.о.о. закључен када је већ био сачињен уговор о купопродаји фарми, међутим у ХИП „Азотари“ д.о.о. је постојао став да се тек након потписивања тих уговора могло кренути у реализацију скидања хипотеке са фарми које су биле предмет купопродајног уговора између „Agoživa“ д.о.о. и „Staše“ д.о.о., и то све што је ХИП „Азотара“ д.о.о. са фармама које су биле предмет уговора о купопродаји и привредним друштвима чије су биле власништво, ХИП „Азотари“ д.о.о. претходно имала пословни однос у којем су те фирме остале дужне ХИП „Азотари“ д.о.о. па је из тог разлога и постојала сагласност ХИП „Азотаре“ д.о.о. да „Staša“ д.о.о. преузме дугове тих фирми, како би на тај начин ХИП „Азотара“ д.о.о. затворила обавезе према ЈП „Srbijagas“. За овим сведок наводи да је био у ХИП „Азотари“ д.о.о. када су биле пуштене на реализацију менице „Akter Research“ д.о.о., да је повлачење тих меница било на конту договора са „Akter Research“ д.о.о., да постојећем дугу ове фирме приступи још једна фирма, која би била јемац, да је власнику „Akter Research“ д.о.о., дат рок да исплати дуговања, али пошто исти то није учинио, овом предузећу су поново пуштене менице уз налог адвокату ХИП „Азотаре“ д.о.о. да поднесе кривичну пријаву против „Akter Researcha“ д.о.о. ХИП „Азотари“ д.о.о. било је у интересу наставља сведок, да покуша да наплати потраживање од „Akter Research“ д.о.о. па је из тог разлога сваки договор, који би боље осигурао потраживање ХИП „Азотаре“ д.о.о. био прихватљив, због чега су менице и биле повлачене јер се тако фирма пуштала да исплати своје дугове, изузев у случајевима када фирма која се блокира нема некретнине за хипотеку или јемца који би приступио њеном дугу и гарантовао за враћање дуга. Са стране ХИП „Азотаре“ д.о.о. је постојала воља наставља сведок, да се повуку менице за неки разуман рок два до три месеца, како би та фирма исплатила своје дугове, да се стабилизује, па се тиме добијао још један јемац који је гарантовао за дугове, а у супротном би се поново враћале менице, због чега је ова ситуација примењена и на „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. где је у преговорима и повлачењу меница, ХИП „Азотара“ д.о.о. од „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. успела да добије хипотеку на некретнину у Београду, која је на крају пуштена у продају и тиме је наплаћен знатан део дуга „Veterinarskog zavod Zemun“ а.д., Некретнина која је продата наводи сведок, је кућа која је од стране Пореске управе процењена на 3.000.000 евра, међутим приликом реализације хипотеке ХИП „Азотара“ д.о.о. је успела да прода такву кућу за 900.000 евра, чиме је знатно смањила потраживања „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., при чему је остао дуг по основу камата за преко 60.000.000,00 динара. Овај сведок истиче да је учествовао у преговорима са „Veterinarskim zavodom Zemun“ а.д. и да познаје Драгана Ђурића, да је са „Veterinarskim zavodom Zemun“ а.д., ХИП „Азотара“ д.о.о. имала закључених пар протокола у којима је остављен рок за измирење дуга, па је на крају „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. дао хипотеку на некретнину чијом је продајом ХИП „Азотара“ д.о.о. наплатила део дуга, по основу испорученог ђубрива. Та хипотека, наводи сведок је уписана крајем 2012. године, а што се тиче процедуре пуштања меница на наплату, та процедура је увек била иста, што значи да је менице могао да пусти на реализацију финансијски директор ХИП „Азотаре“ д.о.о. о чему је морао да обавести генералног директора, да је поводом пословних односа везаних за купопродају фарми био у контакту са Радосавом Вујачићем као председником Управног одбора, и да је Вујачић био присутан на већини састанака који су били организовани у ЈП „Srbijagas“. На тим састанцима наставља сведок, у принципу није постојала потреба да се донесе посебна одлука како би у том пословном аранжману ХИП „Азотара“ д.о.о. фирми „Staša“ д.о.о. повећала дуговање на конту купопродаје фарми, давањем нових количина ђубрива, као и да му није познато решење Владе од 19.04.2012. године јер је он лично видео закључак Владе, у коме је наведено да се одобрава куповина фарми од стране „Agoživa“ а.д. и да ХИП „Азотара“ д.о.о. означена као неко ко испоруком ђубрива може платити купопродајне цене фарми, и да је такав закључак Владе у ХИП „Азотару“ д.о.о. достављен мејлом. У ХИП „Азотари“ д.о.о. наставља сведок, служба финансија прихвата средства обезбеђења уговора, та служба утврђује сву потребну документацију од поступка формалне исправности меница до постојања ОР обрасца и свега осталог, да је поводом уговора о преузимању дуга са фирмом „Staša“ д.о.о., ХИП „Азотара“ д.о.о. оставила рок од три дана да упише хипотеку, и да других обавеза према овој фирми није било, па тако ни у погледу рока за закључење уговора о купопродаји фарми, јер то све није

зависило од ХИП „Азотаре“ д.о.о., обзиром да је по том уговору „Staša“ д.о.о. требала да буде продавац, ЈП „Srbijagas“ платац – јемац и то преко ХИП „Азотаре“ д.о.о. за дуг који ХИП „Азотара“ д.о.о. има према ЈП „Srbijagas“, а купац је био „Agoživ“ а.д., тако да је у овом послу ХИП „Азотара“ д.о.о. учествовала само преко ЈП „Srbijagas“, да су пре тога „Staša“ д.о.о., „Klanica Kosanović“, „Kosanović plus“, „Plod produktiva“ и „Etno dizajn“, дугovali ХИП „Азотари“ д.о.о. на име исплате купопродајне цене за испоручено ђубриво, и да му није познато да је у предлогу уговора о купопродаји фарми, ХИП „Азотара“ д.о.о. била уговорна страна или не, док уговори о преузимању дуга са „Stašom“ д.о.о., „Klanicom Kosanović“ и другима нису истовремено закључени, јер је претходно требао да се потпише уговор о купопродаји фарми, али упркос томе уговори о преузимању дуга са поменутих фирми су ипак били потписан, због тога што је постојао интерес ХИП „Азотаре“ д.о.о. да „Staša“ д.о.о. преузме обавезе дужника ХИП „Азотаре“ д.о.о. и да их измири, па је у том послу ХИП „Азотара“ д.о.о. као гаранта имала још једну фирму, да му није познато због чега су фирми „Staša“ д.о.о. пре закључења о куповини фарми, испоручиване нове количине ђубрива, да је то учињено јер је постојао закључак Владе у коме је дата сагласност за куповину тих фарми, али да се није рачунало на примедбе директора „Agoživ“ а.д. који је у суштини требао да буде купац тих фарми, јер те фарме нису требале ЈП „Srbijagas“ већ компанији „Agoživ“ а.д. која је била претходно и закупац истих, због чега је на крају и ишао предлог Владе за куповину тих фарми. Овај посао, наставља сведок је за ХИП „Азотару“ д.о.о. уствари компензациони, у којем се исплаћује купопродајна цена фарми путем ђубрива, чиме се гаси део обавеза ХИП „Азотаре“ д.о.о. према ЈП „Srbijagas“, док би обавезе дужника према ХИП „Азотари“ д.о.о. биле намирене или у виду новца или путем хипотека, међутим ХИП „Азотара“ д.о.о. је на крају од ЈП „Srbijagas“, обавештена да је захтев за куповину поменутих фарми био одбачен, односно да му није познато у ком статусу се исти налази. Сведок наводи да је ЈП „Srbijagas“ д.о.о. 100% власник „Agoživ“ а.д., да је према ХИП „Азотари“ д.о.о. ово јавно предузеће већински поверилац, али да је власник ХИП „Азотаре“ д.о.о. са уделом од 68% Агенција за приватизацију код које постоји унапред припремљен план реорганизације ХИП „Азотаре“ д.о.о. по коме би ЈП „Srbijagas“ требао да постане већински власник ХИП „Азотаре“ д.о.о. са уделом од преко 75%, да је такав план усвајан два пута, али је у међувремену поново враћен, да исти још увек није коначан и да сви у ХИП „Азотари“ д.о.о. знају да ЈП „Srbijagas“, треба да постане већински власник ХИП „Азотаре“ д.о.о. Сведок даље наводи да фирма „Staša“ д.о.о. по његовим сазнањима има хипотеку првог реда на фарми, да је постојао захтев Милана Дивљака на састанцима да ХИП „Азотара“ д.о.о. изда брисовну дозволу за хипотеку на бензинској пумпи, али је став правне службе ХИП „Азотаре“ д.о.о. по том питању био негативан, све док не дође до завршетка купопродајног уговора за фарме пилића, као и да по том питању није разговарао са Миланом Дивљаком, иако му се исти жалио да ХИП „Азотара“ д.о.о. није извршила своје обавезе по уговору. Са окривљеним Тихомиром Тришићем како наводи сведок, никада није био у комуникацији нити га познаје, да је пословни однос ХИП „Азотаре“ д.о.о. са „Akter Research“ д.о.о. био пре његовог доласка у ХИП „Азотару“ д.о.о., да се не сећа колико је било дуговање „Akter Research“ д.о.о. према ХИП „Азотари“ д.о.о. и да тај дуг изузев за камате, по другим основана није увећаван, да му није познато због чега ХИП „Азотара“ д.о.о. годину дана по истеку валуте плаћања није блокирала „Akter Research“ д.о.о., и да од генералног директора није добио налог да блокира „Akter Research“ д.о.о. Било је покушаја наставља сведок, да се између ХИП „Азотаре“ и „Akter Research“ д.о.о. закључи уговор о репрограму дуга, и о томе је био обавештен јер је од власника „Akter Research“ д.о.о., ХИП „Азотара“ д.о.о. имала уверавања да ће покушати да измири дуг, да је исти предложио још једну фирму као јемца за основни дуг и менице те фирме. да је тај репрограм прихваћен, и да није сигуран ко је потписао уговор о репрограму дуга, због чега је у случају „Akter Research“ д.о.о. сачекано три или четири месеца са наплатом дуга, као и да је јемац по том уговору била фирма која има сличан назив. Одлуку о репрограму дуга, што иначе није била редовна пракса у ХИП „Азотари“ д.о.о. наводи сведок, доносио је генерални директор или финансијски директор, односно комерцијални директор, ако је та фирма била битна за пословање. Што се тиче захтева – предлога „Akter Research“ д.о.о. за репрограм дуга, сведок изјављује да га није интерсовало шта пише у том захтеву и да је све оно што је било предложено од стране „Akter Research“ д.о.о. уврштено у споразум о репрограму дуга, због чега је тако потписан споразум, без обзира на

преговоре који су вођени валидан, јер су га уговорне стране прихватиле. Сведок наводи, да личних преговора са Тришићем није имао и да је предлог за репрограм дуга „Akter Research“ д.о.о. у ХИП „Азотари“ д.о.о. разматран, односно уобличен под којим условима и за које време ће дуг „Akter Research“ д.о.о. бити пролонгиран, а све како би се том предузећу омогућило да за неко време покуша са исплатом дугова уз новог јемца. Фирми „Akter Research“ д.о.о. пуштене менице на наплату два пута, истиче сведок и то на основу писменог захтева за повлачење меница дужника и налога финансијској служби, да је тако нешто могао да уради генерални или финансијски директор, али и да је такав налог могао да дође од председника Управног одбора, као и да постоји могућност да меница буде пуштена на реализацију и да истог дана буде повучена, да је против „Akter Research“ д.о.о. поднета тужба по којој је поступак окончан.

Сведок Бранко Божанић, у свом исказу наводи да у ХИП „Азотари“ д.о.о. од јануара 2012. године ради на месту заменика директора за опште и правне послове, да је ХИП „Азотара“ д.о.о. у пословном односу са „Akter Research“ д.о.о. покушала да наплати своја потраживања пуштањем меница, да у томе није успела због чега је покренута тужба, да је тај поступак ХИП „Азотара“ д.о.о. добила и да је у току извршни поступак пред Привредним судом у Новом Саду. За овим сведок наводи, да га у пословима заменика директора правне службе ХИП „Азотаре“ замењује Тања Јованић, да га у предметима који се односе на ненаплаћена потраживања ХИП „Азотаре“ д.о.о. од купаца поред адвоката информисе и служба финансија ХИП „Азотаре“ д.о.о., и да је правна служба ХИП „Азотаре“ д.о.о. оперативна служба, која тужи или покреће одговарајуће поступке, да такве одлуке доносе комерцијална и финансијска служба и то након усаглашавања, па тако из поменутих служби се доставља обавештење директору да се одређени купац утужи, након чега правна служба започиње свој део посла у виду прикупљања документације која је неопходна за поступак утужења. У случају купца „Akter Research“ д.о.о. сведок наводи, да се не сећа да ли је у ХИП „Азотари“ д.о.о. потписан споразум о регулисању дужничко поверилачког односа са „Akter Research“ д.о.о. јер тај исти споразум није никада видео, нити му је познат предлог таквог споразума који је послат на е-mail ХИП „Азотаре“ д.о.о. За привредно друштво „1.Октобар“ а.д. сведок наводи, да је Бранка Мијића видео први пут у ХИП „Азотари“ д.о.о., половином 2012. године, када је Мијић дошао са намером да купи ђубриво, да је у том тренутку имао обавезе за претходно испоручено ђубриво од неких 80.000.000,00 динара, и да је постојала уписана хипотека на имовини у Општини Стапар, на неким млиновима, те да је јуна или јула 2012. године од фирме „1.Октобар“ а.д. као средство обезбеђења узета фарма пилића у Ђурђево, и да је на тој фарми правна служба ХИП „Азотаре“ д.о.о. покренула поступак извршења. Правна служба ХИП „Азотаре“ д.о.о. наставља сведок, ни код једног уговора о купопродаји, осим код уговора које је сама иницирала, није учествовала у преговорима са купцима, да се ради о типским уговорима о продаји минералног ђубрива који су део наслеђеног система у ХИП „Азотари“ д.о.о., да се такви уговори нису мењали, изузев у случају постојања извесних ограничења која су уписана у АПР-у, да је у погледу „1.Октобар“ а.д. цео поступак био заснован на некаквом закључку Владе из 2011. године по коме ЈП „Srbijagas“ требао да унесе, односно повећа свој оснивачки капитал, уношењем неколико фарми у „Agroživ“ а.д., да је у исто време ХИП „Азотара“ д.о.о. била дужник ЈП „Srbijagas“, и да наведене фарме су требале да буду купљене од „1.Октобра“ а.д. и фирме „Stаша“ д.о.о., са којима је тај пословни пут требао да се заврши међусобним пребијањем обавеза и потраживања. Сведок наводи, да су на млину Стапар у моменту уписа хипотеке код уговора из 2011. године претходно постојале уписане хипотеке, тако да ХИП „Азотара“ д.о.о. није била хипотекарни поверилац са првенством наплате јер су пре ње били уписани хипотекарни повериоци за дуг од око 50.000.000,00 динара. У 2012. години наставља сведок, код „1.Октобар“ а.д. је постојала уписана хипотека у корист „Нуро Алре Адриа банке“ а.д. или „Banke Intesa“ на фарми у Радојеву, што је био разлог да се Бранку Мијићу од стране ХИП „Азотаре“ д.о.о. одобри испорука ђубрива, како би уписана хипотека од наведене банке била брисана, а остала само хипотека ХИП „Азотаре“ д.о.о. У доношењу те одлуке је учествовао наставља сведок, али не може да се сети на који износ је ХИП „Азотара“ д.о.о. уписала хипотеку на имовини „1.Октобар“ а.д. односно да ли је у питању фарма Радојево или фарма Ђурђево, јер се правна служба не бави таквим стварима, и да је тако уписана хипотека обухватала целокупно потраживање које је ХИП „Азотара“ д.о.о. имала према овом

привредном друштву. У конкретном случају наставља сведок, ХИП „Азотара“ д.о.о. није вршила процену непокретности, јер су те непокретности биле процењиване од стране ЈП „Srbijagas“ или од стране суда у неком поступку, и да је о тим проценама је био упознат финансијски директор Миљан Ђуровић, а из ЈП „Srbijagas“ Јелена Ступар, директор ХИП „Азотаре“ д.о.о. Пејчић, и то због тога што је по самој структури посла финансијски директор морао бити упознат са садржином тог пословног односа, при чему је процену непокретности тражила правна служба, па тако по сазнању сведока постоје једна или две процене од стране судског вештака, међутим цео поступак уноса фарми ЈП „Srbijagas“ у „Agroživ“ а.д. није реализован. Што се тиче наплате потраживања од „Gradske pekare“ а.д. и „1.Oktobar“ а.д. сведок наводи, да је крајем 2011. године у време када је заступник ХИП „Азотаре“ д.о.о. био Радосав Вујачић, донета одлука да се обустави наплата по меницама и хипотекама због чега је у неколико наврата указивао да постоје нереализоване хипотеке „Gradske pekare“ а.д. и „1.Oktobar“ а.д., па је у том смислу донета одлука да се све то не дира док Влада не донесе закључак да ли ће и на који начин ЈП „Srbijagas“ унети фарме у „Agroživ“ а.д., да је на поменуте хипотеке указивао директору ХИП „Азотаре“ д.о.о. и заменику директора Горану Пејчићу, да није присуствовао састанцима који су одржани у ЈП „Srbijagas“ јер је на истима био присутан председник Управног одбора и привремени заступник капитала ХИП „Азотаре“ д.о.о. Радосав Вујачић, Јелена Ступар из ЈП „Srbijagas“ д.о.о. и заступници „Stasa“ д.о.о. и „1.Oktobar“ а.д., да би о тим пословима могао више да зна комерцијални директор Владо Крковић, и да је Бранка Мијића први пут видео у ХИП „Азотари“ д.о.о. у јуну или јулу 2012. године непосредно пре закључења уговора. Разлог због чега су се састанци одржавали у ЈП „Srbijagas“, наставља сведок јесте што је Радосав Вујачић, као председник Управног одбора ХИП „Азотаре“ д.о.о., био и заменик директора у ЈП „Srbijagas“, да он лично није добио налог да покрене хипотеке у односу на „Stasa“ д.о.о. и „1.Oktobar“ а.д. и да је такав налог једино могао да добије од директора ХИП „Азотаре“ д.о.о., док је поводом ових фирми комуникацију одржавао са Владом Крковићем и Јеленом Ступар, којој је достављана документација. Тим поводом наводи сведок, тадашњи финансијски директор ХИП „Азотаре“ д.о.о. саопштио је да се тај посао коректан за ХИП „Азотару“ д.о.о., као и да му није позната садржина пословног односа ХИП „Азотаре“ д.о.о., „1.Oktobar“ а.д. и „Gradske pekare“ а.д., да је био упознат са оним што се дешавало са „Klanicom Kosanović“ и „Stasa“ д.о.о., док су му документи за „1.Oktobar“ а.д. и „Gradska pekara“ а.д. достављани од стране комерцијалног директора односно Владе Крковића. Сведок истиче да није био на састанку у ЈП „Srbijagas“ који се одржао дана 24.04.2012. године, да никада у животу није видео директора „Agroživ“ а.д., адвоката Глишића, при чему ХИП „Азотара“ д.о.о. у односу на „1.Oktobar“ а.д. и фирму „Stasa“ д.о.о. није припремала уговор, да о том послу није разговарао са Радосавом Вујачићем. Што се тиче привредног друштва „Stasa“ д.о.о. сведок напомиње, да је ова фирма преузела обавезе за „Etno dizajn“, „Plod produktivu“, „Klanicu Kosanović“ и „Kosanović plus“, да је за своје обавезе „Stasa“ д.о.о. већ имала уписану хипотеку у 2010.- тој или 2011. години, и да је дуговање ових фирми преузела у 2012. години. По тим уговорима наставља сведок, „Stasa“ д.о.о. је преузела обавезе „Klanice Kosanović“ и „Kosanović plus“ због чега је потписан уговор, међутим проблем је настао код уписа хипотеке, јер је Служба за катастар непокретности тражила доставу података везану за промену законског заступника, и да је такво преузимање дуга на крају финансијски било затворено, иако „Agroživ“ а.д. није реализовао посао са ЈП „Srbijagas“. Уговори који су тим поводом били потписани наставља сведок, у ХИП „Азотару“ д.о.о. су стигли из ЈП „Srbijagas“, да су били неколико пута усаглашавани и мисли да је Јелена Ступар из ЈП „Srbijagas“ елементе уговора слала Влади Крковићу, да су уговори који се односе на „Stasa“ д.о.о. „Klanicu Kosanović“ и „Kosanović plus“, закључени у 2012.-тој години, али да се не сећа да ли је са привредним друштвом „Stasa“ д.о.о. закључен нови уговор о продаји ђубрива. Привредно друштво „Stasa“ д.о.о. наводи сведок, у више наврата се бунило, јер није имало код себе уговор о преузимању дуга, јер је поводом тих уговора на „Stasa“ д.о.о. требала да пређе нека имовина „Klanice Kosanović“, да је због тога избио неки проблем, међутим финансијска служба ХИП „Азотаре“ д.о.о. је ипак пустила менице „Stasa“ д.о.о. на реализацију, и да у овој случају постоји поступак који се води пред надлежним судом по тужби „Stasa“ д.о.о. против ХИП „Азотаре“ д.о.о. који је у току. Сведок истиче да је у ХИП „Азотара“ д.о.о. поред Тајјане Пилиповић, током 2012. године везано за поменути проблем долазио и Бранко, чијег се презимена не сећа, Косановићи, док се у 2013.

години појавио и Милан Дивљак, да је правна служба ХИП „Азотаре“ д.о.о. поступала по налогу због чега је и уписала хипотеке, и да га је у вези тог пословног односа звао правник „Stаша“ д.о.о. Бранко који га је убеђивао да то може да се реши на нивоу „Stаша“ д.о.о. и ХИП „Азотара“ д.о.о., те да „Stаша“ д.о.о. никада није нудила било који други начин на који би се решио овај проблем, односно извршила наплата њиховог дуга. За овим сведок наводи, да је суштина целокупног правног посла била у томе да се раскине уговор закључен између „Klanice Kosanović“, „Kosanović plus“, „Stаша“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о., како би „Stаша“ д.о.о. добила брисовницу од ХИП „Азотара“ д.о.о. међутим правна служба ХИП „Азотара“ д.о.о., без одлуке генералног директора ХИП „Азотаре“ д.о.о. није могла издати брисовницу „Stаша“ д.о.о. Сведок појашњава, да је Милан Дивљак долазио више пута у ХИП „Азотару“ д.о.о., и да је са истим био присутан на два састанка, да је први одржан поводом пуштања на реализацију меница „Stаша“ д.о.о., иако су пре тога биле уписане хипотеке, да на том састанку није постигнут договор, да је суштина састанка била у томе да ХИП „Азотара“ д.о.о. није желела да раскине уговоре, јер би у том случају била оштећена, и да се не сећа да ли је уговор о преузимању дуга достављен „Stаша“ д.о.о. нити су му познати разлози због чега то није учињено. Као и на првом, тако и на другом одржаном састанку наставља сведок, питање је било пуштање меница „Stаша“ д.о.о. које су се односиле на преузимање дуга „Kosanović plus“ и „Klanice Kosanović“ јер „Stаша“ д.о.о. тај дуг није хтела да призна као свој, да су поводом тога Милан Дивљак и Татјана Пилиповић имали разговоре са Миљаном Буровићем и директором Гораном Пејчићем. Што се тиче „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. сведок наводи да је 2010. и 2011. године ово друштво куповало ђубриво из ХИП „Азотара“ д.о.о., односно да је био преузималац обавезе других привредних друштава по основу куповине ђубрива, да су дуговања овог привредног друштва око 150.000.000,00 динара и да је више пута покушана наплата тог потраживања од стране ХИП „Азотаре“ д.о.о., при чему су једино средство обезбеђења плаћања биле менице, да таква наплата није дала резултате због чега је „Veterinarski zavoda Zemun“ а.д. понудио да се упише хипотека на стамбеном објекту који се налази преко пута стадиона ФК „Партизан“ што је и учињено. Због тога је са „Veterinarskim zavodom Zemun“ а.д. наставља сведок, закључен протокол којим је дужнику остављена могућност да обавезе измири у ратама, па како ни у том поступку „Veterinarski zavoda Zemun“ а.д. није измирио своје обавезе, приступило се хипотекарној продаји непокретности, на основу чега је приступљено куповини и преузимању непокретности од стране хипотекарног повериоца закључењем уговора са самим собом, што је био основ да ХИП „Азотара“ д.о.о. поднесе захтев за укњижбу. Захтев је поднет у новембру 2013. године наставља сведок, али по истом није поступљено јер је у међувремену пред другу аукцијску продају, „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. тужио ХИП „Азотару“ д.о.о. и тражио поништај уписа хипотеке, да је ХИП „Азотара“ д.о.о. обавестила суд и стечајног дужника односно „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. о радњама које је преузела у циљу наплате својих потраживања, међутим у тужби коју је поднео против ХИП „Азотара“ д.о.о., „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. је спорио висину хипотеке односно процену непокретности, тако да у овом случају ХИП „Азотара“ д.о.о. ипак није у целини наплатила потраживање „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. већ само део дуга. Сведок Божанић наводи, да је био присутан на састанку у ХИП „Азотара“ д.о.о., на коме је био присуствовао и Драган Ђурић, да је тај састанак одржан поводом споразума о регулисању дужничко поверилачког односа, али да о том састанку и темама које су биле разматране не зна много јер је стигао тек пред крај. Сведок истиче, да није видео уговор који је закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „Akter Research“ д.о.о., па због тога не може да се изјасни да ли је у питању типски уговор, да је меница била уобичајено средство обезбеђења потраживања све до 2011. године, а од тог периода поред меница уговоре ХИП „Азотаре“ д.о.о. су пратиле и хипотеке, као и да правна служба ХИП „Азотара“ д.о.о. није могла поднети тужбу на своју руку јер је предлог за утужење неког купца у правну службу долазио од стране директора ХИП „Азотаре“ д.о.о. и да је у случају „Akter Research“ д.о.о. у току извршни поступак. Што се тиче привредног друштва „Stаша“ д.о.о. сведок наводи, да основни дуг овог друштва садржи не само ђубриво које је „Stаша“ д.о.о. набавила од ХИП „Азотаре“ д.о.о. већ и дуг за обавезе које је „Stаша“ д.о.о. преузела за „Plod produktivu“ и „Etno dizajn“ те за „Kosanović plus“ и „Klanica Kosanović“, да су средства обезбеђења по тим уговорима требала да буду уписане хипотеке, али није сигуран да ли је реч о две уписане хипотеке, обзиром да је требала да постоји једна

хипотека која је уписана на имовини привредног друштва „Stasha“ д.о.о. као директног купца ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о. а друга за обавезе које „Stasha“ д.о.о. преузела по основу закључених уговора о преузимању дуга, и да тужбом „Stasha“ д.о.о. против ХИП „Азотаре“ д.о.о. није тражен раскид уговора о преузимању дуга, већ утврђивање ништавости менице или ништавости покретања поступка принудне наплате у висини спорне менице. Сведоку како даље наводи, није познато на коју вредност је уписана хипотека по уговорима из јуна или јула 2012. године, и да ХИП „Азотара“ д.о.о. није извршила наплату потраживања фирме „Stasha“ д.о.о., активирањем хипотека на имовини тог друштва јер правна служба и он као директор нису добили такав налог. Упитан шта правна служба ХИП „Азотаре“ д.о.о. парафирана на уговор о купопродаји ђубрива сведок наводи, да правна служба сагледава све елементе таквог уговора, у смислу да ли је уговорена цена, количина и да ли такав уговор поседује све елементе за један уговорни однос, као и поводом уговорене надлежности. Сведок Божанић истиче, да не зна шта пише у закључку Владе, али да му је познато да је настао проблем око уноса фарми на релацији ЈП „Srbijagas“ и „Agroživ“ а.д, због чега тај посао није реализован, као и да му није познато да ли је било који документ у овом правном поступку био фалсификован, нити да је правна служба за потребе директора и заменика директора ХИП „Азотаре“ д.о.о. сачињавала извештаје у којима су наведене све хипотеке и сви пословни односи које је ХИП „Азотара“ д.о.о. имала поводом закључених уговора. У случају „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. сведок напомиње да је ова фирма два пута тужила ХИП „Азотара“ д.о.о. и то тужбом у којој је тражна ништавност уписа хипотеке, да је по тој тужби спор окончан у корист ХИП „Азотаре“ д.о.о., док је тужбом из фебруара 2014. године „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. тражио ништавост уговора по којем ХИП „Азотара“ д.о.о. у својству купца а потом и у својству продавца, закључује уговор о купопродаји непокретности, да је тај поступак још увек у току, и да је основ подношења ове тужбе практично процењена вредност хипотеке на непокретности коју је „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. дао као залог за преузету робу.

Сведок Горан Пејчић, у свом исказу наводи да је од 03. маја 2012. године директор ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је привредна друштва „Stasha“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д. затекао у ХИП „Азотари“ д.о.о. као фирме које су укључене у поступак продаје својих фарми по захтеву „Agroživ“ а.д. у коме је од већинског власника ЈП „Srbijagas“ тражио да откупи фарме, да је због тога Управни или Надзорни одбор ЈП „Srbijagas“ донео одлуку којом прихвата захтев „Agroživ“ а.д. и да је такву одлуку послао на сагласност Влади Републике Србије. Решење за тај правни посао наставља сведок, било је дефинисано да се вредност фарми плати компензацијом преко ХИП „Азотара“ д.о.о., која је у том моменту дуговала ЈП „Srbijagas“ за испоручени гас. У преговорима око купопродаје фарми наводи сведок, нико из ХИП „Азотаре“ д.о.о. није учествовао, јер ХИП „Азотара“ д.о.о. није ни била предвиђена као купац фарми, већ само у делу у којем за купопродајну цену фарми треба да испоручи ђубриво, међутим приликом реализације тог посла, директор „Agroživ“ а.д. је истакао техничке примедбе на предложен уговор, због чега је „Agroživ“ а.д. од ЈП „Srbijagas“ тражио да поднесе нови захтев Влади, по којем би ЈП „Srbijaga“ био директни купац поменутих фарми, чиме би повећао оснивачки улог у „Agroživ“ а.д. Од 2012. до 2014. године наставља сведок, промењена је пословна политика ХИП „Азотаре“ д.о.о. због чега сада купци робе исту могу добити након извршених авансних уплата или издате банкарске гаранције. Што се тиче састанка који је одржан у ЈП „Srbijagas“ сведок наводи, да је на том састанку био присутан и да му је позната техничка природа целокупног посла који је требао да се заврши између ЈП „Srbijagas“, „Agroživ“ а.д. и других привредних друштава који су у тај посао били укључени, да су на том састанку били присутни стручни људи из ЈП „Srbijagas“, „Agroživ“ а.д. док је испред ХИП „Азотаре“ д.о.о. био присутан и Миљан Ђуровић, као и Бранко Божанић, да је поводом таквог уговора ХИП „Азотара“ д.о.о. била у обавези да испоручи ђубриво на основу уговорене купопродајне цене, тачније онолико колико су вределе фарме и за колико су исте продате, да тачан износ не може да прецизира, и да је за привредна друштва „Stasha“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д. ХИП „Азотара“ д.о.о. испоручивала ђубриво и у 2009. и 2010. години. Сведок наводи, да су након одржаног састанка сачињени уговори, да је по тим уговорима ХИП „Азотара“ д.о.о. била у обавези да испоручи ђубриво „Stasha“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д. и да је састанак у ЈП „Srbijagas“ организован у првој или другој половини јуна, међутим не сећа се да ли је ХИП „Азотара“ д.о.о. пре или након потписивања

уговор о купопродаји фарми испоручила ђубриво за „1.Oktobar“ а.д и „Staša“ д.о.о. да то у суштини и није важно јер је за тако нешто постојао предуслов који се налазио у решењу Владе Републике Србије. Сведок даље наводи, да је видео одлуку Владе којом се одобрава куповина фарми ЈП „Srbijagas“ и да зна да је у тој одлуци наведено да ће купопродајну цену фарми ХИП „Азотара“ д.о.о. исплатити у складу са захтевом ЈП „Srbijagas“. На састанку који је био организован у ЈП „Srbijagas“ д.о.о. испред компаније „Agroživ“ а.д био је присутан директор са својим сарадницима, да је том приликом имао примедбе на текст уговора, које су на крају прихватили адвокати „1.Oktobra“ а.д и „Staša“ д.о.о., а затим је остављен рок да се по тим примедбама исправе одредбе уговора. Што се тиче уговора о преузимању дуга „Staša“ д.о.о. за привредно друштво „Klanica Kosanović“ сведок наводи, да је тај уговор био услов како би дошло до реализације, односно до потписивања уговора о купопродаји фарми, јер би ХИП „Азотара“ д.о.о. наплатила своје потраживање које би имала према привредним друштвима „1.Oktobar“ а.д, „Staša“ д.о.о., и „Klanica Kosanović“, и тиме фактички смањила своје дуговање ЈП „Srbijagas“. Сведок наводи да он није водио преговоре са овим привредним друштвима око закључења уговора о преузимању дуга, да је те уговоре потписао и да су ти уговори требали да ступе на правну снагу моментом реализације уговора о куповини фарми, да у уговорима о преузимању дуга није био предвиђен одложени рок плаћања и да се у књиговодству ХИП „Азотаре“ д.о.о. такви уговори још увек воде, те да је поводом тог правног посла „Staša“ д.о.о. тужила ХИП „Азотару“ д.о.о., којој је ипак било у интересу, да до одлуке суда не изгуби ниједну хипотеку коју има уписану на имовини привредних друштава као преузимаоца дуга. Од фирме „Staše“ д.о.о. наставља сведок није нуђен неки други начин за измиривање дугова, да је разлог због чега ХИП „Азотара“ д.о.о. није ослободила „Staša“ д.о.о. дуга јесте управо то што би ХИП „Азотара“ д.о.о. остала без иједне хипотеке као залог, и да му није познато где су уговори о преузимању дуга потписани, али оставља могућност да су исти били потписани у ХИП „Азотари“ д.о.о. Након што су сведоку предочени уговор између ХИП „Азотаре“ д.о.о., „Klanice Kosanović“ и привредног друштва „Staša“ д.о.о., и уговор о преузимању дуга између ХИП „Азотаре“ д.о.о., „Klanice Kosanović“, „Kosanović plusa“ и „Staša“ д.о.о., сведок наводи да су то „Азотарини“ уговори, односно да су рађени у ХИП „Азотари“ д.о.о. јер су идентични по форми, да је тачно наведен датум 29.06.2012. године, јер је то био дан када је одржан састанак у ЈП „Srbijagas“, да су такви уговори потписани по процедурама из ХИП „Азотаре“ д.о.о. и да је потпуно небитно ко је био присутан када су такви уговори потписивани, јер постоји чињеница да су уговори заведени у ХИП „Азотари“ д.о.о. јер у супротном нико од привредних друштава који су наведени у уговорима, не би могао да дође у позицију да тргује са ХИП „Азотаром“ д.о.о. обзиром да није постојао основ за такву трговину, а основ је био захтев за куповину фарми за „Agroživ“ а.д. Сведок даље наводи, да је видео одлуку Управног одбора ЈП „Srbijagas“ од 28. децембра 2011. године, решење Владе Републике Србије од 19. априла 2012. године, као и другу одлуку Управног одбора ЈП „Srbijagas“ од 20.11.2012. године. Што се тиче друштва „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. наставља сведок, ова фирма је била дужна ХИП „Азотари“ д.о.о. из ранијег периода, да је ХИП „Азотара“ д.о.о. у неколико наврата покушала да наплати своја потраживања, и да је по том питању одржано више састанака са циљем проналаска решење на који начин би „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. измирио обавезе према ХИП „Азотари“ д.о.о. или на други начин обезбедио потраживање ХИП „Азотаре“ д.о.о., и да је резултат свих преговора, споразум који је потписао „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. на који начин је омогућио да се на његовој непокретности упише хипотека, па пошто се у међувремену „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. није придржавао одредаба из тог споразума, ХИП „Азотара“ д.о.о. је буквално дошла у посед зграде на којој је била уписана хипотека првог реда. По проценама Управе прихода вредност зграде коју је „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. дао као залог за робу ХИП „Азотаре“ д.о.о. износила је око 3.000.000 евра, да је поред наведене хипотеке, „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. дао и менице као средство обезбеђења, да је по тим меницама ХИП „Азотара“ д.о.о. покушала наплату, али да у томе није успела, као и да је тачно да је ХИП „Азотара“ д.о.о. повукла менице, обзиром да је то био једини начин да се сачини споразум са „Veterinarskim zavodom Zemun“ а.д. У супротном наставља сведок, односно да је ХИП „Азотара“ д.о.о. даље држала у даљој блокади „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. до овог посла не би ни дошло, па је у том погледу „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. пружена шанса да у кратком року по репрограму измири своја дуговања према ХИП „Азотари“ д.о.о. Што се тиче процене коју је

Пореска управа дала за зграду „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. сведок наводи, да је та процена дата приликом куповине зграде од стране „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. У односу на „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. сведок наводи, да је власник ових фирми тражио да се изврши кратак репрограм дуговања ових фирми према ХИП „Азотари“ д.о.о. након блокаде, да је предложио споразум по којем су ове фирме требале да измире целокупан дуг према ХИП „Азотари“ д.о.о. и да је као додатну гаранцију дао менице фирме „Akter Media Group“ д.о.о., због чега је након потписаног споразума о репрограму дуга, скинута блокада са „Akter Research“ д.о.о. тачније повучена меница како би се ова фирма ослободила да слободно послује, да би у новембру месецу 2013. године та иста фирма била поново блокирана. Предлог споразума наставља сведок, стигао је на е-mail ХИП „Азотаре“ д.о.о., да је такав предлог након усаглашавања прихваћен односно потписан, али како исти споразум није реализован извршена је поновна блокада „Akter Research“ д.о.о. Стручне службе ХИП „Азотаре“ д.о.о. како даље наводи сведок, имале су апсолутно право да комуницирају са дужником, и да до маја месеца 2012. године када је постао директор ХИП „Азотаре“, одлуку о повлачењу менице могао да донесе председник Управног одбора, а након тога директор ХИП „Азотаре“ д.о.о. и финансијски директор уз консултацију и одобрење директора ХИП „Азотаре“ д.о.о. Менице дужнику наставља сведок, могле су бити повучене само ако нуди повољније осигурање за своје дугове према ХИП „Азотари“ д.о.о. Фирма „Akter Research“ д.о.о. наводи сведок, иницијално је састављала споразум о репрограму дуга, да је поводом таквог предлога „Akter Research“ д.о.о. извршена консултације са финансијском и правном службом у ХИП „Азотари“ д.о.о., да је купац ђубрива уз постојеће понудио менице још једне фирме, и да је то био разлог због чега је са дужником био закључен споразум, јер је по основном уговору „Akter Research“ д.о.о. као једино средство обезбеђења имао дате менице, и да му није било познато о којој висини дуга се ради у случају „Akter Research“ д.о.о., те да по његовим сазнањима ХИП „Азотара“ д.о.о. није тужила „Akter Research“ д.о.о. Правна служба ХИП „Азотаре“ д.о.о. наставља сведок, има потпуна овлашћења да предузме све потребне правне радње, које би довеле до тога да неки предмет не застари, односно да поднесе тужбу против купца, да су генерално пуномоћје за тако нешто поседовали адвокати који раде за ХИП „Азотару“ д.о.о., и да му није познато да ли је ХИП „Азотара“ д.о.о. поднела предлог за извршење против „Akter Research“ д.о.о. Што се тиче зграде „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., на којој је у корист ХИП „Азотаре“ д.о.о. уписана хипотека, сведок наводи да се та зграда сада налази у власништву ХИП „Азотаре“ и да приликом реализације хипотеке није видео основни уговор нити било који други уговор, већ су тај посао одрађивале стручне службе ХИП „Азотаре“ д.о.о. које су сачињавале извештаје, и све што је било неопходно за реализацију таквог посла. Сведок наводи да је одлуке доносио након сагледавања, консултација са свим одговорним лицима у ХИП „Азотари“ д.о.о., па тако и оне одлуке које су се односиле на прихватање неког предлога споразума или не, те да ХИП „Азотара“ д.о.о. сваком купцу продаје ђубриво по систему „incoterms“-а, и да му због тога није познато где заврша такво ђубриво. Што се тиче власника и одговорних лица „Staša“ д.о.о. и „1.Октобар“ а.д. сведок наводи, да се са тим лицима упознао у канцеларији Раше Вујачића, да је тада разговарано о томе да се реализује куповина фарми за „Агрожив“ а.д. и да ти разговори нису били толико убедљиви у смислу да ће такав правни посао бити завршен. За овим сведок Пејчић наводи, да се поводом уговора о преузимању дуга „Staša“ д.о.о. од „Klanice Kosanović“ и „Kosanović plus“, чекало да се реализује уговор о продаји фарми, односно да се исти потпише, јер је уговор о преузимању дуга чекао да се потпише основни уговор, тачније уговор о купопродаји фарме, да он није учествовао у преговорима који су везани за уговор о преузимању дуга „Staše“ д.о.о., „Klanice Kosanović“ и „Kosanović plus“ нити је учествовао поводом брисања хипотеке, јер тада није био директор ХИП „Азотаре“ д.о.о. Тај уговор је прочитао, наставља сведок, међутим ниједна уговорна одредба не указује нити је указивала да ће постојати проблем, да са Радосавом Вујачићем није разговарао на тему шта ће бити са претходно испорученим ђубривом за „Staša“ д.о.о. јер се очекивала реализација уговора о куповини фарми ЈП „Srbijagas“ и „Агрожив“ а.д. Што се тиче хипотека које су пратиле уговоре о преузимању дуга, сведок наводи да му није познато која је вредност хипотека на непокретностима тачније на фармама. У односу на „Akter Research“ д.о.о. сведок наводи да је након добијања предлога о измирењу обавеза од стране „Akter Research“ д.о.о. и да је овој фирми ХИП „Азотара“ д.о.о. доставила споразум о измирењу обавеза, који је на крају потписан, да је предлог таквог

споразума сачињен у правној служби ХИП „Азотаре“ д.о.о. у сарадњи са финансијском службом. У односу на протокол који је сачињен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. сведок наводи, да је протокол направљен након давања заложне изјаве Алексић Милојице, да је исти достављен „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. на потпис, који је то и учинио, јер је то било правило по коме је прво дужник потписвао уговоре или протоколе, а након тога ХИП „Азотара“ д.о.о. као поверилац, али да су постојале ситуације када су уговори или протоколи потписивани истовремено, тачније у присуству дужника и повериоца. У пословном односу ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. сведок наводи, да су процене вредности непокретности која је дата у хипотеку биле извршене, да је цео поступак преноса власништва са „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. на ХИП „Азотару“ д.о.о. радила правна служба и адвокат Вујић, и да је то учињено по његовом налогу као генералног директора ХИП „Азотаре“ д.о.о., као и да хипотеке које су дате као средство обезбеђења наплате још увек постоје на згради, док се у књиговодству ХИП „Азотаре“ д.о.о. још увек води дуг „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., иако је поменута хипотека реализована.

Сведок Дарко Симић, у свом исказу наводи да је у ХИП „Азотари“ д.о.о. запослен на месту руководиоца службе продаје, да је уговор са „Akter Researchom“ д.о.о. направљен у служби продаје ХИП „Азотаре“ д.о.о. по налогу директора, коме је и достављен на потпис, да је у ХИП „Азотари“ д.о.о. комерцијални директор био Владо Крковић, а заменик директора Михаило Грујић, да се не сећа по чијем налогу од ових директора је такав уговор сачињен, и да је са реализацијом тог уговора испорука ђубрива започела у 11. или 12. месецу. Испорука ђубрива по наведеном уговору наставља сведок, ишла је на захтев купца који је диктирао начин отпреме, док је реализацију тог уговора пратио Миша Слијепчевић, због чега му није познато начин плаћања обавеза купца и да ли је извршена наплата обавеза, јер је наплату тог уговора пратила служба финансија. Овај уговор по сећању сведока, сачинио је највероватније Миша Слијепчевић, да није проверавао садржину тог уговора, да је поред меница по уговору са „Akter Research“ д.о.о. као средство обезбеђења постојао и солидарни дужник „Akter Media Group“ д.о.о. Налог за прављења другог уговора са „Akter Research“ д.о.о. од 30.12.2010. године наставља сведок, добио је од комерцијалног директора, али оставља могућност да је такав налог добио и од другог директора, те да је том приликом у његову канцеларију дошао Тришић, са намером да потпише уговор, да је тај уговор куцао колега Слијепчевић, и да је у разговору са Тришићем уговорио услове, количине. Тада је наводи сведок, сазнао да се „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. баве интернет презентацијама, због чега је упитао Тришића да ли може да помогне односно да његове фирме направе сајт ХИП „Азотари“ д.о.о., на шта је овај пристао, због чега је у уговор и стављено да ће фирме Тришића, без трошкова израдити сајт, што је и учињено. Том приликом наставља сведок, није договорен начин плаћања, јер је за тако нешто добијао инструкције од директора Крковића или директора Грујића, оставља могућност да је то био и Вељко Радојевић, као и да непосредну комуникацију поводом тог уговора није водио са Радосавом Вујачићем. За одредбу уговора везану за интернет презентацију и израду сајта ХИП „Азотаре“ д.о.о. сведок наводи, да никога од претпостављених није консултовао, али да претпоставља да је на тај члан уговора скренуо пажњу Влади Крковићу, те да је по том уговору, ђубриво испоручено купцу односно фирми Тихомира Тришића почетком фебруара 2011. године, као и да не зна да ли су извршена плаћања преузетих обавеза од стране купца. Сведок даље наводи да се не сећа да ли је у односу поменута два уговора било нешто специфично, да су опомене послате „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о., и да му није познато да ли су овим фирмама пуштене менице на наплату, јер је то радила служба финансија ХИП „Азотаре“ д.о.о. Са фирмом „Staša“ д.о.о. наставља сведок, закључено је укупно 7 уговора о продаји минералног ђубрива, први је направљен 27.04.2010. године и као обезбеђење су уговорене четири менице и хипотека на некретнинама, и да је тај уговор реализован. Што се тиче провере солвентности привредног друштва „Staša“ д.о.о. сведок наводи, да таква провера није извршена, да је након првог по налогу директора сачинио и други уговор са овом фирмом, у 6. месецу 2010. године, а потом и анекс уговора за 400 тона ђубрива, да је по том уговору било договорено да се плаћање врши у три рате, док је за први уговор рок за плаћање био 30. октобар, док је обавеза исплате ПДВ морала бити извршена до 8. маја, као и да је по другом уговору са фирмом „Staša“ д.о.о. било

измене само у погледу количине која је повећана за 100 тона. Након тога наставља сведок, приступило се прављењу трећег уговора, иако је постојало обавештење финансијске службе о дугу „Stasha“ д.о.о., међутим добијен је налог да се направи трећи уговор на 1000 тона, који је потом анексиран на 1096 тона, где су рокови плаћања за трећи и четврти уговор остали за октобар, новембар и децембар, док је роба била пре тога испоручена. Сведок понавља, да је приликом сачињавања трећег и четвртог уговора односно анекса уговора, постојао извештај финансија ХИП „Азотаре“ д.о.о. да купац претходно дугује за испоручене обавезе, да је такав извештај финансијске службе достављен и директору. У ХИП „Азотару“ д.о.о. наставља сведок, долазио је Милан Дивљак власник „Stasha“ д.о.о. са којим су у 2010. години направљена још два уговора, по којима је роба испоручена до 30.03.2010. године, да је у тој години сачињен и уговор по којем је за „Stasha“ д.о.о. испоручено 2000 тона ђубрива „SAN“, а након тога и анекс уговора од 19. новембра 2010. године на 2792 тоне ђубрива „KAN“, да је по овим уговорима роба испоручена односно купцу је дат власнички лист за 1500 тона, међутим дана 21.01.2011. године, служба продаје је сачинила извештај односно обавештење да се због неплаћања отказује даља отпрема робе купцу „Stasha“ д.о.о., коме није испоручено 178 тона ђубрива, па како је та роба била фактурисана, купцу је издато књижно одобрење на 178 тона са којима је у ствари био задужен. Издавањем власничког листа наставља сведок, роба је за купца фактички резервисана и стоји на складишту ХИП „Азотаре“ д.о.о., и то је заправо документ да је купац власник робе, док диспозиција значи да купац по уговору отпрема робу. Фирми „Stasha“ д.о.о. наставља сведок Симић, служба продаје ХИП „Азотаре“ д.о.о. слала је опомене за измирење дуга, након чега је 25. јануара 2012. године добијен налог да се направи још један уговор за ову фирму и то за 300 тона ђубрива, иако је дана 21. јануара 2011. године обустављена продаја 178 тона ђубрива фирми „Stasha“ д.о.о. Сведок наводи, да му није познато од кога је добио налог да направи такав уговор, може да претпоставља да је реч о Влади Крковићу или Миљану Ђуровићу, али да не може да тврди, да је по том уговору до 13. фебруара испоручено 300 тона „Stasha“ д.о.о., а након тога је добио нови налог за прављење уговора, по које се фирми „Stasha“ д.о.о. испоручује 1700 тона ђубрива. Сведоку како даље наводи, није познато да ли је било плаћања по претходним уговорима са „Stasha“ д.о.о., и шта је обезбеђивало дуговање ове фирме, па је и поред тога направљен нови уговор са том фирмом на 1700 тона ђубрива дана 6.6.2012. године, који је анексиран за још 200 тона ђубрива, јер му је саопштено да такав уговор направи у висини од 80.000.000,00 динара. Сведок истиче да је по том уговору једно време била заустављена испорука ђубрива, али је у међувремену дошао налог да се иста настави, тако да је свих 2200 тона ђубрива испоручено фирми „Stasha“ д.о.о. Сведок Симић наводи, да му није познато колико је ђубрива испоручено фирми „Stasha“ д.о.о., иако је његова служба правила седмичне извештаје о испоруци ђубрива свим купцима ХИП „Азотаре“ д.о.о. и исте достављала директорима. Што се тиче привредних друштава „Klanica Kosanović“, „Kosanović plus“, „Etno dizajn“ и „Plod produktiva“ сведок наводи, да је целокупно дуговање ових предузећа преузела „Stasha“ д.о.о., да је основне уговоре са поменутиим предузећима сачињавала служба продаје, као и да је сигуран да је ова служба сачинила и уговоре о преузимању дуга. У уговорима о преузимању дуга наставља сведок, биле су предвиђене хипотеке, да не зна да ли је било брисања таквих хипотека, јер служба у којој ради није била овлашћена за тај посао, нити је такве хипотеке уговорила. Сведок истиче, да уговор о преузимању дуга од 29.06.2012. године између ХИП „Азотара“ д.о.о., „Plod produktiva“ и „Stasha“ д.о.о. није сачинила служба продаје, и да се овај уговор не налази у служби продаје. За овим сведок наводи, да пре закључења уговора у јануару 2012. године, није добио е-mail на своју адресу у ХИП „Азотари“ д.о.о. и након предочавања е-mail од 14.06.2012. године, изјави да такав е-mail није добио, и да му није познато да ли је поводом уговора о преузимању дуга са фирмама „Kosanović plus“, „Klanica Kosanović“, „Etno dizajn“ и „Plod produktiva“ било шта плаћено и у ком износу. У односу на фарму пилића, сведок истиче да је за те информације сазнао у неком неформалном разговору са комерцијалним директором, али не у контексту да ли ће и како фирма која је преузела дуг измирити потаживање ХИП „Азотаре“ д.о.о. Сведок Симић оставља могућност да је у његову канцеларију долазио Милан Дивљак, са предлогом да се бришу хипотеке, међутим за такве предлоге у ХИП „Азотари“ д.о.о. није био адреса, због чега није ни придавао пажњу на такав предлог Дивљака. Поводом пословања са фирмом „Akter Research“ д.о.о. сведок наводи, да је уговор од 30.12.2010. године сачињен у служби продаје ХИП „Азотаре“ д.о.о., а за уговор од

25.10.2010. године није сигуран, да у уговору који је закључен 30.12.2010. године постоји члан 11 којим се купац ђубрива обавезује да без накнаде изади нови сајт ХИП „Азотаре“ д.о.о. и да га постави на web адресу, што је и урађено јер у ХИП „Азотари“ д.о.о. није постојала служба маркетинга, тачније није постојао руководилац те службе, па је од комерцијалног директора Владе Крковића повремено добијао одобрење да покрије и део који се односио на службу маркетинга, да клаузула поверљивости у уговору није уобичајена, као и да је за члан 3 уговора о продаји од 30.12.2010. године са „Akter Research“ д.о.о., служба продаје добила налог како да се назначи количина и начин плаћања, рокови плаћања и обезбеђење. У односу на „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. сведок Дарко Симић истиче, да су постојала четири или пет уговора за регресивно ђубриво типа „NPK“ и „NK“, да је у првом уговору у коме се спомиње „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. купац ђубрива био 33 „Гај“ у количини од 1000 тона, док је уговором о преузимању дуга од 23.04.2010. године дефинисано да ће „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. преузети дуг 33 „Гај“ и као обезбеђење доставити менице, да му није познато како је дуг 33 „Гај“ преузео „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. обзиром да је Миленко из „Dunavke“ а.д. долазио у службу продаје како би преузимао уговоре, те пошто је Миленко дугогодишњи купац ХИП „Азотаре“ д.о.о. истог већина колега из службе продаје ХИП „Азотаре“ д.о.о. и познаје. Са Миленком Бобићем наставља сведок, никада није преговарао поводом уговора које је преузео, да је такве уговоре служба саставила по налогу директора или комерцијалног директора ХИП „Азотаре“ д.о.о., јер ниједна служба па тако ни служба продаје у ХИП „Азотари“ д.о.о. не може самостално у директним разговорима са купцем да уговара елементе уговора, обзиром да је ограничена ценовником ХИП „Азотаре“ д.о.о., као и одобрењем директора, да је једино постојала могућност да уколико купац набавља робу авансно, служба продаје може да сачини уговор, али и у том случају је била потребна сагласност директора. Сведок за овим наставља да је Миленко из „Dunavke“ а.д. преузео све уговоре везане за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. и 33 „Гај“, да му је познато да је служба продаје по налогу службе финансија слала опомене купцу за плаћање преузетог ђубрива по том уговору, али да не зна како је плаћено то ђубриво и да ли је било репрограма дуга. Што се тиче „1. Oktobar“ а.д. сведок наводи, да је уговор између ХИП „Азотара“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д. сачињен али да му није познато на коју количину, да је по том уговору роба испоручена и да постоји дуг купца, да су купцу слали опомене, и да не може да се сети да ли је било неформалних разговора око затварања дуга „1. Oktobra“ а.д. Сведок Симић наводи, да не зна када су пуштене менице „Akter Research“ д.о.о. „Akter Media Group“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д. обзиром да је тај део посла у надлежности службе финансија, као и да му није познато колико фирма „1. Oktobar“ а.д. има закључених уговора, да је испред те фирме Бранко Мијић дошао у службу продаје, али не може да тврди да ли је том приликом Мијић предао менице или не. За овим сведок наводи, да не може да тврди да ли је од Михаила Грујића, као заменика директора ХИП „Азотаре“ д.о.о. добио неки конкретан налог што се тиче привредног друштва „Staša“ д.о.о., јер му је поред Грујића у фирми био надређен и Владо Крковић као директор комерцијале, да се дешавало да Грујић некада каже да се направи такав и такав уговор, да издиктира како тај уговор треба да гласи, али да не може да се сети свих детаља. У ХИП „Азотари“ д.о.о. наставља сведок, за уговоре који су били сачињавани постојала је форма која у правном смислу није битније мењана, изузев у појединачним случајевима, да су такви уговори у већини случајева били копирани, а промене су вршене једино на првој страни у односу на купце ђубрива, као и оне одредбе које се односе на надлежност Привредног суда, да је ценовник ХИП „Азотаре“ д.о.о. важио за авансно плаћање ђубрива, али да није сигуран да ли у таквом ценовнику постоји клаузула да цене важе само за авансно плаћање, да је поред тога постојало правило које је важило у периоду од 2010. до 2012. године да се роба даје на одложено плаћање. У погледу уговора о преузимању дуга сведок наводи да су били сачињавани у периоду од 2010. до 2012. године, да је служба продаја такве уговоре добијала и то већином од правне службе, да је ових уговора у току поменутог периода било више, као и да му нису познати сви детаљи и кораци које је преузимала служба финансије ради наплате потраживања за испоручено ђубриво од купца, нити му је познато у ком моменту долази до активирања хипотеке као средства обезбеђења плаћања. Сведок наводи и да му Радосав Вујачић никада није наложио да неком својом радњом погодује привредном друштву „Akter Research“ д.о.о., да сајт ХИП „Азотаре“ д.о.о. постоји и функционише, и да осим уговора који је закључен 30.12.2010. године са „Akter

Research“ д.о.о., не постоји ниједан други уговор нити протокол који се односи на одржавање интернет презентације, израде интернет презентације ХИП „Азотаре“ д.о.о. Сва средства обезбеђења по уговорима наставља сведок, достављана су финансијској служби која је вршила њихову процену, а што се тиче хипотека исте су прослеђиване правној служби ХИП „Азотаре“ д.о.о. На крају сведок Симић наводи, да од 2005. године када је започео да ради у служби продаје ХИП „Азотаре“ д.о.о., продаја робе вршена већином авансно и то све до приватизације, након чега је у току приватизације постојала могућност одложеног плаћања робе уколико то газда наложи и то на основу разних модалитета.

Сведок Душан Бајатовић у свом исказу наводи да не поседује било каква непосредна сазнања везаних за промет минералних ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о. са привредним друштвима „Veterinarski zavod zemun“ а.д. „Akter Research“ д.о.о. , „1. Oktobar“ а.д., „Stasa“ д.о.о. и други, да познаје Тихомира Тришића и Милана Дивљака са којима је у више наврата разговарао, али се ти разговори нису односили на закључење уговора о купопродаји минералног ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о., нити је водио разговоре са власником „Akter Researcha“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. поводом пружања медијских услуга ЈП „Srbijagas“ и субсидијарима овог јавног предузећа. За овим сведок наводи да познаје Тихомира Тришића као јавну личност, јер држи часопис „Akter“, да је са истим у неколико наврата седео заједно и причао о политичким стварима и дешавањима. Што се тиче куповине фарми Ђурђево и Радојево, сведок Бајатовић истиче да је ЈП „Srbijagas“ одлуком Владе РС купио 15%-17% укупне имовине привредног друштва „Agroživ“ а.д., да је тада постојао налог да се у „Agroživu“ а.д. успостави производња, да је реч о фармама које је „Agroživ“ а.д. држао у закупу и да је постојала идеја да се повећа капитал овог привредног друштва, па је из тог разлога и отишао предлог према Влади који је био измењен у смислу промене модела тачније докапитализације „Agroživa“ а.д. од стране ЈП „Srbijagasa“ и да тај посао на крају ипак није завршен. Сведок истиче да му је овај пословни однос познат из разлога што је председник Скупштине „Agroživ“ а.д. и да су цео аранжман водили сарадници у ЈП „Srbijagasa“, да му није познато у чијем су власништву биле поменуте фарме, и да учествује у раду Управног одбора ЈП „Srbijagasa“ због чега су му познате одлуке које односи Управни одбор, али да нема сазнања које се односе на власништво фарми, које су биле предмет куповине од стране „Agroživa“ а.д. Сведок Бајатовић наводи и да су рађена нека вештачења, јер без истих предлог није могао да прође на Влади РС, али не може да се сети колика је процењена вредности у Ђурђево и Радојево, нити му је на било који начин познато како се одвијао пословни однос између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. Овај сведок у свом исказу наводи да се није бавио пословима који се односе на одлагање наплате меница, да се ти послови налазе у делокругу служби ЈП „Srbijagasa“ вероватно и ХИП „Азотаре“ д.о.о. и да никада није упознао Тихомира Тришића са Радосавом Вујачићем, нити је Радосав Вујачић присуствовао било ком сусрету који је имао са Тихомиром Тришићем. Што се тиче пословног односа „Akter Researcha“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о. сведок истиче да није постојао никакав договор, нити је у разговорима са Тихомиром Тришићем била заступљена тема везана за пословне односе ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Akter Researcha“ д.о.о. и пословне односе „Akter Researcha“ д.о.о., „Akter Mediја Groupe“ д.о.о. и ЈП „Srbijagasa“. За овим сведок напомиње да нема никаквих сазнања да ли је Тихомир Тришић било када разговарао са Радосавом Вујачићем и поводом чега. Што се тиче Милана Дивљака, сведок Бајатовић наводи да ово лице познаје из странке пошто је Дивљак члан СПС-а, али са истим никада није разговарао о било каквим пословним односима, па ни оним који се тичу ХИП „Азотаре“ д.о.о. јер овим друштвом управља Агенција за приватизацију, а не неко други. Због тога наставља сведок, није постојао начин да он лично утиче или да доноси било какве одлуке у вези пословања ХИП „Азотаре“ д.о.о. изузев оних које су се односиле на цену гаса и рокова плаћања. На крају сведок Бајатовић наводи да не познаје Бранка и Гордану Мијић, нити му је познато привредно друштво „1. Oktobar“ а.д., и да Драгана Ђурића познаје из „Клуба привредника“, те пошто се никада није бавио уговорима ни продајом ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о., нити било чиме сличним, због тога му познат пословни аранжман ХИП „Азотаре“ и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. нити договори који су се тим поводом одвијали, јер у истима није учествовао.

Представник оштећеног – Саветник у Државном правобранилаштву Биљана Ђурковић, у свом исказу од 09.10.2014. године, истиче да се оштећена Република Србија придружује кривичном гоњењу окривљених Радосава Вујачића, Михајла Грујића и Драгана Ђурића и истиче предлог за остваривање имовинско правног захтева у висини од 55.000.000,00 динара, и оставља могућност да ће овај износ бити прецизиран након изјашњења Управе за аграрна плаћања.

Током истражног поступка у својству сведока били су испитани и: Бранко Дивљак, Драгиша Мартиновић, Ненад Попадић и Рајко Радмиловић.

Предложеним доказима, утврђује се следеће:

Чињеница да је окривљени **Радосав Вујачић** одговорно лице ХИП „Азотара“ д.о.о., утврђује се на основу следећих доказа: одлуке Акцијског фонда о именовању привременог заступника капитала ХИП „Азотаре“ д.о.о., у реструктурирању од 16.03.2009. године, а као правни следбеник Акцијског фонда, Агенција за приватизацију је потврдила ову одлуку о именовању својом одлуком од 29.07.2010. године, чија су права и овлашћења регулисана одредбама чланова 41-д до 41-е Закона о приватизацији, као и из исказа сведока Дарка Симића, одбране окривљеног Вујачића, као и одбрана осталих окривљених. Такође, дана 06.03.2009 године Скупштина Друштва ХИП „Азотара“ д.о.о. донела је Одлуку о именовању чланова Управног одбора број 4/09 и Уговор о организовању друштва, по коме на основу члана 37 став 3 друштво заступа председник управног одбора са неограниченим овлашћењима. Одлуком Управног одбора број 2/09 од 06.03.2009. године, окривљени Радосав Вујачић је изабран за председника Управног одбора. Одлуком управног одбора од 14.08.2009. године, председнику Управног одбора дата је сагласност да може закључити уговоре чија је вредност већа од 5.000 €, са обавезом да сваких 15 дана, закључене уговоре са пратећом документацијом, доставља Управном одбору (регистратор 9 списка КТИ 19/14: -одлука Скупштине ХИП „Азотаре“ д.о.о. број 4/09 о 06.03.2009. године (страница 2146); -одлука Акцијског фонда бр.1254/09 од 16.03.2009. године (страница 2147-2148); -решење Агенције за привредне регистре број БД 16546/2009 од 30.03.2009. године (страница 2149-2151); -решење Агенције за приватизацију број БД 39397/2009 од 14.04.2009. године (страница 2152-2153); -одлука Агенције за приватизацију број 10-3273/10-184/02 од 29.07.2010. године (страница 2154); -одлука Агенције за приватизацију број 10-3274/10-184/02 од 29.07.2010. године (страница 2155-2156); -решење Агенције за привредне регистре број БД 58430/2012 од 07.05.2012. године (страница 2157-2159); -одлука Агенције за приватизацију број 10-603/13-184/02 од 26.03.2013. године (страница 2160); -одлука Агенције за приватизацију број 10-604/13-184/02 од 26.03.2013. године (страница 2161-2162); -одлука Скупштине ХИП „Азотаре“ д.о.о. број 27-10/13 од 27.06.2013. године (страница 2163); -решење Агенције за привредне регистре број БД 74535/2013 од 08.07.2013. године (страница 2164-2165)).

Чињеница да је окривљени **Михаило Грујић** одговорно лице ХИП „Азотара“ д.о.о., утврђује се на основу уговора о раду који је дана 05.08.2009. године на основу члана 33 Закона о раду, окривљени Радосав Вујачић, као председник Управног одбора ХИП „Азотаре“ д.о.о. у реструктурирању Панчево, закључио са окривљеним Михаилом Грујићем, за радно место послова заменика директора, које је активно обављао све до 11.10.2010. године, а од 22.03.2012. године, обавља послове руководиоца правне службе по Анексу уговора о раду (регистратор 9 списка КТИ 19/14: -преглед запослених радника Грујић Михаило од 10.09.2014. године (страница 2166); -уговор о раду ID број 6000/2571 К-09 од 05.08.2009. године (страница 2167); -решење председника Управног одбора ID број 6000-88/P-10 од 15.10.2010. године (страница 2168); -решење председника Управног одбора ID број 6000-26970 К-12 од 29.11.2012. године (страница 2169); -понуда за премештај за друго радно место ID бр.6000/499 К-12 од 12.03.2012. године (страница 2170); -анекс I уговора о раду ID број 6000/499 К-12 од 23.03.2012. године (страница 2171); -предлог за споразумни престанак радног односа деловодни број 14730 од 18.12.2013. године (страница 2172); -решење о коришћењу годишњег одмора ID број 6000/22 К-14 од 06.12.2013. године (страница 2173); -споразум о престанку радног односа ID број 6000/23 К-14 од 06.12.2013. године са прилогом (страница 2174-2175)).

Чињеница да је окривљени **Драган Ђурић** одговорно лице привредног друштва „Veterinarski Zavod Zemun“ а.д., Београд, утврђује се на основу извода АПР о регистрацији привредног

друштва „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. Београд и одлуке о избору председника Управног одбора „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. број 180 од 06.07.2009. године (регистратор 8 документације КТИ 19/14: -извод АПР о регистрацији привредног друштва „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. Београд (страница 2544-2546); -одлука о избору председника Управног одбора „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. број 180 од 06.07.2009. године (страница 2547)).

Чињеница да је окривљени **Милан Дивљак** одговорно лице привредног друштва „Staša“ д.о.о., утврђује се на основу решења Агенције за привредне регистре за привредно друштво „Staša“ д.о.о. БД 43290/2009 од 16.04.2009. године, БД 57479 од 03.06.2010. године, БД 78809/2010 од 21.07.2010. године, и БД 92805/2012 од 12.07.2012 године, картона депонованих потписа за Јелену Ђорђевић, Милана Дивљака и Татјану Пилиповић, уговора о преносу удела од 20.05.2010. године, те исказима сведока Татјане Пилиповић, Јелене Ђорђевић и Бранка Милосављевића (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -решења Агенције за привредне регистре за привредно друштво „Staša“ д.о.о. и БД 43290/2009 од 16.04.2009. године, БД 57479 од 03.06.2010. године, БД 78809/2010 од 21.07.2010. године, БД 92805/2012 од 12.07.2012 године, картон депонованих потписа за Јелену Ђорђевић, Милана Дивљака и Татјану Пилиповић; -уговор о преносу удела од 20.05.2010. године са решењем и прилозима (страница 802-823)).

Чињеница да је окривљени **Тихомир Тришић** одговорно лице у привредним друштвима „Akter research“ д.о.о. Нови Сад и „Akter Media Group“ д.о.о., Нови Сад утврђује се на основу решења АПР за ова привредна друштва БД 64609/2009 од 13.05.2009. године БД 12131/2008 од 21.07.2009. године, решење АПР БД 11809/2009 од 13.03.2009. године, члана 9. Одлуке о оснивању привредног друштва од 27.11.2007. године, картона оверних потписа лица овлашћених за заступање (регистратор 7 документације КТИ 19/14: -оверени потписи лица овлашћених за заступање за „Akter Research“ д.о.о. (страница 2506); -решење АПР-а БД 64609/2009 од 13.05.2009. године о упису „Akter Research“ д.о.о. у регистар привредних субјеката (страница 2507-2508); -одлука о промени назива друштва „Akter Research“ д.о.о. од 28.04.2009. године (страница 2512); -решење АПР БД 12131/2008 од 21.07.2009. године (страница 2513-2514); -решење АПР БД 11809/2009 од 13.03.2009. године (страница 2515-2516); -одлука о оснивању привредног друштва „Образовни клуб“ д.о.о. Нови Сад од 27.11.2007. године (страница 2517-2521); -решење о упису у регистар фондова Фонд „Longin“ Покрајинског секретаријата за образовање и културу од 05.02.2007. године број 106-025-00013/2007-03 (страница 2523-2525)).

Чињеница да је окривљени **Бранко Мијић** одговорно лице привредног друштва „1. Oktobar“ а.д., Сомбор, у својству оснивача и извршног директора привредног друштва и члана управног одбора, члана одбора директора и извршног директора, утврђује се на основу статусне документације привредног друштва и то: решења АПР БД 115280/2006 од 12.04.2006. године којим је Бранко Мијић уписан као директор и законски заступник привредног друштва, картона оверених потписа лица овлашћених за заступање, решења АПР БД 138383/2007 од 21.11.2007. године, којим је уписан и као члан управног одбора, решења БД 104941/2012 од 02.08.2012. године којим је уписан као извршни директор привредног друштва, (регистратор 5 документације КТИ 19/14: -картон оверених потписа лица овлашћених за заступање привредног друштва „1. Oktobar“ а.д., Сомбор (страница 1718); -решење АПР БД 115280/2006 за „1. Oktobar“ а.д., од 12.04.2006. године (страница 1719-1722); -решење АПР за „1. Oktobar“ а.д., БД 138383/2007 од 21.11.2007. године (страница 1723-1724); решење АПР БД 104941/12 од 02.08.2012. године (страница 1726-1728); -одлука о избору одбора директора „1. Oktobar“ а.д., од 19.06.2012. године (страница 1729)) и одговорно лице привредног друштва „Gradska rekaга“ а.д., Сомбор у својству оснивача, председника Управног одбора и заступника привредног друштва на основу решења АПР БД. 45555/2005 од 14.06.2005. године и решења АПР БД. 184485/2006 од 13.11.2006. године (регистратор 12 списа КТИ 19/14: -решење АПР БД. 45555/2005 од 14.06.2005. године и БД. 184485/2006 од 13.11.2006. године за „Gradska rekaга“ а.д.; -картон оверених потписа лица за заступање-ОП образац (страница 3039-3045)) и у својству извршног директора и члана одбора директора по одлуци скупштине акционара „Gradska rekaга“ а.д., Сомбор од 27.06.2012. године (регистратор 12 списа КТИ 19/14: -одлука о избору извршног директора од 27.06.2012. године и одлука о избору одбора директора од 27.06.2012. године (страница 3047-3051)).

Чињеница да је окривљена **Гордана Мијић** одговорно лице привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. Сомбор, у својству председника УО привредног друштва утврђује се на основу решења АПР БД. 138383/2007 од 21.11.2007. године, одлуке УО „1. Oktobar“ а.д. број 01-38 од 03.10.2007. године о именовану Мијић Гордане за председника УО, картона оверених потписа лица овлашћених за заступање, и у својству председника одбора директора привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. на основу решења БД 111532/2012 од 23.08.2012. године (*регистратор 5 документације КТИ 19/14: -картон оверених потписа лица овлашћених за заступање привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. Сомбор (страна 1718); -решење АПР за „1. Oktobar“ а.д., БД 138383/2007 од 21.11.2007. године (страна 1723-1724); -решење АПР за „1. Oktobar“ а.д., БД 138383/2007 од 21.11.2007. године (страна 1723-1724)*)), те одговорно лице привредног друштва „Gradska pekar“ а.д., Сомбор, у својству директора, члана управног одбора и лица овлашћеног за заступање на основу решења АПР БД.45555/2005 од 14.06.2005. године и решења АПР БД. 184485/2006 од 13.11.2006. године, члана одбора директора по одлуци Скупштине акционара „Gradska pekar“ а.д., Сомбор од 27.06.2012. године и председника одбора директора по одлуци Скупштине акционара „Gradska pekar“ а.д., Сомбор од 27.06.2012. године (*регистратор 12 списа КТИ 19/14: -решење АПР БД.45555/2005 од 14.06.2005. године и решење АПР БД. 184485/2006 од 13.11.2006. године за „Gradska pekar“ а.д.; -картон оверених потписа лица за заступање-ОП образац, -одлука Скупштине акционара „Gradska pekar“ а.д., Сомбор од 27.06.2012. године (страна 3047-3051)*)).

Дана 17.12.2009. године Влада Републике Србије донела је **Уредбу о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за зимска прихрањивања и припрему пролећене сетве**. Уредбом је дефинисано да право на коришћење средстава за регресирање минералних ђубрива имају земљорадничке задруге, физичка лица носиоци пољопривредних газдинстава, правна лица чија је претежна делатност гајење жита и других усева и засада и која у свом власништву имају пољопривредно земљиште, као и Институте за ратарство и повртарство, чији је оснивач Република Србија. Уредбом је предвиђено да износ одобрених средстава за регресирање минералних ђубрива износи 5.000,00 динара по тони, који износ Министарство пољопривреде шумарства и водопривреде уплаћује на рачун произвођача, односно продавца ђубрива, а по основу достављених фактура, отпремница и закључница издатих од стране „Produktne berze“ а.д. Нови Сад. Иначе Уредба дефинише да су сви купци регресираниог азотног ђубрива дужни да исто употребе за своје потребе за зимско прихрањивање и припрему пролећне сетве. Одредбом члана 4 наведене Уредбе, дефинисане су количине на које имају право корисници средстава из Уредбе и то за земљорадничке задруге и правна лица максимално по 1000 тона, за Институте максимално 20000 тона и за регистроване пољопривредне произвођаче максимално 150 тона, док је минимална количина 20 тона за све субјекте.

Дана 29.07.2010. године Влада Републике Србије, донела је **Уредбу о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину**. Уредбом је дефинисано да право на коришћење средстава за регресирање минералних ђубрива имају земљорадничке задруге, физичка лица носиоци пољопривредних газдинстава, правна лица чија је претежна делатност гајење жита и других усева и засада и која у свом власништву имају пољопривредно земљиште, као и Институте за ратарство и повртарство чији је оснивач Република Србија. Предмет ове уредбе јесу минерална ђубрива неопходна за јесењу сетву, подразумевајући „НРК“, „НК“, „НР“ и „РК“ минерална ђубрива. Уредбом је такође предвиђено да износ одобрених средстава за регресирање минералних ђубрива износи 10.000,00 динара по тони и да овај износ Министарство пољопривреде шумарства и водопривреде уплаћује на рачун произвођача, односно продавца ђубрива, а по основу достављених фактура, отпремница и закључница издатих од стране „Produktne berze“ а.д., Нови Сад. Иначе, Уредба дефинише да су сви купци регресираниог ђубрива дужни да исто употребе за своје потребе, с тим што се физичким лицима носиоцима пољопривредних газдинстава одобрава да набављено регресирано ђубриво могу продавати – уступити својим кооперантима, само по цени која не може бити већа од цене по којој је ђубриво купљено. Уредбом је предвиђено да земљорадничке задруге могу куповати количину која не прелази 1000 тона, регистрована пољопривредна газдинства количину која не прелази 150 тона, правна лица количину која не прелази 800 тона, и

Институту количину која не прелази 20000 тона. Дана 04.08.2010. године донета је Уредба о изменама и допунама Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину, којим је смањено право на куповину количина ђубрива из члана 4. Уредбе од 29.07.2010 године и то за правна лица са 800 тона на 500 тона, и за Институте са 20000 тона на 5000 тона. Дана 17.09.2010. године, донета је још једна измена Уредбе којом је повећана количина за регресирање минералних ђубрива са 150000 тона на 210000 тона. Овим изменама, такође је мењана дозвољена количина за куповину, тако што су увећане дозвољене количине и то за правна лица са 500 тона на 2000 тона, и Институте са 5000 тона на 20000 тона.

На основу резултата спроведене истраге, анализом исказа окривљених Радосава Вујачића, Михаила Грујића, Драгана Ђурића и испитаних сведока Миленка Бобића, Слободана Рајића, Бранислава Милутиновића, Небојше Радовановића и Душана Радановића као и на основу пословне документације ХИП „Азотара“ д.о.о., „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., 33 „Стиг Поље“, ОЗЗ „Мега Аграр“ 33 „Гај“ и привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о. за коју је предложено да се изведе као доказ у поступку, утврђује се да је реализацијом промета по Уредбама Владе Републике Србије за регресирање минералних ђубрива у међусобним пословним односима остваривања промета успостављен модел пословања, којим су истовремено стварани услови за остваривање интереса и користи за учеснике у ланцу продаје. Оваквим начином пословања, једновременим закључивањем различитих врста облигационих уговора, обесмишљени су циљеви Уредбе да регресирано минерално ђубриво дође до корисника којима је и најпотребније односно непосредних пољопривредних произвођача, сељака. Имајући у виду да је Уредбама Владе Републике Србије прописан строги начин прометовања, то *регресирана минерална ђубрива не представљају тржишну робу за коју важе тржишни услови понуде и потражње, јер је промет овим ђубривима ограничен на одређени круг корисника а цена је субвенционисана управо из разлога да би се Уредбама утврђеном кругу корисника помогло у развоју пољопривреде и ратарства.* Из разлога контролисаниог и ограниченог промета је и успостављен механизам трговине путем „Produktne berze“ а.д., која је налоге за куповину контролисала са аспекта испуњености услова купца да буде корисник регреса. Али је осмишљеним начином реализације продаје, створен привид промета по условима Уредбе, преко тзв. посредника, односно правних лица која су испуњавала услове, а стварни корисници односно купци регресираних ђубрива су правна лица и привредни субјекти који немају право коришћења регресираниог ђубрива—трговци (велепродаје и малопродаје), или велики системи и ланци прерађивача, па су у финалној потрошњи субвенције односно регрес оствариван за њих, уместо за пољопривреднике или земљорадничке задруге.

Без обзира на правдања произвођача односно продаваца, да је постојање преузимаоца дуга економски оправдано јер су они само солидарни јемци, анализом књиговодствено финансијске документације, јасно се долази до закључка да су преузимаоци дуга, заправо и купци регресираниог минералног ђубрива, а да посредници немају никаквог интереса у оствареном промету и да неретко, осим што су учествовали у промету „папиролошки“, нису преузели заправо ни један килограм регресираниог минералног ђубрива. Питање економске оправданости са становишта солвентности преузимаоца дуга или солидарног јемаца по уговорима, губи на сваком значају, када се сагледају уговорени рокови одложеног плаћања, најчешће од по више месеци и да плаћања нису ни тада вршена, а да су као средства обезбеђења по уговорима пружимане само соло менице преузимаоца дуга, чија солвентност није проверавана.

Сам начин одвијања промета, по моделу да се преко посредника који испуњавају услове из Уредби за кориснике регресираних минералних ђубрива, био је усмерен на остваривање двоструког циља, да се ХИП „Азотари“ д.о.о. обезбеди наплата надокнаде у висини регреса, као и да крајњи корисници односно стварни купци остваре своје економске интересе добијањем ђубрива по повлашћеним ценама. Како су уговори о купопродаји и преузимању дуга закључивани једновремено, то јасно произилази да је начин продаје унапред договоран између учесника у промету, и у време када дуг још није ни постојао, јер је испорука робе вршена након закључења уговора, односно у време преузимања дуга није постојао ниједан други

дужничкоповерилачки однос између уговорних страна, осим онога који би настајао тек у будућности, испоруком ђубрива. Из овога јасно произилази да су уговори о преузимању дуга, заправо уговори о купопродаји и да су носиоци финансијске обавезе поверилац и преузималац дуга, заправо и једине уговорне стране, што се може уочити и на основу пословне документације која прати промет роба (фактуре, отпремнице). Како би били испуњени услови из Уредби, са посредницима—земљорадничким задругама и регистрованим пољопривредним газдинствима (РПГ), закључивани су уговори о продаји, који се у свему могу сматрати симулованим правним пословима, а уговори о преузимању дуга су заправо уговори о купопродаји, јер дуг који је преузимао у време преузимања без обзира на закључене уговоре, није ни постојао, већ је настајао тек испоруком ђубрива преузимаоцима дуга, па у том смислу уговор о преузимању дуга није представљао преузимање испуњења од стране старог дужника, него заправо настајање једног новог уговорног односа.

Из пословно књиговодствене документације ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. Београд утврђује се да је промет регресираних минералних ђубрива обављен преко правних лица земљорадничких задруга Гај“, „Сиг Поље“, „Мега аграр“ и привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о. која су испуњавала услове за куповину ђубрива према Уредбама, са којима су закључивани уговори о продаји регресираних ђубрива уз једновремено закључивање и уговора о преузимању дуга, па је тако дана 23.04.2010. године, по Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање азотних минералних ђубрива за зимско прихрањивање и припрему пролећне сетве („Службени гласник РС“ број 106/2009, 9/2010 и 24/2010), закључен уговор о продаји регресираних минералних ђубрива број 4802, по којем ХИП „Азотара“ д.о.о. продаје максимално дозвољену количину од 1000 тона регресираних ђубрива „KAN“ у вредности од 14.418.000,00 динара купцу ЗЗ „Гај“, а истог дана осумњичени Драган Ђурић у име „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. потписује уговор о преузимању дуга, по којем ће обавезу ЗЗ „Гај“ према ХИП „Азотари“ д.о.о., у износу од 14.418.000,00 динара, измирити „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. У тренутку закључења ових уговора, између дужника (ЗЗ „Гај“) и преузимаоца дуга („Veterinarski zavod Zemun“ а.д.) не постоји дужничко-поверилачки однос, а сам уговор о преузимању дуга, може имати једино карактер уговора о преузимању испуњења, јер роба која је предмет уговорног односа, још увек није испоручена. Стварни дужничко-поверилачки однос између ЗЗ „Гај“ и „Veterinarski Zavod Zemun“ а.д., не настаје ни у будућности, јер се роба регресираних минералних ђубрива, заправо испоручује за преузимаоца дуга односно „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., који је и стварни дужник, по основу оствареног промета роба и уствари друга уговорна страна поред ХИП „Азотаре“ д.о.о., као произвођача и продавца регресираних ђубрива по Уредби. Како би се испунили сви услови из Уредбе, а да ХИП „Азотара“ д.о.о. изврши наплату регреса, у смислу постојања књиговодствене документације као доказа о извршеном промету са Уредбом дефинисаним корисницима регреса-субвенције, издавани су неопходни документи о испоруци и то: 44 отпремнице и рачун број 913 од 26.04.2010. године. Ради даљих остваривања циља наплате, јер ЗЗ „Гај“ и није купац ђубрива, већ је по изјави одговорног лица Бранислава Милутиновића заправо само пристао да „ђубриво папиролошки пређе преко задруге“, ова задруга по добијању рачуна, истог дана сачињава рачун број 6/2010, којим исту количину ђубрива у истој вредности, фактурише на „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., као што чини и са рачуном „Produktne berze“ а.д., Нови Сад број 51-1024 „за трошкове провизије“ у укупном износу од 78.352,00 динара, који плаћа „Produktnoj berzi“ а.д. након испостављања рачуна број 5/2010 „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д., по којем су средства пребачена на рачун ЗЗ „Гај“ управо од „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. Из наведеног је јасно, да ЗЗ „Гај“, осим што је уговором и налозима „Produktne berze“ а.д., одређена као купац, не чини ништа како би испунила уговорне обавезе, већ то у њено име чини стварни корисник ђубрива „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., (регистратор 8 документације КТИ 19/14: - уговор о купопродаји регресираних минералних ђубрива број 4802 од 23.04.2010. године закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. и ЗЗ „Гај“ из Гаја (страна 2549-2550); -уговор о преузимању дуга број 4801 од 23.04.2010. године закључен између „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ЗЗ „Гај“ из Гаја (страна 2551); -рачун ХИП „Азотаре“ д.о.о. број 913 од 26.04.2010. године испостављен ЗЗ „Гај“ (страна 2552); -рачун ЗЗ „Гај“ број 6/2010 од 26.04.2010. године за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. (страна 2553); -44 отпремнице ХИП „Азотаре“ д.о.о. за испоручених 1000 тона ђубрива „KAN 27%“ ЗЗ

„Гај“, број: 823, 608, 645, 588, 587, 593, 649, 600, 648, 647, 651, 652, 660, 620, 623, 628, 627, 636, 642, 640, 641, 606, 898, 563, 572, 579, 605, 604, 603, 564, 565, 570, 665, 745, 750, 668, 667, 709, 678, 716, 741, 715, 684, 683 (страна 2554-2597); -фактура „Produktne berze“ а.д. број 51-1024 од 20.04.2010. године испостављена 33 „Гај“ на укупан износ од 78.352,00 динара (страна 2598); -фактура број 5/2010 33 „Гај“ испостављена „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. дана 27.04.2010. године на укупан износ од 78.352,00 динара (страна 2599); -изводи са текућег рачуна 33 „Гај“ број 20 од 30.04.2010. године и 25 од 19.05.2010. године (страна 2600-2601)). Даље, како се књиговодственом документацијом утврђује, а што потврђује и налаз и мишљење вештака, „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., је целокупном количином ђубрива располагао и то тако што је набављено ђубриво продао повезаном привредном друштву „Dunavka“ а.д. за кога је, ако се имају у виду исказ директора „Dunavka“ а.д. сведока Миленка Бобића и исказ сведока Бранислава Милутиновића директора 33 „Гај“, набавка заправо и извршена, како би се омогућио излазак из финансијске кризе и решавање питања набавке сировина за прераду и процес производње. Целокупна количина ђубрива, по рачуну број 990046 од 26.04.2010. године, префактурисана је привредном друштву „Dunavka“ а.д., које је ово ђубриво даље користило за продају својим пословним партнерима у количини од 994,2 тоне, уговарајући размену за пољопривредне производе соју и сунцокрет, а што је видљиво и из рачуна, које је ово друштво испоставило својим купцима (регистратор 8 документације КТИ 19/14: -рачун „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. број 9900-46 од 26.04.2010. године за „Dunavka“ а.д. (страна 2602); -робне картице „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за минерално ђубриво „KAN 27%“ за 2010. године (страна 2603); -32 рачуна привредног друштва „Dunavka“ а.д. испостављених купцима за 994,2 тона минералног ђубрива „KAN 27%“ по цени од 14,00 динара за килограм без ПДВ-а, број: 188, 189, 190, 191, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 218, 219, 220, 221, 222, 225, 235 (страна 2604-2635); -стање залиха „KAN 27%“ „Dunavke“ а.д. на дан 14.02.2013. године (страна 2636)).

С обзиром на прописане услове Уредбе у погледу круга корисника регресираниог минералног ђубрива, привредна друштва „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. и „Dunavka“ а.д. нису имала право на коришћење средстава за регресирање минералних ђубрива, нити су могли бити купци регресираниог минералног ђубрива по било ком основу. У конкретном случају куповином преко посредника 33 „Гај“, која је имала право на регресирано минерално ђубриво, на основу издатих фактура, отпремница и потврда „Produktne berze“ а.д., створени су услови да ХИП „Азотара“ д.о.о., као произвођач и продавац минералних ђубрива по Уредби, испуни формалне услове за наплату регреса, а да истовремено привредна друштва „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. и „Dunavka“ а.д. изврше набавку ђубрива по повлашћеној регресираној цени, иако на то немају право, при чему такву нижу цену, не би могли остварити у редовној продаји односно по тржишним условима.

Након доношења Уредбе о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину, која се односила на „NPK ђубрива“, промет минералног ђубрива је обављен на исти начин, како то произилази из исказа сведока Бранислава Милутиновића директора задруге, који је пристао да минерално ђубриво само „пређе преко задруге“, на молбу Миленка Бобића директора „Dunavka“ а.д., док ће све финансијске обавезе преузети „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., као што је то било и у претходном случају. Наиме, ХИП „Азотара“ д.о.о. је као продавац дана 22.09.2010. године закључила уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива са 33 „Гај“, у количини од 1000 тона, формулације „NPK 25:6:0“, укупне вредности 28.360.000,00 динара, да би пре испоруке била извршена замена формулације минералних ђубрива за „NPK 15:15:15“ у истој количини и вредности и то дана 27.09.2010. године, када су и сачињени рачуни ХИП „Азотара“ д.о.о. према 33 „Гај“, који су истог дана од стране 33 „Гај“ префактурисани на „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. у истој количини и по истим ценама. Како је промет обављен преко „Produktne berze“ а.д., то је трошкове провизије „Produktne berze“ а.д., по испостављеном рачуну на износ од 133.859,20 динара, сносио „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. коме је рачун „Produktne berze“ а.д., префактурисан ради уплате и каснијег плаћања према „Produktnoj berzi“ а.д., (регистратор 8 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива од 22.09.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и 33 „Гај“ (страна 2637-2638); -уговор о преузимању дуга број 16 од 23.09.2010. године закључен између „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., ХИП „Азотаре“ д.о.о. и 33 „Гај“ (страна 2639); -уговор о размени роба број 17 од 27.09.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и 33 „Гај“ (страна 2640-2641); -рачуни ХИП „Азотара“ д.о.о. број: 2069, 2088, 2104, 2117, 2138, 2216, 2184, 2159, 2194, 2173, 2127, 2194, 2196, 2229, 2248, 2461., 2116, са отпремницама број: 1184, 1183,

1189, 1190, 1191, 1198, 1202, 1205, 1211, 1218, 1217, 1209, 1245, 1237, 1236, 1371, 1372, 1380, 1349, 1256, 1271, 1260, 1281, 1291, 1289, 1292, 1231, 1229, 1230, 1314, 1318, 1313, 1311, 1306, 1336, 1344, 1391, 1393, 1405, 1411, 1648, 1853, 1225, и рачуни 33 „Гај“ за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. број: 24/010, 25/010, 26/010, 29/010, 30/010, 31/010, 32/010, 33/010, 35/010, 36/010, 37/010, 38/010, 39/010, 40/010, 41/010, 42/010, 35/010 (страна 2642- 2719); -фактура „Produktne berze“ а.д. број 52-610 од 21.09.2010. године на износ од 133.859,20 динара за 33 „Гај“ (страна 2720); -рачун 33 „Гај“ број 22/010 за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. на износ од 133.859,20 динара (страна 2721); изводи „Vojvođanske banke“ а.д са текућег рачуна 33 „Гај“ од 27.09.2010. године и од 30.09.2010. године (страна 2722-2723)).

На исти начин извршен је промет регресираниог минералног ђубрива по наведеној Уредби, посредством ОЗЗ „Стиг Поље“, ЗЗ Мега Аграр“ и привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о. па је тако дана 22.09.2010. године закључен уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 9970 између ХИП „Азотара“ д.о.о. и ОЗЗ „Стиг Поље“ у количини од 1000 тона, у укупној вредности од 28.360.000 динара, уз истовремено закључење уговора о преузимању дуга, по којем „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. преузима обавезу ОЗЗ „Стиг Поље“ према ХИП „Азотари“ д.о.о., за купљено регресирано ђубриво у износу од 28.360.000 динара. Након закључења ових уговора, закључен је и уговор о размени уместо „NPK ђубрива формулације 25:6:0“ у свеукупној количини, за неку другу формулацију „NPK ђубрива“, након чега је ХИП „Азотара“ д.о.о. испоставила 15 рачуна ОЗЗ „Стиг пољу“, за испоручених 903,6 тона регресираниог ђубрива, који су истог дана од стране задруге префактурисани на „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. Плаћање провизије „Produktnoj berzi“ а.д., на име трошкова промета по испостављеном рачуну број 52-611 на укупан износ од 133.859,20 динара, рачуном број 36 префактурисан је у истом износу на „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., како би новчана средства у наведеном износу „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. уплатио ОЗЗ „Стиг Пољу“, ради плаћања провизије „Produktnoj berzi“ а.д., (регистратор 8 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 9970 закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ОЗЗ „Стиг Поље“ од 22.09.2010. године (страна 2726-2727); - уговор о преузимању дуга број 9971 од 23.09.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о., ОЗЗ „Стиг Поље“ и „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. (страна 2728); -уговор о размени робе број 10508 закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ОЗЗ „Стиг Поље“ од 27.09.2010. године (страна 2729-2730); -17 рачуна ХИП „Азотаре“ д.о.о. са отпремницама испостављеним ОЗЗ „Стиг Пољу“, број: 2440, 2188, 2187, 2496, 2371, 2214, 2703, 2757, 2651, 2759, 2621, 2546, 2595, 2599, 2597, 2596, 2639 (страна 2731-2796); -преглед испоруке робе по врстама ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца ОЗЗ „Стиг Поље“ за период од 01.01.2010. до 16.09.2012. године (страна 2797); -15 рачуна ОЗЗ „Стиг Поље“ испостављених „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. Београд: 52, 51, 50, 49, 48, 47, 46, 45, 44, 43, 42, 41, 40, 39, 38 (страна 2798-2812); -финансијска картица ОЗЗ „Стиг Поље“ за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за 2010. годину (страна 2813); -фактура „Produktne berze“ а.д. број 52-611 од 21.09.2010. године на износ од 133.859,20 динара (страна 2814); -рачун ОЗЗ „Стиг Поље“ број 36 од 24.09.2010. године за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. на износ од 133.859,20 динара (страна 2815); -финансијска картица ОЗЗ „Стиг Поље“ за добављача „Produktna berza“ а.д. од 31.12.2010. године (страна 2816)).

На идентичан начин, како то произилази из предложених доказа, књиговодствене и пословне документације, те налаза и мишљења вештака, обављен је промет регресираним минералним ђубривима преко посредника ЗЗ „Мега аграр“, по уговору о продаји регресираниог ђубрива број 9968 од 22.09.2010. године закљученим између ХИП „Азотара“ д.о.о. и ЗЗ „Мега аграр“ у количини од 1000 тона укупне вредности од 28.360.000,00 динара (регистратор 8 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 9968 закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ОЗЗ „Мега аграр“ од 22.09.2010. године (страна 2819-2820); -уговор о преузимању дуга број 9969 од 23.09.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о., ОЗЗ „Мега аграр“ и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. (страна 2821); -уговор о размени робе број 10604 од 27.09.2010. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и ОЗЗ „Мега аграр“ (страна 2822-2823); -20 рачуна ХИП „Азотаре“ д.о.о. са отпремницама испостављених ОЗЗ „Мега аграр“, број: 2594, 2565, 2545, 2532, 2509, 2497, 2498, 2446, 2415, 2412, 2369, 2365, 2359, 2351, 2329, 2314, 2300, 2302, 2265, 2246 (страна 2824-2875); -преглед испоруке робе по врстама ђубрива ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца ОЗЗ „Мега аграр“, за период од 01.01.2010. године до 16.09.2012. године (страна 2876-2877); -21 рачун ОЗЗ „Мега аграр“ испостављен „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. са отпремницама ХИП „Азотаре“ д.о.о., број: 257, 258, 266, 267, 271, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 285, 287, 288, 301, 306, 313, 286, 318, 337 (страна 2878-2926); -финансијска картица ОЗЗ „Мега аграр“ за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за 2010. годину (страна 2927); -фактура „Produktne berze“ а.д. број 52-612 од 21.09.2010. године за ОЗЗ „Мега аграр“ на износ од 133.859,20 динара (страна 2928); -рачун ОЗЗ „Мега аграр“ број 197 од 24.09.2010. године за

купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. на износ од 133.859.20 динара (страница 2929); -финансијска картица 033 „Мега аграр“ за добављача „Produktna berza“ а.д., од 05.02.2013. године (страница 2930)).

На начин како је промет обављен преко наведених земљорадничких задруга, исти модел је примењен и са привредним друштвом „Maber komerc“, д.о.о., које је испуњавало услове за набавку регресираниог ђубрива по Уредби, с обзиром на регистровану шифру делатности 01110-гајење жита, других усева и засада, па је дана 22.09.2010. године закључен уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 9966, између ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о. за 2000 тона регресираниог минералног ђубрива „НРК 25:6:0“, у укупној вредности од 56.720.000 динара, а дана 23.09.2010. године и уговор о преузимању дуга по коме „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. преузима обавезу коју „Maber komerc“ д.о.о. има према ХИП „Азотари“ д.о.о. по основу закљученог уговора у укупном износу од 56.720.000 динара, да би дана 27.09.2010.године закључили и уговор о размени робе. На основу испостављених рачуна и књиговодствене документације учесника промета, те изјаве сведока Душана Радановића, утврђује се да је ХИП „Азотара“ д.о.о., привредном друштву „Maber komerc“, д.о.о., испоручила део количина од око 891,17 тона у финансијској вредности висине потраживања овог привредног друштва од „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., по основу претходних пословних односа, док је преосталу количину ђубрива до уговорених 2000 тона, преузео „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., како се може уочити и на основу отпремница ХИП „Азотаре“ д.о.о. фактура и рачуна привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о., док је преостала количина заправо префактурисана на „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. Да је привредно друштво „Maber komerc“ д.о.о., вршило заправо набавку ђубрива у корист „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., произилази и из начина плаћања трошкова провизије „Produktnoj berzi“ а.д., по рачуну број 52-609, испостављеног привредном друштву „Maber komerc“ д.о.о. на укупан износ од 267.718,40 динара, који је у истом износу рачуном број 2607 префактурисан на „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., (регистратор 9 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива број 9966 закључен дана 22.09.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Maber komerc“ д.о.о. (страница 2933-2934); -уговор о преузимању дуга број 9967 закључен дана 23.09.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о., „Maber komerc“ д.о.о. и „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. (страница 2935); -уговор о размени робе број 10506 закључен дана 27.09.2010. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Maber komerc“ д.о.о.(страница 2936-2937); -33 рачуна ХИП „Азотаре“ д.о.о. са отпремницама испостављених „Maber komerc“ д.о.о., број рачуна: 2738, 2915, 2922, 2900, 2883, 2778, 2751, 2714, 2728, 2729, 2707, 2704, 2705, 2706, 2677, 2025, 2070, 2087, 2103, 2118, 2119, 2136, 2174, 2160, 2198, 2192, 2186, 2249, 2230, 2231, 2213, 2251, 2650 (страница 2938-3024); -преглед испоруке робе минералних ђубрива „ХИП „Азотаре“ д.о.о. за „Maber komerc“ д.о.о. у периоду од 01.01.2010. године до 16.09.2012. године (страница 3025-3027); -преглед међусобних обавеза и потраживања „Maber komerc“ д.о.о. и „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. на дан 23.09.2010. године, (страница 3028); -финансијске картице „Maber komerc“ д.о.о. за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за 2010. годину (страница 3029-3033); -17 фактура „Maber komerc“ д.о.о. за купца „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. и отпремница број: 3603/10, 3604/10, 3607/10, 3606/10, 3605/10, 3609/10, 3654/10, 3655/10, 3656/10, 3701/10, 3780/10, 3781/10, 3782/10, 3909/10, 3608/10, 3653/10, 3656/10, са рачунима и отпремницама ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Maber komerc“ д.о.о. (страница 3034-3129); -фактура „Produktna berze“ а.д. број 52-609 од 21.09.2010. године за купца „Maber komerc“ д.о.о. на износ од 267.718,40 динара (страница 3130); -фактура „Maber komerc“ д.о.о. број 2607/10 од 21.09.2010. године за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. на износ од 267.718,40 динара (страница 3131); - финансијска картица „Maber komerc“ д.о.о. за добављача „Produktna berza“ а.д., за 2010. годину (страница 3132); -извод „Banca Intesa“ а.д. са текућег рачуна „Maber komerc“ д.о.о. број 188 од 27.09.2010. године (страница 3133)).

Како произилази из исказа сведока Миленка Бобића, Слободана Рајића и одбране окривљеног Драгана Ђурића, промет је на овај начин обављен услед недостатка финансијских средстава привредног друштва „Dunavka“ а.д., па се тако исказом сведока Миленка Бобића, утврђује да је са директорима земљорадничких задруга, постигнут договор да изврше букирање дозвољених количина регресираниог минералног ђубрива, како би у „духу добре пословне сарадње“, помогли привредном друштву „Dunavka“ а.д., тако што ће ђубриво које је потребно „Dunavka“ а.д. „папиролошки“ прећи преко земљорадничких задруга, при чему оне неће имати никакве последице нити финансијске обавезе, јер ће све трошкове сносити „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. и извршити сва плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о.

Из исказа директора земљорадничких задруга сведока Бранислава Милутиновића, Небојше Радовановића и Слободана Рајића, произилази да су на предлог сведока Миленка Бобића пристали да земљорадничке задруге буду купци ђубрива, које ће бити плаћено од стране „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., и да су сву неопходну документацију, која им је доношена од стране Бобића, потписивали у седиштима својих задруга или у „Dunavka“ а.д., те да никада нису добили било које количине регресираних ђубрива. Из исказа наведених сведока, као и из пословне документације недвосмислено произилази да регресирано минерално ђубриво, физички заправо никада није ни испоручено земљорадничким задругама, јер је набавка вршена управо за привредна друштва „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. и „Dunavka“ а.д., па је у складу са претходним договорима, ђубриво директно из ХИП „Азотаре“ д.о.о. према диспозицијама и отпремницама испоручивано „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. и „Dunavka“ а.д., који су вршили даља располагања. Такође из исказа сведока Дарка Симића, произилази да је уговоре о продаји, размени и преузимању дуга у ХИП „Азотари“ д.о.о., преузимао сведок Миленко Бобић, који их је потписане враћао у ХИП „Азотару“ д.о.о., тако да овлашћена лица земљорадничких задруга, физички никада нису ни била у ХИП „Азотари“ д.о.о., нити су учествовала у преговорима везаним за уговорне услове-начин испоруке, начин и рокове плаћања.

Истовременост у закључивању уговора о продаји, размени и преузимању дуга, дефинисање корисника ђубрива у отпремницама, уз уговарање и преузимање средстава обезбеђења уговора – соло меница од преузимаоца дуга односно „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., у време када испорука ђубрива није ни извршена, при чему је дужничко-поверилачки однос између уговорних страна требао да се успостави тек у будућности, недвосмислено указује на постојање договора одговорних лица уговорних страна, у погледу начина и организације промета регресираним минералним ђубривима у циљу остваривања услова прописаних Уредбама, да ХИП „Азотара“ д.о.о. изврши наплату надокнаде за регрес (наводном продајом корисницима дефинисаним уредбом), а да истовремено преузимаоца дуга односно стварни купац и крајњи корисник ђубрива „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. изврши набавку минералних ђубрива по повлашћеној, регресираној цени. Наиме, у време закључења уговора између „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. као преузимаоца дуга и земљорадничких задруга као дужника, није постојао други дужничко – поверилачки однос, осим уговорног односа који би настао тек у будућности, по испоруци ђубрива и у обиму извршене испоруке. Да регресирано ђубриво није завршило код корисника дефинисаних Уредбом, на начин и под условима прописаним Уредбом, утврђује се и анализом пословне документације која се односи на даље располагање ђубривима, из које произилази да је привредно друштво „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., сво ђубриво префактурисано од земљорадничких задруга и привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о., а директно испоручено из ХИП „Азотаре“ д.о.о., користило за измиривање својих обавеза према добављачима или према свом повезаном привредном друштву „Dunavka“ а.д. (регистратор 8 документације КТИ 19/14: -статистички приказ власништва предузећа „Dunavka“ а.д. (страница 2548) која такође нису имала право на коришћење средстава по основу регресирања минералних ђубрива (регистратор 9 документације КТИ 19/14: -финансијска картица „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Dunavka“ а.д. за период 01.01.2010. до 31.12.2010. годину (страница 3136-3139); -63 рачуна – отпремница „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Dunavka“ а.д., број: 9900-49, 9900-50, 9900-51, 9900-52, 9900-53, 9900-54, 9900-55, 9900-56, 9900-57, 9900-58, 9900-59, 9900-60, 9900-61, 9900-62, 9900-63, 9900-64, 9900-65, 9900-66, 9900-67, 9900-68, 9900-69, 9900-70, 9900-71, 9900-72, 9900-73, 9900-74, 9900-75, 9900-76, 9900-77, 9900-78, 9900-79, 9900-80, 9900-81, 9900-82, 9900-83, 9900-84, 9900-85, 9900-86, 9900-94, 9900-95, 9900-96, 9900-97, 9900-98, 9900-99, 9900-100, 9900-101, 9900-102, 9900-103, 9900-104, 9900-105, 9900-106, 9900-110, 9900-111, 9900-112, 9900-113, 9900-114, 9900-115, 9900-116, 9900-117, 9900-118, 9900-119, 9900-120, 9900-121, 9900-124 (страница 3140-3202); -финансијска картица „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. за купца „Tenen“ д.о.о. за период 01.01.2010. до 31.12.2010. године (страница 3203-3204); -рачуни-отпремнице „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Tenen“ д.о.о. број: 9900-126, 9900-127, 9900-128, 9900-129 (страница 3205-3208); -финансијска картица „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за добавача „Tenen“ д.о.о. период 01.01.2010. године до 31.12.2010. године (страница 3209-3211); -финансијска картица „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Terzije Trans“ д.о.о. период 01.01.2010. до 31.12.2010. године (страница 3212); -рачуни-отпремнице „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Terzije Trans“ д.о.о. број: 9900-87, 9900-88, 9900-89, 9900-91, 9900-93, 9900-122, 9900-123, 9900-125 (страница 3213-3220); -финансијска картица „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за добавача „Terzije

Trans“ д.о.о. период 01.01.2010. до 31.12.2010. године (страница 3221-3230); -финансијска картица „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за купца „Astra Luks“ за 2010. годину са рачуном - отпремницом број 9900-92 за продато ђубриво (страница 3231-3232); -финансијска картица „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за добављача „Astra Luks“ за 2010. годину (страница 3233-3234)).

Из исказа сведока Миленка Бобића, одбрана окривљених Михаила Грујића и Драгана Ђурића, јасно произилази да су окривљени знали да ће регресивно ђубриво бити коришћено за потребе повезаног привредног друштва „Dunavka“ а.д., које према условима Уредбе, није и не може бити корисник регресивног ђубрива, но и поред тога промет ђубрива је обављен путем посредника, преко којих је омогућено остваривање наплате регреса. Из пословне документације привредних друштава „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. и „Dunavka“ а.д. произилази да је регресивно минерално ђубриво, највећим делом коришћено супротно својој намени и то за намиривање дуговања ових привредних друштава и мањим незнатним делом за поделу кооперантима привредног друштва „Dunavka“ а.д., у циљу обезбеђења сировинске базе – соје и уљане репице.

Да је ХИП „Азотара“ д.о.о. извршила наплату регреса и за минерална ђубрива испоручена „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д., иако ово друштво није могло бити корисник регресивног ђубрива по основу овако организованог начина промета, утврђује се налазом и мишљењем вештака економско финансијске струке и то за уговорене количине (6000 тона), а не и оне које су стварно испоручене (5818 тона), те на основу аналитичких картица привредног друштва ХИП „Азотара“ д.о.о. и извода о плаћањима Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде РС. Како је промет обављен супротно условима прописаним Уредбом, на начин да су циљеви Уредбе потпуно обесмишљени, то је исплатом регреса наступила штета за буџет РС у укупном износу од 55.000.000,00 динара, како то произилази из налаза и мишљења вештака.

Надаље, из целокупне пословно финансијске документације наведених правних лица, учесника у промету регресивног минералног ђубрива, као и налаза и мишљења вештака, утврђује се да је „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. као преузималац дуга ђубриво добио по изузетно повољним условима на одложено плаћање, које је било и на годину дана за поједине рате, уз најминималнија средства обезбеђења – соло менице. Такође, из документације се утврђује да „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., своје обавезе плаћања из уговора није измиривао, осим плаћања обавеза у висини ПДВ-а, у време доспелости наплате. Уговорне обавезе плаћања ђубрива, како се то утврђује из налаза и мишљења вештака и књиговодствене документације нису извршене, а средства обезбеђења наплате по основним уговорима – соло менице нису пуштане на наплату или су у кратком року повлачене са наплате. Након истека свих уговорених рокова плаћања, дана 20.08.2012. године, Протоколом је продужен рок плаћања са дефинисањем нових рокова доспелости рата и новим средством обезбеђења - хипотеком на непокретности у власништву „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д., и то у време када је дужник односно „Veterinarski zavod Zemun“ а.д., већ увелико (од 10.07.2012. године) према подацима Народне банке Србије, био у финансијској блокади за износ од 1.510.455.848,92 динара, из чега јасно произилази да обавезе нису измириване у циљу избегавања наплате, и да је промет обављен мимо услова прописаних Уредбама (регистратор 9 документације КТИ 19/14: -преглед „НБС“ са подацима о стању „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. у принудној уплати на дан 28.05.2013. године (страница 3239); -преглед дуговања „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. за извучене количине (страница 3240-3242); -преглед ХИП „Азотаре“ д.о.о. о примљеним меницама у 2010. години од „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. (страница 3243); -преглед ХИП „Азотаре“ д.о.о. за менице пуштене на наплату (2010.-2012.) за „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. (страница 3244); -протокол од 20.08.2012. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о., „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. и Милојице Алексић (страница 3245-3246); -зачувана изјава „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. од 24.08.2012. године (страница 3247-3249); -одлука о успостављању залоге на непокретности „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. од 22.08.2012. године (страница 3250); -решења Републичког геодетског завода 02 број 952-02-15886/12 од 28.12.2012. године (страница 3251-3252); -подаци Катастра непокретности о упису терета – хипотеке у корист ХИП „Азотаре“ д.о.о. (страница 3253-3254); регистратор 12 списка КТИ 19/14: -електронска документација са службеног налога е-mail адресе vlado.krkovic@hip-azotara.co.rs. и то мејл послат 01.10.2010. године у 14:55 часова под називом “dopis predsedniku upravnog odbora” са документом у attachmentu: dopis Rasi od Vlade, 01.10.10..doc (страница 3063-3064); -мејл послат 22.08.2011. године у 15:04 часова под називом fw:pregled potrazivanja са документом у attachmentu: D.Peric-pregled-potrazivanja-02.08.2011.xls (страница 3067-3070); -мејл послат 08.02.2012. године у 12:25 часова под називом “Veterinarski zavod Zemun” са

документом у attachmentu: *Dinamika izmirenja doc.obaveza.vet. zavod Zemun.pdf* (страница 3078-3079); -мејл послат 14.02.2012. године у 14:40 часова под називом *fw:Veterinarski zavod sa документом у attachmentu: PROTOKOL veterinarski.doc i HIP AZOTARA PANCEVO protokol.doc*(страница 3080-3084); -мејл послат 13.03.2012. године у 10:40 *fw:Pregled naših potraživanja-Mart 2012 sa документом у attachmentu: preglerd.xls;*(страница3085-3093)). На основу закљученог уговора о купопродаји хипотекарне непокретности по одредбама Закона о хипотеци (регистратор 4 списка КТИ 19/14: - уговор о купопродаји непокретности на основу Закона о хипотеци (страница 1102-1106)), ХИП „Азотара“ д.о.о. је у пословним књигама дана 20.11.2013. године извршила умањење дуга „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. за износ од 91.210.343,29 динара, који према налазу и мишљењу вештака на дан 31.12.2013. године износи 75.033.665,87 динара.

Оправдана сумња да су окривљени **Радосав Вујачић, Михаило Грујић и Милан Дивљак** у својству лица овлашћеног за управљање и руковођење пословањем привредног друштва „Stаша“ д.о.о. у периоду од 16.04.2009. године до 21.07.2010. године и у периоду од 12.07.2012. године, те у својству оснивача и директора у периоду од 21.07.2010. године до 12.07.2012. године, извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ, утврђује се из исказа сведока Јелене Ђорђевић, Јелене Вукобрад, Татјане Пилиповић и Бранка Милосављевића, те сведока Дарка Симића, као и из налаза и мишљења вештака. Наиме, да су окривљени Радосав Вујачић и Милан Дивљак договорили продају односно куповину ђубрива, произилази из исказа окривљеног Михаила Грујића, исказа сведока Јелене Ђорђевић и Татјане Пилиповић. Из исказа ових лица утврђује се да је окривљени Милан Дивљак у пословним односима са ХИП „Азотаром“ д.о.о., иступао као власник и лице овлашћено за закључење послова привредног друштва „Stаша“ д.о.о., и да је са окривљеним Вујачићем договарао услове уговора у погледу количина, врста ђубрива и рокова плаћања као и у погледу средстава обезбеђења, да би након тога сведоци Јелена Ђорђевић и Татјана Пилиповић, по налогу окривљеног Дивљака одлазили у ХИП „Азотару“ д.о.о., и вршиле само потписивање уговора. Из одбране окривљеног Грујића, произилази да је услове уговора договарао председник УО односно окривљени Радосав Вујачић, због чега је окривљени Милан Дивљак потом долазио код њега(окривљеног Грујића) или у комерцијалу у ХИП „Азотару“ д.о.о., ради закључења уговора, пошто би у ЈП „Srbijagas“ окривљени Вујачић одобрио услове уговора и наложио да се изврши продаја у количинама које захтева окривљени Дивљак. Наиме, из пословне документације ХИП „Азотара“ д.о.о., утврђује се да је у току 2010. године, у периоду од априла до краја новембра, закључено 6 уговора о продаји минералног ђубрива са привредним друштвом „Stаша“ д.о.о., по којима је извршена испорука ђубрива у укупној количини од 5345,46 тона, укупне вредности од 145.893.368,00 динара (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји број 4923 од 27.04.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Stаша“ д.о.о. (страница 1-2); -уговор о продаји број 6343 од 04.06.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Stаша“ д.о.о. (страница 3-4); -анекс уговора о продаји број 6654 од 14.06.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Stаша“ д.о.о. (страница 5); -уговор о продаји број 7606 од 13.06.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Stаша“ д.о.о. (страница 6-7); -уговор о продаји број 8086 од 28.07.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Stаша“ д.о.о. (страница 8-9); -анекс уговора о продаји минералног ђубрива број 8713 од 18.08.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Stаша“ д.о.о. (страница 10); -уговор о продаји број 10025 од 27.09.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Stаша“ д.о.о. (страница 11-12); -уговор о продаји број 11913 од 10.11.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Stаша“ д.о.о. (страница 13-14); -анекс уговора о продаји број 12378 од 19.11.2010. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Stаша“ д.о.о. (страница 15)). На основу уговора закључених у периоду од априла 2010. године до почетка октобра 2010. године, окривљени Михаило Грујић је по одобрењу и уз сагласност окривљеног Радосава Вујачића, вршио испоруке уговорених количина ђубрива (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -спецификације ХИП „Азотаре“ д.о.о. од 31.03.2012. године (страница 16); -рачуни број: 3025, 3038, 3046, 3059, 3069, 3080, 3099, 3118, 3130, 3195, 2472, 2475, 2798, 2801, 2815, 2830, 2844, 2845, 2953, 2954, 2955, 2965, 2974, 2278, 2306, 2342, 2376, 2378, 2399, 2400, 2433, 2434, 2439, 1780, 1797, 1805, 1860, 1870, 2095, 2089, 2151, 2207, 2225, 1731, 1745, 1750, 1774, 1751, 1761, 1775, 1352, 1360, 1351, 1375, 1387, 1523, 1728, 1078, 1090, 1160, 1161, 1220, 1239, 1242, 1260, 1261, 1269, 1307, 1317, 1333, 1350, ХИП „Азотаре“ д.о.о. према привредном друштву „Stаша“ д.о.о. са отпремницама и диспозицијама (страница 17-335);-аналитичке финансијска картица ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Stаша“ д.о.о. конто 2020-801047 за 2010. годину

са исказаним дугом од 113.439,48 динара (страница 336-340)), и прихватио као једино средство обезбеђења соло менице привредног друштва „Stаша“ д.о.о., без провере солвентности и бонитета овог привредног друштва, што се потврђује и исказом сведока Дарка Симића. Наиме, привредно друштво „Stаша“ д.о.о., по решењу Агенције за привредне регистре, уписано је у регистар Агенције за привредне регистре под бројем БД 43290/2009 од 16.04.2009. године са уписаним оснивачким улогом од 250 €, који представља и капитал друштва у коме је као оснивач и директор друштва уписана Јелена Ђорђевић, све до 21.07.2010. године, од када је директор овог друштва окривљени Милан Дивљака до 12.07.2012. године, од ког времена је као директор уписана Татјана Пилиповић, док се висина уписаног капитала није мењала. Уговором о преносу удела између Јелене Ђорђевић и окривљеног Милана Дивљака, утврђује се да је дана 20.05.2010. године, извршен пренос оснивачког удела са Јелене Ђорђевић на окривљеног Милана Дивљака, (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -решења Агенције за привредне регистре за привредно друштво „Stаша“ д.о.о. и БД 43290/2009 од 16.04.2009. године, БД 57479 од 03.06.2010. године, БД 78809/2010 од 21.07.2010. године, БД 92805/2012 од 12.07.2012 године, -картон депонованих потписа за Јелену Ђорђевић, Милана Дивљака и Татјану Пилиповић; -уговор о преносу удела од 20.05.2010. године са решењем и прилозима (страница 802-823)). Такође, из налаза и мишљења вештака произилази да је према књиговодственој документацији (брutto билансима) и на основу података АПР, привредно друштво „Stаша“ д.о.о. у 2010. години (регистратор 13 списка КТИ 19/14 -изворни финансијски извештаји привредног друштва „Stаша“, д.о.о. за 2010., 2011., и 2012. годину регистра финансијских извештаја АПР (страница 3317-3340)), остваривало пословне приходе у висини вредности продаје преузетог ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о., и по том основу је остваривало и добит у пословању, која не превазилази обим промета ђубрива, што даље указује и на обим пословања привредног друштва, док истовремено из остварене добити продајом ђубрива, ово друштво врши куповине непокретности, којима се за будуће испоруке ђубрива гарантује кроз давање хипотека у корист ХИП „Азотара“ д.о.о. Наиме, по уговорима о продаји са ХИП „Азотаром“ д.о.о. закљученим у периоду од 27.04.2010. године до 27.09.2010. године, као обезбеђење плаћања, уговаране су соло менице без протеста са меничним овлашћењима, а као допунско средство обезбеђења заложна изјава са проценом вредности некретнине у Руском Селу, уписане у КО Руско Село на кп. бр. 1962. Из предуговора о купопродаји, који је привредно друштво „Stаша“, д.о.о. закључило са Бранком Дивљаком (братом окривљеног Милана Дивљака) дана 27.08.2009. године, члан 7. дефинише да је „продавац у обавези да изда хипотекарну изјаву на износ из процене комплетне непокретности коју ће да изврши овлашћени судски проценитељ о трошку купца у корист фирме „Stаша“ д.о.о. Београд како би фирма „Stаша“ д.о.о. могла да упише заложно право - хипотеку првог реда, као средство обезбеђења којим гарантује сигурност намирења обавеза плаћања по фактурисаној роби код ХИП „Азотаре д.о.о.“, из чега је уочљиво да у време закључења наведеног предуговора, пословни односи привредног друштва „Stаша“ д.о.о. и ХИП „Азотара“ д.о.о. нису ни постојали, те да ни у време настајања пословних односа а ни касније, како то произилази из извода РГЗ Службе за катастар непокретности Кикинда, наведена непокретност није била у власништву привредног друштва „Stаша“ д.о.о. и никада није ни представљала имовину привредног друштва „Stаша“ д.о.о. (регистратор 2 документације КТИ 14/19: -предуговор предузећа „Stаша“ д.о.о број 101/10 од 27.08.2009. године, -аналитичке финансијске картица конто 22121 за Бранка Дивљака на износ од 19.480.000 динара, -хипотекарна изјава од 22.11.2010. године (страница 883-888)), као и да је за ову непокретност, тек 22.11.2010. године, дата заложна изјава Бранка Дивљака на износ од 20.000.000,00 динара, иако је вредност непокретности према решењима Пореске управе, износила далеко мање односно 2.694.769,28 динара (регистратор 9 списка КТИ 19/14: -решења Општинске управе Кикинда Секретаријата локалне пореске администрације за порез на имовину за 2009., 2010., 2011., 2012., 2013., и 2014. годину за пореског обвезника Бранка Дивљака из Руског села са пријавом имовине физичких лица за 2010.-2013. годину са подацима из катастра непокретности за наведено лице (страница 2271-2302)), а сама хипотека никада није ни уписана у земљишне књиге, (регистратор 11 списка КТИ 19/14: -препис листа непокретности број 252 КО Руско село КП број 1962 са прилозима (страница 2811 до 2828)). Из оваквог стања ствари произилази да је вредност непокретности, за коју је накнадно дана 22.11.2010. године и то по доспелости обавеза, дата заложна изјава, вишеструко нижа и то не само у односу на висину опредељену заложном изјавом и проценом непокретности на износ до 23.245.596,00 динара (регистратор 8 списка КТИ 19/14; процена тржишне вредности непокретности од 26.04.2010. године проценитеља Александра

Андрејевића, сталног судског вештака за област грађевинарство, (страница 2096-2107)), већ и у односу на вредност потраживања ХИП „Азотаре“ д.о.о., из до тада закључених уговора, по којима је уговорена вредност ђубрива износила 76.959.600,00 динара, јер је по свим дотадашњим уговорима као средство обезбеђења дефинисана иста непокретност. Такође, из закључених уговора произилази да је између уговорних страна уговоран начин одложеног плаћања на више месечних рата, по коме је и плаћање прве рате одлагано више од 60 дана, а последње рате и до 6 месеци, као и да су sukcesивно закључивани нови уговори иако обавезе по претходним уговорима нису измириване, што све указује на постојање договора одговорних лица у овим привредним друштвима, односно окривљених Милана Дивљака и Радосава Вујачића, да се промет обави на начин који је повољнији за купца односно дужника, него што би био за продавца односно повериоца. Наиме, како даље произилази из пословне документације и налаза вештака, привредно друштво „Stаша“ д.о.о. извршило је продају минералних ђубрива и његову наплату од купаца, док је плаћање према ХИП „Азотари“ д.о.о. вршило само у износима доспелих обавеза ПДВ-а и то у делимичном износу. Иако је уговором у случају неизвршавања обавеза, била дефинисана наплата из средстава обезбеђења или једностраним раскидом уговора, мере за наплату потраживања од стране одговорних лица ХИП „Азотара“ д.о.о., окривљеног Радосава Вујачића, који је по исказима сведока Дарка Симића, Бранка Божанића и Горана Пејчића, а како то произилази и из меила од 30.05.2011. године (регистратор 12 списка КТИ 19/14: -*меил послат са е-меил адресе vlado.krkovic@hip-azotara.co.rs* дана 30.05.2011. године у 10:22 часова под називом „*prinudna naplata*“ са документом у *attachmentu: 27.05.2011.Prinudna naplata.doc*; (страница 3065-3066)), једини могао да донесе одлуку о пуштању меница или покретању наплате из хипотека, нису предузимане без обзира што су обавезе по уговору од 27.04.2010. године, доспеле у целости дана 31.10.2010. године, а по уговорима од 03.06.2010. године, дана 13.07.2010. године, односно дана 28.07.2010. године у висини прве рате, већ су са привредним друштвом „Stаша“ д.о.о. настављени пословни односи закључивањем нових уговора, па је тако дана 04.11.2010. године закључен уговор о продаји 2500 тона минералног ђубрива „SAN 33%“ у вредности од 55.350.000,00 динара, којим је настављено уговарање одложеног начина плаћања на рате, и то тако што прва рата доспева 31.01.2011. године, а последња 31.05.2011. године. Овим уговором, уговорне стране односно одговорна лица окривљени Милан Дивљак и окривљени Радосав Вујачић, уговарају нова, допунска средства обезбеђења-хипотеке на катастарским парцелама број 4545/4 и 4545/5 ЗКУЛ 2156 КО Мартинци, бензинска станица и њива у месту површине 2а.24м² и 4а.53м² са проценом вредности наведених непокретности. Индикативно је да одговорна лица овим уговором, предвиђају као средство обезбеђења непокретност која није у власништву привредног друштва „Stаша“ д.о.о. у време закључења уговора са ХИП „Азотаром“ д.о.о., а како то произилази из уговора о купопродаји закљученог, тек 02.12.2010. године (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -*купопродајни уговор од 02.12.2010. године закључен између Марка Косановића и „Stаша“ д.о.о. Ов.бр.580/2010, -извод „Banka Intesa“ а.д. број 107 о плаћању 3.484.553,00 динара (страница 618-621)*), између Марка Косановића и Радослава Косановића као продавца и привредног друштва „Stаша“ д.о.о. као купца, за купопродајну цену од 21.922.433,00 динара, из кога је јасно да је бензинска пумпа и земљиште прешло у посед привредног друштва Stаша“ д.о.о., тек након месец дана од дана закључења уговора којим је дато као средство обезбеђења, а да је купопродајна цена исплаћена управо ђубривом купљеним од ХИП „Азотара“ д.о.о. Оно што указује на постојање договора одговорних лица окривљених Вујачића и Дивљака, поред тога што је договор за плаћање преузете робе подразумевао будуће пословне приходе привредног друштва „Stаша“ д.о.о. остварене кроз даљи промет ђубрива, јесте и чињеница да су као хипотеке прихватане и непокретности које су нереално процењиване или за које су даване хипотекарне изјаве у складу са постојећим дугом, на шта указује и велики несклад и несразмера између купопродајне цене наведене некретности од 21.922.433,00 динара у односу на хипотекарну изјаву дату тек 31.01.2011. године, (регистратор 1 документације КТИ 49/14: -*хипотекарна изјава директора „Stаша“ д.о.о. Милана Дивљака Ов. број 11508/2011 од 31.01.2011. године (страница 403-404); -извод из земљишне књиге за кат. парцеле 4545/4 и 4545/5 КО Мартинци од 28.06.2010. године (страница 401-402)*) и процену вредности исте непокретности од 30.01.2011. године на износ од 132.483.120,00 динара (регистратор 8 списка КТИ 19/14: -*процена тржишне вредности непокретности, проценитеља Александра Андрејевића сталног судског вештака за област грађевинарства од 30.01.2011. године, (страница 2083-2093)*). Дакле, у време када је како то

произилази из налаза и мишљења вештака, већ постојао доспели дуг привредног друштва „Staša“ д.о.о. према ХИП „Азотара“ д.о.о. на дан 31.12.2010. године у износу од 113.439.973,48 динара, јер су вршена само плаћања припадајућег ПДВ-а у износу од 8.836.212,80 динара. Несклад у вредности непокретности изражена кроз купопродајну цену, према вредности за коју се даје хипотекарна изјава, још је уочљивија не само из решења Основног суда у Сремској Митровици ДН-651/11 од 30.05.2011. године, из кога се јасно види да су на овој непокретности постојали терети и права залог претходног власника „Т.Р. Косановић“ по заложним изјавама и издатим меницама у свеукупном износу од 14.500.000,00 динара и 20.000 € (регистратор 2 списка КТИ 19/14: -решење Основног суда у Сремској Митровици, пословни број ДН-651/11 од 30.05.2011. године (страница 409-410)), већ и из исказа сведока Радослава и Наде Косановић, да бензинска станица заправо никада није ни била у функцији, јер постоји трајна забрана обављања делатности, те пореских решења, по којима је као вредност пумпе и поменутих непокретности одређена у износу купопродајне цене из уговора (регистратор 9 списка КТИ 19/14: -решење ПУ, Филијала Сремска Митровица број 413-2а/33/2011 и 413-2а/33а/2011 од 14.01.2011. године, (страница 2348-2349)), која је прихваћена и каснијим пореским решењима као тржишна вредност непокретности (регистратор 9 списка КТИ 19/14: -решења Општинске управе Сремска Митровица Секретаријата локалне пореске администрације за порез на имовину за 2011., 2012., 2013. годину за пореског обвезника „Staša“ д.о.о. са пријавом имовине за 2011.–2013. годину (страница 2324-2338)). Вредност доспелог дуга је вишеструко већа од стварне вредности пумпе, па је јасно да она не може бити ни адекватно средство обезбеђења по уговору који је закључен 04.11.2010. године (вредност 55.300.000,00 динара), као ни по другим закљученим уговорима, јер хипотека на непокретности која је била средство обезбеђење по претходним уговорима (Руско Село), никада није ни уписана. Током 2011. године, ХИП „Азотара“ д.о.о. је наставила са испорукама ђубрива, иако је према књиговодственој евиденцији постојао дуг привредног друштва „Staša“ д.о.о. који је неизмирен и по коме је највећи део потраживања доспео на наплату, будући да су валуте плаћања по уговорима од 27.04.2010. године, 03.06.2010. године са анексом од 08.06.2010. године, 13.07.2010. године, 28.07.2010. године и анексом од 17.08.2010. године, доспеле на наплату дана 30.12.2010. године, на који начин је према књиговодственој документацији ХИП „Азотаре“ д.о.о., привредно друштво „Staša“ д.о.о. било у кашњењу са плаћањем износа од 59.407.500,00 динара, а што произилази и из налаза вештака (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -аналитичке финансијске картице ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Staša“ д.о.о. 2020-801047 за 2011. годину са исказаним дугом од 118.239.385,52 динара (страница 341-345); -рачуни број: 23, 57, 73, 82, 90, 97, 123, 163, 190, 200, 199, 198, 346, 374, 392 ХИП „Азотаре“ д.о.о. према привредном друштву „Staša“ д.о.о. са отпремницама и диспозицијама (страница 346-393)). Током 2011. године по већ закљученим уговорима, привредном друштву „Staša“ д.о.о. извршена је испорука минералних ђубрива у вредности од 8.561.376,00 динара, за које испоруке је плаћен само износ припадајућег доспелог ПДВ-а од 230.000,00 динара, тако да је на крају 2011. године постојао дуг овог друштва у износу од 118.239.385,52 динара. По свим уговорима, па и по уговору закљученом 04.11.2010. године са анексом од 19.11.2010. године, сва потраживања у ратама су доспевала најкасније до 31.05.2011. године, међутим и поред доспелости рата, привредно друштво „Staša“ д.о.о., односно окривљени Милан Дивљак, како произилази из књиговодствене документације, а што се утврђује и на основу налаза и мишљења вештака, није вршило плаћања преузетог ђубрива ХИП „Азотара“ д.о.о., осим износа у висини доспеле обавезе ПДВ-а, а да притом ни одговорна лица у ХИП „Азотара“ д.о.о., нису предузимала било какве мере за наплату доспелих потраживања. Из овога даље произилази да је окривљени Радосав Вујачић, поступао супротно интересима повериоца односно ХИП „Азотара“ д.о.о., непредузимајући мере за наплату потраживања, упркос томе што су по уговорима закљученим у 2010. години, уговарана допунска средства обезбеђења у виду хипотека на непокретностима на основу заложних изјава, које у време доспелости потраживања, нису ни биле дате. Наиме, да је окривљени Милан Дивљак свесно поступао супротно уговорним обавезама, указује чињеница да је заложна изјава за непокретност у Руском Селу дата тек у новембру 2010. године, дакле по доспелости обавезе плаћања, као и за хипотеку на непокретностима у Мартинцима за коју је заложна изјава дата тек након доспелости свих потраживања дана 30.01.2011. године и уписана тек 28.06.2011. године, знајући при томе да вредности непокретности датих у залогу није

адекватна вредности преузете робе и да је довољна само за намирење највише трећине, до тада доспелог потраживања.

Из пословне документације која се односи на оснивање привредног друштва „Plod produktiva“ д.о.о., (регистратор 11 списка КТИ 19/14: -решење АПР БД. 23376/2011 од 28.02.2011. године са одлуком о оснивању предузећа овереним потписима лица овлашћених за заступање (страница 2849-2858)) и исказа сведока Јелене Вукобрад, произилази да је ово привредно друштво основано 21.12.2010. године од стране окривљеног Милана Дивљака, у коме је сведок према изводима АПР, као радник привредног друштва „Staša“ д.о.о., уједно била и формални власник привредног друштва „Plod produktiva“ д.о.о., а којим друштвом је фактички руководио окривљени Милан Дивљак, по чијем налогу је и ово привредно друштво, извршило куповину минералних ђубрива од ХИП „Азотара“ д.о.о. и то по уговору о продаји, закљученом дана 10.03.2011. године у количини од 200 тона, вредности од 5.896.800,00 динара, за који су као средство обезбеђења уговорене само две бланко соло менице (регистратор 2 документације КТИ 19/14: - уговор о продаји број 2731 од 10.03.2011. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Plod produktive“ д.о.о. -аналитичке финансијске картице купца „Plod produktiva“ д.о.о. конто 2020 за 2011., и 2012. годину, - уговор о преузимању дуга број 8178 од 05.07.2012. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. „Plod produktiva“ д.о.о. и „Staša“ д.о.о. (страница 756-763); -рачуни ХИП „Азотара“ д.о.о. за купца „Plod produktiva“ д.о.о. број 964, 1090, 1108, 1123, 1142, 1153, 1189, 1195, 1362, 1367 (страница 764-773)). Након испоруке ђубрива, како наводи сведок Јелена Вукобрад, исто је продато, али плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о. нису вршена, осим доспелих обавеза ПДВ-а, како је то договорио окривљени Милан Дивљак са одговорним лицима ХИП „Азотара“ д.о.о. Из књиговодствене документације и налаза и мишљења вештака, произилази да је испорука минералних ђубрива извршена у периоду од 16.03.2011. године до 10.04.2011. године у количини од 216,65 тона, и извршено плаћање само вредности по основу ПДВ у износу од 436.800,00 динара и износа по основу принудне наплате на основу менице дана 11.11.2011. године од 18.906,16 динара, те да других плаћања није ни било. Такође из података Агенције за привредне регистре, и финансијских извештаја о пословању овог привредног друштва за 2011., и 2012. годину, уочљиво је да се пословни приходи исказују једино у 2011. години и то у висини вредности промета минералног ђубрива, док у 2012. години нису остваривани пословни приходи, већ само нето губици, који су се у међувремену само увећавали, при чему је рачун овог привредног друштва у непрекидној блокади од 13.10.2011. године за износ од 5.544.787,96 динара (регистратор 13 списка КТИ. 19/14: -изворни финансијски извештаји привредног друштва „Plod produktiva“ д.о.о. за 2011., и 2012. годину Регистра финансијских извештаја АПР (страница 3349-3364)). Наиме, окривљени Милан Дивљак је по казивању сведока Јелене Вукобрад, ово привредно друштво основао ради куповине минералних ђубрива од ХИП „Азотаре“ д.о.о., како би „могли да направимо већу причу куповине кланице и (били су), за пољопривредно добро“, односно „да би зарадили неке паре да би могли даље (је л` тако) да се ширимо“ док други послови нису ни обављани, а након продаје ђубрива и наплате, финансијска средства су пребацивана привредном друштву „Staša“ д.о.о., (исказ сведока Јелене Вукобрад) из чега даље произилази да је окривљени Милан Дивљак, у време када је привредно друштво „Staša“ д.о.о. било у доцњи плаћања према ХИП „Азотари“ д.о.о., основао ново привредно друштво, преко кога је наставио са закључивањем уговора о продаји ђубрива са ХИП „Азотаром“ д.о.о.

Такође, како то произилази из документације и исказа сведока Радослава и Наде Косановић, као и самог окривљеног Милана Дивљака, након куповине бензинске станице по уговору од 02.12.2010. године, постојали су пословни договори са окривљеним Миланом Дивљаком, везани за промет минералних ђубрива, како би им се помогло да изађу из финансијске кризе. Наиме, сведок Нада Косановић дана 03.02.2011. године оснива привредно друштво „Kosanović plus“ д.о.о., са уплаћеним новчаним капиталом од 26.039,00 динара и уписаним капиталом од 500 евра, (регистратор 11 списка КТИ. 19/14: -решење АПР БД. 11611/2011 од 03.02.2011. године са одлуком о оснивању привредног друштва и овереним потписима лица овлашћених за заступање (страница 2864-2873)) да би одмах по оснивању овог привредног друштва, отпочели и пословни односи са привредним друштвом ХИП „Азотара“ д.о.о. и то по уговорима о куповини минералних ђубрива. Први такав уговор закључен је дана 09.02.2011. године, дакле 7 дана након оснивања друштва „Kosanović plus“ д.о.о., и то за количину од 2000 тона минералног ђубрива „SAN 33%“ у уговореној вредности од 58.968.000,00 динара (регистратор 2 документације КТИ 19/14: - уговор

о продаји број 1418 од 09.02.2011. године, закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о., „Kosanović plus“ д.о.о. и „Кланица прерада меса и Т. Р. Косановић“ (страница 622-624)), са средством обезбеђења солидарног дужника „Кланица, прерада меса и Т.Р.Косановић–Косановић Радослав, предузетник“, уписом хипотеке другог реда на пословном објекту занатској кланици за прераду меса и месних прерађевина површине 20а.0,2м2 на парцели број 303, ЗКУЛ број 860 КО Мартинци, по основу заложне изјаве на износ од 300.000.000,00 динара (регистратор 2 документације КТИ 19/14: - заложна изјава за непокретност „Кланице, прерада меса и трговинска радња Косановић“ Ов.бр. 13291/2011. године, -решење Основног суда у С. Митровици о упису хипотеке, извод из земљишне књиге број 860 за „Кланица, прерада меса и трговинска радња Косановић“ (страница 720-724)). Сведочењем Наде Косановић, одговорног лица привредног друштва „Kosanović plus“ д.о.о., утврђује се да није учествовала у преговорима са ХИП „Азотаром“ д.о.о., изузев што је по налогу супруга Радослава, отишла и потписала уговор о продаји, за који су договоре око услова плаћања, количина и вредности робе, претходно водили окривљени Милан Дивљак и њен супруг Радослав, јер она није имала „линк“ ка „Азотари“. Након закључења поменутог уговора, вршене су испоруке минералних ђубрива почев од 01.03.2011. године, (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -рачуни ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Kosanović plus“ д.о.о. број: 751, 765, 786, 815, 814, 813, 833, 865, 874, 907, 906, 905, 935, 957, 1084, 1096, 1115, 1132, 1147, 1165, 1350, 1348, 1353, 1359, 1358, 1361, 1364, 1365, 1366, 1368, 1449, 1450, 1463, 1470, 1486, 1521, 1520, 1519, 1547, 1561, 1591, 1592, 1593, 1618, 1623, 1650, 1666, 1688, 1687, 1689, 1709, 1729, 1744, 1782, 1805, 1818, 1831, 1867, 1868, 1866, 1886 (страница 639-699)) да би дана 06.05.2011. године, био закључен Анекс уговора за додатну количину ђубрива „КАН“ од 1000 тона у додатној вредности од 26.298.000,00 динара, а да претходно нису дефинисана нова средства обезбеђења плаћања (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -анекс уговора о продаји бр. 5184 од 06.05.2011. године, (страница 625-626)), нити су вршена плаћања вредности испоручене робе у износу од 84.905.928,00 динара, осим износа доспелих обавеза ПДВ-а. како се то утврђује из пословне документације ових привредних субјеката (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -аналитичке финансијске картице купца „Kosanović plus“ д.о.о. конто 2020-4390 за 2011., и 2012. годину (страница 630-638)) и налаза и мишљењем вештака, тако да је након доспелости обавезе плаћања дана 28.06.2011. године, остало ненаплаћено потраживање од 80.421.448,60 динара, при чему нису активирана средства обезбеђења, иако је привредно друштво „Kosanović plus“ д.о.о. вршило авансну продају овог минералног ђубрива и наплату потраживања од својих купаца (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -аналитичке финансијске картице добављача ХИП „Азотаре“ д.о.о. конто 4330 за 2011. годину, -аналитичке финансијске картице купца „Радел“ конто 2020, аналитичке финансијске картице купца „Bosal“ конто 2020 и аналитичке финансијске картице купца „RN“ конто 2020. (странице 701-706)). Плаћања која су вршена у корист ХИП „Азотаре“ д.о.о. била су само она која су се односила на доспеле обавезе ПДВ-а, по динамици издатих рачуна и извршених испорука. Након истека рокова плаћања по уговорима закљученим са привредним друштвом „Kosanović plus“ д.о.о., дана 14.07.2011. године закључен је нови уговор о продаји ђубрива са „Кланица, прерада меса и трговачка радња Косановић“ за 500 тона минералног ђубрива, укупне вредности 19.494.000,00 динара, са уговореним начином одложеног плаћања до 30.08.2011. године, а као средство обезбеђења уговорене су бланко соло менице и хипотека на непокретности (пословни објекат занатске кланице), као и по уговору број 1418 (са привредним друштвом „Kosanović plus“ д.о.о.), (регистратор 2 документације КТИ: 19/14: -уговор о продаји број 8170 од 14.07.2011. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Кланице, прерада меса и трговинска радња Косановић“ (страница 707-709)). Из уговорних одредби члана 5. уговора закљученог дана 14.07.2011. године, утврђује се да је окривљеном Радосаву Вујачићу, као одговорном лицу ХИП „Азотара“ д.о.о., било познато да се ради о истим купцима, којима се одобрава нова куповина, иако обавезе по претходним уговорима нису измирене, нити су биле предузете мере за наплату до тада доспелих обавеза, а што се утврђује и пословном документацијом, па је и поред тога дана 03.10.2011. године закључен анекс уговора, којим се уговарају додатне количине и увећава вредност ђубрива на износ од 45.792.000,00 динара, а рокови наплате се продужавају на период од 30 дана након извршене испоруке, (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -анекс уговора о продаји број 10975 од 04.10.2011. године, -уговор о продаји број 1233 од 25.01.2012. године (страница 710)) иако се рок испоруке не дефинише уговором, дакле у тренутку када постоји ненаплаћено потраживање у вредности испорученог ђубрива у износу од 84.905.928,00 динара. Закључењем анекса уговора, врши се увећање вредности дуговања за додатних 26.298.000,00 динара. Сва потраживања

привредног друштва ХИП „Азотара“ д.о.о., од привредних субјеката „Kosanović plus“ д.о.о и „Кланица, прерада меса и ТР Косановић“ су по наведеним уговорима обезбеђена уписаном извршном вансудском хипотеком на пословном објекту „Кланица, прерада меса и ТР Косановић“ на износ од 300.000.000,00 динара, иако утврђена вредност пословног објекта, сходно пореским пријавама и решењима не прелази износ од 30.000.000,00 динара, па је тако у 2010. години тржишна вредност ове непокретности износила 27.962.983,00 динара, у 2011. години – 27.140.543,00 динара, а у 2012. години – 26.318.102,00 динара (регистратор 9 списка КТИ 19/14: -решења Градске управе за буџет и финансије Сремска Митровица број 436-6/30/2014, 436-6/31/2014, 436-6/32/2014, 436-6/33/2014, (страна 2368 -2375); -пореске пријаве за 2010., 2011., 2012., и 2013. годину (страна 2378-2393)). Анализом целокупног пословног односа наведених привредних субјеката и ХИП „Азотаре“ д.о.о., из предложених доказа односно пословне документације, утврђује се постојање договора окривљеног Радосава Вујачића посредно преко окривљеног Милана Дивљака, да се промет за „Кланица, прерада меса и ТР Косановић“ обави на начин којим се омогућује да купац изврши даљу продају ђубрива остварујући добит, а да при томе врши плаћање само доспелих пореских обавеза према ХИП „Азотари“ д.о.о., уз минимална средства обезбеђења – соло сопствене менице и неадекватна додатна средства обезбеђења, чија стварна вредност не досеже ни трећину вредности испоручене робе. Испорука минералног ђубрива, извршена је у периоду 19.07.2011. године до 22.10.2011. године (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -рачуни ХИП „Азотара“ д.о.о. за купца „Кланица, прерада меса и трговинска радња Косановић“ број: 2253, 2260, 2269, 2277, 2286, 2291, 2302, 2313, 2319, 2333, 2344, 2653, 2661, 2669, 2679, 2710, 2712, 2713, 2718, 2723, 2731 (страна 725-745)), које је након тога продато купцима „Radel“ д.о.о. и „Bosal“ д.о.о од којих је извршена наплата. На основу налаза и мишљења вештака, утврђује се да је „Кланица за прераду меса и ТР Косановић“ у периоду од 23.09.2011. године до 26.09.2011. године, извршила делимично плаћање вредности испорученог минералног ђубрива према ХИП „Азотара“ д.о.о., у износу до 19.494.000,00 динара, док преостали дуг није плаћен ни у 2011. години, нити у каснијем периоду, тако да је неплаћени дуг овог привредног субјекта износи 25.885.200,00 динара, а привредног друштва „Kosanović plus“ д.о.о. 80.421.448,60 динара.

Иако плаћања нису вршена, о чему окривљени Вујачић има сазнања према прегледима и извештајима о доспелим потраживањима, од стране купца-дужника ХИП „Азотара“ д.о.о. (регистратор 12 списка КТИ. 19/14: -меилови послати са e-mail адресе vlado.krkovic@hip-azotara.co.rs дана 22.08.2011. године и то меил у 15:04 часова под називом „Fw: Pregled Potraživanja“ са документом у attachmentu: D.Peric-Pregled-Potrazivanja-02.08.2011.xls; (страна 3064-3070), -меил послат 22.08.2011. године у 15:31 часова са документом у attachmentu: 22.08.2011izveštaj potrazivanja.xls; (страна 3071-3075)), па и од привредног друштва „Staša“ д.о.о., и привредног друштва „Plod produktiva“ д.о.о., које је пословало под контролом окривљеног Милана Дивљака, окривљени Радосав Вујачић дана 30.12.2011. године, обавештава комерцијалног директора Владу Крковића и финансијског директора Миљана Ђуровића, да „није неопходно пуштати менице на реализацију следећих дужника ХИП „Азотаре“ д.о.о.: Сташа, Београд, Плод продуктива, Старчево, Етно дизајн, Старчево, Косановић Плус, Мартинци, Косановић кланица, Мартинци и „1. Октобар“ Сомбор“, док се не заврши процедура давања сагласности на одлуку УО „Србијагас“-а, од 28.12.2011. године, ради куповине фарми пилића од привредног друштва „Србомонт“ д.о.о. Ђурђево и фарме пилића Радојево од привредног друштва „1. Октобар“ Сомбор, у циљу повећања производних капацитета Компаније за производњу меса „Agroživ“ а.д., (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -допис Радосава Вујачића од 31.12.2011. године, страна 976; одлука УО Србијагас од 28.12.2011. године, (страна 962-966)). Из ове документације јасно произилази да окривљени Радосав Вујачић, супротно интересима ХИП „Азотаре“ д.о.о., као повериоца одлаже наплату потраживања дужника за које зна да су у власништву или су повезани са окривљеним Миланом Дивљаком. Наиме, како то произилази из предложених доказа и пословне документације, дана 07.07.2011. године, ХИП „Азотара“ д.о.о. је закључила и уговор о продаји минералног ђубрива са привредним друштвом „Etno dizajn“ д.о.о. број 7789 за количину од 67,30 тона минералног ђубрива КАН, вредности од 1.769.855,00 динара (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји број 7789 од 07.07.2011. године између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и „Etno dizajn“ д.о.о., (страна 774-775)). Као средства за обезбеђење дате су две бланко менице без додатних средства обезбеђење плаћања. Према његоводственој

документацији и како се то утврђује налазом и мишљењем вештака, плаћања по овом уговору нису вршена иако је испорука извршена у целости у периоду од 12.07.2011. године до 15.07.2011. године (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -рачуни предузећа ХИП „Азотра“ д.о.о. за купца „Etno dizajn“ д.о.о. број 19259, 19261, 19264, 19263 (страна 781-786)), тако да је дуг настао овим пословним односом остао у потпуности неизмирен (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -аналитичке финансијске картице купца „Etno dizajn“ д.о.о. конто 2020 за 2011. и 2012. годину са исказаним дугом од 1.768.999,50 динара, (страна 776-780)). Да је и ово друштво повезано са окривљеним Миланом Дивљаком, утврђује се на основу исказа сведока Сенише Ковачевића одговорног лица привредног друштва „Etno dizajn“ д.о.о., односно да је овај посао договорио преко Милана Дивљака, на основу кога је фирма „Staša“ д.о.о. „извлачила а потом и продавала ђубриво, док је „Etno dizajnu“ д.о.о. само уплаћен новац“, за договорене будуће послове, при чему плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о., како се то утврђује на основу налаза и мишљења вештака, нису вршена.

Почетком 2012. године, а након дописа окривљеног Радосава Вујачића од 30.12.2011. године којим је наложено да се не пуштају менице, (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -допис Радосава Вујачића од 31.12.2011. године (страна 976)) са привредним друштвом „Staša“ д.о.о. и поред тога што нису вршена никаква плаћања по уговорима из 2010. године осим износа доспелих обавеза ПДВ-а и постојања дуга у износу од 118.239.385,52 динара, дана 24.01.2012. године закључује се нови уговор о продаји минералног ђубрива у количини од 300 тона у уговореној вредности од 150.000 \$ без пореза, (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. број 1219 од 25.01.2012. године (страна 394-396)) по којем су као средство обезбеђења уговорене две бланко соло менице и као допунско обезбеђење хипотека првог реда на непокретностима катастарским парцелама број 4545/4 и 4545/5 ЗКУЛ 2156 КО Мартинци, бензинска станица и њива у месту површине 2а.24м² и 4а.53м² на основу заложне изјаве Милана Дивљака од 31.01.2011. године (регистратор 1 документације КТИ 149/14: -хипотекарна изјава директора „Staša“ д.о.о. Милана Дивљака Ов. број 11508/2011 од 31.01.2011. године (страна 403-404); -извод из земљишне књиге за кат. парцеле 4545/4 и 4545/5 КО Мартинци од 28.06.2010. године (страна 401-402); регистратор 8 списка КТИ 19/14: -процена тржишне вредности непокретности, проценитеља Александра Андрејевића сталног судског вештака за област грађевинарство од 30.01.2011. године (страна 2083-2093)). Као и претходним уговорима и овим уговором је као средство обезбеђења уговора предвиђена иста непокретност, иако је стварна вредност наведене непокретности далеко нижа од вредности до тада испорученог и преузетог ђубрива, и самим тим недовољна и неадекватна за обезбеђивање потраживања по уговорима. Готово једновремено, окривљени Радосав Вујачић дана 25.01.2012. године закључује и уговор о продаји са купцем „Кланица, прерада меса и ТР Косановић“, (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји број 1233 од 25.01.2012. године (страна 711-713)) коме се такође, иако постоје неизмирена потраживања, одобрава куповина 300 тона минералног ђубрива укупне вредности 150.000 \$, док се као средство обезбеђења уговарају две бланко соло менице и хипотека, као и по ранијим уговорима, на пословном објекту занатске кланице за прераду меса у Мартинцима. На исти начин како је то чињено и по претходним уговорима, у односу на нова два уговора извршена су плаћања само у висини обавезе ПДВ-а, док плаћања главног дуга, заправо вредности преузетог ђубрива, нису вршена. Поред наведеног уговора, ХИП „Азотара“ д.о.о. и „Staša“ д.о.о., дана 10.05.2012. године закључују и уговор о продаји 1700 тона минералних ђубрива уговорене вредности од 850.000 \$ уз уговорање средстава обезбеђења – две соло менице (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о., број 5887 од 11.03.2012. године (страна 397-399)), са одложеним роком плаћања 30 дана од дана испоруке. Такође, дана 06.06.2012. године закључен је и анекс овог уговора, којим се уговорене количине повећавају на 2200 тона уговорне вредности од 1.100.000,00 \$ (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -анекс уговора о продаји број 6974 од 06.06.2012. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страна 400)). По уговорима од 25.01.2012. године, 10.05.2012. године и 06.06.2012. године, закљученим са привредним друштвом „Staša“ д.о.о., испоруке уговорених минералних ђубрива извршене су у периоду од 27.01.2012. године до 09.06.2012. године у количини од 2499,97 тона укупне фактурисане вредности од 122.201.657,67 динара (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -рачун број 234, 254, 293, 269, 294, 295, 346, 369, 1194, 1195, 1213, 1220, 1233, 1244, 1248, 1249, 1275, 1285, 1293, 1305 ХИП „Азотаре“ д.о.о. према привредном

друштву „Stasha“ д.о.о. са отпремницама и диспозицијама (страница 405-495); -регистратор 2 документације КТИ 19/14: -рачуни ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Stasha“ д.о.о. са отпремницама и диспозицијама уз рачун број 1306, 1318, 1332, 1336, 1343, 1352, 1357, 1358, 1392, 1400, 1414, 1421, 1432, 1452, 1519, 1527 (страница 496-605); -аналитичке финансијске картице купца „Stasha“ д.о.о. конто 2020-801047 за 2012. годину са исказаним дугом од 239.423.270,55 са 19.06.2012. године, (страница 606-610); - преглед реализације по врсти производа и фактурама за купца „Stasha“ д.о.о. за 2010., 2011., и 2012. годину (страница 611-617)). Како се утврђује из налаза и мишљења вештака, по свим уговорима закљученим са привредним друштвом „Stasha“ д.о.о., у 2010. години и у 2012. години, извршена је испорука 7745,43 тоне минералних ђубрива у фактурисаној вредности са 8% ПДВ у износу од 253.039.221,95 динара, од ког износа су извршена само делимична плаћања доспелих пореских обавеза, па је остала неплаћена вредност робе у укупном износу од 239.423.270,55 динара (регистратор 2 списа КТИ 19/14: -извод отворених ставки ХИП „Азотаре“ за купца „Stasha“ д.о.о. (страница 448-455)).

Из пословне документације такође се утврђује, да је окривљени Милан Дивљак током 2010. године, супротно својим уговорним обавезама према ХИП „Азотара“ д.о.о., које није измиривао приходима „Stasha“ д.о.о., оствареним од даље продаје ђубрива, вршио улагања у куповине непокретности (бензинска станица и непокретност у Руском Селу), али и готовинско подизање новца са рачуна који је, како се утврђује на основу исказа сведока Татјане Пилиповић и Јелене Ђорђевић, по његовом налогу исплаћиван физичким лицима, па су тако извршене готовинске исплате, како се утврђује и на основу пословне документације – аналитичких финансијских картица за 2010. годину, (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -аналитичке финансијске картице, конто 22121, конто 22122, конто 22123 и конто 22125 за 2010. годину; -аналитичке финансијске картице конто 22122, конто 22123 и конто 22125 за 2011. годину; -аналитичке финансијске картице конто 22121, конто 22122, конто 22125, конто 22123 и конто 22124 са стањем на дан 17.04.2013. године (страница 831-841); -брuto биланс за 2012. годину привредног друштва „Stasha“ д.о.о., са исказаним потраживањима од физичких лица у укупном износу од 43.751.217,96 динара (страница 871-881)) и то на име Бранка Дивљака у износу од 19.480.000,00 динара, као и самог окривљеног Милана Дивљака у износу од 6.175.400,00 динара, на име Јелене Ђорђевић износ од 259.000,00 дин, Татјане Пилиповић износ од 5.000,00 динара и осталим запосленима у износу од 1.916.793,34 динара. Са оваквим готовинским исплатама, настављено је и у 2011 години, па су исплате извршене на име Милана Дивљака у износу од 2.441.807,00 динара, Јелене Ђорђевић у износу од 185.000,00 динара, Татјане Пилиповић у износу од 509.400,00 динара, Јелене Вукобрад у износу од 1.423.000,00 динара и осталих запослених у износу од 680.922,73 динара, да би и у 2012. години биле вршене исплате на име окривљеног Милана Дивљака у износу од 169.630,00 динара, Татјане Пилиповић у износу од 817.000,00 динара и Јелене Вукобрад у износу од 17.000,00 динара. Поред запослених, исплате су вршене и за Станка и Снежану Дивљак у укупном износу од 3.100.325,00 динара (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -аналитичке финансијске картице, конто 22121, конто 22122, конто 22123 и конто 22125 за 2010. годину; -аналитичке финансијске картице конто 22122, конто 22123 и конто 22125 за 2011. годину; -аналитичке финансијске картице конто 22121, конто 22122, конто 22125, конто 22123 и конто 22124 са стањем на дан 17.04.2013. године (страница 830-841); -изводи „Banka Intesa“ а.д. по којима је вршено подизање готовине бројева 13, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 23, 26, 25, 26, 27, 29, 32, 36, 42, 45, 50, 80, 82, 89, 105, 107, 108, 113 и 125 (страница 842-870); -брuto биланс за 2012. годину привредног друштва „Stasha“ д.о.о., са исказаним потраживањима од физичких лица у укупном износу од 43.751.217,96 динара (страница 871-881)). Из налаза и мишљења вештака утврђује се да су исплате готовинских средстава на име физичких лица вршене континуирано у 2010., 2011., и 2012. години у укупном износу од 48.433.145,69 динара, које су у бруто билансима исказане као потраживања од запослених (исплате, зајмови) и аванси дати физичким лицима у износу од 9.083.732,87 динара. Сведоци Татјана Пилиповић, Јелена Вукобрад и Јелена Ђорђевић, су у својим исказима негирале да су им вршене готовинске исплате у поменутих износима, наводећи да им је новац исплаћиван евентуално за путне трошкове, али у много мањим износима. Надаље, из пословне документације утврђује се да куповина непокретности извршених по предуговору бр. 101/10 о купопродаји непокретности закљученом 27.08.2009 године, између Бранка Дивљака и „Stasha“ д.о.о., у вредности од 20.000.000 динара (Руско Село), и уговора о пословно-техничкој сарадњи 01/09 од 25.08.2009. године између „Stasha“ д.о.о., и Милана Дивљака и уговора о купопродаји непокретности од 24.11.2009. године (кућа у месту Тоба), нису евидентирани у пословним књигама привредног друштва „Stasha“ д.о.о., као

имовина, (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -предуговор предузећа „Staša“ д.о.о број 101/10 од 27.08.2009. године, аналитичке финансијске картица конто 22121 за Бранка Дивљака на износ од 19.480.000 динара, (страница 883-887); -уговор о пословно-техничкој сарадњи од 25.08.2009. године, (страница 889-891); -уговор о купопродаји непокретности закључен између Јозеф Чана и Милана Дивљака од 24.11.2009. године (страница 892-894); регистратор 9 списка КТИ 19/14: -решења Општинске управе Кикинда Секретаријата локалне пореске администрације за порез на имовину за 2009., 2010., 2011., 2012., 2013., и 2014. годину за пореског обвезника Бранка Дивљака из Руског села са пријавом имовине физичких лица за 2010.–2013. годину са подацима из катастра непокретности за наведено лице (страница 2271-2302); -регистратор 11 списка КТИ 19/14: -препис листа непокретности број 252 КО Руско село КП број 1962 са прилозима (страница 2811 до 2828)). Наиме и сам окривљени Дивљак у својој одбрани наводи, да уговорне обавезе није измиривао, објашњавајући да је бензинска пумпа у Мартинцима већим делом плаћена ђубривом и да је купорподајна цена за фарму требала да се плати из повученог ђубрива, а да је „разлог неплаћања ХИП „Азотари“ д.о.о. то што је „Staša“ д.о.о. продавала ђубриво по нижој цени него што је фабричка“, те да је „мотив за закључење других уговора у ствари била намера „Staše“ д.о.о. да се развију и други послови од којих би врло брзо, у року од годину дана измирили све обавезе“. Такође, почетком 2012. године привредно друштво „Staša“ д.о.о., врши куповину непокретности – фарме пилића у Ђурђеу, јер како у својој одбрани окривљени Милан Дивљак наводи, постоји заинтересованост привредног друштва „Agroživ“ а.д. за куповину фарме пилића, а о чему је привредном друштву „Staša“ д.о.о., достављена одлука УО ЈП „Srbijagas“ од 28.12.2011. године (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -одлука Управног одбора ЈП „Srbijagas“ број 01-04-25/102-1 од 28.12.2011. године, образложења генералног директора ЈП „Srbijagas“, дописа ЈП „Srbijagas“ Министарству за инфраструктуру и енергетику број 01-01/1993 од 22.03.2012. године, решење Владе РС 05-број 401-9268/2011-4 од 19.04.2012. године; (страница 962-968)). Из ове одлуке произилази да су две фарме пилића и то фарма у Ђурђеу у власништву привредног друштва „Srbomont“ д.о.о. а фарма у Радојеу, у власништву привредног друштва „1. Oktobar“ а.д., дакле да ниједна од фарми, судећи по одлуци није у власништву привредног друштва „Staša“ д.о.о., што је очигледно била познато и окривљеном Радосаву Вујачићу, но и поред тога, стручним службама ХИП „Азотара“ д.о.о. окривљени Вујачић је наложио да се не пуштају на наплату менице дужника наведених у допису а између осталих и привредног друштва „Staša“ д.о.о., да би након тога одобрио закључење нових уговора о продаји са привредним друштвом „Staša“ д.о.о., и његовим пословним партнерима. Из овога даље произилази да је окривљени Дивљак у договору са окривљеним Радосавом Вујачићем, предузео радње везане за куповину фарме, јер је купопродајна цена требала да се финансира из повученог ђубрива, па је дана 10.01.2012. године у сувласничком уделу од по 1/2, привредно друштво „Staša“ д.о.о., са „Кланица, прерада меса и ТР Косановић“ по уговору о купопродаји непокретности Ов. бр. 188/2012 и анексу бр.1 наведеног уговора од истог датума Ов. број 188/2012, извршио куповину непокретности - економске објекте фарме пилића на катастарској парцели 1834/12, уписане у листу непокретности бр. 5357 КО Ђурђево од продавца „Eurocasa“ д.о.о по уговореној купопродајној цени од 600.000 €, чија је процена вршена од стране Пореске управе Жабаљ и утврђена у висини износа купопродајне цене односно 67.880.224,80 динара (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -уговор о купопродаји непокретности закључен између „Eurocasa“ д.о.о., „Staša“ д.о.о., и „Кланица, прерада меса и ТР Косановић“ од 10.01.2012. године, Ов. број 188/2012; анекса бр. 1. уговор о продаји од 10.01.2012. године, Ов.бр. 188/2012 и Ов.бр. 73449/2012, (страница 896-903)), да би дана 26.03.2012 године по уговору о купопродаји непокретности Ов.број 3402/2012, „Staša“ д.о.о., преузела сувласнички удео на наведеним непокретностима од „Кланице Косановић“ и постала једини корисник наведене непокретности катастарске парцеле 1834/12 и власник економских објеката - фарме пилића (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -уговор о купопродаји непокретности закључен између привредног друштва „Staša“ д.о.о., и „Кланица, прерада меса и ТР Косановић“ од 26.03.2012. године Ов.бр. 3402/2012 (страница 904-907)). Исплату уговорене купопродајне цене ове фарме, привредно друштво „Staša“ д.о.о. је извршило у периоду од 18.04.2012. до 11.06.2012.године (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -изводи „Banke Intesa“ о плаћању број: 44, 48, 60, 61, 64, 66, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 78, 79, 80; (страница 914-931)). Наводи одбране окривљеног Милана Дивљака, да је привредно друштво „Staša“ д.о.о., односно он као одговорно лице, намеравао да своје обавезе према ХИП „Азотара“ д.о.о. изврши компензацијом, у супротности су са чињеницама да привредно друштво „Staša“ д.о.о., у свом

власништву није имало непокретности које би по вредности достигале износ доспелих потраживања по уговорима закљученим у 2010. години, а ни износ потраживања која су настајала закључивањем уговора у 2012. години. Наиме, у време доношења одлуке УО ЈП „Srbijagas“ од 28.12.2011. године, фарма у Ђурђеву, није била у власништву „Staša“ д.о.о., па је очигледно да је између окривљеног Дивљака и окривљеног Вујачића, постигнут договор супротан интересима ХИП „Азотаре“ д.о.о. као повериоца, да се настави са продајом ђубрива, закључивањем нових уговора о продаји минералних ђубрива привредном друштву „Staša“ д.о.о., иако је био дужник по ранијим уговорима у вредности која превазилази и вредност капитала овог привредног друштва (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -решења Агенције за привредне регистре за привредно друштво „Staša“ д.о.о. БД 43290/2009 од 16.04.2009. године, БД 57479 од 03.06.2010. године, БД 78809/2010 од 21.07.2010. године, БД 92805/2012 од 12.07.2012 године, картон депонованих потписа за Јелену Ђорђевић, Милана Дивљака и Тамјану Пилиповић; -уговор о преносу удела од 20.05.2010. године са решењем и прилозима (страница 802-823)), а да је при томе окривљени Вујачић свесно вршио одлагање принудне наплате из средстава обезбеђења – меница или активирањем хипотеке на бензинској станици у Мартинцима. Закључењем новог уговора дана 25.01.2012. године, привредном друштву „Staša“ д.о.о., је омогућено да даљом продајом ђубрива, оствари приходе којима ће извршити финансирање куповине фарме у Ђурђеву, а што и сам окривљени Дивљак у својој одбрани наводи да је „купорподајна цена за фарму требала да се плати из повученог ђубрива“, те да је „мотив за закључење других уговора у ствари била намера „Staše“ д.о.о. да се развију и други послови од којих би врло брзо, у року од годину дана измирили све обавезе“. Надаље, из предложених доказа се утврђује да је вредност непокретности–фарме односно објеката на катастарској парцели 1834/12 КО Ђурђево, који су по записницима о процени тржишне вредности непокретности Пореске управе Жабал од 17.01.2012 и 28.03.2012 године, саграђени 1948. године, изражена купопродајном ценом те да се записником као процењена тржишна вредност утврђује износ од 67.880.224,80 динара, па је јасно да је вредност доспелих односно постојећих потраживања ХИП „Азотара“ д.о.о. од „Staša“ д.о.о., пре закључења уговора у 2012. години била најмање два пута већа, те да вредност ове непокретности није довољна ни за намиривање тих потраживања, а још мање за потраживања која су настајала новим уговорима (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји непокретности закључен између „Srbomont gradnja“ д.о.о. и „Eurocasa“ д.о.о. од 02.08.2011. године, Ов.бр.14686/2011, -записник о процени тржишне вредности непокретности од 10.01.2012. године, -решење Пореске управе Жабал број 413-31/19 од 10.01.2012. године, -записник о процени тржишне вредности од 17.01.2012 године, -записник о процени тржишне вредности од 28.03.2012 године, -решење Пореске управе Жабал број 413-31/74 од 18.01.2012 године са решењем Пореске управе Жабал број 413-31/324 од 29.03.2012. године (страница 940-961)). Да су вредности непокретности датих од стране привредног друштва „Staša“ д.о.о., као средства обезбеђења по закљученим уговорима усклађиване са уговореним вредностима ђубрива из уговора о продаји, па и преко вредности уговорене продаје ђубрива, утврђује се и у односу на објекте фарме у Ђурђеву, где је то уочљиво да је привредно друштво „Eurocasa“ д.о.о., ову непокретност стекло од претходног власника привредног друштва „Srbomont“ д.о.о. по купопродајној цени од 40.000.000,00 динара, по уговору закљученом 02.08.2011. године и овереним дана 29.12.2011. године под Ов.бр.14686/2011, по коме је вршена процена тржишне вредности непокретности од стране Пореске управе Жабал дана 10.01.2012. године, (односно на дан када је закључен уговор између „Eurocasa“ и „Staša“ д.о.о.) и утврђена вредност непокретности у висини износа купопродајне цене од 40.000.000,00 динара (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји непокретности закључен између „Srbomont gradnja“ д.о.о. и „Eurocasa“ д.о.о. од 02.08.2011. године, Ов.бр. 14686/2011, -записник о процени тржишне вредности непокретности од 10.01.2012. године, -решење Пореске управе Жабал број 413-31/19 од 10.01.2012. године,(страница 940-948); регистратор 10 документације КТИ 19/14: -криминалистичкотехничка документација-КТ фотографисање објеката фарме „Staša“ д.о.о.. ПС Жабал, КТ 46/13, (страница 3280-3292)). На основу наведеног произилази да је вредност ове непокретности као и претходних, за потребе привредног друштва „Staša“ д.о.о., усклађивана са вредношћу дуговања према ХИП „Азотари“ д.о.о., са очигледном намером да се кроз даље пословне односе реализују договори окривљених Радосава Вујачића и Милана Дивљака, како би привредно друштво „Staša“ д.о.о., наставило са куповином минералних ђубрива. И поред тога што привредно друштво „Staša“ д.о.о., не врши плаћања за преузете и испоручене количине ђубрива према ХИП „Азотара“ д.о.о. у 2010.

години и по уговору од 25.01.2012. године, овом привредном друштву се на основу договора окривљених Вујачића и Дивљака, одобрава преузимање доспелих дуговања са уговореним каматама од привредних друштава „Plod produktiva“ д.о.о., „Etno dizajn“ д.о.о., „Kosanović plus“ д.о.о. и трговинске радње „Кланица, прерада меса и ТР Косановић – Косановић Радослав, предузетник“. Како произилази из исказа сведока Јелене Ступар, те сведочења Бранка Милосављевића, пре закључења уговора о преузимању дуга, са представницима привредних друштава од којих ће бити извршено преузимање дуга, одржан је састанак 24.04.2012. године како би се прецизирале обавезе свих учесника (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -мејлови послати са налога jelena.stupar@srbijagas.com 14.06.2012. године у 11:07 са документом у attachment-и уговор о преузимању дуга са Кланицом Косановић, и дана 17.05.2012. године у 10:23 са прегледом потребних правних радњи - белешка са састанка одржаног 24.04.2012. године (страница 977-981); регистратор 2 списка КТИ 19/14: -мејл примљен са налога jelena.stupar@srbijagas.com на мејл адресу stasadoo@gmail.com од 17.05.2012. године у 10:23, (страница 527-529)) након кога, окривљени Вујачић привредном друштву „Staša“ д.о.о., одобрава и закључење новог уговора дана 10.05.2012. године са анексом 06.06.2012. године за 2200 тона минералног ђубрива у уговореној вредности од 1.100.000 \$ (регистратор 1 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о., број 5887 од 11.03.2012. године (страница 397-399); -анекс уговора о продаји број 6974 од 06.06.2012. године закључен између ХИП „Азотаре“ д.о.о. и привредног друштва „Staša“ д.о.о. (страница 400)). Надаље, из исказа сведока Бранка Милосављевића, Наде и Радослава Косановића, Татјане Пилиповић и предложене документације, утврђује се да су дана 29.06.2012. године закључени уговори о преузимању дуга између ХИП „Азотара“ д.о.о. као повериоца, „Kosanović plus“ д.о.о., „Кланица за прераду меса и ТР Косановић-Радослав Косановић, предузетник“, „Plod produktiva“ д.о.о., „Etnodizajn“ д.о.о. као дужника и Staša“ д.о.о. као преузимаоца дуга, којима се дуг привредног друштва „Staša“ д.о.о. од 239.423.270,70 динара увећава за додатни износ преузетих потраживања у износу од 125.642.734,15 динара, тако да свеукупно чини дуг од 365.066.004,70 динара (регистратор 2 списка КТИ 19/14: -извод отворених ставки ХИП „Азотаре“ за купца „Staša“ д.о.о. (страница 448-455)), који достиже оријентациону вредност фарме пилића према одлуци УО ЈП „Srbijagas“ од 28.12.2011. године од 3,7 милиона € (регистратор 2 документације 19/14: -одлука Управног одбора ЈП „Srbijagas“ број 01-04-25/102-1 од 28.12.2011. године, образложења генералног директора ЈП „Srbijagas“ (страница 962-964)).

Из преписа листа непокретности број 6054 КО Ђурђево, утврђује се да је поводом захтева за упис хипотеке повериоца ХИП „Азотара“ д.о.о., Служба за катастар непокретности Жабал, дана 06.09.2012. године извршила упис вансудске хипотеке на земљишту и објектима на кп. бр. 1834/12 и то за уговоре о продаји који су закључени у периоду од 2010., до 2012. године између ХИП „Азотара“ д.о.о. као повериоца и привредних друштава „Staša“ д.о.о. „Plod produktiva“ д.о.о. и „Etnodizajn“ д.о.о. као дужника за износ од 268.961.509,08 динара (регистратор 13 списка КТИ. 19/14: -препис листа непокретности број 6054 КО Ђурђево, Служба за катастар непокретности Жабал од 07.10.2014. године (страница 3188-3197)). Оваквом хронологијом догађаја потврђује се да је окривљени Милан Дивљак, био упознат да вредност већ датих непокретности по заложним изјавама (бензинска пумпа у Мартинцима) није довољна за намирење потраживања ХИП „Азотаре“ д.о.о., због чега из накнадно дате сагласности окривљеног Дивљака за упис хипотеке на објектима фарме у Ђурђево, чија стварна вредност не досеже ни четвртину вредности износа на који се врши упис хипотеке, произилази да је вредност фарме у Ђурђево као и свих других непокретности, усклађивана са висином дуга из уговора закључених између привредног друштва „Staša“ д.о.о. и ХИП „Азотаре“ д.о.о. како би био створен привид, да упис ове залогне у корист ХИП „Азотаре“ д.о.о. пружа довољно средство обезбеђења.

Иако је окривљени Милан Дивљак у својој одбрани наводио, како је намеравао да своја дуговања измири компензацијом, из изјаве сведока Бранка Милосављевића, као и писане документације јасно произилази да непокретност-живинараска фарма у Ђурђево, није била у власништву привредног друштва „Staša“ д.о.о. у време отпочињања пословних односа са привредним друштвом ХИП „Азотара“ д.о.о., па иако компензација може бити вишеструка, нејасно је на основу којих би параметара дошло до такве компензације, обзиром да се према одлуци УО ЈП „Srbijagas“, привредно друштво „Staša“ д.о.о. не дефинише као учесник могуће компензације, што је супротно наводима одбране окривљеног Дивљака, јер из одлуке УО ЈП

„Srbijagas“, која је, како то произилази из одбране окривљеног Дивљака, и њему била достављена, као власник живинарске фарме у Ђурђеву, наводи се привредно друштво „Srbomont“ д.о.о., а не привредно друштво „Stаша“ д.о.о. Наиме, дана 28.12.2011. године УО ЈП „Srbijagas“ донео је одлуку о „потреби куповине фарме пилића власништво фирме „Srbomont“ д.о.о. Ђурђево и фарме пилића Радојево, власништво фирме „1. Октобар“ а.д. ради повећања производних капацитета Компаније за производњу меса „Agroživ“ а. д. Житиште, којом се констатује да су фирме „Srbomont“ д.о.о. Ђурђево и „1. Октобар“ а.д. купци минералних ђубрива и имају дуговања према ХИП Азотара д.о.о., а ЈП „Srbijagas“ истовремено има потраживања од ХИП „Азотара“ д.о.о., па је могуће да се дужничкоповерилачки пословни односи између ових фирми затворе путем међусобних компензација“, чије образложење је потписао окривљени Радосав Вујачић, а у коме се наводи да је оријентациона вредност фарме у Ђурђеву 3.726.319 €. Из ове одлуке, те дописа окривљеног Вујачића упућеног ХИП „Азотара“ д.о.о., утврђује се да је окривљени Вујачић у потпуности био упознат са пословним односима ХИП „Азотара“ д.о.о. и „Stаша“ д.о.о., као и са будућим пословним потезима окривљеног Милана Дивљака, у циљу стварања добити неопходне за реализацију куповине непокретности, чија ће вредност у каснијим преговорима послужити као основ затварања међусобних дужничко-поверилачких односа, због чега су закључивани нови уговори о продаји.

Чињеница да је окривљени Вујачић, супротно наводима своје одбране, у потпуности био упознат са пословним односима оствареним са привредним друштвом „Stаша“ д.о.о. утврђује се и на основу исказа окривљеног Михаила Грујића, да је са окривљеним Миланом Дивљаком, први и сваки следећи уговор о продаји за време док је окривљени Грујић обављао послове заменика директора, закључен по налогу и одобрењу окривљеног Вујачића, са којим је Милан Дивљак постигао договор „пре појављивања“ у „Азотари“ и да су му одобрене и испоручене количине према договору. Такође из исказа сведока Бранка Милосављевића, извршног директора „Stаша“ д.о.о., утврђује се да је све пословне односе са ХИП „Азотара“ д.о.о., окривљени Милан Дивљак договарао лично са окривљеним Радосавом Вујачићем, те да је „уласком у пословне односе са ХИП „Азотаром“ д.о.о., окривљени Дивљак намеравао да дуговања настала из уговора измири компензацијом, мада у тренутку закључења уговора није поседовао непокретности које би биле компаративне са вредностима уговора“.

Оправдана сумња да је окривљени Михаило Грујић извршио наведено кривично дело утврђује се на основу исказа сведока Дарка Симића, да ниједан уговор па ни они уговори који су сачињени са привредним друштвом „Stаша“, није сачињен од стране комерцијалне службе ХИП „Азотара“ д.о.о., уколико то није наложено од стране одговорних лица ХИП „Азотара“ д.о.о., односно заменика директора, окривљеног Михаила Грујића у 2010. години или комерцијалног директора Владе Крковића, јер су од њих добијани услови уговора у смислу количине, цене, начина и рокова одложеног плаћања односно средстава обезбеђења, а окривљени Грујић је противно закљученим уговорима пропустио да пре отпочињања испорука од окривљеног Дивљака прибави заложну изјаву за непокретности у Руском Селу, која је уговорана као допунско средство обезбеђења, због чега је иста била дата тек по доспелости потраживања из уговора дана 24.11.2010. године, у време када су испоруке минералних ђубрива већ биле извршене. Из овако предузиманих радњи, произилази и субјективни однос окривљених према учињеном делу, тј. да су поступали са намером прибављања имовинске користи, а што се утврђује и на основу предложених доказа.

На основу података садржаних у пословној и књиговодственој документацији наведених привредних субјеката, која је предложена као доказ, може се закључити да је **права природа** међусобних пословних односа заснована на договору одговорних лица ХИП „Азотара“ д.о.о., окривљеног Радосава Вујачића и окривљеног Милана Дивљака као лица овлашћеног за руковођење и управљање привредним друштвом „Stаша“ д.о.о. да ХИП „Азотара“ д.о.о. уговорима о продаји кроз уговорени начин одложеног плаћања на више месечних рата без примене мера за наплату потраживања, врши робно кредитирање пословања привредног друштва „Stаша“ д.о.о., у ком периоду одложеног плаћања привредно друштво „Stаша“ д.о.о. оствареним приходима од даље продаје ђубрива, врши набавку односно куповину непокретности, којима би кроз давање хипотека несразмерне вредности према дугу заправо измирило дуговања према ХИП „Азотара“ д.о.о., при чему су вредности непокретности датих од стране окривљеног Дивљака, као хипотеке, вишеструко увећаване у циљу достизања висине

дуговања и остваривања услова за компензацију у износу који би покривао не само висину главног дуга, већ и висину уговорених каматних задужења за период до коначне наплате. Невршењем плаћања према ХИП „Азотари“ д.о.о., супротно уговорним условима и савесности уговорних страна у пословним и облигационим односима, окривљени Вујачић и Дивљак су омогућили да привредно друштво „Stаша“ д.о.о. кроз поступак даље продаје и наплате, изврши присвајање робе и прибављање имовинске користи у висини вредности испоручене робе по уговорима, што представља висину прибављене противправне имовинске користи за привредно друштво „Stаша“ д.о.о., а што радње и окривљеног Вујачића и окривљених Грујића и Дивљака опредељује као кривичноправне, јер су законите правне послове предузимали са циљем и у намери да се у пословним односима, неплаћањем преузете робе, нужно оствари имовинска корист на страни купца односно привредног друштва „Stаша“ д.о.о., због чега окривљени Вујачић и окривљени Грујић (до 11.10.2010. године) прихватају минимална средства обезбеђења—соло менице или заложне изјаве за непокретности неодогаварајуће и недовољне вредности а наплату из ових средстава, окривљени Вујачић одлаже, како би се омогућило да се вредности хипотекарних непокретности усагласе са висином потраживања, па чак и преко висине потраживања, док окривљени Дивљак, свесно предузима радње договарања уговорних услова, свестан да обавезе плаћања по овим уговорима неће извршити и да ће плаћања одложити, те кроз минимална средства обезбеђења, свестан стварне вредности непокретности, заложним изјавама ствара формалне услове за прибављање што веће противправне имовинске користи за своје привредно друштво.

Оправдана сумња да су окривљени Радосав Вујачић, Бранко Мијић и Гордана Мијић извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ, утврђује се из налаза и мишљења вештака, пословно књиговодствене документације привредних друштава ХИП „Азотара“ д.о.о., „1. Октобар“ а.д. и „Gradska pekara“ а.д. Наиме, окривљени Бранко Мијић као одговорно лице привредног друштва „1. Октобар“ а.д., Сомбор, у својству оснивача и извршног директора привредног друштва и члана управног одбора, члана одбора директора и извршног директора, и у својству извршног директора и члана одбора директора по одлуци скупштине акционара „Gradska pekara“ а.д., Сомбор од 27.06.2012. а окривљена Гордана Мијић као одговорно лице привредног друштва „1. Октобар“ а.д. Сомбор, у својству члана УО привредног друштва и лица овлашћеног за заступање те члана и председника одбора директора привредног друштва „Gradska pekara“ а.д., Сомбор, су са ХИП „Азотара“ д.о.о. односно окривљеним Радосавом Вујачићем у периоду од 02.02.2011. године до 12.06.2012. закључили више уговора о продаји минералних ђубрива, по којима нису вршена била каква плаћања према повериоцу односно ХИП „Азотара“ д.о.о. Из књиговодствено-пословне документације ових привредних субјектата, утврђује се да је дана 13.04.2011. године, закључен уговор о преузимању дуга број 4370, којим је „1. Октобар“ а.д. преузео дуговања привредног друштва „Adonai“ д.о.о. (регистратор 4 документације КТИ 19/14: -уговор о преузимању дуга закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. „Adonai“ д.о.о., „1. Октобар“ а.д. и „Gradska pekara“ а.д. дана 02.02.2011. године (страница 1209-1210), по уговору о продаји регресираниог минералног ђубрива од 07.10.2010. године, односно по Уговору о размени роба од истог дана са анексом уговора (регистратор 4 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. и „Adonai“ д.о.о. дана 28.09.2010. године (страница 1203-1204); -уговор о размени роба закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. и „Adonai“ д.о.о. дана 29.09.2010. године (страница 1205-1206);-анекс уговора о продаји регресираниог минералног ђубрива закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о., „Adonai“ д.о.о. „Atar FM“ д.о.о. и „Agrar trgovine“ д.о.о. дана 24.11.2010. године (страница 1207-1208)), који није био извршен, а заправо је привредно друштво „1. Октобар“ а.д. закључењем овог уговора преузело и уговорене количине регресираниог минералног ђубрива „NPK 15:15:15“ у количини од 1000 тона и вредности од 28.360.000,00 динара са уговореним одложеним роком плаћања и средством обезбеђења у виду две бланко соло менице. По наведеном уговору о преузимању дуга, за привредно друштво „1. Октобар“ а.д. извршена је испорука минералног ђубрива преко привредног друштва „Adonai“ д.о.о., по диспозицијама које су дате од стране привредног друштва „1. Октобар“ а.д. и на основу обавештења привредног друштва „Adonai“ д.о.о. о преносу власништва 1000 тона ђубрива „NPK 15:15:15“ на привредно друштво „1. Октобар“ а.д. (регистратор 4 документације

КТИ 19/14: -обавештење привредног друштва „Adonai“ д.о.о., од 09.02.2011. године (страница 1211); - пренос власништва привредног друштва „Adonai“ д.о.о., од 09.02.2011. године (страница 1212)). Из књиговодствене документације, рачуна и отпремница ХИП „Азотара“ д.о.о., те налаза и мишљења вештака, утврђује се да је испорука овог ђубрива, вршена у периоду од 10.02.2011., до 17.03.2011. године и да је испоручено укупно 999,8 тона, фактурисане вредности од 28.354.528,84 динара (регистратор 4 документације КТИ 19/14: -рачуни издати у периоду од 10.02.2011. године до 17.03.2011. године за утовар за привредно друштво „Adonai“ д.о.о. број: 467, 482, 498, 499, 542, 544, 558, 579, 613, 614, 616, 645, 720, 719, 718, 767, 848, 899, 9872, са диспозицијама и припадајућим отпремницама број: 210, 215, 219, 265, 253, 235, 236, 293, 289, 270, 274, 320, 326, 344, 338, 358, 407, 404, 390, 392, 391, 379, 369, 426, 415, 417, 475, 471, 474, 469, 484, 483, 490, 498, 497, 503, 548, 549, 614, 633, 703, (страница 1213-1298); регистратор 5 документације КТИ 19/14: -аналитичка финансијска картица „1. Октобар“ а.д. конто 4330 за добављача „Adonai“ д.о.о., за 2011. годину са исказаним дугом од 25.623.785,91 динара (страница 1739); -рачуни број: 11-300-000007, 11-300-000008, 11-300-000009, 11-300-000010, 11-300-000011, 11-300-000012, 11-300-000015, 11-300-000016, 11-300-000019, 11-300-000020, 11-300-000022, 11-300-000027, 11-300-000028, 11-300-000021, 11-300-000025, 11-300-000030, 11-300-000031, 11-300-000032, 11-300-000033 са припадајућом отпремницом 11-300-000007 „Adonai“ д.о.о., за „1. Октобар“ а.д. и припадајућим рачунима велепродаје и отпремницама ХИП „Азотаре“ д.о.о. (страница 1740-1813)). Уговор о преузимању дуга и испорука регресираних минералних ђубрива, обављен је супротно Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива од 29.07.2010. године („Службени гласник РС“ број 53/2010), односно након истека рока за продају и испоруку регресираних минералних ђубрива дефинисаног уредбом до 30.11.2010. године. Испорукама регресираних минералних ђубрива протеком рокова из Уредбе, и са ценама умањеним за износ регреса од 10.000,00 динара по тони, омогућено је да привредно друштво „1. Октобар“ а.д., изврши набавку ђубрива по повлашћеној-регресираној цени коју у време испорука никако није могло остварити, односно да изврши набавку ђубрива по цени, која је у односу на цену дефинисану уговором о преузимању дуга нижа за 10.000.000,00 динара. Са последњим испорукама регресираних минералних ђубрива, вршених по овлашћењу привредног друштва „Adonai“ д.о.о., закључен је уговор о продаји број 2996 дана 10.03.2011. године у количини од 2000 тона минералог ђубрива „SAN“, уговорене вредности од 58.968.00 динара, који је у име продавца потписао окривљени Радосав Вујачић а у име купца окривљени Бранко Мијић, по коме су као средство обезбеђења наплате предате две бланко соло менице са меничним овлашћењем, док је као додатно обезбеђење уговорена хипотека на објекте и опрему „млин у Стапару“, уписан у лист непокретности број 2482 КО Стапар у власништву Бранка Мијића (регистратор 4 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји број 2996 закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о. „1. Октобар“ а.д. дана 10.03.2011. године (страница 1299-1300)). По овом уговору, како се утврђује из пословне документације и налаза и мишљења вештака, извршена је испорука минералног ђубрива у укупној количини од 2114,45 тона и то: „SAN“ у количини од 984 тоне у укупној вредности од 29.012.256,00 динара у периоду од 13.03.2011. године до 19.05.2011. године и „KAN“ у количини од 1130,45 тона у вредности од 29.728.574,10 динара у периоду од 23.03.2011. године до 17.05.2011. године, (регистратор 4 документације КТИ. 19/14: -рачуни издати у периоду од 19.05.2011. године до 30.03.2011. године за утовар за привредно друштво „1. Октобар“ а.д. Сомбор број: 1760, 1742, 1711, 1694, 1653, 1525, 1485, 1471, 1464, 1448, 1419, 1394, 1393, 1335, 1334, 1333, 1314, 1255, 1254, 1227, 1013, 1731, 1693, 1664, 1628, 1616, 1598, 1599, 1597, 1206, 1193, 1185, 1160, 1159, 1157, 1146, 1116, 1098, 1085, 1076, 1075, 1036 са диспозицијама и припадајућим отпремницама број: 3189, 3182, 3148, 3162, 3152, 3101, 3102, 3072, 2954, 2926, 2961, 2939, 2942, 2620, 2606, 2578, 2563, 2525, 2495, 2449, 2408, 2415, 2397, 2390, 2320, 2306, 2374, 2343, 2355, 2356, 2289, 2279, 2287, 2210, 2189, 2172, 2161, 1963, 1964, 1, 2, 3128, 3024, 3023, 3042, 2994, 2975, 2891, 2894, 2892, 2890, 2840, 2795, 2794, 2793, 2843, 2855, 2158, 2143, 11, 2144, 2123, 2118, 2119, 2120, 2100, 2103, 2096, 2098, 2084, 2085, 2082, 2075, 2092, 2056, 2073, 2037, 2040, 2039, 2035, 2022, 1134, 2021, 2019, 2020, 2008, 2004, 26, 2005, 25, 2001, 24, 1970, 1968 (страница 1301-1495); регистратор 5 документације КТИ 19/14: -аналитичка финансијска картица „1. Октобар“ а.д. конто 4330 за добављача „Adonai“ д.о.о., за 2011. годину са исказаним дугом од 25.623.785,91 динара (страница 1739); -рачуни број 11-300-000007, 11-300-000008, 11-300-000009, 11-300-000010, 11-300-000011, 11-300-000012, 11-300-000015, 11-300-000016, 11-300-000019, 11-300-000020, 11-300-000022, 11-300-000027, 11-300-000028, 11-300-000021, 11-300-000025, 11-300-000030, 11-300-000031, 11-300-000032, 11-300-000033 са припадајућом отпремницом 11-300-000007 „Adonai“ д.о.о., за „1. Октобар“ а.д. и припадајућим рачунима велепродаје и отпремницама ХИП „Азотаре“ д.о.о. (страница 1740-1813)). По

основу ових испорука и књиговодствених докумената привредног друштва ХИП „Азотара“ д.о.о., те налаза и мишљења вештака, утврђује се да су вршена само делимична плаћања по изводима банке и то у три наврата у свеукупном износу од 2.967.070,74 динара (од стране преузимаоца дела дуга „Радојево аграр“ и „Мех“ д.о.о.), тако да у уговореном року доспелости 30.06.2011. године, од стране дужника „1. Октобар“ а.д. нису вршена никава плаћања нити су извршене уговорне обавезе, па је на дан доспећа постојао дуг у висини вредности ђубрива у износу од 55.773.759,36 динара, који није измириван ни након рока доспећа (регистратор 4 документација КТИ 19/14: -аналитичка финансијска картица конто 2020-80261 за купца привредно друштво „1. Октобар“ а.д. за 2011. годину са исказаним дугом од 55.773.759,36 динара, аналитичка картица купца број 0002154 за артикал „KAN“, аналитичка картица купца број 1204078 за артикал „SAN“ (страница 1496-1500)), као ни дуг који је настао по уговору о преузимању дуга од привредног друштва „Adonai“ д.о.о., у износу од 28.354.528,84 динара, који је доспевао у исто време. Иако плаћања по овим уговорима нису вршена, од стране одговорних лица ХИП „Азотара“ д.о.о. окривљеног Радосава Вујачића, нису предузимане мере како би се наплата извршила из предатих средстава обезбеђења-меница дужника „1. Октобар“ а.д. и солидарног дужника „Gradska рекара“ а.д. по уговору о преузимању дуга, односно „1. Октобар“ а.д. по уговору о продаји. Из извода РГЗ Службе за катастар непокретности Сомбор, утврђује се да је извршен упис хипотеке на објектима, опреми и грађевинском земљишту „млин у Стапару“ уписане у лист непокретности 2482 КО Стапар, по заложној изјави окривљеног Бранка Мијића од 11.03.2011. године на износ од 58.968.000,00 динара за обавезе по уговору од 10.03.2011. године, иако наведена непокретност није довољна за обезбеђење потраживања (регистратор 12 списка КТИ. 19/14: - заложна изјава Бранка Мијића од 11.03.2011. године за непокретности уписане у ЛН број 2482 КО Стапар на кп.бр. 2409/3 млину у Стапару, објекти 1, 2, 3, 4, 5 и 6 (страница 3006-3008), - препис листа непокретности број 2482 КО Стапар (страница 3015-3035)). Из пореског решења Градске управе Сомбор, Одељења локалне пореске администрације за 2014. годину, којим је одређена пореска обавеза на имовину пореском обвезнику Мијић Бранку, утврђује се да је тржишна вредност хипотекарних објеката процењена на укупан износ од 22.737.696,91 динара, из чега произилази да је вредност поменуте непокретности десетоструко нижа од вредности потраживања ХИП „Азотара“ д.о.о., које обезбеђује (регистратор 14 списка КТИ 19/14: -решење Градске управе Сомбор, Одељења локалне пореске администрације број 436-2/2014-56709/12-XIII од 17.10.2014. године о утврђивању пореза на имовину за 2012. годину, пореском обвезнику Мијић Бранку (страница 3602-3603); - решење Градске управе Сомбор, Одељења локалне пореске администрације број 436-2/2014-56710/13-XIII од 17.10.2014. године о утврђивању пореза на имовину за 2013. годину, пореском обвезнику Мијић Бранку (страница 3604); - решење Градске управе Сомбор, Одељења локалне пореске администрације број 436-2/2014-56708/11-XIII од 17.10.2014. године о утврђивању пореза на имовину за 2011. годину пореском обвезнику Мијић Бранку (страница 3605); -решење Градске управе Сомбор, Одељења локалне пореске администрације број 436-2/2014-56700-XIII од 15.10.2014. године о утврђивању пореза на имовину за 2014. годину, пореском обвезнику Мијић Бранку (страница 3606)). Из аналитичких картица ХИП „Азотара“ д.о.о. за комитента „1. Октобар“ а.д. произилази, а што се утврђује налазом и мишљењем вештака, да након рокова доспећа, дакле од 30.06.2011. године нису вршена никаква плаћања, ни по једном до горе поментих уговора. Упркос томе што објективно постоји високи дуг, окривљени Радосав Вујачић не налаже наплату, већ насупрот томе дана 28.12.2011. године, ХИП „Азотара“ д.о.о., доставља допис (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -допис Радосава Вујачића од 31.12.2011. године (страница 976)), у коме наводи да није неопходно да се врши пуштање меница на наплату, између осталих и дужника „1. Октобар“ а.д., наводећи као разлог томе одлуку УО ЈП „Srbijagas“ за куповину фарме у Радојеву (регистратор 2 документације КТИ 19/14: -одлука Управног одбора ЈП „Srbijagas“ број 01-04-25/102-1 од 28.12.2011. године, образложења генералног директора ЈП „Srbijagas“, дописа ЈП „Srbijagas“ Министарству за инфраструктуру и енергетику број 01-01/1993 од 22.03.2012. године, решење Владе РС 05-број 401-9268/2011-4 од 19.04.2012. године (страница 962-968)), којим фактички одобрава пролонгирање наплате до неког будућег очекиваног датума доношења одлуке Владе РС о давању сагласности на одлуку УО ЈП „Srbijagas“, а за најмање још три месеца. Наиме, ова одлука УО ЈП „Srbijagas“ достављена је Министарству за инфраструктуру и енергетику тек 22.03.2012. године. Оваквим, у најмању руку немарним односом према имовини односно доспелим потраживањима ХИП „Азотара“ д.о.о., окривљени Вујачић омогућује окривљенима Бранку и Гордани Мијић, односно привредном друштву „1. Октобар“ а.д., остваривање користи

не само у виду пролонгирања плаћања, већ и у могућности да даљом продајом и наплатом минералних ђубрива остварује приходе које пласира у пословање својих привредних друштава. Дакле, и поред тога што обавезе плаћања нису измирене, окривљени Радосав Вујачић дана 12.06.2012. године, одобрава закључење новог уговора о продаји и регулисању дуга број 7233, који са окривљеним Бранком Мијићем, по одобрењу и налогу окривљеног Радосава Вујачића потписује генерални директор Горан Пејчић, и у којем се констатују до тада неизмирене обавезе купца односно привредног друштва „1. Oktobar“ а.д., у износу од 85.898.389,18 динара, али се истовремено одобрава нова продаја минералног ђубрива „NPK 15:15:15“ у количини од 1750 тона, у укупној вредности од 934.500 \$, која одредба се мења анексом уговора од 14.06.2012. године и уговара количина од 3000 тона минералног ђубрива у истој уговореној вредности од 930.000 \$, по којима је извршена испорука ђубрива у вредности од 93.436.707,60 динара. За разлику од ранијих уговора, овим уговором се алтернативно одређује начин плаћања а коначна цена утврђује по продајном курсу НБС, на дан плаћања или потписивања компензације од стране продавца. Као додатно средство обезбеђења по овом уговору предвиђене су 4 сопствене менице и додатно обезбеђење за цео доспели износ, по свим ранијим уговорима и по овом уговору, у виду хипотеке првог реда на свим непокретностима евидентираним у листу непокретности број 1353 КО Радојево, кат. парцела број 3725/2 са објектима од редног броја 1-28 (регистратор 4 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји и регулисању дуга закључен дана 12.06.2012. године између ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. (страница 1502-1505); -анекс уговора о продаји и регулисању дуга бр. 7233 закључен дана 14.06.2012. године између ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. (страница 1506-1507); -заложна изјава од 12.06.2012. године (страница 1508-1510)). На основу заложне изјаве, коју је дана 12.06.2012. године дао окривљени Бранко Мијић, утврђује се да је ова изјава дата на износ целокупног дуга, међутим према изводу Службе за катастар непокретности Нова Црња, на основу које је извршен упис хипотеке у корист ХИП „Азотара“ д.о.о. дана 13.07.2012. године, привредно друштво „1. Oktobar“ а.д., је власник објеката, док је на земљишту површине 7ха.58а.29м² само носилац права коришћења. Из преписа листа непокретности 1353 КО Радојево, утврђује се да је на објектима за које је дата заложна изјава окривљеног Бранка Мијића, постојало оптерећење у виду хипотека у износу од око 1.500.000 €, као и да је уписана забележка о вођењу парнице за наведену непокретност, што све указује да су постојећи уписани терети већ превазилизили стварну вредност непокретности, те да ове непокретности свакако нису довољне за обезбеђење ни претежног, а камо ли целокупног дуга привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. Наиме, из решења Општинске управе Нова Црња о порезу на имовину број IV-432-1-36-31/2012 за „1. Oktobar“ а.д. на непокретностима у Радојево, произилази да је на основу исказане пореске основице за 2012. годину, вредност непокретности на пословним зградама и другим грађевинским објектима утврђена у укупном износу од 24.189.381,00 динара, што је далеко нижа вредност у односу на уговорене вредности, односно постојећи дуг уговора о продаји и регулисању дуга (регистратор 4 документације КТИ 19/14: -заложна изјава од 12.06.2012. године (страница 1508-1510); -препис листа непокретности број 1353 за КО Радојево од 29.03.2013. године (страница 1511-1555); -решење о порезу на имовину правних лица за 2012. годину за пореског обвезника привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. Сомбор од 29.06.2012. године (страница 1556-1557); -службена белешка о форензичком прегледу лица места МУП-а РС Дирекције полиције, ПУ Зрењанин, ПС Нова Црња број КТ 444-79/2013 од 2.4.2013. године (страница 1913); -CD(фотографисање фарме пилића „1. Oktobar“ а.д., Радојево власника Бранка Мијића од 29.03.2013. године у 10,30 часова) (страница 1914)). По наведеном уговору о продаји, како се утврђује из књиговодствене документације привредних субјеката учесника пословног односа и налаза и мишљења вештака, извршена је испорука уговорених количина ђубрива у периоду од 15.06.2012 до 22.12.2012. године (регистратор 5 документације КТИ 19/14: -рачун-велепродаја ХИП „Азотара“ д.о.о. број 1469 од 14.6.2012. године за купца „1. Oktobar“ а.д., на износ од 93.436.707.60 динара са власничким листом-производи број 4/2012 и преносом на чување број 2 (страница 1558-1560); -отпремнице туђе робе ХИП „Азотара“ д.о.о., број: 91, 92, 93, 94, 96, 97, 98, 99, 100,103, 104, 105, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 111, 113, 114, 115, 116, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148,149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 230, 231, и 232, са

диспозицијама за утовар „1. Oktobar“ а.д. број: 2,1, 3, 5, 8, 10, 6, 11, 14, 15, 13, 16, 12,17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 22/1, 25, 29, 27, 28, 30, 26, 33, 34, 32, 31, 37, 39, 36, 38, 40, 42, 43, 41, 44, 45, 46, 47, 49, 48, 50 и диспозицијама за утовар привредног друштва „NS Agro Norma“ д.о.о. у периоду од 01.08.2012. године до 22.12.2012. године број: 461/2012, 460/2012, 505/2012, 512/2012, 610/2012, 611/2012, 612/2012, 621/2012, 622/2012, 623/2012, 629/2012, 635/2012, 630/2012, 638/2012, 643/2012, 645/2012, 688/2012, 689/2012, 690/2012, 694/2012, 692/2012 (страна 1561-1708); преглед испоруке минералног ђубрива „KAN“ ХИП „Азотаре“ д.о.о. по отпремницама од броја 91 до 232 у периоду од 01.01.2012. године до 22.12.2012. године (страна 1709-1711)). Целокупним пословним односом оствареним по свим уговорима ХИП „Азотара“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д., како се утврђује пословном документацијом и налазом и мишљењем вештака, остварена је продаја и испорука нерегресираног минералног ђубрива у корист привредног друштва „1. Oktobar“ а.д., у укупној количини од 5114,45 тона нерегресираног и 999,8 тона регресираног минералног ђубрива, за које количине нису извршена плаћања у укупном износу од 177.564.995,80 динара, односно са обрачунатим каматама на дан 31.12.2013. године у износу од 212.380.004,90 динара (регистратор 5 документације КТИ 19/14: - аналитичка финансијска картица ХИП „Азотаре“ д.о.о. конто 2020 за купца „1. Oktobar“ а.д., за 2012. годину са дугом од 149.210.466,96 динара (страна 1712-1713); - списак дуга ХИП „Азотаре“ д.о.о. на дан 31.12.2012. године за комитента „1. Oktobar“ а.д са обрачунатом каматом за доцњу у плаћању на дан 29.06.2012. године (страна 1714); - робна аналитичка картица „1. Oktobar“ а.д. за минерално ђубриво „SAN“ (страна 1884-1885); - робна аналитичка картица „1. Oktobar“ а.д. за минерално ђубриво „KAN 27% N“ (страна 1886-1887); - аналитичка финансијска картица „1. Oktobar“ а.д. за добављача ХИП „Азотара“ д.о.о. (страна 1888-1889); - робна аналитичка картица „1. Oktobar“ а.д. за 2012. годину за минерално ђубриво „KAN 27% N“ (страна 1890-1891)). Иако постоје уговорне обавезе плаћања преузете робе према ХИП „Азотара“ д.о.о., окривљени Бранко и Гордана Мијић, како то произилази из пословне документације и што се утврђује налазом вештака, врше продају минералних ђубрива својим купцима, па и купцу „NS Agro Norma“ д.о.о. у фактурисаној вредности од 81.215.520,00 динара, која је авансно плаћена, (регистратор 5 документације КТИ 19/14: -отпремнице туђе робе ХИП „Азотара“ д.о.о. број: 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 230, 231, и 232, са диспозицијама за утовар привредног друштва „NS Agro Norma“ д.о.о. у периоду од 1.8.2012. године до 22.12.2012. године број: 461/2012, 460/2012, 505/2012, 512/2012, 610/2012, 611/2012, 612/2012, 621/2012, 622/2012, 623/2012, 629/2012, 635/2012, 630/2012, 638/2012, 643/2012, 645/2012, 688/2012, 689/2012, 690/2012, 694/2012, 692/2012 (страна 1561-1708); - аналитичка финансијска картица „1. Oktobar“ а.д. конто 2020 за купца „NS Agro Norma“ д.о.о. Сремска Каменица (страна 1892-1893)) и повезаном правном лицу, односно солидарном јемцу по уговору о преузимању дуга „Gradskoј пекари“ а.д., у фактурној вредности од 61.123.873,04 динара, који је према налазу вештака затворен пребијањем међусобних дуговања и потраживања ова два привредна субјекта (регистратор 5 документације КТИ 19/14: - аналитичка финансијска картица „1. Oktobar“ а.д. конто 2020 за купца „Gradska pekara“ а.д. Сомбор (страна 1894-1901); - аналитичка финансијска картица „Gradska pekara“ а.д., Сомбор конто 4330 за добављача „1. Oktobar“ а.д. (страна 1902-1909)). Из пословне документације привредног друштва „1. Oktobar“ а.д., утврђује се да је у корист окривљеног Бранка Мијића, извршена исплата готовинских новчаних средстава у периоду од 05.07.2012., до 25.07.2012. године, као аванса у укупном износу од 54.140.000,00 динара по основу уговора о купорподаји Сушаре за сушење пољопривредних производа од 01.02.2012. године, иако према финансијским извештајима није извршено евидентирање набавке наведене непокретности и правдање исплаћених новчаних средстава у корист Бранка Мијића (регистратор 5 документације КТИ 19/14: -уговор о купорподаји закључен између Бранка Мијића и „1. Oktobar“ а.д. од 01.02.2012. године (страна 1910-1911); - аналитичка финансијска картица „1. Oktobar“ а.д. конто 4330 за Бранка Мијић (страна 1912); регистратор 13 списка КТИ 19/14: -биланс стања и биланс успеха привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. за 2010. годину (страна 3201-3205); -биланс стања и биланс успеха привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. за 2011. годину (страна 3234-3238); -биланс стања и биланс успеха привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. за 2012. годину (страна 3267-3271); регистратор 14 списка КТИ 19/14: -изворни финансијски извештаји привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. за 2010., 2011., и 2012. годину регистра финансијских извештаја АПР (страна 3421-3425; 3434-3437;3447-3450)). Из биланса стања овог привредног друштва, евидентно да је у периоду од 2010., до 2012. године дошло до умањења имовине, која је најизраженије управо у 2012. години када је вршена наводна набавка опреме за потребе привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. од власника односно окривљеног Бранка Мијића. Из сведочења Дарка Симића, шефа комерцијалне службе ХИП

„Азотаре“ д.о.о., да испорука ђубрива није могла бити вршена без одобрења одговорних лица, јасно произилази чињеница да је између окривљеног Вујачића и окривљених Бранка и Гордана Мијић, постојао договор не само за преузимање дуга од привредног друштва „Adonai“ д.о.о., већ и за уговоре о продаји нерегресираног минералног ђубрива. Чињеница да привредна друштва „1. Oktobar“ а.д. и „Gradska rekara“ а.д. као солидарни јемац по уговору о преузимању дуга, као ни по уговору о продаји, нису вршила плаћања у дужем временском периоду, а да према њима нису предузимане било које мере принудне наплате из средстава обезбеђења – соло меница или активирањем хипотеке, указују на привилегију дужника да своја дуговања неизмирују, супротно уговореним условима, што све управо указује на очигледно постојање договора са окривљеним Вујачићем, по коме се наплата неће вршити све док то сам дужник не иницира или не учини, без обзира на уговорне услове.

Из оваквог стања ствари несумњиво произилази да су потписници уговора окривљени Вујачић, Бранко и Мијић Гордана, као привредници са дугогодишњим искуством у вођењу пословања, реализацију пословног односа дефинисали на начин који у свему погодује и који је несумњиво повољнији за купца ђубрива, стварајући тиме пословну ситуацију у којој је на страни купца извесно, да неплаћањем преузете робе уз недовољна и неадекватна средства обезбеђења, прибављање имовинске користи. Управо због тога су уговорни услови одложеног плаћања са минималним средствима обезбеђења плаћања соло меницама, које се могу наплатити само из новца са којим дужник располаже на рачуну и допунским хипотекама недовољне вредности, чиме се на јасан начин указују и на смисао закључења уговора и његове конкретне финансијске последице да се за привредна друштва „1. Oktobar“ а.д. и „Gradska rekara“ а.д. оствари имовинска корист. Из тог разлога су закључени уговори у реализацији договорених пословних односа, формална страна договора без правих механизма којима би се осигурало плаћање вредности робе.

Оправдана сумња да су окривљени **Радосав Вујачић** и окривљени **Тихомир Тришић** извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ, утврђује се из пословне финансијско-књиговодствене документације привредних друштава ХИП „Азотара“ д.о.о., „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. те налазом и мишљењем вештака за економско-финансијску област. Наиме, из пословне документације утврђује се да су ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредно друштво „Akter Research“ д.о.о., дана 25.10.2010. године закључили уговор о продаји минералног ђубрива у количини од 1500 тона „KAN 27%“ по цени од 18.350,00 динара по тони без ПДВ-а и 1000 тона ђубрива „UREA 46%“ по цени од 27.600,00 динара по тони без ПДВ-а, односно укупне уговорене финансијске вредности од 59.535.000,00 динара. Уговором су дефинисани услови одложеног плаћања, тако што ће се вршити плаћање само обавеза ПДВ-а према динамици испоруке, док целокупан дуг доспева на наплату до 30.06.2011. године, за шта су уговорена средства обезбеђења у виду две бланко сопствене менице привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. и солидарног дужника „Akter Media Group“ д.о.о. Уговор је потписан од стране окривљених Радосава Вујачића и Тихомира Тришића, као одговорног лица у својству директора привредних друштава „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. (регистратор 6 документације КТИ 19/14: -уговор о продаји бр.11179 закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о., „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. од 25.10.2010. године (страница 1928-1929); регистратор 7 документације КТИ 19/14: -преглед примљених меница ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Akter Research“ д.о.о. (страница 2252) -потврда о примопредаји меница ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Akter Research“ д.о.о. од 25.10.2010. године са меничним овлашћењем за менице АВ 6209362 са картоном депонованих потписа и овераних потписа лица овлашћених за заступање (страница 2254-2256) (страница 2253- 2254); -преглед примљених меница ХИП „Азотаре“ д.о.о. за „Akter media Group“ д.о.о. (страница 2281); -потврда о примопредаји менице ХИП „Азотаре“ д.о.о. за солидарног дужника „Akter Media Group“ д.о.о. АВ 6209363, АВ 6209364 од 25.10.2010. године (страница 2282); -меница АВ 6209364 и менично писмо дужника „Akter Media Group“ д.о.о. са картоном депонованих потписа и оверних потписа лица овлашћених за заступање (страница 2283-2284)). Испорука минералних ђубрива по овом уговору вршена је сукцесивно од 29.10.2010. године, да би дана 30.12.2010. године окривљени Радосав Вујачић, пре доспелости обавеза по претходном уговору и без измиревања иједног дела вредности преузете робе, одобрио закључење новог уговора о

продаји и то за 2000 тона минералног ђубрива „KAN 27%“, укупно уговорне финансијске вредности од 39.636.000,00 динара (регистратор б документације КТИ 19/14: -уговор о продаји бр.14555 закључен између ХИП „Азотара“ д.о.о., „Актер Research“ д.о.о. и „Актер Media Group“ д.о.о. од 31.12.2010. године (страна 1930-1932)), уз обезбеђење плаћања већ предатих меница по претходном уговору привредних друштава „Актер Research“ д.о.о. и „Актер Media Group“ д.о.о. којим се уговара рок од 90 дана, односно „најкасније до 30.06.2011.године без обзира на уговорену валуту из претходног става“. По овим уговорима испорука уговорених количина извршена је до 08.06.2011. године, дакле, пре крајњег рока доспелости обавеза плаћања, у укупно испорученим и фактурисаним количинама од **4479,87** тона фактурне вредности у износу од **100.510.090,96** динара (регистратор б документације КТИ 19/14: -картице ХИП „Азотаре“ д.о.о., Преглед реализације по врсти производа и фактури“ за купца „Актер Research“ д.о.о. у периоду од 1.1.2010. године до 31.12.2011. године (страна 1956-1960) и у периоду од 1.1.2011. године до 31.12.2011. године, (страна 1961-1968) и у периоду од 01.01.2010. године до 17.09.2012. године (страна 1969-1972); -рачуни велепродаје ХИП „Азотаре“ д.о.о. према „Актер Research“ д.о.о. за 2010. и 2011. годину: 2479, 2518, 2555, 2838, 2742, 2758, 2792, 2823, 2834, 2856, 3021, 3019, 3020, 3022, 3028, 3030, 3034, 3041, 3053, 3075, 3076, 3113, 152, 176, 188, 209, 208, 242, 271, 275, 312, 1164, са припадајућим отпремницама (страна 1973-2068); -рачуни велепродаје ХИП „Азотаре“ д.о.о. према „Актер Research“ д.о.о. за 2010. и 2011.годину: 3103, 3136, 2702, 2701, 2480, 2609, 2626, 1884, 1899, 1913, 1938, 1986, 338, 680, 704, 734, 781, 953, 1224, 1248, 1247, 1261, 1278, 1296, 1311, 1397, 1418, 1451, 60, 75, 119, 120, 121, 122, 128, 61, 578, 596, 595, 637, 1082, 1094, 1117, 1144, 1162, 1163, 1183, 1487, 1516, 1515, 1590, 1589, 1588, 1614, 1630, 1667, 1686, 1685, 1684, 1708, 1728, 1762, 1781, 1780, 1817, 1836, 1865, 1863, 1862, са припадајућим отпремницама (страна 2074-2251); регистратор 7 документације КТИ 19/14: -финансијске аналитичке картице „Актер Research“ д.о.о. са прегледом промета пословног партнера ХИП „Азотара“ д.о.о. за период 2010.-2012. године (страна 2305-2308)). Сво набављено минерално ђубриво, одмах по испоруци од ХИП „Азотаре“ д.о.о. како се утврђује налазом и мишљењем вештака и на основу пословне документације, привредно друштво „Актер Research“ д.о.о., је авансно продало својим купцима „Spinel“ д.о.о. и „Inter matriks“ д.о.о., као и повезаном привредном друштву „Актер Media Group“ д.о.о., иначе солидарном дужнику према ХИП „Азотара“ д.о.о. и извршило наплату својих потраживања у целости. Наиме, окривљени Тришић по закључењу уговора, одмах „у транзиту“ врши даљу продају ђубрива својим купцима по ценама нижим од набавних и условима плаћања-авансно, који гарантују потпуну наплату (регистратор 7 документације КТИ 19/14: -финансијске аналитичке картице „Актер Research“ д.о.о. са прегледом промета за пословног партнера „Spinel“ д.о.о. за 2010., и 2011. годину (страна 2309-2314); -финансијске аналитичке картице „Актер Research“ д.о.о. са прегледом промета за пословног партнера „Inter matriks“ д.о.о. за 2010., 2011., и 2012. годину (страна 2315-2319); -финансијске аналитичке картице „Актер Media Group“ д.о.о. са прегледом промета за пословног партнера „Spinel“ д.о.о. за 2010., 2011., и 2012. годину (страна 2320-2323); -рачуни „Актер Research“ д.о.о. за 2010. годину за „Актер Media Group“ д.о.о. број: 15-10, 16-10, (страна 2326-2327); -рачуни „Актер Research“ д.о.о. за 2010. годину за „Inter matriks“ број: 17-10, 19-10, 20-10, 21-10, 22-10, 23-10, 24-10, 26-10, 38-10 (страна 2328-2335 и 2347); -рачуни „Актер Research“ д.о.о. за 2010. годину за „Spinel“ д.о.о. број: 27-10, 28-10, 29-10, 30-10, 31-10, 32-10, 33-10, 34-10, 35-10, 36-10, 37-10, 38-10, са припадајућим отпремницама број: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11,12,13, 14А, 15, 16, 17, 18,19, 20, 21, 22,23,24,25, 26, 27, 28, 29, 30; 31, 32; 33, 34; 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 (страна 2336-2346); -извештаји „Војвођанске банке“ а.д. о променама и стању рачуна „Актер Research“ д.о.о. за новембар и децембар 2010. године (страна 2348-2364); -рачуни „Актер Research“ д.о.о. за 2011. годину за „Spinel“ д.о.о. и „Inter matriks“ д.о.о. број: 72-11, 71-11, 70-11, 69-11, 68-11, 67-11, 65-11, 66-11, 64-11, 63-11, 62-11, 61-11, 60-11, 59-11, 58-11, 57-11, 56-11, 55-11, 54-11, 53-11, 52-11, 51-11, 50-11, 49-11, 48-11, 47-11, 46-11, 45-11, 44-11, 43-11,42-11, 41-11, 40-11, 39-11, 38-11, 37-11, 36-11, 35-11, 34-11, 33-11, 32-11, 31-11, 30-11, 29-11, авансни рачун 28-02-01, 28-11, 27-11, 26-11, 25-11, 24-11, 23-11, 22-11, 21-11, 20-11, 19-11, 18-11, 17-11, 16-11, 15-11, 14-11, 13-11, 12-11, 11-11, 10-11, 09-11, 08-11, 07-11, 06-11, 05-11, 04-11, 03-11, 02-11, 01-11, са припадајућим отпремницама број: 111, 110, 109, 108, 104, 105, 106, 107, 103, 98,99, 100; 101, 102, 94,95, 96, 97, 92, 93, 91; 89, 90, 87, 88, 86, 85, 84, 83, 82, 80, 81, 79, 77, 78, 75, 76; 73, 74, 71, 72, 69, 70, 68, 66, 67, 65, 64, 63,62, 61, 58, 59, 60, 57, 56, 55, 54, 53, 52, 51, 50, 49, 46,47, 48, 45, 44, 42, 43; 41, 40, 39, 35,36,37, 38, 34, 32, 33, 31, 29, 30, 28, 27, 26, 25, 24, 23, 21, 22, 19, 20, 17, 18, 15, 16, 13, 14, 11, 12, 09, 10, 07, 08, 06, 04, 05, 03, 01, 02 (страна 2365-2437); -извештаји „Војвођанске банке“ а.д. о променама и стању рачуна „Актер Research“ д.о.о. за фебруар, април, мај, јун и јул месец 2011. године (страна 2438-2451); -преглед промета „Актер Research“ д.о.о. за пословног партнера „Актер Media Group“ д.о.о. – купци у земљи за период од 01.01.2010. године до 31.12.2010. године (страна 2459); -преглед промета „Актер Research“ д.о.о. за пословног партнера „Актер Media Group“ д.о.о. – добављачи у

земљи за период од 01.01.2010. до 31.12.2010. године (страница 2460)). Како се из налаза вештака утврђује, даљом продајом ђубрива „Akter Research“ д.о.о. је у пословном односу са привредним друштвима „Spinel“ д.о.о., „Inter matriks“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о., остварио негативну разлику продајне и набавне вредности у укупном износу од 5.062.386,53 динара. Овај начин продаје по ценама нижим од набавних, несумњиво указује да је окривљени Тришић био свестан да из остварених прихода у наредном периоду неће бити у могућности да изврши не само потпуна већ и делимична плаћања према ХИП „Азотари“ д.о.о., чиме се потврђује да је у овом случају циљ куповине ђубрива и његове даље продаје био усмерен на обезбеђивање средстава за пословање привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. што између осталог и сам окривљени у својој одбрани наводи: „нормално је да сва средства заврше у „Akter Media Group“ за финансирање рада редакције, штампарских обавеза и свега другог (па да), то је и јесте смисао целог пословног догађаја“ и „јер медији код нас нису профитабилна ствар“. Иако је из остварене даље продаје извршена целокупна наплата, привредно друштво „Akter Research“ д.о.о. није вршило плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о. осим обавеза ПДВ-а, и то у 2010. години износа од 2.975.310,00 динара и у 2011. години износа од 14.170.944,00 динара, упркос договореним условима плаћања, који су били такви да се делимична плаћања могу вршити и пре крајњег рока односно до 30.06.2011. године, а што се утврђује како уговором и књиговодственом документацијом привредног друштва ХИП „Азотара“ д.о.о. и „Akter Research“ д.о.о., тако и налазом и мишљењем вештака (регистратор 6 документације КТИ 19/14: - финансијске аналитичке картице ХИП „Азотаре“ д.о.о. за купца „Akter Research“ д.о.о. у периоду од 01.01.2010. године до 31.12.2010. године, од 01.01.2011. године до 31.12.2011. године, од 01.01.2012. године до 27.03.2013. године од 01.01.2012. године до 06.02.2013. године (страница 1933-1955); регистратор 7 документације КТИ 19/14: - финансијске аналитичке картице „Akter Research“ д.о.о. са прегледом промета пословног партнера ХИП „Азотара“ д.о.о. за период 2010.-2012. године (страница 2305-2308)). Средства остварена наплатом даље продаје ђубрива, а како се то утврђује не само пословном документацијом (изводима банке), већ и налазом и мишљењем вештака и одбраном окривљеног Тихомира Тришића, улагана су у пословање привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. и преношена повезаном привредном друштву „Akter Media Group“ д.о.о. или коришћена за исплате позајмица оснивачу. Тако примера ради, средства остварена дана 03.11.2010. године наплатом од привредног друштва „Inter matriks“ д.о.о., одмах након уплате према изводу „Vojvodanske banke“ а.д. број 33., у готово целокупном износу преусмерена су привредном друштву „Akter Media Group“ д.о.о. и Фонду „Longin“, као и уплата од 19.11.2010.године по изводу број 40., такође преусмерена на „Akter Media Group“ д.о.о. и позајмице оснивачу Тихомиру Тришићу (регистратор 7 документације КТИ 19/14: - аналитичка картица „Akter Media Group“ д.о.о.-позајмице-„Akter Research“ д.о.о. за период од 01.01.2010. године до 31.12.2010. године (страница 2452); - аналитичка картица „Akter Media Group“ д.о.о. – обавезе према оснивачу – зајам за период од 01.01.2010. године до 31.12.2010. године (страница 2453); - аналитичка картица „Akter Media Group“ д.о.о. остала разна краткорочна потраживања из пословања – зајам за период од 01.01.2011. године до 31.12.2011. године (страница 2454); - аналитичка картица „Akter Media Group“ д.о.о. позајмица - „Akter Research“ д.о.о. за период од 01.01.2011. године до 31.12.2011. године (страница 2455); - аналитичка картица „Akter Research“ д.о.о. остала краткорочна потраживања – зајам „Akter Media Group“ д.о.о. за период од 01.01.2011. године до 31.12.2011. године (страница 2456); - аналитичка картица „Akter Research“ д.о.о. зајам – оснивач за период од 01.01.2012. године до 31.12.2012. године (страница 2457); - аналитичка картица „Akter Research“ д.о.о. остала краткорочна потраживања – зајам „Akter Media Group“ д.о.о. за период од 01.01.2010. године до 31.12.2010. године (страница 2458); регистратор 6 списка КТИ 19/14: - изводи „Vojvodanske banke“ а.д. са рачуна привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. у периоду од 22.03.2010. године до 26.11.2012. године (страница 1507-1657); регистратор 7 списка КТИ 19/14: - изводи „Findomestic banke“ а.д. са рачуна привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. за период од 01.01.2009 до 20.08.2014. године, страница (1683-1859); регистратор 8 списка КТИ 19/14: - изводи „Нуро Алре Адриа банке“ а.д. са рачуна привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. за период од 01.01.2010. године до 26.11.2012. године (страница 1953-1982)). Након доспећа обавезе плаћања 30.06.2011. године, поред плаћања која су извршена само у износу од 17.462.254,00 динара, постојао је неизмирени дуг привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. у износу од 81.541.861,46 динара, који према књиговодственим евиденцијама ХИП „Азотара“ д.о.о. није наплаћен ни из средстава обезбеђења-предатих меница. Како у време закључења уговора тако и у време доспећа плаћања према изводима „Vojvodanske banke“ а.д., на текућем рачуну привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. и по изводима „Findomestic banke“ а.д., на текућем

рачуна привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о., није било финансијских средстава којима би се могла извршити плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о., за уговоране вредности роба (регистратор 6 списка КТИ 19/14: -изводи „Vojvođanske banke“ а.д. број 30, 31, 32, са рачуна привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. у периоду од 01.10.2010. године до 01.11.2010. године, (страна 1540-1543) и изводи број 38, 39, 40, 41, 42, 43 у периоду од 13.06.2011. године до 08.07.2011. године (страна 1611-1616); регистратор 7 списка КТИ 19/14: -изводи „Findomestic banke“ а.д. са рачуна привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. за период од 01.01.2009 до 20.08.2014. године, страна (1683-1859); регистратор 8 списка КТИ 19/14: -изводи „Нуро Алпе Адриа банке“ а.д. са рачуна привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. за период од 01.01.2010. године до 26.11.2012. године (страна 1953-1982)). Наиме, према финансијско-аналитичкој картици ХИП „Азотара“ д.о.о. за купца „Akter Research“ д.о.о., утврђује се да је дана 06.10.2011. године, покушана наплата потраживања пуштањем на принудну наплату менице привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. серијски број АВ6209361, која је истог дана, по налогу окривљеног Вујачића, без наплате повучена (регистратор 7 документације КТИ 19/14: -преглед „Менице пуштене на наплату“ ХИП „Азотаре“ д.о.о. за „Akter Research“ д.о.о. (страна 2265); -захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. „Vojvođanskoј banci“ а.д. за повлачење менице са наплате од 06.10.2011. год са меницом АВ 6209361 (страна 2266-2267); -захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. „Vojvođanskoј banci“ а.д. за наплату менице од 06.10.2011. године са налогом за наплату и изјавом о о поднетом налогу за наплату од 06.10.2011. године меница АВ 6209361 (страна 2268-2270)), па је на овај начин, наплата покушана и дана 08.08.2012. године, пуштањем на наплату менице серијског броја АВ6209362 на износ од 91.747.222,32 динара (регистратор 7 документације КТИ 19/14: -захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. „Vojvođanskoј banci“ а.д. за наплату менице АВ6209362 од 08.08.2012. године, са изјавом ХИП „Азотаре“ д.о.о. по поднетом налогу за наплату - меница број АВ 6209362 са налогом за наплату менице дужника „Akter Research“ д.о.о. АВ 6209362 и меницом број АВ 6209362 (страна 2272-2275)), по којој је извршена наплата износа од 14.377,68 динара, а потом је и ова меница повучена са наплате дана 27.08.2012. године (регистратор 7 документације КТИ 19/14: -захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. за повлачење налога из трећег реда приоритета за меницу АВ 6109362 (страна 2271)), као и меница солидарног дужника „Akter Media Group“ д.о.о. АВ 6209363 која је на исти износ достављена на наплату дана 21.08.2012. године, по којој такође није извршена наплата јер на рачуну привредног друштва није било финансијских средстава (регистратор 7 документације КТИ 19/14: -преглед примљених меница ХИП „Азотаре“ д.о.о. за „Akter media Group“ д.о.о. (страна 2281); -потврда о примопредаји менице ХИП „Азотаре“ д.о.о. АВ 6209363, АВ 6209364 од 25.10.2010. године са меницом АВ 6209364 и меничним писмом дужника „Akter media Group“ д.о.о., картонима депонованих и оверених потписа лица овлашћених за заступање (страна 2282-2286); -захтев за повлачење налога из трећег реда приоритета повериоца ХИП „Азотаре“ д.о.о. према дужнику „Akter media Group“ д.о.о. од 27.08.2012. године за меницу АВ 6209363 (страна 2296); -захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. за наплату менице АВ 6209363 „Findomestic banka“ а.д. са налогом за наплату менице АВ 6209363, менично писмо овлашћење за корисника ХИП „Азотару“ д.о.о. менице број АВ 6209363 и меница број 6209363 (страна 2297-2300)). Истог дана, (27.08.2012. године) када су менице повучене, привредна друштва „Akter Resarch“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. односно окривљени Тихомир Тришић повериоцу ХИП „Азотара“ д.о.о., извршио је замену односно предају нових меница серијских бројева АА 2823721 и АА 2823722 са меничним овлашћењем за привредно друштво „Akter Research“ д.о.о. и меница серијских бројева АА4461212 и АА4461213 са меничним овлашћењем солидарног дужника привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о. (регистратор 7 документације КТИ 19/14: -менице бр. АА 2823721 и АА2823722 и менична писма – овлашћења за корисника бланко, сопствене менице корисника ХИП „Азотаре“ д.о.о. за дужника „Akter Research“ д.о.о. менице АА 2823721 и АА 2823722, датум издавања 27.08.2012. године са картонима депонованих потписа и лица овлашћених за заступање и захтевом за регистрацију/брисање меница са меничним овлашћењем „Akter Research“ д.о.о. (страна 2257-2264); -менице АА 4461212 и АА 4461213, са меничним писмима – овлашћењима дужника „Akter media Group“ д.о.о. за менице број: АА 4461213 и АА 4461212, захтевом за регистрацију/брисање меница подносиоца „Akter media Group“ д.о.о. менице АА 4461212 и АА 4461213 од 27.08.2012. године са картонима оверених и депонованих потписа лица овлашћених за заступање и меничним овлашћењем (страна 2287-2290; 2292-2294)). После пуштања меница, окривљени Тихомир Тришић мејлом од 23.08.2012. године, предложио је репрограм дуга тако што би прву рату „Akter Research“ д.о.о., исплатио у року од 60 дана, другу у року од 120 дана, трећу рату у року од 180 дана од потписивања репрограма са меничним обезбеђењем „Akter Research“ д.о.о., и жиранта „Akter media Group“

д.о.о. (регистратор 7 документације КТИ 19/14: -предлог споразума о измирењу обавеза ХИП „Азотаре“ д.о.о. за дужника „Актер Research“ д.о.о. послат са е-mail Горана Пејчића goran.pejci@hip-azotara.co.rs на е-mail direktor@aktermediagroup.rs (страница 2527-2529); регистратор 12 списа КТИ. 19/14: -мел послат 23.08.2012 године у 12:43 са мел адресе direktor@aktermedigroup.rs под називом „Актер-молба за reprogram обавеза“ (страница 2975) - мел послат 26.09.2012 године у 11:33 са мел адресе direktor@aktermedigroup.rs под називом „Предлог“ са документом у attachmentu: Sporazum.doc. (страница 2978-2980)). Након овог предлога, принудна наплата пуштањем новопредатих меница на износ од 91.494.252,84 динара, покушана је и дана 26.11.2012. године када је „Војвођанској банци“ а.д. достављен захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. за наплату менице броја АА2823721 са меницом, меничним писмом—овлашћењем од 27.08.2012. године и налогом за наплату менице дужника „Актер Research“ д.о.о., по којој је извршена наплата износа од 238.235,86 динара (регистратор 7 документације КТИ 19/14: -захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. „Војвођанској банци“ а.д. за наплату менице броја АА 2823721 од 26.11.2012. године, меница АА 2823721, са меничним писмом—овлашћењем за меницу број АА 2823721 од 27.08.2012. године и налогом за наплату менице дужника „Актер Research“ д.о.о. број АА 2823721 са изјавом ХИП „Азотаре“ д.о.о. по поднетом налогу за наплату менице број АА 2823721 (страница 2276-2280)), а истог дана је пуштена на наплату и меница привредног друштва „Актер media Group“ д.о.о. серијски број АА4461212, по којој је извршена наплата износа од 134.308,00 динара (регистратор 7 документације КТИ 19/14: -захтев ХИП „Азотаре“ д.о.о. „Findomestic banci“ а.д. за наплату менице броја АА 4461212 од 26.11.2012. године, налог за наплату менице АА4461212 од „Актер media Group“ д.о.о., са меничним писмом—овлашћењем за меницу број АА 4461212 од 27.08.2012. године и меницом серије АА4461212 (страница 2297-2304); -финансијске аналитичке картице „Актер Media Group“ д.о.о. са прегледом промета за пословног партнера ХИП „Азотара“ д.о.о. за 2012. годину (страница 2324-2325)). Како се даље утврђује из налаза и мишљења вештака, привредно друштво „Актер Research“ д.о.о. према ХИП „Азотара“ д.о.о. по свим основама је извршило само плаћање износа од 17.533.536,54 динара, при чему је остао неизмирен дуг односно неплаћена вредност робе у износу од 81.541.861,46 динара, који са обрачунатом каматом износи 91.359.944,84 динара, а након делимично остварене наплате принудним путем пуштањем меница дана 26.11.2012. године у свеукупном износу од 372.844,86 динара, у књиговодствено-финансијском приказу дуговања „Актер Research“ д.о.о. није било промена, односно од стране дужника нису вршена никаква плаћања.

Пословни односи привредног друштва ХИП „Азотара“ д.о.о. и „Актер Research“ д.о.о., проистекли су из договора окривљених Вујачића и Тришића дефинисаних уговорима о продаји минералних ђубрива, чије су уговорне услове окривљени договарали, па је тако окривљени Вујачић одобрио рок одложеног плаћања од 7 месеци до 30.06.2011. године, са минималним средствима обезбеђења – само меница дужника „Актер Research“ д.о.о. и солидарног дужника „Актер Media Group“ д.о.о. повезаних правних лица са минималним оснивачким новчаним капиталом од по 500 €, и основном делатношћу – консултантске активности у вези са пословањем и осталим управљањем. Из начина уговарања одложеног плаћања, произилази да су уговорне стране односно окривљени Вујачић и Тришић, свесни да купац односно привредно друштво „Актер Research“ д.о.о. не располаже финансијским средствима за плаћање робе у тренутку уговарања, испоруке и преузимања робе, чак ни у мери којом би се могло вршити делимично плаћање вредности роба, што је свакако и разлог уговарања вишемесечног одложеног плаћања робе и то њене целокупне вредности. Из понашања окривљеног Тришића, према преузетим обавезама плаћања до 30.06.2011. године, у ситуацији када није плаћено ништа осим износа који су се односили на обавезе продавца за плаћање ПДВ-а, јасно је да су материјалне прилике купца односно привредног друштва „Актер Research“ д.о.о., такве да продавац односно окривљени Вујачић основано може очекивати или бар посумњати да купац неће моћи да исплати цену у висини вредности испоручене робе, те да минимална средства обезбеђења не дају довољну сигурност нити обезбеђују у правој и пуној мери продавца односно ХИП „Азотара“ д.о.о. Наиме из одбране окривљеног Тришића, произилази да приликом закључења уговора од 25.10.2010. године није имао намеру да изврши плаћања преузете робе од ХИП „Азотара“ д.о.о. јер је овај пословни однос сматрао компензационим послом и начином плаћања усмено уговорених пружања PR и маркетиншких услуга за ЈП „Srbijagas“ и супсидијаре, са сведоком Душаном Бајатовићем, оквирне вредности од око 1.000.000 €, који ће бити плаћен минералним ђубривом ХИП „Азотара“ д.о.о. Након одобравања уговора о продаји,

koji je potpisan od strane okrivljenog Radosava Vuјачића и okrivljenog Тришића и испорученог ђубрива, okrivљени Тришић је извршио даљу авансну продају истог, а плаћања вредности преузетог ђубрива према ХИП „Азотара“ д.о.о. није вршио, осим у делу који се односио на ПДВ, иако за ЈП „Srbijagas“ или друга повезана правна лица није пружао било какве услуге, нити су по том основу од стране његових привредних друштава „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. у циљу испуњења усменог договора испостављане фактуре, рачуни или било који други документи који би указивали на извршење таквих услуга. Okrivљени Radosav Vuјачић, свесно је одобрио продају минералних ђубрива са вишемесечним роком одложеног плаћања целокупне уговорене вредности, те је у циљу реализације договора односно уговора okrivљеног Тришића, како то произилази из одбране овог okrivљеног, упутио да се у „Азотари“ обрати Влади Крковићу и достави документацију привредних друштава. Како из исказа сведока Дарка Симића произилази, сви уговори па и са привредним друштвом „Akter Research“ д.о.о., сачињени су на основу налога одговорних лица комерцијалног директора или заменика директора, а сами уговорни услови нису договорани са купцима од стране запослених у сектору продаје. Наиме, из исказа овог сведока се утврђује да је и уговор од 30.12.2010. године, са привредним друштвом „Akter Research“ д.о.о. сачињен по налогу комерцијалног директора у присуству okrivљеног Тришића, са којим нису договорани никакви уговорни услови, осим оних који су се односили на израду веб презентације ХИП „Азотара“ д.о.о. без надокнаде. Оно што радње okrivљених Vuјачића и Тришића чини кривичноправним и противправним, јесте чињеница да се okrivљени Vuјачић у конкретним пословним односима понашао супротно основним циљевима привредног друштва - стицања добити и у одсуству пажње доброг привредника, те је производима односно робом привредног друштва ХИП „Азотара“ д.о.о. располагао на начин који обезбеђује само минималну наплату вредности робе у износу доспелих обавеза ПДВ-а које заправо постоје на страни продавца, а уговорањем одложеног плаћања са максималним роковима, купцу односно дужнику привредном друштву „Akter Research“ д.о.о. омогућио да испорученом робом у периоду одложеног плаћања несметано располаже и из ње остварује добит, па је сукцесивно пре доспелости наплате по претходном уговору, иако није плаћен нити један део вредности робе, одобравао испоруке додатних количина закључивањем новог уговора, док је okrivљени Тришић, поступао супротно очекиваном понашању савесног и поштеног купца према обавезама насталим на основу уговора о продаји и реализованог промета роба, јер из навода његове одбране произилази да је уговоре закључивао без намере да по истима врши плаћање, обзиром да такви уговори како наводи, по усменом договору представљали авансно плаћање према његовим привредним друштвима „Akter Research“ д.о.о. и „Akter media Group“ д.о.о. Наводи одбране okrivљеног Тришића, да је овај пословни однос уговорио као компензациони са сведоком Душаном Бајатовићем, и да је испорукама ђубрива вршено плаћање маркетиншких услуга за ЈП „Srbijagas“ и његове супсидијаре, у потпуности су оповргнути исказом овог сведока. Наиме, сведок Бајатовић је у својој изјави негирао да му је било шта познато поводом пословних односа привредних друштава ХИП „Азотара“ д.о.о. и „Akter Research“ д.о.о. везаних за промет минералним ђубривима, наводећи да okrivљеног Тришића познаје као јавну личност и да се са њиме више пута сретао али да никада нису разговарали о пословима везаним за „Азотару“, нити да су преговарали о маркетиншким пословима, које би привредна друштва okrivљеног Тришића вршила за ЈП „Srbijagas“ и његове супсидијаре. Из писмене документације и налаза вештака, јасно и недвосмислено произилази да ни у периоду пре доспећа до 31.06.2011. године ни након тога, плаћања од стране okrivљеног Тришића према ХИП „Азотари“ д.о.о. нису вршена, при чему је сва средства остварена од даље продаје ђубрива, okrivљени Тришић користио за пословање својих привредних друштава односно усмеравао их на привредно друштво „Akter media Group“ д.о.о. Уговори су закључивани и пословни односи остваривани са сазнањем okrivљених да купац односно дужник плаћања не врши, те да постоје минимална средства обезбеђења која не представљају довољну гаранцију да ће се наплата потраживања извршити, јер подразумевају успешност начина пословања дужника остваривањем добити у висини пролонгиране обавезе плаћања, па и онда када је наплата покушавана пуштањем меница, које су по налогу okrivљеног Vuјачића, а како се то утврђује исказом сведока Миљана Ђуровића, финансијског директора ХИП „Азотара“ д.о.о., врло брзо односно истог дана повлачене или су остајале без наплате, због недостатка средстава на текућим рачунима

дужника и солидарног дужника. Како се ради о уговорним односима, у доношењу одлуке о заснивању пословног односа и у његовој реализацији, у истој мери учествују обе уговорне стране и продавац и купац, а од њихових воља зависи садржина и услови пословног односа, односно уговореног посла под којима ће исти бити остварени или се пословни однос неће ни засновати нити реализовати. Слобода уговарања у оваквим пословима, постоји само у мери којом се не угрожавају или крше законом утврђене и дефинисане обавезе и дужности уговорних страна, продавца да изврши испоруку и предају роба и купца да по пријему испоручене робе изврши плаћање. Ма колико да се тежња купца усмерава на остварење профита без обзира на интересе повериоца, на исти начин тежња и циљеви продавца морају бити усмерени ка заштити интереса којима се обезбеђује наплата, у конкретном случају из воља једне и друге уговорне стране и уговорених услова начина плаћања и обезбеђења потраживања, јасно произилази намера да се прибави имовинска корист за купца. Ова намера се у односу на продавца односно одговорно лице Вујачића, огледа у сагласности и пристанку на закључење уговора под условима и са средствима обезбеђења који погодују купцу, где сигурност наплате из прихваћених средстава обезбеђења - соло меница, код одложеног плаћања зависи од будућих околности условљених начином пословања дужника, да у одређеном тренутку доспелости плаћања располаже средствима на рачуну из којих би се могло извршити плаћања макар и принудним путем, док намера одговорног лица у дужнику односно окривљеног Тихомира Тришића за прибављање имовинске користи произилази из његовог понашања, обзиром да је преузето ђубриво даље продавао, а да из остварене наплате насупрот уговореним обавезама није вршио плаћања вредности ђубрива према ХИП „Азотари“ д.о.о., свестан да продајом испод набавне цене неће остварити довољне приходе за измиривање обавеза плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о. Понашањем окривљених, односно њиховим радњама у заснивању и реализацији договорених пословних односа, остварена је последица прибављања противправне имовинске користи за другога односно привредна друштва „Akter Research“ д.о.о. и „Akter Media Group“ д.о.о. управо закључивањем уговора са условима који у сваком погледу више погодују купцу (дужнику), него продавцу (повериоцу). Намера окривљеног Тришића да реализацијом пословног односа прибави противправну имовинску корист за своја предузећа, произилази и из чињенице да је предузео све мере које би гарантовале сигурне приходе за његова привредна друштва, те је фактички и животно вршио продају робе у транзиту са условима авансног плаћања којим је гарантована потпуна наплата, при чему исплату цене вредности преузете робе од ХИП „Азотара“ није вршио, већ је приходе усмеравао у пословање привредног друштва „Akter Media Group“ д.о.о.

Из налаза и мишљења вештака економско финансијске струке од 19.09.2014. године и исправке налаза и мишљења од 01.10.2014. године, утврђује се да је продаја регресираниог минералног ђубрива по Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за зимска прехранивања и припрему пролећне сетве од 17.12.2009. године и Уредби о условима и начину коришћења средстава за регресирање минералних ђубрива за 2010. годину од 29.07.2010. године, за привредно друштво „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. и повезано друштво „Dunavaka“ а.д., која нису остваривала услове за набавку ове врсте ђубрива, произвођача ХИП „Азотара“ д.о.о. извршена преко посредника односно земљорадничких задруга „Гај“, „Мега аграр“ и „Стиг поље“, те привредног друштва „Maber komerc“ д.о.о. како то произилази из пословне документације на основу које су поменуте земљорадничке задруге и привредно друштво „Maber komerc“ д.о.о. по регресираној односно продајној цени у корист „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. фактурисале купљено регресирано ђубриво, на који начин је од укупно уговорених 6000 тона, „Veterinarskom zavodu Zemun“ а.д. испоручено 5818 тона регресираниог ђубрива у вредности од 148.989.134,07 динара. Налазом и мишљењем вештака утврђује се да је од укупног дуга, „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. извршио уплату износа од 17.235.466,60 динара, док је продајом заложене непокретности, основни дуг овог привредног друштва умањен за износ од 56.720.001,60 динара. Поред тога, налазом и мишљењем вештака наводи се да је „Veterinarski zavod Zemun“ а.д. набавком 5818 тона регресираниог ђубрива, остварио разлику у цени регресираниог и нерегесираниог ђубрива у укупном износу од 53.184.000,00 динара, док је ХИП „Азотара“ д.о.о. као продавац регресираних минералних ђубрива, на терет буџета Републике Србије више обрачунала и наплатила вредност разлике у

цени по основу регреса од 55.000.000,00 динара, као и да укупно неплаћени основни дуг „Veterinarskog zavoda Zemun“ а.д. према ХИП „Азотари“ д.о.о. износи 75.033.665,87 динара.

У погледу **нерегресираног** минералног ђубрива, налазом и мишљењем вештака утврђује се да је привредном друштву „Staša“ д.о.о. у периоду од 27.04.2010. године до 06.06.2012. године, на основу закључених осам уговора о продаји и три анекса уговора, ХИП „Азотара“ д.о.о. испоручила 7845,43 тона минералног ђубрива фактурисане вредности од 253.039.221,95 динара. Из пословне документације произилази да је привредно друштво „Staša“ д.о.о. у корист ХИП „Азотаре“ д.о.о. закључно са 24.05.2012. године уплатило укупно 10.083.985,44 динара, и да других плаћања према ХИП „Азотари“ д.о.о. није вршило. У току 2012. године према налазу и мишљењу вештака, привредно друштво „Staša“ д.о.о. закључило је четири уговора о преузимању дуга, којим је преузело обавезе привредних друштава „Kosanović plus“ д.о.о. „Ethno dizajn“ д.о.о., „Plod produktiva“ д.о.о. и „Кланице за прераду меса и Т.Р. Косановић“ према ХИП „Азотари“ д.о.о. у висини од укупно 125.642.734,15 динара, тако да је поводом испоручене робе и преузетог дуга, укупан неплаћени дуг привредног друштва „Staša“ д.о.о. према ХИП „Азотари“ д.о.о. на крају 2012. године износио укупно 365.066.004,70 динара. Из налаза и мишљења вештака произилази и да су са текућег рачуна „Staša“ д.о.о., у периоду 2010.-2012. година вршене новчане исплате запосленима, и да су током 2010., и 2011 године извршене исплате физичким и правним лицима књижених у књиговодству као дати аванси у укупном износу од 57.516.878,56 динара, иако за исте не постоји релевантна књиговодствена документација о основу исплата нити постоји документација да су исплаћена средства враћена. Поводом пословног односа ХИП „Азотара“ д.о.о. и привредног друштва „1. Oktobar“ а.д. из налаза и мишљења вештака произилази да је на основу два закључена уговора о купородаји у 2011. године и 2012. години, ХИП „Азотара“ д.о.о. купцу „1. Oktobar“ а.д. испоручила укупно 5114,45 тона минералног ђубрива фактурисане вредности од 152.177.537,70 динара, док је на основу уговора о преузимању дуга закљученог са ХИП „Азотаром“ д.о.о. и привредним друштвом „Adonai“ д.о.о., привредном друштву „1. Oktobar“ а.д. испоручено и 1000 тона регресираног ђубрива, укупне вредности од 28.354.528,84 динара. Од укупног дуга привредно друштво „1. Oktobar“ а.д. извршило је уплату ХИП „Азотари“ д.о.о. износа од 2.967.070,74 динара, тако да је на дан 31.12.2013. године на основу налаза и мишљења вештака, укупан неплаћени дуг „1. Oktobar“ а.д. износи 177.564.995,80 динара.

Налазом и мишљењем вештака утврђује се да је ХИП „Азотара“ д.о.о. на основу два уговора о купородаји минералног ђубрива, закључених дана 25.10.2010. године и 30.12.2010. године, привредном друштву „Akter Research“ д.о.о. испоручила укупно 4479,87 тона минералног ђубрива фактурисане вредности 100.510.090,96 динара, од ког износа је привредно друштво „Akter Research“ д.о.о. платило ХИП „Азотари“ д.о.о. износ од 17.553.536,54 динара, као и авансом уплатом износ од 1.434.657,96 динара, док је уплата 387.277,54 динара извршена по принудној наплати меница, због чега је основни дуг привредног друштва „Akter Research“ д.о.о. из књиговодствене евиденције ХИП „Азотаре“ д.о.о. на дан 27.03.2013 године износио 81.541.861,46 динара.

Предложеним доказима статусном документацијом привредних друштава, доказује се да су окривљени поступали као одговорна лица у привредним друштвима, на основу решења АПР којима су окривљени уписани као директори односно лица овлашћена за заступање, одбранама окривљених да су фактички обављали послове руковођења и управљања привредним друштвима, односно исказима предложених сведока, као и одлукама органа управљања у привредним друштвима.

Предложеним доказима у односу на промет **регресираног** минералног ђубрива **доказују се чињенице:** -да су окривљени, супротно Уредбама о регресирању минералних ђубрива, вршили промет регресираним минералним ђубривима преко посредника; -да су окривљени у међусобним договорима, договорили и организовали начин промета путем посредника којим су једновремено омогућавали и наплату регреса од стране ХИП „Азотаре“ д.о.о., на штету буџета РС и прибављање имовинске користи за привредна друштва преузимаоце дуга по регресираној цени, коју не би могли остварити у редовном тржишном пословању; -да су земљорадничке задруге и привредна друштва која испуњавају услове корисника средстава по Уредби, били

само посредници; -да су посредници само вршили префактурисање робе – регресираниог ђубрива привредним друштвима односно преузимаоцима дуга или солидарним јемцима; -да су све обавезе према „Produktnoj berzi“ а.д. Нови Сад, плаћене од стране преузимаоца дуга; -да је ХИП „Азотара“ д.о.о. вршила отпрему и испоруку минералних ђубрива преузимаоцима дуга, а не корисницима дефинисаним Уредбама; -да су преузимаоци дуга од посредника заправо и стварни и крајњи купци регресираних минералних ђубрива, за које је у висини регреса остварена имовинска корист, на коју нису имали право; -да је ХИП „Азотара“ д.о.о. извршила наплату регреса за количине по уговорима о продаји са посредницима–земљорадничким задругама и привредним друштвима, која су испуњавали услове корисника средстава по Уредби и у износу дефинисаном Уредбама, -да је по основу овог промета, ХИП „Азотара“ д.о.о. неосновано, на штету буџета РС извршила наплату регреса; -да је оштећен буџет РС по основу неосноване наплате регреса од стране ХИП „Азотара“ д.о.о., -и да је спроведеним прометом остварена противправна имовинска корист за све учеснике промета. Из предложених доказа утврђује се, да су посредници – корисници дефинисани Уредбама, вршили пријаву потреба за набавком ђубрива „Produktnoj berzi“ а.д. на молбу преузимаоца дуга, без стварних потреба за минералним ђубривима, уз обећања преузимаоца дуга да због тога неће имати никаквих обавеза нити према ХИП „Азотари“ д.о.о., нити према преузимаоцу дуга, који ће у потпуности преузети све обавезе, а све како би формално били испуњени услови из Уредби, да ХИП „Азотара“ д.о.о. изврши наплату регреса, на основу књиговодствене документације, а да преузимаоци дуга дођу у посед минералних ђубрива по повлашћеним ценама, носећи све трошкове провизије „Produktne berze“ а.д. и плаћања према повериоцу, што се доказује и исказима сведока - одговорних лица у земљорадничким задругама, односно привредним друштвима и књиговодствено финансијском и рачуноводственом документацијом свих учесника у промету, односно уговорима о продаји регресираниог дуга и уговорима о преузимању дуга, као и налазом и мишљењем вештака економске струке, а у односу на сваког окривљеног и привредна друштва, како је то већ објашњено образложењем ове оптужнице.

Предложеним доказима у односу на промет **нерегресираниог** минералног ђубрива **доказују се чињенице:** -да је промет обављан под условима који су повољнији за купца односно дужника; - да су прихватана нереална и неадекватна средства обезбеђења плаћања; -да су сукцесивно закључивани уговори супротно интересима ХИП „Азотара“ д.о.о. иако обавезе по претходним уговорима нису измириване; -да нису предузимане мере принудне наплате или је иста нереално одлагана; -да је оствареним испорукама привредним друштвима – купцима, прибављена противправна имовинска корист; -да су из тог разлога окривљени Милан Дивљак, Тихомир Тришић, Бранко и Гордана Мијић, циљано уговарали обавезе одложеног плаћања како би до времена доспелости наплате продајом робе остварили приходе; -да нису вршили плаћање према ХИП „Азотари“ д.о.о, а да су средства остварена даљом продајом усмеравали у пословање својих привредних друштава или користили за сопствене потребе; -да су оваквим располагањем мимо уговорних обавеза успоравали, одлагали и на крају онемогућили наплату ХИП „Азотара“ д.о.о.; -да су давана допунска средства обезбеђења недовољна и неадекватна вредностима робе односно уговорних обавеза које се њима обезбеђују; -и чињеница да је уговорена количина робе испоручена, преузета и неплаћена чиме је купцима прибављена противправна имовинска корист.

У односу на промет нерегресираним ђубривима, тужилаштво предложеним доказима доказује да су се уговорне стране односно одговорна лица у привредним друштвима уговорних страна, поводом закључених уговора понашала супротно својим законским обавезама у најмању руку немарно и несавесно. Наиме окривљени Радосав Вујачић, супротно својим дужностима привременог заступника капитала, не водећи рачуна о обавезама проситеклим из начела пословања у духу „доброг и пажљивог привредника“, у најмању руку немарним односом према обавезама продавца, да своју робу продаје под условима и на начин који ће гарантовати њену наплату ако не у целокупном износу онда макар у претежном делу, са окривљенима Миланом Дивљаком, Тихомиром Тришићем и Бранком и Горданом Мијић, уговора продају минералних ђубрива са условима која су много повољнији за купце, привредна друштва „Staša“ д.о.о., „Akter Research“ д.о.о. и „1. Oktobar“ а.д., прихватајући као прво и готово једино средство обезбеђења соло менице ових привредних друштава као дужника, при чему без провере солвентности и наплативости меница, уговара рокове вишемесечног одложеног плаћања уз

неадекватна допунска средства обезбеђења на непокретностима, које или уопште нису у власништву дужника, или су већ оптерећене у висини која премашује њихову стварну вредност. Окривљени Вујачић одобрава испоруку уговорених количина робе, а да уговорена средства обезбеђења по заложним изјавама нису предата или нису ни уписана, при чему се како произилази из предложених доказа, верује на реч дужника или се од дужника прихвата процена која је у свему у складу са постојећим дуговањима, заснована на будућим очекиваним приходима. У конкретним случајевима купац-дужник тј. окривљени Милан Дивљак, Тихомир Тришић и Бранко и Гордана Мијић долазе у посед робе, односно исту купују и према њој се понашају као сопственици, а да при том обавезе према ХИП „Азотари“ нису ни делимично извршили, свесни да према пословно-финансијском стању привредних друштава, обавезе плаћања неће моћи да изврше ни у време доспелости, а ни касније.

Наиме, како произилази из одбране окривљеног Дивљака, он је супротно свакој пословној логици, вршио даљу продају ђубрива испод набавне цене, свестан да на тај начин остварује негативну разлику у цени и да ни исплатом из прихода остварених даљом продајом, неће моћи да испуни уговорне обавезе према ХИП „Азотара“ д.о.о., понашајући се тиме крајње немарно знајући да ће обавезе према ХИП „Азотара“ д.о.о. одложити без обзира на обавезе дефинисане уговором, све до неког n-тог времена у будућности, те упркос немогућности испуњења обавеза плаћања из већ закључених уговора, приступа закључењу нових уговора, очекујући да на тај начин финансира и купопродају непокретности која би се компензовала за висину дуга према ХИП „Азотари“ д.о.о., при чему у међувремену приступа оснивању привредног друштва („Plod produktiva“ д.о.о.), преко којег такође „извлачи“ ђубриво из „Азотаре“, док окривљени Тихомир Тришић, врши даљу авансну продају ђубрива, по нижим ценама, дакле на начин да је наплата гарантована, без било каквог плаћања према ХИП „Азотара“ д.о.о. и као средство обезбеђења, свом повериоцу предаје једино соло менице привредних друштава чији је оснивач и одговорно лице, свестан да, како то објашњава у својој одбрани, делатност којом се бави није профитабилна и да је циљ куповине ђубрива управо био да се омогући пословање „Akter Media Group“ д.о.о. На исти готово идентичан начин, поступају и окривљени Бранко и Гордана Мијић, па тако предајом соло меница привредних друштава у свом власништву и заложних изјава за непокретности које по својој вредности не достижу уговорене вредности минералних ђубрива чију наплату обезбеђују, које су већ оптерећене и другим хипотекама, испоручено ђубриво даље продају авансно и у потпуности наплаћују а остварене приходе, занемарујући обавезе према ХИП „Азотара“ д.о.о., усмеравају у пословање својих привредних друштава или подизањем готовине са рачуна, користе за своје личне потребе.

У двострано теретним пословним односима, одговорност уговорних страна поводом заснивања пословног односа и његове реализације је равноправна, и зависи од њихове сагласности изражене у писаном уговору, којим се обезбеђују и остварују имовински интереси обеју уговорних страна, а потпуност и целовитост уговорног регулисања, гарантује им неопходну сигурност и извесност у заштити сопствених интереса у извршеном привредном промету. Дакле, иако се ради о пословним односима проистеклим на основу уговора о продаји, мора се имати у виду да су ови уговори закључивани, односно да је окривљени Вујачић одобравао закључење уговора са привредним друштвима која нису могла или нису имала привредног потенцијала да изврше плаћање према ХИП „Азотари“ д.о.о., управо са циљем да се овим привредним друштвима омогући „проширење“, по цену и да се целокупно потраживање или његов претежни део ненаплати, због чега се врши одлагање принудне наплате макар то значило и прибављање противправне имовинске користи за ова привредна друштва. Немаран однос купаца минералних ђубрива, односно дужника према уговорним обавезама плаћања и очекиваном понашању као савесне уговорне стране, заснива се на договору да ће обавезе плаћања одложити, до неког за њих повољнијег тренутка. Због тога су уговоре о продаји и закључивали са јасном намером да као купци, робу плате када, ако и колико буду могли, уз предавање минималних средстава обезбеђења, несразмерних готово минорних у односу на вредност преузете робе чију наплату обезбеђују, свесни да им се од повериоца тј. продавца верује на реч, и у том смислу даљу продају испоручених минералних ђубрива врше авансно на начин који им обезбеђује сигурну наплату и омогућава да оствареним приходима до доспелости обавеза према ХИП „Азотара“ д.о.о. располажу на начин који највише одговара њиховим интересима, не марећи за обавезе према повериоцу, при чему поверилац односно одговорна

лица ХИП „Азотара“ д.о.о. окривљени Радосав Вујачић, пропушта да према купцима предузме мере неопходне за заштиту повериоцевих интереса и наплату потраживања, већ исту одлаже или пролонгира до момента сигурне извесности да се наплата неће моћи извршити пуштањем меница, нити на други начин, услед делимичне или потпуне неликвидности дужника. Управо из овако предузетих радњи и поступањем на описани начин, при чему ни једна од уговорних страна супротној не доставља писану понуду за куповину или продају, очигледно је да су међусобним договорима, окривљени подједнако допринели наступању забрањене последице – прибављања противправне имовинске користи за привредна друштва „Staša“ д.о.о., „Akter Research“ д.о.о., „Akter Media Group“ д.о.о., „1. Oktobar“ а.д. и „Gradska pekara“ а.д., као и за окривљене Милана Дивљака, Бранка и Гордану Мијић.

Тужилаштво сматра основаним предлог да се у односу на окривљене Бранка и Гордану Мијић на основу члана 381 ЗКП-а, одреди суђење у одсуству, јер се окривљени дуже време налазе у бекству, због чега је решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПП. По1. 28/14 од 25.07.2014. године према окривљенима одређен притвор и расписана потерница, а такође и услед постојања нарочито оправданих разлога да се окривљенима Бранку и Гордани Мијић суди, иако су одсутни. Наиме извршеним проверама, како се наводи у службеној белешки МУП РС од 21.07.2014. године, полицијски службеници су одласком на адресе пријављених Сомбор, улица Трг Цара Лазара број 6, дана 11.07.2014. године утврдили да окривљени Бранко и Гордана Мијић, не бораве на поменутој адреси и да се дуже време налазе на непознатој адреси, при чему су и у претходном периоду окривљени тражени на пријављеној адреси на којој нису пронађени, како то произилази из решења МУП РС ПУ Сомбор од 21.02.2014. године са теренском провером од 20.02.2014. године, којима се пасивизира пребивилаште за окривљеног Бранка Мијића (*регистратор 4 документације КТИ 19/14: -решење број 06-205-2/2014 од 21.02.2014. године, теренска провера ПУ Сомбор од 20.02.2014. године, (страна 1201-1202)*), што све указује да се окривљени Бранко и Гордана Мијић налазе у бекству, односно у иностранству на непознатим адресама, и да због тога нису доступни државним органима. Имајући у виду да су током истражног поступка, у односу на окривљене Бранка и Гордану Мијић предузете доказне радње и прикупљени докази од значаја за вођење поступка без њиховог присуства, да постоји оправдана сумња по којој су окривљени кривична дела која им се стављају на терет, извршили у саизвршилаштву са другим окривљенима тачније са окривљенима Радосавом Вујачићем и Михаилом Грујићем, и да прибављена документација и прикупљени докази указују на повезаност окривљених у обављеном промету минералним ђубривима, односно у радњама извршења кривичног дела, то ове околности по мишљењу тужилаштва представљају нарочито важне и оправдане разлоге због којих се и у односу на окривљене Бранка и Гордану Мијић, треба спровести јединствени поступак, односно да им се суди у одсуству.

У односу на предлог да се поступак по овој оптужници споји са поступком који се води пред Вишим судом у Београду, Посебним одељењем у предмету К.По1. 61/13, тужилаштво сматра да у радњама извршења кривичних дела која се окривљенима Радосаву Вујачићу и Михаилу Грујићу стављају на терет постоји међусобна веза у објективним елементима, јер се против окривљених Вујачића и Грујића у наведеном предмету суда води кривични поступак због извршења истородног кривичног дела, као и услед чињенице да се окривљенима ставља на терет кривично дело извршено у саучесништву за које постоје исти докази и међусобна повезаност у радњама извршења, а такође и у погледу правних лица учесника у промету регресивног и нерегресивног минералног ђубрива.

Што се тиче разлога за продужење притвора окривљенима Милану Дивљаку и Тихомиру Тришићу на основу члана **211 став 1 тачка 1 ЗКП**, тужилаштво сматра да се прикупљеним доказима потврђује оправдана сумња по којој су окривљени Милан Дивљак као одговорно лице привредног друштва „Staša“ д.о.о., и окривљени Тихомир Тришић као одговорно лице привредних друштава „Akter Research“ д.о.о., и „Akter Media Group“ д.о.о. континуирано у дужем временском периоду, искоришћавали своје положаје и овлашћења, због чега су супротно начелима савесности и поштења уговорних страна, вршили промет минералног ђубрива са

ХИП „Азотаром“ д.о.о., у циљу прибављања противправне имовинске и то не само за привредне субјекте којима руководе, као учеснике у промету минералног ђубрива, већ и за себе лично. Због тога се оправдано сумња да су предузетим радњама, окривљени прибавили противправну имовинску корист у висини од више стотина милиона динара, па тако у случају окривљеног Дивљака прибављена корист, по налазу и мишљењу вештака за привредно друштво „Staša“ д.о.о., прелази износ од 365.000.000,00 динара, док се у односу на окривљеног Тришића и привредна друштва „Akter Research“ д.о.о., и „Akter Media Group“ д.о.о. ова корист износи 81.541.861,46 динара, при чему је неоснованим исплатама са рачуна „Staša“ д.о.о. за окривљеног Дивљака и друга лица, прибављена противправна имовинска корист од преко 57.000.000,00 динара.

Како у случају окривљених Милана Дивљака и Тихомира Тришића, резултати спроведене истраге потврђују оправданост сумње да су у остварењу поменуте намере искористили своје пословне везе, контакте и међусобна познанства са другим окривљенима, због чега су унапред знали да из минималних и економски неадекватних средства обезбеђења плаћања, ХИП „Азотара“ д.о.о., неће моћи извршити наплату својих потраживања, то ове околности заједно са чињеницом да наведена противправна имовинска корист још увек није пронађена, те висином запрећене казне кривичног дела које се окривљенима ставља на терет, представљају не само појединачно већ и свеобухватно, особите околности које указују на потенцијалну опасност од бекства или скривања окривљених на слободи. У прилог томе, тужилаштво је мишљења да се у оцени значаја и садржине поменутих околности, морају сагледати и крајњи ефекти пословног односа привредних друштава окривљених Дивљака и Тришића са ХИП „Азотаром“ д.о.о., који за последицу имају превисоко финансијско задужење и блокаду рачуна у износима изнад вредности капитала и имовине ових друштава. Са тим у вези сматрамо да би пуштањем на слободу окривљених Милана Дивљака и Тихомира Тришића, постојала реална бојазан због које би у даљем току поступка окривљени били недоступни суду и органима гоњења, што је нарочито изражено у случају осумњиченог Тришића, који поред држављанства Републике Србије поседује путну исправу-пасош и држављанство Републике Хрватске.

Сходно наведеном, тужилаштво се противи предлогу браниоца окривљеног Милана Дивљака, адвоката Боже Прелевића од 06.10.2014. године за одређивање јемства према окривљеном Милану Дивљаку у новчаном износу од 262.000 €, уписом хипотеке на непокретностима – становима, чији је власник кћерка окривљеног Снежана Павличевић, јер висина понуђеног јемства не представља довољну гаранцију за обезбеђење присуства окривљеног Дивљака у даљем току несметаног вођења кривичног поступка. Са тим у вези, тужилаштво налази да би у случају одређивања поменутог износа као јемства, насупрот висини јемства које је као алтернатива мера решењем судије за претходни поступак, Посебног одељења Вишег суда у Београду, одређена према окривљеном Дивљаку уз меру притвора, и које није ни приближно висини противправне имовинске користи прибављене привредном друштву „Staša“ д.о.о., постојала објективна опасност за обезбеђење присуства окривљеног у даљем несметаном вођењу кривичног поступка. Из тих разлога смо мишљења, да је поменути предлог браниоца окривљеног Милана Дивљака, адвоката Боже Прелевића неоснован.

Имајући у виду законску одредбу да нико не може задржати имовинску корист сматрам да су испуњени законски услови из члана 91 и 92 КЗ да се од окривљених одузме имовинска корист прибављена кривичним делом.

**ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ**
Јасмина Милановић Ганић